

ระบบโลกใหม่

การบริหารของบาไฮ

ตัวอย่างแบบแผนทางสังคม

ระบบโลกใหม่

การบริหารของบาไฮ

ตัวอย่างแบบแผนทางสังคม

Baha'i Administration for New World Order

Published by Spiritual Assembly of the Baha'is of Thailand 1993

“Rabob Lok Mai

Karnborihan Konh Baha'i

Toa Yang Babpan Tang Sunkom”

จัดพิมพ์โดย: ธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศไทย
77/1 ถ.หลังสวน ซอย 4 ปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330 โทร. 2525355

พิมพ์ครั้งที่ 1: มิถุนายน 2536

จำนวน 5,000 เล่ม

แต่

บาไฮในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ผู้ทุ่มเทหัวใจให้ระบบโลก

ใหม่นี้ได้กำเนิด เต็มโต และเจริญขึ้น

คำนำ

กว่าหนึ่งร้อยปีที่แล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเล็งเห็นว่า “อนิจจากระแสนแห่งความสิ้นหวังกำลังพัดมาจากทุกทิศทาง และการทะเลาะวิวาทที่ไร้วราณและทรมานมนุษย์ชาติกำลังทวีขึ้นทุกวัน ความโกลาหลอลหม่านใกล้เข้ามาเต็มทีและมีสัญญาณสื่อเค้าให้เห็นในปัจจุบัน เนื่องด้วย ระบบที่มีอยู่ทั่วไปดูเหมือนบกพร่องอย่างน่าเศร้า”¹ ความบกพร่องของระบบที่มีอยู่ทั่วไปเห็นได้เด่นชัดจาก องค์การสหประชาชาติที่จัดตั้งโดยรัฐเอกราชทั้งหลายไม่สามารถขยับไล่ปีศาจสงคราม ระบบเศรษฐกิจนานาชาติที่ใกล้จะพังทลาย การแพร่กระจายอนาธิปไตยและการก่อการร้าย และนอกจากนี้ยังมีความทุกข์ยากอื่นๆ ที่ทรมานประชาชนจำนวนนับล้านๆ อย่างแสนสาหัส ไม่เคยมีมาก่อนในสมัยใดที่ความทุกข์มีความชำนาญและชาญฉลาดเท่าในสมัยนี้

ด้วยตระหนักว่าระบบในปัจจุบันบกพร่องอย่างน่าเศร้า และในฐานะที่เป็นบรมศาสดาที่เสด็จมาเพื่อพัฒนาอารยธรรมขั้นสูงสุดสำหรับพิภพนี้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ไม่เพียงแต่เปิดเผยพระธรรมคำสอน แต่ยังทรงกำหนดระบอบของกฎและสถาบันต่างๆ ที่ออกแบบไว้เพื่อให้มนุษยชาติทั้งปวงนำหลักธรรมของพระองค์มาปฏิบัติได้อย่างเป็นสากล อย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์หน้าใด ซึ่งท่านศาสนิกบาลได้อธิบายถึงความสำคัญของระบบบริการบาไฮว่า “ระบบบริหารคือระบบสังคมของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ถ้าปราศจากระบบบริหาร หลักธรรมทั้งหมดของศาสนาจะไม่บังเกิดผล”² สิ่งนี้เข้าใจได้ไม่ยากหากเราใคร่ครวญดูคำสอนและหลักการอื่นๆ ซึ่งอาจคล้ายคลึงกับคำสอนของศาสนาบาไฮ แต่ก็ไม่อาจกอบกู้โชคชะตาของสังคม เพราะไร้ระบบบริหารที่พระศาสดาสากลนำมาสำหรับยุคใหม่เพื่อช่วยให้มนุษยชาติเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ

ลักษณะเด่นของระบบโลกใหม่คือเอกภาพและความยุติธรรมจึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่อยู่ในอำนาจที่จะต้องตั้งมั่นในความยุติธรรม พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงตรัสต่ออัครศิษย์และผู้ปกครองทั้งหลายของโลกกว่าร้อยปีที่แล้วว่า “คนยากไร้คือผู้ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าฝากฝังไว้กับเจ้า...อย่าปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่ยุติธรรม และอย่าเดินในหนทางของผู้ที่ไร้สัจจะ เจ้าจะถูกตัดสินสำหรับสิ่งที่เจ้ากระทำต่อคนยากไร้อย่างแน่นอน...หากเจ้าไม่ยับยั้งมือของผู้ที่กดขี่ ไม่ปกป้องสิทธิของผู้ถูกกดขี่ เช่นนั้นเจ้ามีสิทธิอะไรที่จะคุยโตต่อผู้อื่น...หากเจ้าไม่เอาใจใส่คำแนะนำที่...เราได้เปิดเผยไว้ในธรรมจารึกนี้ การลงโทษของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะโจมตีเจ้าจากทุก

¹ GWB 216

² LG 1983 no.5

ทิศทาง และความยุติธรรมของพระองค์จะพิพากษาลงโทษเจ้า ในวันนี้เจ้าจะไม่มีพลังต้านทานพระองค์ และจะยอมรับความไร้อำนาจของเจ้า”³

จึงเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองในยุคนี้ที่จะต้องดูแลประชาชนด้วยความยุติธรรม ต้องยื่นมือเข้าช่วย คนยากไร้และผู้ถูกกดขี่อย่างจริงจัง ไม่ว่าจะถูกกดขี่ทางสังคมหรือทางเศรษฐกิจ ไม่ใช่เฉยเมยเพราะกลัวแต่ สนใจความสบายของตนเอง หรือห่วงใยแต่จะปกป้องประโยชน์และส่งเสริมอำนาจของตนเอง เพราะในยุค นี้พระบาฮาอูลลาห์ทรงเชิดชูฐานะของกษัตริย์และผู้ปกครองที่ยุติธรรมไว้เป็นพิเศษ และบัญชาให้ ประชาชน “เชื่อฟังบรรดาผู้ที่อยู่ในอำนาจ” เพราะ “เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการคุ้มครองความปลอดภัย และความอุ่นใจสำหรับมนุษยชาติ ได้มอบหมายไว้ในความรับผิดชอบและเงื้อมมือของบรรดาผู้ปกครอง สังคมมนุษย์ นี่คือการปรารถนาของพระเจ้าและเป็นประกาศิตของพระองค์”⁴ จึงเป็นหน้าที่ของ บาบাইที่จะต้องประพาดอิทธิพลต่อรัฐบาลด้วยความจงรักภักดี สุจริตและวาจาสัตย์ สำหรับเอกภาพและความ สามัคคีซึ่งเป็นลักษณะเด่นอีกอย่างหนึ่งของระบบโลกใหม่ พระบาฮาอูลลาห์ทรงตรัสไว้ว่า “ดูกร ผู้ปกครอง ทั้งหลายของโลก! จงปรองดองในหมู่พวกเจ้า เพื่อที่เจ้าจะไม่จำเป็นต้องสะสมอาวุธยุทธภัณฑ์อีกต่อไป... ดูกร กษัตริย์ทั้งหลายของโลก จงสามัคคีกัน เพราะด้วยความสามัคคีนี้นั้นจะทำให้พายุแห่งความริ้วรานใน หมู่พวกเจ้าสงบลง และประชาชนของเจ้าจะได้พักผ่อน”⁵

เป็นหน้าที่ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับผู้ปกครองทั้งหลายของโลกที่จะต้องมีความยุติธรรมและสามัคคี ปรองดองกันเพื่อเห็นแก่ประชาชน หากพวกเขา “ไม่เอาใจใส่คำแนะนำ” ของพระบาฮาอูลลาห์ และไม่ทำ หน้าที่ให้สมกับตำแหน่งที่พวกเขาครอบครองอยู่ “การลงโทษของพระเจ้าจะโหดร้าย” พวกเขาจากทุก ทิศทาง พลังของโลกใหม่คือเอกภาพและความยุติธรรม ระบบใดที่อยู่ยุติธรรม และไม่ปรับตัวตาม ก็จะถูก ม้วนเก็บดังที่พระบาฮาอูลลาห์ลิขิตไว้ว่า: “ในไม่ช้าระบบในปัจจุบันจะถูกม้วนเก็บ และระบบใหม่จะแผ่ ออกมาแทนที่”⁶

สำหรับบาไฮแล้ว ระบบในสังคมปัจจุบันจะถูกม้วนเก็บอย่างแน่นอน ดังที่ทานโซกิ เอฟเฟนดิ ผู้ เป็นศาสนนิบาลของบาไฮได้ยืนยันไว้เป็นที่แน่นอนในปี ค.ศ. 1931 ว่า: “ไม่ว่าจะมองในแง่ความประพฤติ ของบุคคล หรือความสัมพันธ์ที่ดำรงอยู่ระหว่างชุมชนและชาติทั้งหลาย อนิจจา มนุษยชาติได้หลงทางไป

³ GWB 251-2

⁴ GWB 207

⁵ GWB 254

⁶ GWB 7

ไกล และจมอยู่ในความเสื่อมเกินกว่าจะช่วยได้โดยอาศัยเพียงความพยายามของบรรดานักปกครองและรัฐบุรุษผู้เป็นที่ยอมรับว่าดีที่สุดในอดีต ไม่ว่าพวกเขาจะมีแรงจูงใจที่บริสุทธิ์เพียงใด จะร่วมมือกันเพียงไหน จะกระตือรือร้นและอุทิศตนสุดกำลังอย่างไร ไม่มีแผนไหนที่รัฐสภาภิบาลนโยบายสูงสุดจะคิดขึ้นมาอย่างรอบคอบ ไม่มีคำสอนไหนที่นักอธิบายทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงที่สุดทั้งหลายหวังจะนำเสนอ ไม่มีหลักกรรมไหนที่ผู้สอนศีลธรรมที่เคร่งครัดมากที่สุดจะพยายามพร่ำสอน ซึ่งแม้จะลองทุกวิถีทางแล้ว ก็ไม่สามารถวางรากฐานได้เพียงพอสำหรับการก่อสร้างอนาคตของโลกที่สว่าง”⁷

ด้วยเหตุนี้ บ้าไฮจึงพยายามสร้างแบบแผนทางสังคมและระบบโลกใหม่ นั่นคือ ระบบบริหารบาไฮ ซึ่งอยู่บนหลักการปรึกษาหารือ และสาธิตให้เห็นว่า ความศรัทธาสามารถก่อให้เกิดพลังที่สร้างสรรค์ มิใช่พลังทำลายล้างหรือความมั่งงาย สถาบันทางศาสนามีชีแยกตัวจากกิจการทางโลก แต่เป็นแกนสำคัญ ดังนั้นในยุคใหม่นี้ เราไม่จำเป็นต้องเลือกบทบาทว่าจะเป็นพระหรือฆราวาส เพราะมนุษย์สามารถสวมทั้งสองบทบาทได้ในเวลาเดียวกันในระบบบริหารบาไฮ เนื่องด้วยระบบนี้ได้ประสานธรรมะเข้ากับแบบแผนทั้งหมดของสังคม ทำให้อำนาจถูกเปลี่ยนเป็นผู้รับใช้ความยุติธรรม ในระบบโลกใหม่นี้เท่านั้นที่อิสรภาพและการริเริ่มส่วนบุคคลจะสมดุลได้อย่างเหมาะสมกับอำนาจของสังคมหรือชุมชน และพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรงแนะนำการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญที่ประสานอุดมคติ ของสาธารณรัฐและราชศักดิ์ของกษัตริย์ไว้ด้วยกัน

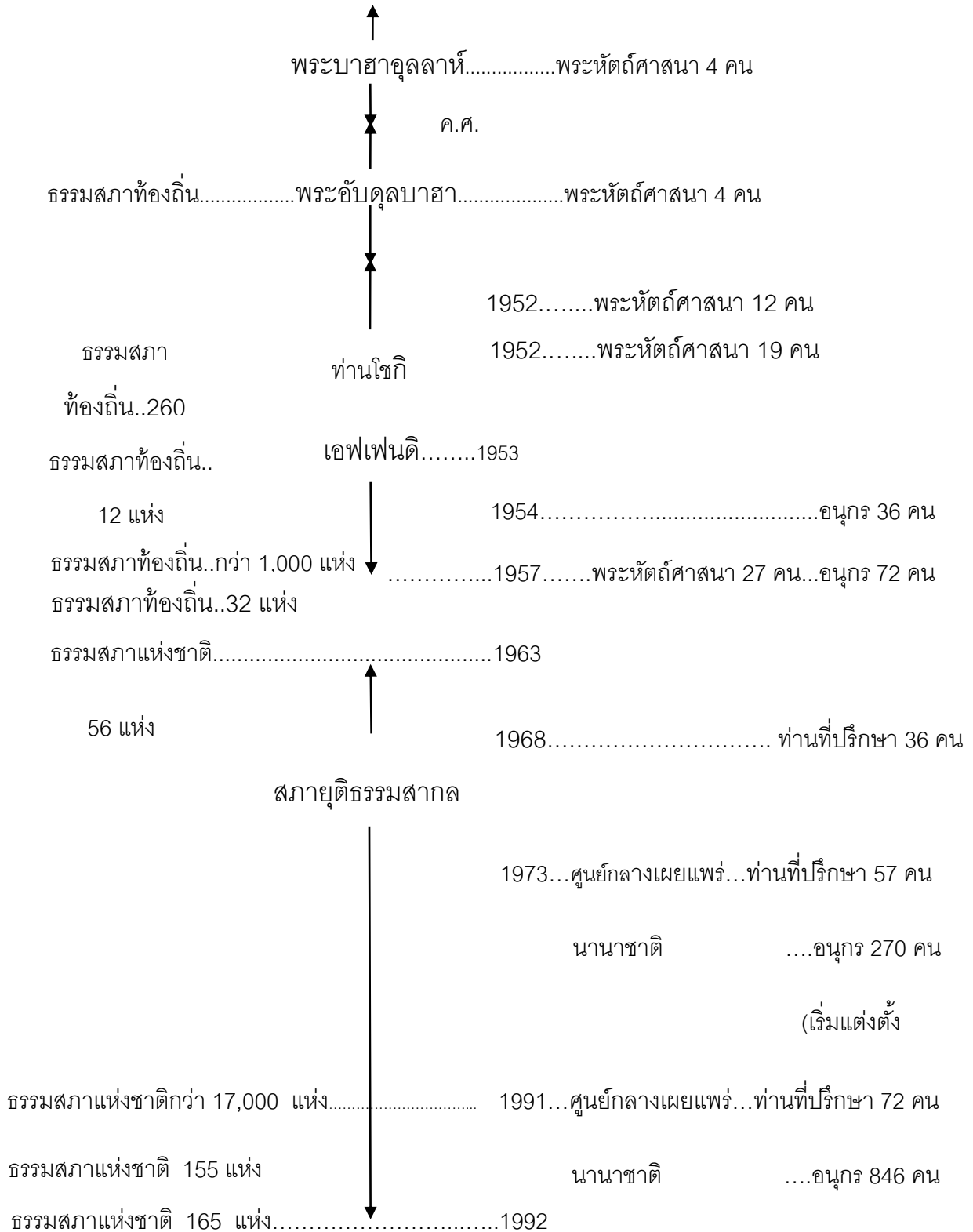
แม้ศาสนาใหม่ล่าสุดนี้จะมีอายุเพียง 150 ปีแต่ก็มีบาไฮกระจายกันอยู่ในสองร้อยกว่าประเทศโดยที่ไม่แตกออกเป็นนิกายนับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของโลกที่ศาสนาไม่แตกออกเป็นนิกาย สารานุกรมบริทานิกาปี ค.ศ. 1992 ได้ระบุให้บาไฮเป็นศาสนาที่มีการกระจายตัวกว้างที่สุดในโลกรองจากศาสนาคริสต์ จึงไม่น่าแปลกใจที่สำนักข่าวบีบีซีบอกว่าบาไฮคือศาสนาที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก เหล่านี้คืออีกข้อพิสูจน์หนึ่งถึงความเป็นสากลของศาสนาที่นำระบบโลกใหม่มาเพื่อครอบงำชะตาของมวลมนุษยชาติด้วยพลังแห่งเอกภาพและความยุติธรรม ซึ่งขับเคลื่อนโดยอนุภาพธรรมที่ปลดปล่อยมายังโลกด้วยการเสด็จมาของบรมศาสดาที่คัมภีร์ของทุกศาสนารอคอย

และสุดท้ายนี้ของย่อนกล่าวถึงคำเชิญของท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ที่ให้ไว้เมื่อปีค.ศ. 1930 ว่า “ผู้นำศาสนา ผู้อธิบายทฤษฎีทางการเมือง ผู้ปกครองสถาบันทั้งหลายของมนุษย์ ผู้ซึ่งในปัจจุบันกำลังงงันและท้อแท้ต่อการล้มละลายของความคิดและการแตกสลายของงานหัตถกรรมของตน ควรหันมาดูการเปิดเผย

⁷ WOB 33-4

พระธรรมของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และในครั้งปฐมบรมครูระบบโลกที่อยู่ในคำสอนของพระองค์ ซึ่งกำลังปรากฏ
ขึ้นมาอย่างช้าๆ ท่ามกลางความอลวนโกลาหลของอารยธรรมในปัจจุบัน”⁸

แผนผังวิวัฒนาการของระบบบาไฮ

⁸ WOB 24

สารบัญ

	หน้า
1. การเลือกตั้งบาไฮ	10
2. ธรรมนูญท้องถิ่น	18
3. ธรรมนูญท้องถิ่น (ภาคปฏิบัติ)	37
4. การบริหารหรือบาไฮ	47
5. งานฉลองบุญสืบเก้าวัน	67
6. ธรรมนูญแห่งชาติ	80
7. สภายุติธรรมสากล	92
8. พระหัตถ์ศาสนา	98
9. คณะที่ปรึกษาประจำทวีป	109
10. ศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติ	116
11. คณะอนุกร	119
12. ผู้ช่วยอนุกร	134
13. บทบาทระหว่างสถาบันแขนงขวา (ผู้รู้) และสถาบันแขนงซ้าย (ผู้ปกครอง)	142
14. วิวัฒนาการของระบบบริหารบาไฮ	153
15. กองทุนบาไฮ	171

การเลือกตั้งบาไฮ

ระบบบริหารบาไฮเริ่มต้นจากการเลือกตั้งธรรมนูญท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยบริหารพื้นฐาน ในท้องถิ่นที่มีบาไฮอายุ 21 ปีขึ้นไป 9 คน หรือมากกว่านั้น จะมีการก่อตั้งธรรมนูญท้องถิ่น การเลือกตั้งบาไฮไม่มีการเสนอชื่อ ไม่มีการสมัครรับเลือกตั้ง ไม่มีการหาเสียง ไม่มีการชักจูงให้ผู้อื่นเลือกใคร ไม่มีการอภิปรายหรือปรึกษากันว่าจะเลือกใครดี และผู้ที่เลือกจะไม่บอกใครว่าตนลงคะแนนให้ใคร แม้จะเป็นสามีภรรยาทั้งคู่ก็ตาม หลักการเช่นนี้ทำให้การเลือกตั้งบาไฮอยู่ในบรรยากาศแห่งธรรมะที่แท้จริง หลักการเลือกตั้งบาไฮเป็นสิ่งที่พระบาฮาอุลลาห์ออกแบบไว้เป็นพิเศษอย่างไม่เคยมีมาก่อนในระบอบการปกครองของมนุษยชาติ และผู้ที่ศรัทธาในพระบาฮาอุลลาห์เท่านั้นที่นำหลักการเลือกตั้งบาไฮไปใช้ได้ สังคมภายนอกชุมชนบาไฮถึงแม้จะรู้หลักการเลือกตั้งบาไฮก็จะนำไปใช้ไม่ได้ผล เพราะไร้ซึ่งอานุภาพธรรมของพระบาฮาอุลลาห์

“ในวันเลือกตั้ง มิตรสหายต้องเข้าร่วมการเลือกตั้งอย่างจริงจังด้วยความสามัคคีและมิตรภาพ ตั้งจิตสู่พระผู้เป็นเจ้า ตัดความผูกพันจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ แสวงหาการนำทางจากพระองค์ และวิงวอนของความช่วยเหลือและพรจากพระองค์”⁹

“ผู้เลือกตั้งมีหน้าที่ลงคะแนนให้เฉพาะผู้ที่ตนรู้สึกได้จากการสวดมนต์อธิษฐาน... ในเวลาการเลือกตั้ง มิตรสหายควรอยู่ในอารมณ์ของการอธิษฐาน ตรัสตรองอย่างเที่ยงธรรมและปราศจากกิเลส”¹⁰

“ต้องพิจารณาที่ความสามารถที่แท้จริงและความสำเร็จในปัจจุบัน โดยไม่คำนึงถึงฐานะในสังคม ไม่ว่าจะป็นบุรุษหรือสตรี ถ้ามีคุณสมบัติที่ดีที่สุด ควรได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบสูงนี้ คือสมาชิกธรรมนูญ”¹¹

“ดังนั้นเป็นหน้าที่ที่จะพิจารณาโดยปราศจากกิเลสหรืออคติแม้เพียงน้อยที่สุด และไม่คำนึงถึงสถานภาพทางวัตถุ แล้วเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหล่านี้สมบูรณ์ที่สุดคือ มีความจงรักภักดี

⁹ BEL no.1

¹⁰ LG 1988 no.39

¹¹ BEL no.7

อย่างไม่มีข้อสงสัย มีความยุติธรรมอย่างไม่เห็นแก่ตัว มีจิตใจที่ฝึกฝนมาดี มีความสามารถอันเป็นที่ยอมรับ และมีประสบการณ์”¹²

“คุณสมบัติที่ท่านระบุไว้ใช้กับทุกคนที่เราเลือกขึ้นมาไม่ว่าเป็นการเลือกตั้งใดของบาไฮ แต่คุณสมบัติเหล่านี้เป็นเพียงเกณฑ์และมีได้หมายความว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติเหล่านี้จะถูกเลือกไม่ได้ เราต้องหมายถึงสิ่งที่สูงที่สุดเท่าที่เป็นไปได้”¹³

“บาไฮมีสิทธิที่จะลงคะแนนให้ตนเองในระหว่างการเลือกตั้งหากมโนธรรมของเขารู้สึกเช่นนั้น นี่มิได้หมายความว่าเขาทะเลาะเถียงหรือเห็นแก่ตัว เพราะมโนธรรมของเขาอาจเชื่อว่าเขามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นสมาชิกในสถาบันบริหารบาไฮและอาจเป็นจริงตามที่เขาคิด อย่างไรก็ตามข้อสำคัญคือ เขาควรเชื่อด้วยความจริงใจและทำตามมโนธรรมของเขา ยิ่งไปกว่านั้นสมาชิกภาพในธรรมสภาหรือคณะกรรมการคือรูปแบบของการรับใช้ และไม่ควรถือว่าเป็นเครื่องหมายของความวิเศษเหนือผู้อื่น หรือเป็นวิถีทางสำหรับยกย่องตนเอง”¹⁴

“เป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่ว่ารูปแบบใดของการเลือกตั้งคือบุคคลที่ควรไม่ได้รับเลือก เพราะว่าเขาไม่เป็นที่รู้จักกว้างขวางนี้เป็นจริงในระบบที่ใช้การเสนอชื่อและหาเสียง และในระบบบาไฮด้วย อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่ประเด็น ตามทฤษฎีของบาไฮการได้รับเลือกเป็นสมาชิกธรรมสภา มิใช่สิ่งที่ประชาชนมีสิทธิจะได้รับ มิใช่เกียรติที่พวกเขาจะไฝฝันทหา แต่เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่พวกเขาอาจจะได้รับใช้ จุดประสงค์คือ ผู้ที่ถูกเลือกเป็นสมาชิกธรรมสภาควรเป็นผู้ที่ควรต่อการรับใช้นี้ที่สุด นี่ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่ควรทุกคนจะถูกเลือก

เป็นที่คาดว่าในอนาคต...จะมีบาไฮมากมายที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับใช้ธรรมสภา แต่เพียงไม่กี่คนจะได้รับเลือกในแต่ละครั้ง เป็นที่คาดหวังเช่นกันว่า โดยการฝึกฝนและประสบการณ์ในวิธีการและบรรยากาศของการเลือกตั้งบาไฮ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะสำนึกในความรับผิดชอบมากขึ้น และจะลงคะแนนให้เฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่ท่านศาสนิกบาลระบุไว้ ดังนั้นพวกเขาจะถือว่าเป็นหน้าที่อันต่อเนื่องที่จะทำความคุ้นเคยกับอุปนิสัยและความสามารถของผู้ที่แข่งขันในชุมชน เพื่อว่าเมื่อถึงเวลาเลือกตั้ง พวกเขาจะมีความคิดอยู่บ้างเกี่ยวกับบุคคลที่ตนจะเลือก”¹⁵

¹² SAC 77

¹³ BEL no.17

¹⁴ BEL no.15

¹⁵ BEL no.18

“การลงคะแนนของแต่ละคนควรเก็บเป็นความลับ ไม่อนุญาตให้พาดพิงถึงชื่อใคร มิตรสหายต้องหลีกเลี่ยงวิธีที่ชั่วร้ายและน่ารังเกียจของนักการเมือง พวกเขาต้องตั้งจิตสู่พระผู้เป็นเจ้า โดยสมบูรณ์ และเข้าร่วมการเลือกตั้งโดยเจตนาและหัวใจที่บริสุทธิ์และใจเป็นอิสระ”¹⁶

“ขอให้พวกเขาเฝ้าระวังเป็นที่สุด เพื่อว่าทุกคนจะมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอย่างเป็นอิสระ โดยลงคะแนนเป็นความลับห้ามและยับยั้งอุปาย การหลอกลวง การสมรู้ร่วมคิดและการบังคับทุกรูปแบบ”¹⁷

“ความเจริญก้าวหน้าของชุมชนบาไฮขึ้นอยู่กับทางเลือกตั้ง ผู้ที่บริสุทธิ์ ชื่อสัตย์และแข็งแกร่ง การหาเสียงเป็นที่รังเกียจ...การเลือกตั้งบาไฮบริสุทธิ์ปราศจากการหาเสียง และวางอุปายที่คนไม่ชื่นชอบใช้กัน”¹⁸

“ตามที่ท่านทราบดี วิธีการเลือกตั้งบาไฮต่างจากวิธีการเลือกตั้งในระบบการเมืองโดยสิ้นเชิง ท่านศาสนนิบาลที่รักยิ่งได้ชี้ให้เห็นว่า หากเราเอาวิธีของนักการเมืองมาใช้ในการเลือกตั้งบาไฮ ความเข้าใจผิดและความขัดแย้งจะเกิดขึ้น ความโกหกและอลวนจะตามมา ความชั่วร้ายจะดาษคืน และชุมชนบาไฮจะถูกตัดขาดจากอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า...

เมื่อใครเห็นบาไฮบางคนที่ยังไม่ค่อยเข้าใจศาสนาทำการหาเสียงอย่างเปิดเผยหรือลับๆ เขาจะต้องไม่เอาอย่าง แต่ควรปฏิบัติตามขั้นตอนการบริหารเพื่อจัดแนวโน้มดังกล่าว และชำระชุมชนบาไฮให้พ้นจากอิทธิพลชั่วร้ายดังกล่าว”¹⁹

“สิ่งที่มีมิตรสหายควรทำคือ การทำความคุ้นเคยซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนทรรศนะ คลุกคลีกันและอภิปรายเกี่ยวกับเงื่อนไขและคุณสมบัติที่ควรได้รับเลือก โดยไม่พาดพิงถึงบุคคลใดแม้จะโดยทางอ้อม เราควรละเว้นการชักจูงความคิดของผู้อื่น”²⁰

“มิตรสหายทุกคนควรเลิกเสนอชื่อที่ขัดแย้งกับหลักการของระบบบริหารบาไฮ เพราะมิฉะนั้นแล้ว อิสรภาพในการเลือกสมาชิกธรรมสภาท้องถิ่นจะเสียหายอย่างร้ายแรง และเปิดทางให้มีการเน้นมาที่บุคลิกของบุคคล ไม่เพียงเท่านั้น การเสนอชื่อยังนำไปสู่การแบ่งเป็นพรรคในที่สุด ซึ่งขัดกับบรรยากาศของศาสนา

16 BEL no.20

17 BEL no.21

18 LG 1988 no.35

19 BEL no.23

20 BEL no.25

นอกจากอันตรายที่ร้ายแรงเหล่านี้แล้ว การเสนอชื่อยังมีข้อเสียคือ บันทอมนาโฮมิให้ริเริ่ม และพัฒนาตนเอง ที่จริงแล้วจุดประสงค์ที่สำคัญอันหนึ่งของวิธีการเลือกตั้งบาโฮคือ การพัฒนา บาโฮทุกคนให้มีสำนึกรับผิดชอบ โดยการเน้นความจำเป็นของอิสรภาพของทุกคนในการเลือกตั้ง สมาชิกในชุมชนจะถือเป็นหน้าที่ที่จะกระตือรือร้นและรับรู้ความเป็นไปของชุมชน เพื่อที่จะ ลงคะแนนให้กับผู้ที่เหมาะสมในเวลาเลือกตั้ง จำเป็นที่เขาจะต้องติดต่อกับเพื่อนบาโฮอย่างใกล้ชิด อยู่เสมอ รับทราบกิจกรรมทั้งหมดในท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการสอน การบริหาร หรืออื่นๆ เข้าร่วม อย่างสุดหัวใจในกิจกรรมของคณะกรรมการและธรรมสภาทั้งในท้องถิ่นและระดับชาติ วิธีนี้เท่านั้น ที่จะทำให้บาโฮสามารถพัฒนาสำนึกต่อสังคมอย่างแท้จริง และมีสำนึกรับผิดชอบต่อเรื่องต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ของศาสนา ดังนั้น ชีวิตชุมชนของบาโฮกำหนดหน้าที่ให้สมาชิกผู้ซื่อสัตย์ ทุกคนเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้งที่หลักแหลม รับผิดชอบและรับรู้ความเป็นไปและยังให้โอกาสทุกคน พัฒนาตนเองขึ้นมาให้ได้ตามนี้ เนื่องด้วยการเสนอชื่อยังยั้งการพัฒนาคุณสมบัติดังกล่าว และยัง นำไปสู่ความทุจริตและการแบ่งพรรคพวก จึงต้องล้มเลิกไปโดยสิ้นเชิงในการเลือกตั้งบาโฮ²¹

“ความแตกต่างมูลฐานระหว่างระบบที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งกับระบบบาโฮคือ ในระบบแรก นั้น บุคคลบางคนหรือผู้ที่ถูกเสนอชื่อพวกเขา เป็นผู้ตัดสินใจว่า ตัวพวกเขาเองควรอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจ แล้วจึงเสนอตัวเองให้คนอื่นลงคะแนนให้ ในระบบบาโฮการตัดสินใจอยู่ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หากใครคนหนึ่งพยายามไต่อดตัวตัวเองต่อสายตาคนอื่น ด้วยจุดประสงค์ที่จะให้ผู้อื่นลงคะแนนให้ ตน บรรดาผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะถือว่าเป็นความทะนงและจะรู้สึกไม่ชอบ พวกเขาเรียนรู้ที่จะแยกผู้ที่มี ชื่อเสียงเพราะการรับใช้ศาสนา กับผู้ที่อวดตัวเพื่อที่จะดึงดูดคะแนนเสียง”²²

“ข้าพเจ้ารู้สึกที่ต้องยืนยันความสำคัญและความจำเป็นยิ่งของสิทธิการลงคะแนนเสียง ซึ่งเป็นความรับผิดชอบที่ศักดิ์สิทธิ์ที่บาโฮผู้ใหญ่ไม่ควรเสียไป...อย่างไรก็ตามสิทธิพิเศษนี้มิได้เป็น ข้อผูกพันว่าบาโฮต้องลงคะแนนเสียง ถ้าเขาู้สึกว่าในสภาพแวดล้อมที่เขาอาศัยอยู่ เขาไม่สามารถใช้สิทธินี้ได้อย่างรอบคอบโดยไม่รู้ว่าจะเลือกใครดี เรื่องนี้ควรขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะ ตัดสินใจตามมโนธรรมและวิจารณญาณของตนเอง”²³

21 BEL no.27

22 BEL no.29

23 BEL no.32

การเลือกตั้งธรรมนูญท้องถิ่น

ทำการเลือกตั้งโดยตรงจากบาหลีที่มีอายุ 21 ปีขึ้นไปในชุมชนนั้นๆ (ดู ธรรมนูญท้องถิ่นภาคปฏิบัติ บทที่ 3) แต่การเลือกตั้งธรรมนูญแห่งชาติต้องทำสองขั้นตอน ตามที่พระอัครดูลบาฮาระบุไว้²⁴ ขั้นแรกคือ บาหลีแต่ละท้องถิ่นเลือกตั้งผู้แทนซึ่งผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งนี้จะเป็นสมาชิกธรรมนูญท้องถิ่นหรือไม่ก็ได้ การเลือกตั้งนี้เรียกว่า การเลือกตั้งหน่วย และขั้นที่สองคือ ผู้แทนที่ได้รับเลือกจากการเลือกตั้งหน่วย จะไปร่วมประชุมแห่งชาติเพื่อลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกธรรมนูญแห่งชาติ

การเลือกตั้งหน่วย

- ธรรมนูญแห่งชาติจะเป็นผู้กำหนดช่วงเวลาของการเลือกตั้งหน่วย (มักอยู่ระหว่าง 2-3 เดือนก่อนเทศกาลเรชวาน) แบ่งเขตหน่วยเลือกตั้ง และกำหนดจำนวนผู้แทนของแต่ละหน่วยตามสัดส่วนของจำนวนบาหลีผู้ใหญ่ในหน่วยนั้นๆ ถ้าเป็นไปได้ควรแบ่งหน่วยให้ย่อยที่สุดเพื่อให้มีผู้แทนเพียงหนึ่งคนในหนึ่งหน่วย แต่จะไม่แบ่งพื้นที่ของธรรมนูญท้องถิ่นหนึ่งๆ ออกเป็นหน่วยย่อยถึงแม้จะมีผู้แทนมากกว่าหนึ่งคนในหน่วยนั้น
- บาหลีที่ขึ้นอยู่กับหน่วยไหนควรไปร่วมการประชุมหน่วยด้วยตนเอง เพื่อลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทน และร่วมปรึกษาหารือ เพื่อให้ผู้แทนนำไปเสนอต่อที่ประชุมแห่งชาติ สำหรับผู้ที่ไม่สามารถไปร่วมประชุมหน่วยควรส่งบัตรลงคะแนนไป เมื่อทราบผลการเลือกตั้งว่าใครเป็นผู้แทน ควรรับส่งรายงานไปยังธรรมนูญแห่งชาติทันที
- การเดินทางของผู้แทนไปร่วมประชุมแห่งชาติมีความสำคัญมากหากผู้แทนไม่มีค่าเดินทาง บาหลีในแต่ละหน่วยควรช่วยกันบริจาคค่าเดินทาง ซึ่งอาจมีการบริจาคที่การเลือกตั้งหน่วยหรืออาจขอค่าเดินทางจากธรรมนูญแห่งชาติ ซึ่งธรรมนูญแห่งชาติมีสิทธิพิจารณาจะให้หรือไม่ให้ หรืออาจให้บางส่วน ทางที่ดีที่สุดคือ ค่าเดินทางของผู้แทนควรมาจากผู้แทนเองหรือบาหลีในท้องถิ่นช่วยกัน เมื่อกลับมาจากการประชุมแห่งชาติ ผู้แทนควรเล่าประสบการณ์จากที่ประชุมแห่งชาติให้บาหลีในท้องถิ่นของตนรับทราบ อาจเล่าอย่างไม่เป็นทางการ หรือจัดวันชุมนุมเป็นพิเศษเฉพาะเพื่อการนี้

การประชุมแห่งชาติ

- การประชุมแห่งชาติจะอยู่ในช่วงเทศกาลเรชวาน (21 เมษายน – 2 พฤษภาคม) ซึ่งธรรมเนียมแห่งชาติมักจะเลือกวันสุดสัปดาห์ยกเว้นปีที่มีการประชุมนานาชาติเพื่อเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาที่ไฮฟา ประเทศอิสราเอล ซึ่งอยู่ในช่วงเทศกาลวันเรชวาน ฉะนั้นการประชุมแห่งชาติในปีนั้นจะอยู่หลังเทศกาลเรชวาน เพื่อขอให้สมาชิกวุฒิสภาแห่งชาติที่ไปร่วมประชุมนานาชาติกลับมาเล่าประสบการณ์ให้ชุมชนรับทราบ การเริ่มการประชุมแห่งชาติและเลือกตั้งวุฒิสภาแห่งชาติต้องทำให้เสร็จก่อนตะวันตกดินของวันที่ 2 พฤษภาคม แต่การประชุมสามารถดำเนินต่อไปได้หลังจากนั้น
- ผู้แทนที่มาร่วมประชุมแห่งชาติมีหน้าที่หลัก 2 ประการคือ ลงคะแนนเลือกตั้งและเสนอข้อคิดเห็น บทบาทของการประชุมแห่งชาติเป็นการแนะนำ เสนอข้อคิดเห็น และปรึกษาหารือ โดยไม่มีการตัดสินใจ ธรรมเนียมแห่งชาติชุดใหม่จะนำคำแนะนำเหล่านั้นไปพิจารณาและตัดสินใจโดยไม่ชักช้า
- ผู้ที่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมแห่งชาติคือ ผู้แทนสมาชิกวุฒิสภาแห่งชาติชุดเก่าและชุดใหม่ แต่เฉพาะผู้แทนเท่านั้นที่มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งวุฒิสภาแห่งชาติ ผู้ที่ไม่ใช่ผู้แทนสามารถแสดงความคิดเห็นได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้แทน
- ในกรณีที่ผลการเลือกตั้งวุฒิสภาแห่งชาติออกมาว่า มีผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันในที่นั่งๆ เช่น นาย ก. กับ นาย ข. ได้คะแนนมากเป็นที่เท่าๆกัน ผู้แทนในที่ประชุมแห่งชาติต้องลงคะแนนอีกรอบหนึ่ง โดยลงคะแนนให้เฉพาะนาย ก. หรือ นาย ข. เท่านั้น ทั้งคู่ไม่สามารถสละสิทธิ์จากการเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งชาติเพื่อให้อีกคนหนึ่งเป็น เพราะทั้งคู่ยังอยู่ระหว่างคะแนนเสมอกันและยังไม่ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภา
- เมื่อเลือกตั้งวุฒิสภาแห่งชาติได้ครบ 9 คนแล้ว หากมีสมาชิกคนใดขอลาออกเช่นผู้หนึ่งเป็นอนุกร ผู้ที่ขอลาออกต้องแจ้งความจำนงต่อวุฒิสภาแห่งชาติ และเมื่อวุฒิสภาแห่งชาติยอมรับการลาออกนั้น ก็จะทำให้การเลือกตั้งคนใหม่มาแทนที่ การเลือกตั้งคนใหม่นี้ต้องให้ผู้แทนทุกคนมีโอกาสได้รับทราบและลงคะแนนเสียง และจะทำการเลือกในที่ประชุมแห่งชาติได้เลยก็ต่อเมื่อผู้แทนทุกคนอยู่ในที่ประชุม ต่างจากการลงคะแนนเสียงรอบสองเพื่อตัดสินระหว่างคนหลายคนที่ได้คะแนนที่เท่าๆกันซึ่งทำได้เลยในที่ประชุมแห่งชาติโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้แทนอยู่ครบทุกคน

ธรรมนูญสภาท้องถิ่น

การสถาปนาธรรมนูญสภาท้องถิ่น

“พระผู้เป็นนายได้บัญญัติไว้ว่า ในทุกเมืองต้องสถาปนาสภายุติธรรม ซึ่งภายในสภานี้มีที่ปรึกษา แก้วคนมารวมชุมนุมกันและถ้ามีจำนวนมากกว่าแก้วไม่เป็นไร พวกเขาต้องเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจจาก พระผู้ทรงปราณี และต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้อภิบาลที่แต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าของทุกคนที่อาศัย อยู่บนโลก”²⁵

“เป็นเรื่องสำคัญยิ่งตามที่บ่งบอกไว้ชัดเจนในคัมภีร์คิตาป้อคัสที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด คือ ในทุกท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็เมืองหรือหมู่บ้านที่มีผู้ใหญ่อายุ 21 ปีขึ้นไปประกาศตนเป็นบาไฮจำนวน 9 คนขึ้นไป จะต้องมีการก่อตั้งธรรมนูญสภาทันที ทุกเรื่องในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับศาสนาต้องนำมาให้ธรรมนูญสภาโดยตรงทันที เพื่อปรึกษาและตัดสินใจ”²⁶

“ได้รับการระบุว่าเป็นธรรมนูญสภาท้องถิ่น ซึ่งเมื่อถึงเวลาจะต้องเปลี่ยนเป็นชื่อที่ถาวรและตรงกว่าคือ สภายุติธรรม เป็นชื่อตามที่ผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮประทานไว้ให้ จะต้องก่อตั้งในทุกเมืองและหมู่บ้านที่มีบาไฮ ผู้ใหญ่ 9 คนขึ้นไป และทำการเลือกตั้งโดยตรงทุกปีในวันแรกของเทศกาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดโดยบาไฮผู้ใหญ่ทุก คนทั้งชายและหญิง”²⁷

สถานภาพของธรรมนูญสภาและสมาชิกธรรมนูญสภา

“มีความแตกต่างที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ควรระลึกไว้เสมอเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ ระหว่างธรรมนูญสภาในฐานะที่เป็นสถาบันและสมาชิกที่ประกอบกันเป็นธรรมนูญสภา สมาชิกธรรมนูญสภามีใช้เป็นผู้ที่ล้ำเลิศหรือได้รับการพิจารณาว่าสูงส่งกว่าบาไฮคนอื่นๆ เพราะว่าพวกเขามีข้อจำกัดของความเป็นมนุษย์เหมือนกับบาไฮคนอื่นในชุมชน และฉะนั้นจึงต้องมีการเลือกตั้งทุกปี การมีการเลือกตั้งซึ่งบ่งว่า สมาชิกธรรมนูญสภาแม้ว่าจะประกอบกันเป็นสถาบันที่สมบูรณ์เลิศจากสวรรค์ แต่ตัวพวกเขาเองนั้นไม่สมบูรณ์ แต่ก็มีได้หมายความว่า วิจัยญาณของพวกเขากพร่อง เพราะตามที่พระอับดุลบาฮาทรงย้ำไว้ ธรรมนูญสภาบาไฮอยู่ภายใต้การนำ

²⁵ SAC 73

²⁶ SAC 74

²⁷ SAC 15

ทางและการคุ้มครองของพระผู้เป็นเจ้า การเลือกตั้งทุกปีเปิดโอกาสให้ชุมชนแก้ไขข้อบกพร่องที่ทำให้
ธรรมนูญติดขัด ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำของสมาชิกธรรมนูญ ดังนี้ วิธีที่ปลอดภัยจึงวางไว้เพื่อให้
คุณภาพของสมาชิกภาพในธรรมนูญบาไฮปรับปรุงอยู่ตลอด แต่ตามที่กล่าวไว้แล้ว สถาบันธรรมนูญไม่
ควรนำมาประเมินด้วยคุณวุฒิของสมาชิกแต่ละคนที่ประกอบกันเป็นธรรมนูญ”²⁸

“ท่านดีใจมากที่รู้ว่า สมาชิกธรรมนูญแห่งชาติเปลี่ยนหน้าไปในปีนี้ ซึ่งท่านมิได้เจาะจงสมาชิกคน
ใด เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ดี และทำให้การอภิปรายของธรรมนูญเปิดไปสู่แง่มุมใหม่ๆ”²⁹

“วันที่ยิ่งใหญ่จะมาถึง คือวันที่มิตรสหายที่เข้าและออกจากธรรมนูญจะเข้าใจความจริงที่ว่า
ความสำคัญมิใช่อยู่ที่บุคคลใดในธรรมนูญ แต่ที่สำคัญคือธรรมนูญคือสถาบัน”³⁰

บาไฮแต่ละคนแม้จะมีคุณวุฒิและคุณธรรมสูงส่งเพียงไรก็ยังมีข้อจำกัดของความเป็นมนุษย์ที่ทำให้
ให้แต่ละคนมีข้อบกพร่องต่างกันไปมากบ้างน้อยบ้าง แต่ด้วยพระพรอันยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้าสำหรับ
มนุษยชาติในยุคนี้ เราจึงมีธรรมนูญท้องถิ่นตามที่บัญญัติไว้ในคัมภีร์ เป็นสถาบันที่ทำให้บาไฮที่ไม่สมบูรณ์
สามารถรวมตัวกันเป็นความสมบูรณ์เลิศได้ อาจเปรียบบาไฮแต่ละคนเหมือนโมเลกุลของเหล็ก และ
ธรรมนูญท้องถิ่นคือแม่เหล็ก แต่ละโมเลกุลของเหล็กไม่มีพลังอันใด แต่เมื่อโมเลกุลของเหล็กมารวมตัวกัน
เป็นแบบแผนที่กำหนดไว้ จึงเกิดพลังแม่เหล็ก เช่นกันเมื่อสมาชิก 9 คนประกอบกันขึ้นเป็นธรรมนูญและ
ดำเนินกิจการด้วยความรักและสามัคคีเพื่อรับใช้ตามแบบแผนที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดไว้ ธรรมนูญนั้นจะมี
พลังอำนาจ และเป็นสถาบันของระบบแห่งโลกของพระบาฮาอูลลาห์สำหรับโลกยุคใหม่โดยแท้จริง
ความสำคัญมิได้อยู่ที่สมาชิกคนใดในธรรมนูญ แต่อยู่ที่สถาบันธรรมนูญ โมเลกุลใดของเหล็กก็ตาม เมื่อ
รวมตัวกันตามแบบแผนก็เกิดพลังแม่เหล็ก บาไฮคนใดก็ตามเมื่อได้รับเลือกเป็นสมาชิกธรรมนูญก็ทำให้
ธรรมนูญนั้นมีพลังอำนาจได้ ดังนั้นสมาชิกธรรมนูญที่เปลี่ยนหน้าไปในแต่ละปีจึงมิใช่เรื่องแปลก แต่ไม่
ควรเข้าใจว่า บาไฮควรลงคะแนนเลือกตั้งเพียงเพื่อขอให้ได้เปลี่ยนหน้าสมาชิกธรรมนูญ การเปลี่ยนหน้า
สมาชิกเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่เกณฑ์การเลือกผู้ที่จะเป็นสมาชิกธรรมนูญต้องยึดถือตามที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ
ระบุไว้ข้างล่างนี้

28 SAC 77-8

29 SAC 16

30 SAC 16

บาไฮที่ไม่ว่าจะด้อยความรู้ ด้อยประสบการณ์ หรือต่ำด้อยเพียงไหน เมื่อได้รับเลือกเป็นสมาชิก
ธรรมสภา ไม่ควรท้อใจแต่ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุดด้วยความมั่นใจ

“หากเราพิจารณาคุณสมบัติที่สูงส่งของสมาชิกธรรมสภาบาไฮเราจะรู้สึกไม่คู่ควรและท้อใจ แต่ด้วย
ความมุ่งมั่นที่ว่า ถ้าเราลุกขึ้นปฏิบัติหน้าที่อย่างประเสริฐแล้วข้อบกพร่องทุกอย่าง ในชีวิตของเราจะได้รับการ
การชดเชยโดยพลังที่เหนือกว่าของพระกรุณาและอนุภาพของพระองค์ ดังนั้นเป็นหน้าที่ที่จะพิจารณาโดย
ปราศจากกิเลสหรืออคติ แม้เพียงน้อยที่สุด และไม่คำนึงถึงสถานภาพทางวัตถุแล้วเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติ
เหล่านี้สมบูรณ์ที่สุดคือ มีความจงรักภักดีอย่างไม่มีข้อสงสัย มีความอุทิศอย่างไม่เห็นแก่ตัว มีจิตใจที่ฝึกฝน
มาดี มีความสามารถอันเป็นที่ยอมรับและมีประสบการณ์”³¹

แม้ว่าสภาพุทธิธรรมสภาเหล่านั้นที่ได้รับการประกันจากพระผู้เป็นเจ้าว่าจะไม่มีผิดพลาด แต่
ธรรมสภาแห่งชาติและธรรมสภาท้องถิ่นที่ได้รับการประกันว่า พระบาฮาอูลลาห์คอยนำทางพวกเขาอยู่ และ
หากเกิดความผิดพลาด ความผิดครั้งนั้นจะถูกแก้ไขเป็นกฎหากสมาชิกธรรมสภายังสามัคคีปรองดองกัน
บาไฮควรตระหนักว่า การเลือกตั้งธรรมสภาขึ้นมานั้นมิได้หมายความว่าธรรมสภานั้นจะมีพลังอำนาจโดย
อัตโนมัติ ธรรมสภาจะมีอนุภาพสวรรค์แค่ไหนขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตัวของสมาชิกธรรมสภา หากสมาชิก
ธรรมสภาขัดแย้งกันไม่สามัคคีกัน ธรรมสภานั้นจะกลายเป็นความว่างเปล่า

“พระบาฮาอูลลาห์ทรงสัญญาไว้ว่า ในทุกธรรมสภาที่มีความสามัคคีปรองดอง พระวิญญูณที่
รุ่งโรจน์ของพระองค์จะไม่เพียงอยู่กับธรรมสภาเท่านั้น แต่จะกระตุ้น คำจูนและนำทางมิตรสหายทุกคนใน
การปรีชาหาหรือ”³²

“หากพวกเขาเห็นพ้องกันในเรื่องหนึ่งถึงแม้ว่าจะผิดก็ยังดีกว่าขัดแย้งกันและอยู่ฝ่ายถูก เพราะ
ความขัดแย้งนี้จะทำลายรากฐานสวรรค์ แม้ว่าคนหนึ่งในกลุ่มจะถูกแต่ถ้าพวกเขาขัดแย้งกัน จะเป็นเหตุ
ของความผิดอีกพันอย่าง แต่ถ้าพวกเขาเห็นพ้องกันและทั้งสองฝ่ายผิดด้วยกัน ความจริงจะเปิดเผยออกมา
และสิ่งที่ผิดจะถูกแก้ไขเป็นกฎ เพราะยังสามัคคีกันอยู่”³³

บาไฮที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกธรรมสภาต้องตระหนักว่าเขาได้รับเลือกโดยพระผู้เป็นเจ้าให้
รับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์นี้ บาไฮควรยินดีและจะปฏิเสธโดยขอลาออกจากธรรมสภามีได้

31 SAC 77

32 SAC 87

33 PBA 48

นอกจากมีเหตุจำเป็นจริงๆ เช่น ป่วยเรื้อรัง หรือย้ายถิ่นฐานออกนอกรั้วพื้นที่ การเป็นสมาชิกธรรมสภา บาไฮ จะได้พัฒนาตนเองและพัฒนาระบบบริหารบาไฮไปพร้อมกันเพื่อเป็นแบบแผนสังคมใหม่สำหรับโลกอนาคต

“เกี่ยวกับปัญหาที่ว่า บาไฮบางคนไม่ยอมรับการถูกเลือกตั้งขึ้นมาดำรงตำแหน่งบริหาร ท่านศาสนิกบาลคิดว่าการวิพากษ์วิจารณ์ การต่อต้านหรือความสับสน มิใช่เหตุผลเพียงพอสำหรับการไม่ยอมรับหรือลาออก เฉพาะในรายที่เสื่อมสมรรถภาพทางจิตใจหรือร่างกายเท่านั้นซึ่งมีน้อยรายมาก จึงจะเป็นเหตุผลที่เพียงพอ ความลำบากและการทดสอบในการยอมรับตำแหน่งบริหาร ไม่ควรชักนำให้บาไฮแยกตัวออกจากงานของศาสนาแต่ควรทำให้เขาพยายามมากยิ่งขึ้น และมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นมากขึ้นในการแก้ปัญหาที่ชุมชนบาไฮเผชิญอยู่ เฉพาะในรายที่ไม่ฟังคำเตือน คำวิงวอนและคำเตือนซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากธรรมสภาอย่างจริงจังโดยไม่มีเหตุผลสมควร จึงจะมีการตัดเขาออกจากรายชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง”³⁴

“สมาชิกธรรมสภาที่ขาดประชุมมาเป็นเวลานาน ธรรมสภาควรนำมาพิจารณาแต่ละกรณี และหากเห็นได้ว่า บุคคลนั้นไม่ต้องการมาร่วมประชุมหรือมาประชุมไม่ได้โดยไม่มีการกำหนดเวลา เพราะว่าป่วยหรือปัญหาการเดินทาง เมื่อนั้นจึงมีการประกาศตำแหน่งที่ว่างลงได้อย่างสมเหตุสมผล และทำการเลือกตั้งสมาชิกใหม่”³⁵

“ความขัดแย้งส่วนตัวในหมู่สมาชิกธรรมสภา มิใช่เหตุผลเพียงพอสำหรับการลาออกหรือไม่มาประชุม”³⁶

“ความขัดแย้งกันในธรรมสภาไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการลาออกหรือไม่มาประชุมธรรมสภา”³⁷

บทบาทหน้าที่ของสมาชิกธรรมสภา

“สมาชิกของธรรมสภาเหล่านี้ต้องไม่คำนึงถึงว่า ตนชอบหรือไม่ชอบอะไร ไม่คิดถึงประโยชน์และค่านิยมของตน และตริภักตร์องศาตรการต่างๆ ที่จะนำความสุขและความสุขมาสู่ชุมชนบาไฮ และส่งเสริมความสุขของส่วนรวม”³⁸

34 LG 1988 no.177

35 SAC 92-3

36 SAC 93

37 SAC 93

“เป็นที่ชัดเจนว่านอกเสียจากว่า สมาชิกธรรมสภาจะสามารถเข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ เป็นไปไม่ได้ที่เขาจะปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้แทนของชุมชน การเป็นสมาชิกธรรมสภา ต้องถึ้นรวมความถึง ข้อผูกพันและความสามารถที่จะรับทราบกิจกรรมบาไฮต่างๆในท้องถิ่น และเข้าร่วมประชุมธรรมสภาอย่างสม่ำเสมอ”³⁹

สมาชิกธรรมสภาแต่ละคนมิได้มีสิทธิอะไรพิเศษไปกว่าบาไฮคนอื่นๆ ในชุมชน แต่มีบทบาทในการติดตามกิจกรรมดูแลความเป็นอยู่ของชุมชนบาไฮ เพื่อหามาตรการที่จะนำไปสู่ความผาสุกและความเจริญก้าวหน้า ธรรมสภาในฐานะที่เป็นสถาบันต้องถือว่า สมาชิกธรรมสภาก็เป็นเหมือนบาไฮคนหนึ่ง ในชุมชนที่ธรรมสภาต้องปกป้องดูแล ไม่ปกป้องคนผิดอย่างในระบบโลกเก่าที่ปกป้องคนในสมาคมเดียวกัน อาชีพเดียวกัน ฯลฯ แม้ว่าจะเป็นคนผิด

“ตามทฤษฎีแล้ว เป็นไปได้ที่สมาชิกคนหนึ่งในธรรมสภาอาจไม่คู่ควรหรือไม่จริงจัง เจตคติที่ว่า การติเตียนหรือกล่าวหาสมาชิกธรรมสภาคนหนึ่ง คือการกล่าวหาทั้งธรรมสภา เป็นเจตคติที่ผิดที่เดียว ธรรมสภาต้องปกป้องศาสนา และต้องไม่กล่าวหาหรือปกป้องสมาชิกธรรมสภาคนใดอย่างตาบอด”⁴⁰

บาไฮตระหนักดีว่า กุญแจสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาของโลกคือ ความสามัคคีของมวลมนุษยชาติ และเป็นไปไม่ได้ที่ความแตกแยกของมนุษยชาติจะเปลี่ยนเป็นความสามัคคีได้นอกจากอาศัยพระวิญญูญาณที่บาฮาอุลลาห์หยายใจมาบนโลกในยุคนี้ ดังนั้นงานสำคัญก่อนอื่นใดของธรรมสภาคือการสอนศาสนาเพื่อให้ประชาชนได้สัมผัสสัจธรรมของศาสนาบาไฮที่จะทำให้พวกเขาสามัคคีกันได้

“ในระหว่างการประชุม เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะสนทนากันในนามของคนรับใช้ของพระเจ้าเป็นเจ้า ในเรื่องเกี่ยวกับกิจการและประโยชน์ของสาธารณชน ตัวอย่างเช่น การสอนศาสนาต้องมาก่อน เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง เพื่อว่ามนุษย์ทั้งปวงจะได้เข้ามาในปะรำแห่งความสามัคคี และประชาชนทั้งปวงบนโลก จะได้รับการพิจารณาเป็นประหนึ่งร่างกายเดียวกัน”⁴¹

38 SAC 87

39 SAC 92

40 SAC 91

41 SAC 80

ระบบบริหารบาไฮมีวัตถุประสงค์สองประการ⁴² คือ การขยายศาสนาให้เป็นที่รู้จักยอมรับ และการสร้างความมั่นคงเป็นปึกแผ่นในชุมชน ความรับผิดชอบของสมาชิกธรรมสภาจึงมีขอบเขตกว้างมาก ซึ่งธรรมสภาจะทำหน้าที่รับผิดชอบเหล่านี้ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้นตามที่ระบบแห่งโลกของพระบาฮาอุลลาห์เติบโตมากขึ้น

“ในเรื่องแนวทาง วิธีการและการขยายการสอนศาสนาและสถานต่อให้เป็นปึกแผ่น แม้ว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อศาสนาแต่ก็มีได้เป็นเพียงเรื่องเดียวที่ควรได้รับการเอาใจใส่จากธรรมสภาเหล่านี้ การศึกษาธรรมจารึกของพระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮาอย่างรอบคอบ เปิดเผยให้เห็นว่าหน้าที่อื่นๆ ที่สำคัญไม่น้อยไปกว่ากันตกอยู่กับผู้แทนที่ได้รับเลือกในทุกท้องถิ่น

เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะตื่นตัว ระมัดระวัง รอบคอบ คอยสอดส่องและปกป้องศาสนาให้พ้นจากผู้คิดร้ายและการโจมตีของศัตรู

พวกเขาต้องพยายามส่งเสริมมิตรภาพและความปรองดองในหมู่มิตรสหาย ลบร่องรอยของความระแวง ความเย็นชาและหมองเหม็นออกไปจากหัวใจ และแทนที่ด้วยความร่วมมือกันอย่างแข็งขันสุดหัวใจเพื่อรับใช้ศาสนา

พวกเขาต้องพยายามเต็มที่ในทุกเวลาเพื่อช่วยเหลือคนยากไร้ เจ็บป่วย คนพิการ เด็กกำพร้า หญิงหม้าย โดยไม่คำนึงถึงสีผิว ชนชั้นหรือความเชื่อ

พวกเขาต้องส่งเสริมทุกวิถีทางที่ทำได้ เพื่อความเจริญทางด้านวัตถุและจิตใจของเยาวชน จัดการศึกษาของเด็ก การอบรม และสถาบันการศึกษาบาไฮเมื่อเป็นไปได้บริหารงานและหาวิธีที่ดีที่สุดเพื่อความก้าวหน้าและพัฒนาการของกิจการเหล่านี้

พวกเขาต้องจัดให้มีการพบปะของมิตรสหายอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีงานฉลองบุญและวันสำคัญประจำปี รวมทั้งการประชุมพิเศษที่จัดเพื่อส่งเสริมความเจริญทางด้านสังคม สติปัญญาและจิตใจของเพื่อนมนุษย์

เหล่านี้คือหน้าที่ที่สำคัญของสมาชิกธรรมสภาทุกแห่ง”⁴³

42 SAC 102

43 SAC 85-6

ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมาท้อถิ่นและบาไฮในชุมชน

1. บาไฮต้องเชื่อฟังธรรมาท้อ

“หลักการหนึ่งที่เป็นรากฐานของระบบบริหารของเราที่เราต้องจำไว้ว่าจะกลายเป็นแบบแผนระบบแห่งโลกของเราคือ แม้ว่าธรรมาท้อจะตัดสินใจไม่ค่อยเหมาะสม คำตัดสินใจนั้นต้องได้รับการสนับสนุนเพื่อรักษาความสามัคคีของชุมชน คำตัดสินใจของธรรมาท้อถิ่นสามารถนำไปอุดหนุนกับธรรมาท้อแห่งชาติได้...แต่อำนาจของสถาบันที่เลือกตั้งขึ้นมาต้องได้รับการค้ำจุน ไม่ใช่สิ่งที่เรียนรู้ได้โดยไม่ผ่านความยากลำบากและการทดสอบ”⁴⁴

“ธรรมาท้ออาจทำผิดพลาด แต่ตามที่พระอัครทูตบาฮาชี้แจงไว้ หากชุมชนหรือบาไฮคนใดไม่ยึดถือคำตัดสินใจของธรรมาท้อ ผลที่ตามมาจะเลวร้ายยิ่งกว่า เพราะเป็นการบั่นทอนสถาบันที่ควรจะเจริญขึ้นเพื่อค้ำจุนหลักธรรมและกฎของศาสนา ท่านบอกเราว่า พระผู้เป็นเจ้าจะแก้สิ่งที่ผิดที่ทำไปแล้วให้กลายเป็นถูก เราต้องมั่นใจในสิ่งนี้และเชื่อฟังธรรมาท้อ ดังนั้น ท่านขอร้องให้คุณทำงานอยู่ภายใต้ธรรมาท้อ ยอมรับความผิดชอบในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งที่มีสิทธิออกเสียง และพยายามเต็มที่เพื่อความปรองดองในชุมชน”⁴⁵

แม้ไม่ต้องคิดลึกไปถึงว่า พระผู้เป็นเจ้าจะแก้ผิดให้เป็นถูกได้อย่างไร เราก็พอเข้าใจได้ไม่ยากถึงผลดีของการเชื่อฟังธรรมาท้อ แม้ว่าบาไฮจะไม่เห็นด้วยหรือคิดว่าธรรมาท้อตัดสินใจผิด หากบาไฮบางคนไม่เห็นด้วยแล้วไม่ทำตามคำตัดสินใจของธรรมาท้อ สิ่งนี้ก็จะกลายเป็นข้อโต้แย้งต่อไปไม่รู้จบเพราะพิสูจน์ไม่ได้ว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี แต่ถ้าหากบาไฮทุกคนปฏิบัติตามคำตัดสินใจของธรรมาท้อแล้ว และพบว่าผิด ก็จะไม่มีข้อกังขาอีกต่อไป ทุกคนจะยอมรับว่าผิด และสามารถเปลี่ยนการตัดสินใจใหม่ให้ถูกต้องได้ แต่พึงระลึกไว้ว่า ผู้ที่คิดถูกแต่แรกต้องไม่ขุดคุ้ยเรื่องเก่ามาต่อว่ากัน

ดังนั้นบาไฮต้องเชื่อฟังธรรมาท้ออย่างจริงจังโดยสมบูรณ์เพื่อเห็นแก่ความก้าวหน้าและความสามัคคีของชุมชน การเชื่อฟังนี้มีได้หมายความว่า บาไฮหมกมิดสละในการแสดงความคิดเห็นในทางตรงข้าม บาไฮมีสิทธิที่จะติชมสมาชิกธรรมาท้อและการทำงานของธรรมาท้อ แต่การติชมนี้ควรพูดกับธรรมาท้อโดยตรงมิใช่เอามาพูดกันเองเป็นการส่วนตัว ซึ่งจะกลายเป็นการนินทาและไม่สร้างสรรค์

⁴⁴ SAC 100

⁴⁵ SAC 100-1

“สิ่งที่พระอัครบิดรบาฮาต้องการปกป้องมิตรสหายคือ ให้พ้นจากการทะเลาะวิวาทยึดถือและความหัวดี้อบฮาไฮสามารถถามธรรมสภาว่า ทำไมจึงตัดสินใจเช่นนั้น และขอให้ธรรมสภาพิจารณาใหม่ด้วยความสุภาพ แต่เขาต้องพอดังนั้น และไม่ก่อกวนกิจการในท้องถิ่นโดยยื่นกรานในทรศนะของตน สิ่งนี้ใช้กับสมาชิกธรรมสภาด้วยเช่นกัน เราทุกคนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและคิดต่างกัน แต่บาไฮต้องยอมรับคำตัดสินใจตามเสียงส่วนใหญ่ของธรรมสภา โดยตระหนักว่า การยอมรับและความปรองดองแม้ว่าจะมีความผิดพลาดก็เป็นสิ่งสำคัญ และเมื่อเรารับใช้ศาสนาอย่างเหมาะสมด้วยวิธีบาไฮ พระผู้เป็นเจ้าจะแก้สิ่งผิดที่ทำไปแล้วให้กลายเป็นถูกในที่สุด”⁴⁶

“บาไฮมีสิทธิที่จะติชม แสดงทรศนะของตนเกี่ยวกับนโยบายหรือสมาชิกธรรมสภาแต่ละคนให้ธรรมสภารับทราบทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ แต่จากนั้นแล้วบาไฮต้องยอมรับคำแนะนำหรือคำตัดสินใจของธรรมสภาอย่างจริงใจ ตามหลักการที่วางไว้สำหรับเรื่องนั้นๆ ในระบบบริหารบาไฮ”⁴⁷

2. บาไฮควรเข้าหาธรรมสภา

“สถาบันเหล่านี้มีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการช่วยเหลือ แนะนำ ปกป้องและนำทางบาไฮในทุกวิถีทางที่ทำได้เมื่อบาไฮขอร้อง ที่จริงแล้วสถาบันเหล่านี้สถาปนาขึ้นเพื่อรักษาระเบียบและความสามัคคีและการเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้า คุณควรไปหาสถาบันเหล่านี้เหมือนลูกไปหาพ่อแม่”⁴⁸

“บาไฮควรเรียนรู้ที่จะเข้าหาธรรมสภาให้บ่อยยิ่งขึ้น เพื่อขอคำแนะนำและความช่วยเหลือและควรมาแต่เนิ่นๆ ในทางกลับกัน ธรรมสภาควรตื่นตัวและสำนึกในความรับผิดชอบต่อชุมชนมากขึ้นเกี่ยวกับทุกสถานการณ์ที่อาจทำให้เกิดภัยพิบัติของศาสนาเสียหายในสายตาของสาธารณชน เมื่อธรรมสภาตัดสินใจแล้วทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามอย่างซื่อสัตย์และเต็มใจ”⁴⁹

“ท่านรู้สึกสลดใจที่มีมิตรสหายไม่ประพฤติตัวตามระบบบริหาร แทนที่จะนำคำกล่าวหา ปัญหาและความทุกข์มาให้ธรรมสภาท้องถิ่นหรือธรรมสภาแห่งชาติพิจารณา พวกเขากลับไปพูดกับบาไฮบางคนหรือสมาชิกธรรมสภาบางคนหรือไม่ยอมเข้าพบธรรมสภา ประการแรกทีบาไฮควรทำคือเข้าหาธรรมสภา นี้

⁴⁶ SAC 9

⁴⁷ SAC 39

⁴⁸ LG 1988 no.9

⁴⁹ SAC 99

คือเหตุผลที่ทำให้เราจึงมีธรรมสภา ท่านคิดว่าความยุ่งยากนี้จะไม่เกิดขึ้นหากบาไฮใช้ธรรมสภาให้เป็นประโยชน์ตามที่ควร”⁵⁰

“เกี่ยวกับการปรึกษาหารือ ทุกคนสามารถเสนอเรื่องให้ธรรมสภาเพื่อปรึกษาหารือ ไม่ว่าอีกฝ่ายจะต้องการหรือไม่ก็ตาม ในเรื่องที่มีผลกระทบต่อศาสนา หากธรรมสภาถือว่าจำเป็น ธรรมสภาควรเข้าไปจัดการแม้ว่าทั้งสองฝ่ายไม่ต้องการเพราะเจตนาของธรรมสภาคือการปกป้องศาสนา ปกป้องชุมชนและบาไฮแต่ละคน”⁵¹

3. ธรรมสภาและบาไฮควรปรึกษาและร่วมมือกัน

“เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะไม่ดำเนินการโดยไม่ปรึกษากับธรรมสภา และพวกเขาต้องเชื่อฟังคำสั่งของธรรมสภาด้วยหัวใจและวิญญาณและยอมจำนนต่อคำสั่งนั้น เพื่อว่าสิ่งต่างๆ จะเป็นระเบียบเหมาะสมและจัดแจงอย่างดี มิฉะนั้นแล้วทุกคนจะกระทำตามวิจรรณญาณตนเองโดยไม่ขึ้นกับใคร ทำตามความต้องการของตนเองและเป็นผลร้ายต่อศาสนา”⁵²

“ไม่มีงานใดที่จำเป็นและรีบด่วนไปกว่าการรับประกันความปรองดองและมิตรภาพอันสมบูรณ์ในหมู่มิตรสหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างธรรมสภาท้องถิ่นและบาไฮในชุมชน ธรรมสภาท้องถิ่นควรทำให้บาไฮมั่นใจในสถาบัน และในทางกลับกันบาไฮควรแสดงความพร้อมที่จะยึดถือตามคำตัดสินใจและคำแนะนำของธรรมสภา ทั้งสองฝ่ายจะต้องเรียนรู้ที่จะร่วมมือกันและตระหนักว่า โดยการร่วมมือนี้เท่านั้นที่สถาบันของศาสนาจึงจะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและถาวร แม้ว่าการเชื่อฟังธรรมสภาท้องถิ่นควรเป็นไปอย่างจริงใจโดยสมบูรณ์ ธรรมสภาก็ควรอำนวยความสะดวกในลักษณะที่ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นเผด็จการ พลังชีวิตของศาสนาคือการร่วมมือกัน มิใช่เผด็จการ”⁵³

“จุดหมายอันสูงส่งและแรงจูงใจที่บริสุทธิ์แม้ว่าจะน่าสรรเสริญเพียงไรย่อมไม่เพียงพอแน่นอน หากไม่ได้รับการค้าจุนด้วยมาตรการที่ปฏิบัติได้และวิธีที่เหมาะสม ความปรารถนาอันแรงกล้า ไม่ตรีจิตและความพยายามอันเหลือล้น จะมีประโยชน์เพียงเล็กน้อยหากเราไม่รู้จักแยกแยะและควบคุม และละเลยที่จะกำกับสิ่งเหล่านี้ให้ไปตามช่องทางที่มีประโยชน์ที่สุด อิศรภาพของบุคคลควรสอดคล้องกับการปรึกษาหารือและ

50 SAC 40

51 SAC 99

52 SAC 97

53 SAC 96

ความเสียหาย การริเริ่มและความบากบั่นนั้นควรเสริมด้วยความสำนึกในความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการร่วมมือกันและอุทิศต่อความผาสุกส่วนรวม”⁵⁴

“รากฐานของระบบบริหารบาไฮคือหลักการของเอกภาพในความหลากหลาย ซึ่งเน้นย้ำอย่างหนักแน่นอยู่ในธรรมนูญ ข้อคิดเห็นที่แตกต่างที่ไม่สำคัญและไม่ขัดแย้งกับคำสอนของศาสนาควรค่าจูนไว้ แต่ความสามัคคีที่เป็นรากฐานของระบบบริหารควรรักษาและรับประกันไว้ไม่ว่าต้องแลกกับอะไร ความสามัคคีในทั้งจุดประสงค์และวิธีการที่จริงแล้วขาดไม่ได้สำหรับการทำงานที่รวดเร็วและปลอดภัยของทุกธรรมสภา ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ”⁵⁵

4. ธรรมสภานับสนุนบาไฮ มิใช่บงการ

“คุณสมบัติประการแรกของความเป็นผู้นำสำหรับแต่ละบุคคลและธรรมสภาคือ การใช้พลังงานและความสามารถที่มีอยู่ในบาไฮทั้งหลาย มิฉะนั้นสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถกว่าจะออกไปหางานอื่นทำที่เขาสามารถใช้พลังงานของตนได้ ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ หวังว่า ธรรมสภาจะพยายามวางแผนกิจกรรมการสอนศาสนาที่ทำให้บาไฮทุกคนไม่ว่าง”⁵⁶

“ไม่ว่าผู้แทนระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติของชุมชน ไม่ว่าจะมีความหมายที่ประณีต ยืนหยัด วิงวอน หรือมีคำแนะนำที่หลักแหลมเพียงไร แม้แต่ท่านศาสนภิบาลเอง ถึงแม้ว่าท่านจะปรารถนาความสมบูรณ์เลิศนี้ ก็ไม่สามารถตัดสินว่า บาไฮแต่ละคนมีหน้าที่อะไร หรือมอบให้เขาปฏิบัติงานนั้น บาไฮแต่ละคนเท่านั้นที่ต้องประเมินคุณสมบัติของตนเอง ใช้มโนธรรมตริกตรอง พิจารณาทุกแง่ด้วยจิตอธิษฐาน ต่อสู้กับแรงเจือยตามธรรมชาติที่ถ่วงความพยายามของตน ในการลุกขึ้นสลัดความยึดมั่นผูกพันเกินไปกับสิ่งที่ไม่เป็นสาระที่อุดหนุนไว้ สลัดความคิดทุกอย่างที่มีแนวโน้มจะกีดขวางหนทางของตน”⁵⁷

“เกี่ยวกับหลักการที่ว่า ศาสนาต้องไม่รวมจุดมาที่บาไฮคนใด ท่านศาสนภิบาลต้องการชี้แจงให้เห็นชัดว่า หลักการนี้มีได้หมายความว่า ครุบาไฮที่มีคุณวุฒิไม่ควรได้รับกำลังใจและการสนับสนุนจากธรรมสภาท้องถิ่นให้พูดต่อสาธารณชน ท่านศาสนภิบาลหมายความว่า ชื่อเสียงและความเป็นที่นิยมของบาไฮที่เป็นนักพูดไม่ควรบดบังอำนาจ หรือลดทอนอิทธิพลของธรรมสภาในทุกท้องถิ่น บาไฮผู้นั้นไม่ควรแต่

54 SAC 30

55 SAC 18

56 SAC 95

57 LG 1983 no.75

เพียงขออนุญาตคำแนะนำและการช่วยเหลือจากสถาบันที่เป็นตัวแทนของศาสนาในท้องถิ่นของตนเท่านั้น แต่ควรอ้างอิงชื่อเสียงที่ได้รับมาที่ปรึกษาสามารถของธรรมสภาที่รับผิดชอบพื้นที่นั้น ธรรมสภา มิใช่บุคคล ที่เป็นรากฐานของระบบบริหาร ทุกสิ่งต้องเป็นรอง รับผิดชอบต่อและส่งเสริมประโยชน์สูงสุดของธรรมสภาผู้อารักขา และส่งเสริมกฎของพระบาฮาอูลลาห์”⁵⁸

“ขอให้เราระลึกไว้ว่า หลักการของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า มิใช่การบงการแต่เป็นมิตรภาพที่ถ่อมตน มิใช่เผด็จการแต่เป็นการปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยด้วยความรัก ไม่มีสิ่งใดที่ไร้พลังชีวิตของบาไฮที่สามารถประสานหลักการของความปรานีและความยุติธรรม อิสรภาพและการยอมจำนน สิทธิส่วนบุคคล และการสละความปรารถนาของตน ความตื่นตัวและสุขุมรอบคอบในด้านหนึ่ง มิตรภาพ น้ำใสใจจริงและความกล้าหาญในอีกด้านหนึ่ง

หน้าที่ของผู้ที่เป็นมิตรสหายใช้มโนธรรมเลือกขึ้นมาเป็นผู้แทนนั้น สำคัญและผูกมัดไม่น้อยกว่าหน้าที่ของผู้ที่เป็นฝ่ายเลือก หน้าที่ของพวกเขามิใช่บงการแต่เป็นการปรึกษาหารือ และมิใช่ปรึกษาหารือเฉพาะพวกเขาเองเท่านั้น แต่ปรึกษาให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้กับมิตรสหายที่พวกเขาเป็นตัวแทนอยู่ พวกเขาต้องไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นอื่นใด นอกจากเครื่องมือที่ได้รับเลือกเพื่อแสดงศาสนาต่อสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพและสมเกียรติ พวกเขาไม่ควรคิดว่าตนคือหัวใจสำคัญของศาสนา มีคุณค่าและความสามารถเหนือกว่าผู้อื่น เป็นผู้ส่งเสริมคำสอนและหลักธรรมของศาสนาแต่เพียงผู้เดียว พวกเขาควรดำเนินงานด้วยความถ่อมตัวที่สุด ด้วยความอดุสหาหะ ใจกว้าง สำนึกในความยุติธรรมและหน้าที่ น้ำใสใจจริง เจียมตัว อุทิศตนต่อความผาสุกและประโยชน์ของมิตรสหาย ศาสนาและมนุษยชาติ เพื่อให้บรรดาผู้ที่พวกเขารับใช้ไม่เพียงแต่มีความมั่นใจ สนับสนุนและนับถือพวกเขาอย่างจริงจังเท่านั้น แต่ยังคงยกย่องและรักใคร่พวกเขาอย่างแท้จริงด้วย ทุกเวลาพวกเขาต้องหลีกเลี่ยงความถือตัว ลับลมคมในและการวางมาดชมปรึกษาหารือโดยปราศจากอคติและกิเลสทุกรูปแบบ พวกเขาควรเชื่อใจมิตรสหายตามขอบเขตที่เหมาะสมให้มิตรสหายรับทราบแผนงาน ปัญหาและความวิตกกังวลและขอคำแนะนำปรึกษาจากมิตรสหาย”⁵⁹

แบบแผนสำหรับสังคมในอนาคต

การสร้างแบบแผนสังคมสำหรับโลกยุคใหม่โดยอาศัยระบบการเลือกตั้งและบริหารงานของธรรมสภา จำเป็นที่บาไฮแต่ละคนต้องพัฒนาคุณธรรมและความสามารถควบคู่กันไปด้วย เพราะแบบแผน

⁵⁸ SAC 98

⁵⁹ SAC 94-5

สังคมที่บาไฮกำลังก่อสร้างอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมที่รับประกันว่า พลังงานและความสามารถของสมาชิกในชุมชนจะถูกปลดปล่อยไปในทางที่สร้างสรรค์

การรู้จักชมอวดตาของตนเองโดยการเชื่อฟังธรรมสภาถึงแม้บางครั้งตนจะไม่เห็นด้วย เชื่อฟังอย่างจริงจังโดยสมบูรณ์โดยไม่นิินทาหรือยุยงปลุกปั่นผู้อื่น เพื่อเห็นแก่ความสามัคคีและก้าวหน้าในชุมชน เป็นการเชื่อฟังที่ไม่เสื่อมลงไปเป็นความเฉื่อยชาไม่รู้จักคิดอ่าน แต่มีความริเริ่มอย่างอิสระที่ไม่เลยเถิด ด้วยความตระหนักว่า ความริเริ่มส่วนบุคคลต้องได้รับการค้ำจุนโดยการปรึกษาหารือและร่วมมือกันอย่างกระตือรือร้น และดังนั้นความสำเร็จที่ได้มาจึงมิได้มีไว้ให้เชิดชูบาไฮคนใดให้ลำพองใจ แต่ความสำเร็จนั้นจะตกอยู่กับธรรมสภาซึ่งมิได้ขึ้นอยู่กับบาไฮคนไหนที่หมุนเวียนกันมารับใช้ในสถาบันนี้

สมาชิกธรรมสภาแม้จะอยู่ในบทบาทของผู้ปกครอง อยู่ในสถาบันที่บาไฮในชุมชนต้องเชื่อฟัง ก็ต้องระลึกอยู่เสมอว่าระบบบริหารบาไฮนั้น “มิใช่เป็นการแต่เป็นมิตรภาพที่ถ่อมตนมิใช่เผด็จการแต่เป็นการปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยด้วยความรัก” อันเป็นลักษณะของผู้นำของโลกยุคใหม่ที่ตระหนักว่าความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าของสังคมขึ้นอยู่กับความริเริ่มและความพยายามของแต่ละบุคคลในสังคมเป็นสำคัญ และดังนั้นบทบาทของผู้นำคือการกระตุ้นให้กำลังใจและสนับสนุนแต่ละบุคคลในชุมชน ให้ใช้ความสามารถและพรสวรรค์ของตนให้เป็นประโยชน์ที่สุด เป็นความรับผิดชอบที่ทำทายเป็นพิเศษสำหรับสมาชิกธรรมสภาที่จะเรียนรู้เพื่อจะนำทางและอำนวยความสะดวกด้านความสุ่มรอบคอบ พร้อมกับถ่อมตัวและใจกว้างในเวลาเดียวกัน นับเป็นความเสียสละโดยแท้จริงที่สมาชิกธรรมสภาในฐานะที่เป็นผู้ปกครอง ก็ไม่มีอำนาจหรือสิทธิพิเศษอันใดเหนือบาไฮคนอื่นในชุมชน แต่ต้องรับภาระเพื่อความผาสุกและความก้าวหน้าของชุมชน

ตัวอย่างหนึ่งอันน่าตื่นตื้นใจเห็นได้จากสมาชิกสภายุติธรรมสากล เมื่อครั้งสงครามระหว่างพันธมิตรกับอิรักในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 ที่อิรักไม่ยอมถอนทหารจากคูเวตอีกทั้งยังยิงขีปนาวุธโจมตีอิสราเอล ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนอาหารในอิสราเอล ศูนย์กลางบาไฮแห่งโลกที่เมืองไฮฟาได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ครั้งนี้ด้วย บาไฮที่นั่นจำเป็นต้องแบ่งปันอาหารกันในภาวะสงครามนี้ และสมาชิกสภายุติธรรมสากลคือบุคคลสุดท้ายที่รับอาหาร โดยให้บาไฮคนอื่นๆ รับอาหารก่อน

ดังนั้นเป็นสิ่งประเสริฐและทำทายเป็นอย่างยิ่งสำหรับบาไฮที่จะพัฒนาธรรมสภาท้องถิ่น ก่อสร้างระบบบริหารและแบบแผนสังคมใหม่อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ของโลก ด้วยความมั่นใจว่า

พระวอของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และคณะรัฐบาล และคณะบริหารแห่งโลกใหม่ที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ของพระองค์จะบังเกิดขึ้นเป็นจริงแน่นอน

“มีวิธีการรักษาเดียวเท่านั้นสำหรับเรื่องนี้ คือการศึกษาระบบบริหาร เชื้อฟังธรรมสภา และบาไฮ แต่ละคนพยายามปรับปรุงอุปนิสัยใจคอของตนให้เป็นบาไฮที่สมบูรณ์ เราไม่สามารถโน้มน้าวคนอื่นได้ดังที่เราโน้มน้าวตัวเอง หากเราดีกว่า หากเราแสดงความรัก ความอดทน เข้าใจความอ่อนแอของผู้อื่น หากเราพยายามไม่ติเตียนแต่ให้กำลังใจ ผู้อื่นจะทำตาม และเราจะสามารถช่วยศาสนาได้โดยตัวอย่างและคุณธรรมของเรา ทุกแห่งหนเมื่อมีการก่อตั้งระบบบริหารเป็นครั้งแรก บาไฮจะรู้สึกว่ายากที่จะปรับตัว บาไฮต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังแม้ว่าธรรมสภาจะเป็นฝ่ายผิด เพื่อเห็นแก่ความสามัคคี บาไฮต้องสละอุปนิสัยส่วนตัวในระดับหนึ่ง เพื่อให้ชีวิตชุมชนเติบโตและพัฒนาไปด้วยกัน สิ่งเหล่านี้ยากมากแต่เราต้องตระหนักว่า นี่จะนำเราไปสู่แนวทางชีวิตที่ยิ่งใหญ่และสมบูรณ์เลิศยิ่งขึ้น เมื่อศาสนาได้รับการสถาปนาอย่างเหมาะสมตามระบบบริหาร”⁶⁰

“ท่านศาสนิกบาลทราบดีอย่างไม่มีข้อสงสัยว่า ความบกพร่องมีอยู่ในกลไกบริหารของศาสนา แต่ท่านคิดว่าสิ่งเหล่านี้มิใช่มีสาเหตุมาจากระบบบริหาร แต่มาจากผู้บริหารศาสนา ผู้ซึ่งมีข้อจำกัดและความบกพร่องของความเป็นมนุษย์ ซึ่งไม่สามารถบรรลุเงื่อนไขตามอุดมการณ์ทั้งหมดที่อยู่ในคำสอน อย่างไรก็ตาม ความบกพร่องจำนวนมากที่มีอยู่ในกิจกรรมของบาไฮในปัจจุบันจะถูกขจัดไปที่ละน้อยเมื่อชุมชนพัฒนาและมีประสบการณ์มากขึ้น และจะมีความแข็งแกร่งและก้าวหน้ามากขึ้น และเพื่อบรรลุจุดประสงค์อันประเสริฐนี้ที่มีตรัสหายควรสามัคคีพยายามอย่างกระตือรือร้น”⁶¹

“มิตรสหายทั้งหลายต้องไม่เข้าใจผิดว่า ระบบบริหารบาไฮเป็นสิ่งที่สิ้นสุดในตัวเอง ระบบบริหารเป็นเพียงเครื่องมือสำหรับปลดปล่อยพลังของศาสนา ศาสนาบาไฮเป็นศาสนาที่พระเจ้าเปิดเผยให้แก่มนุษยชาติทั้งปวง ออกแบบไว้ให้เป็นประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติและหนทางเดียวที่จะทำได้คือการปฏิรูปชีวิตชุมชนของมนุษย์และฟื้นฟูชีวิตของแต่ละบุคคล ระบบบริหารบาไฮเป็นเพียงเริ่มต้นของการจัดแบบแผนใหม่ของชีวิตสังคมและกฎของการดำเนินชีวิตชุมชนในอนาคต ตราบจนถึงบัดนี้บาไฮเพียงกำลังเริ่มต้นเข้าใจและปฏิบัติตามให้เหมาะสม ดังนั้นต้องมีความอดทนถ้าบางครั้งการทำงานดูเหมือนเข้มงวดและ

60 SAC 38

61 SAC 37

ประหม่าเล็กน้อย เป็นเพราะว่าเรากำลังเรียนรู้สิ่งที่ยากมากแต่น่าพิศวงยิ่งคือการอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นชุมชนบาไฮตามคำสอนอันรุ่งโรจน์”⁶²

“เป็นความจริงเช่นเดียวกันกับการเคลื่อนไหวอื่นๆ ที่ศาสนาบาไฮต้องประสบอุปสรรคและความยุ่งยากที่คาดไม่ถึง แต่ที่ต่างกับองค์กรอื่นๆ ของมนุษย์คือ ศาสนาบาไฮลดบันดาลพลังแห่งความศรัทธาและความอุทิศที่จะชักนำเราให้พยายามอย่างจริงจังอยู่เสมอ เพื่อเผชิญกับความยุ่งยากเหล่านี้ และสมานความขัดแย้งที่อาจจะต้องเกิดขึ้น”⁶³

“ธรรมสภาเหล่านี้ได้รับการช่วยเหลือจากพระวิญญาณของพระเจ้า ผู้ปกป้องธรรมสภาคือ พระอัครทูตบาฮา พระองค์ทรงโอบแขนคุ้มครองธรรมสภา มีพรใดยิ่งใหญ่กว่านี้อีกหรือ ธรรมสภาเหล่านี้คือ ตะเกียงที่สว่างไสว คืออุทยานสวรรค์ที่โชยสุคนธรรสแห่งความวิสุทธิไปทั่วทุกภูมิภาค และศาสตร์ที่มีแห่งความรู้ไปยังทุกสรรพสิ่ง พลังชีวิตจากธรรมสภาเหล่านี้ล้นไหลไปทุกทิศทาง ที่จริงแล้วธรรมสภาเหล่านี้คือ บ่อเกิดความก้าวหน้าของมนุษย์ในทุกเวลาและทุกสภาพการณ์”⁶⁴

“เมื่อระบบบริหารบาไฮขยายออกไปทั่วโลกอย่างรวดเร็วเป็นหน้าที่ของทุกคนที่สัมพันธ์กับศาสนาที่จะต้องทำความคุ้นเคยกับหลักธรรม ทำความเข้าใจความหมาย และนำบัญญัติมาปฏิบัติต่อเมื่อสมาชิกแต่ละคนของธรรมสภาท้องถิ่นศึกษาให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับหลักธรรมมูลฐานของศาสนา และการประยุกต์ใช้หลักการปฏิบัติงานของธรรมสภาอย่างเหมาะสม สถาบันนี้จึงจะเติบโตและพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด”⁶⁵

“สถาบันที่บัญญัติโดยพระเจ้าคือธรรมสภาท้องถิ่นปฏิบัติการในระดับพื้นฐานของสังคมมนุษย์ และเป็นหน่วยบริหารพื้นฐานของระบบบริหารแห่งโลกของพระบาฮาอูลลาห์ ซึ่งเกี่ยวพันกับบุคคลและครอบครัวที่ธรรมสภานั้นต้องให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พวกเขาสมัครใจในสังคมบาไฮที่ไม่มีใครเหมือนซึ่งได้รับชีวิตและการปกป้องโดยกฎ บัญญัติและหลักธรรมของศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์ ธรรมสภาท้องถิ่นคุ้มครองศาสนาของพระองค์ ปฏิบัติงานประหนึ่งเป็นผู้เลี้ยงแกะที่รักใคร่ผู้แกะบาไฮ

บาไฮได้รับการเรียกร้องให้สนับสนุนและร่วมมืออย่างสุดหัวใจกับธรรมสภาท้องถิ่น ประการแรกโดยการออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกธรรมสภา และต่อมาโดยการติดตามแผนงานและโครงการต่างๆของ

⁶² SAC 103

⁶³ SAC 30

⁶⁴ SAC 74

⁶⁵ COC no. 1341

ธรรมชาติอย่างแข็งขันโดยการหันมาหาธรรมชาติในยามลำบาก โดยการสวดมนต์ให้ธรรมชาติประสบความสำเร็จ และยินดีเมื่อธรรมชาติรุ่งเรืองด้วยเกียรติ สิ่งมีค่าและของขวัญอันยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้านี้ ในแต่ละชุมชน ต้องได้รับการถนอม บำรุงเลี้ยง รัก ช่วยเหลือ เชื้อฟุ้ง และสวดมนต์ให้”⁶⁶

“ประสิทธิภาพของระบบบริหารควรควบคู่ไปกับความรัก ความอุทิศและการพัฒนาจิตใจในระดับที่ไม่น้อยไปกว่ากัน ทั้งสองส่วนเป็นสิ่งจำเป็น การพยายามแยกส่วนหนึ่งออกจากอีกส่วนหนึ่งเท่ากับเป็นการดับพลังของศาสนา ปัจจุบันนี้ขณะที่ศาสนายังอยู่ในวัยทารก ต้องรอบคอบเป็นพิเศษ เพื่อมิให้ขั้นตอนบริหารกลายเป็นอุปสรรคบั่นทอนพลังชีวิตของระบบบริหารเสียเอง ซึ่งเป็นพลังที่ขับเคลื่อนและกระตุ้นชีวิตของระบบบริหาร

แต่ตามที่เน้นไว้แล้ว ทั้งพลังชีวิตและรูปแบบต่างก็จำเป็นต่อการพัฒนาระบบบริหารให้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและปลอดภัยการรักษาสมดุลของทั้งสองเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญเป็นพิเศษของผู้บริหารศาสนา”⁶⁷

“ในการประชุมของตน ธรรมชาติท้องถิ่นต้องพยายามพัฒนาความชำนาญในศิลปะของการปรึกษาหารือ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากแต่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า เป็นการปรึกษาที่สมาชิกทุกคนต้องควบคุมตนเองอย่างสูง และวางใจในอำนาจของพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ธรรมชาติท้องถิ่นควรประชุมอย่างสม่ำเสมอและรับประกันว่า สมาชิกทุกคนได้รับทราบกิจกรรมทั้งหลายของธรรมชาติอยู่เนืองนิตย์ เลขานุการได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนเหรียญเก็บและใช้จ่ายเงินทุนของศาสนาเป็นที่น่าพอใจ ทำบัญชีอย่างถูกต้องเหมาะสม และออกใบเสร็จให้แก่การบริจาคทุกครั้ง ธรรมชาติหลายแห่งพบว่า กิจกรรมบางอย่าง เช่น การสอนศาสนา การฉลองบุญ การจัดงานวันสำคัญประจำปี การแก้ปัญหาส่วนบุคคล และหน้าที่อื่น ๆ สามารถจัดการไปได้ดีโดยคณะกรรมการที่ธรรมชาติแต่งตั้งขึ้น”⁶⁸

66 COC no.1342

67 LG 1988 no.124

68 COC no.1346

ธรรมนูญท้องถิ่น

(ภาคปฏิบัติ)

1) จัดการเลือกตั้งธรรมนูญท้องถิ่นทุกปี ในวันที่ 21 เมษายน

1.1 ทำการเลือกตั้งระหว่างหลังพระอาทิตย์ตกดินวันที่ 20 เมษายน ถึง พระอาทิตย์ตกดินวันที่ 21 เมษายน สำหรับท้องถิ่นที่ไม่เคยมีธรรมนูญมาก่อน การจัดตั้งธรรมนูญครั้งแรกสามารถทำได้เลยเมื่อมี บำเหน็จผู้ใหญ่ครบ 9 คน โดยไม่ต้องรอให้ถึงวันที่ 21 เมษายน

1.2 ควรอบรมบำเหน็จผู้ใหญ่ให้ทราบความสำคัญและวิธีการของการเลือกตั้งบำเหน็จ การอบรมสม่ำเสมอตลอดปีดีกว่าอบรมไม่กี่วันก่อนเลือกตั้ง

1.3 แจ้งให้บำเหน็จผู้ใหญ่ทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับ วัน เวลา สถานที่ ของการเลือกตั้ง ผู้ที่ไม่สามารถร่วมประชุมเลือกตั้งได้สามารถลงคะแนนโดยทางจดหมายได้ แต่บำเหน็จต้องเข้าใจว่าการลงคะแนนทางจดหมายมิใช่สำหรับบำเหน็จที่มาไม่ได้จริงๆ บำเหน็จควรพยายามทุกอย่างเพื่อมาร่วมประชุมเลือกตั้งด้วยตนเอง

1.4 การลงคะแนนต้องเป็นความลับ โดยเขียนชื่อบำเหน็จ 9 คน ที่เราต้องการเลือกลงในบัตรเลือกตั้ง สำหรับผู้ที่เขียนหนังสือไม่ได้สามารถให้คนอื่นช่วยเขียนให้ แต่ควรเป็นคนที่ไม่มีสิทธิ์เลือกตั้ง เช่น เยาวชนที่อายุไม่ถึง 21 ปี

1.5 บัตรเลือกตั้งที่ถือเป็นโมฆะหรือบัตรเสียคือ บัตรที่ลงชื่อมากหรือน้อยกว่า 9 คน หรือลงชื่อคนๆ เดียวซ้ำกันสองชื่อ บัตรเลือกตั้งที่ไม่ถือเป็นโมฆะทั้งบัตรแต่มีชื่อเป็นบางชื่อคือ บัตรที่เขียนอ่านไม่ออกบางชื่อหรือเลือกคนที่ไม่มีสิทธิ์ เช่น บำเหน็จที่อายุน้อยกว่า 21 ปี หรือบำเหน็จที่อยู่นอกท้องถิ่น ชื่ออื่นที่เหลือย่างใช้ได้

1.6 ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุด 9 คนแรกจะเป็นสมาชิกธรรมนูญ หากผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดคนที่ 9 มีสองคน ให้ลงคะแนนอีกรอบหนึ่งเพื่อเลือกระหว่างสองคนนี้เท่านั้น การลงคะแนนรอบที่สองนี้สามารถทำได้เลยในที่ประชุมเลือกตั้ง ต่างจากการเลือกตั้งคนใหม่มาแทนที่ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกธรรมนูญแล้วลาออก ซึ่งในกรณีนี้ต้องให้โอกาสทุกคนได้รับทราบและลงคะแนน และอาจไม่สามารถทำการเลือกตั้งให้เสร็จในที่ประชุมได้นอกเสียจากว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนอยู่ในที่ประชุม หากจำเป็นต้องเลื่อนการเลือกตั้งออกไปควรทำให้เร็วที่สุดถ้าเป็นไปได้ควรทำวันที่ 22 เมษายน

1.7 ถ้ามีบาไฮผู้ใหญ่อายุ 21 ปีขึ้นไปในท้องถิ่นจำนวน 9 คนพอดี ไม่จำเป็นต้องลงคะแนนเสียง บาไฮ ทั้ง 9 คนสามารถประกาศสถานภาพเป็นธรรมสภาท้องถิ่นได้เลย โดยส่งรายชื่อทั้ง 9 คนไปให้ธรรมสภา แห่งชาติ

1.8 เมื่อรู้ผลการเลือกตั้งแล้ว ควรรายงานไปให้ธรรมสภาแห่งชาติทราบโดยเร็วที่สุด

2) เรียกประชุมธรรมสภา

2.1 เมื่อรู้ผลการเลือกตั้งแล้ว สมาชิกธรรมสภาที่ได้รับคะแนนสูงสุดควรเป็นผู้เรียกประชุมธรรมสภา โดยเร็วที่สุดเพื่อทำการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ธรรมสภา คือ ประธาน รองประธาน เลขาธิการ เภรัญญิก

2.2 การเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ควรมีสมาชิกธรรมสภามาครบ 9 คน ถ้าไม่ครบ 9 คนอาจเลือกเจ้าหน้าที่ ชั่วคราวไปก่อนธรรมสภาควรกำหนดวัน เวลา ของการประชุมที่อำนวยความสะดวกให้สมาชิกทั้ง 9 คน มาร่วมประชุมได้เพื่อเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ เมื่อทั้ง 9 คน ได้รับทราบวันเวลาของการประชุมแล้ว แต่บางคนก็ยังไม่มาประชุมไม่ได้ ธรรมสภาสามารถเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ถาวรได้เลย แล้วแจ้งรายชื่อของผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ให้ ธรรมสภาแห่งชาติทราบ

2.3 ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นเจ้าหน้าที่ธรรมสภาต้องได้คะแนนอย่างน้อย 5 เสียง การเลือกตั้งเจ้าหน้าที่อาจ เสียงตามความสำคัญคือ เลือกประธานก่อน ต่อมาเลือกเลขาธิการ เภรัญญิก และรองประธาน

2.4 การประชุมธรรมสภาต้องมีสมาชิกร่วมประชุมเกินครึ่งคืออย่างน้อย 5 คน จึงจะถือเป็นองค์ ประชุม ถ้าไม่ถึง 5 คน สมาชิกธรรมสภาสามารถปรึกษาหารือกันได้โดยไม่มีมติตัดสินใจ

2.5 การประชุมธรรมสภาจะถือเป็นทางการก็ต่อเมื่อ มีการเรียกประชุมอย่างเหมาะสม กล่าวคือสมาชิก ทั้ง 9 คน ต้องได้รับการแจ้งวันและเวลาของการประชุมล่วงหน้าพอสมควร ส่วนจะมาประชุมได้หรือไม่เป็น อีกประเด็นหนึ่ง มิใช่ว่าเชิญกันมาให้ครบ 5 คนแล้วประชุมเลยโดยอีก 4 คนไม่ทราบ

3) บทบาทของเจ้าหน้าที่ธรรมสภา

ประธาน (ผู้ดำเนินการประชุม)

- เปิดและปิดการประชุมให้ตรงตามกำหนดเวลา
- เตรียมหัวข้อการประชุมโดยปรึกษากับเลขาธิการ

- ดำเนินการประชุมให้คล่องตัว ให้ทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นโดยไม่ให้พูดน้อยไปหรือมากไปเกินความจำเป็น ควบคุมไม่ให้พูดนอกนอกเรื่อง ควบคุมการปรึกษาหารือแต่ละเรื่องให้อยู่ในเวลาที่พอเหมาะตามความสำคัญ ไม่ใช่ว่าเรื่องเล็กแต่พูดกันยืดยาว แต่เรื่องใหญ่พูดกันเดียวเดียวไม่ถกถ่วน
- บันทึกรการตัดสินใจ ใครได้รับมอบหมายให้ทำอะไร เมื่อไรที่งานควรจะเริ่มและเสร็จเมื่อไร เพื่อติดตามงาน โดยประสานงานกับเลขาธิการ
- ก่อนบันทึกการตัดสินใจ ควรให้แน่ใจว่าทุกคนในที่ประชุมเข้าใจการตัดสินใจนั้นถูกต้องและตรงกัน
- ควรเข้าใจแผนงานอย่างดีและรู้ว่าเรื่องอะไรสำคัญก่อนหลัง
- ควรรู้สถานะการเงินของธรรมสภา

รองประธาน (รองผู้ดำเนินการประชุม)

- ดำเนินการประชุมเมื่อประธานไม่อยู่ หากทั้งประธานและรองประธานไม่อยู่ ธรรมสภาควรตัดสินใจว่าจะให้ใครเป็นผู้ดำเนินการประชุม
- ศึกษาหน้าที่ของประธาน เพื่อจะทำหน้าที่แทนได้ในคราวจำเป็น

เลขาธิการ

- เตรียมหัวข้อการประชุม และเตรียมข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเรื่องที่จะประชุมให้สมาชิกรับทราบก่อนเข้าประชุม เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสไตร่ตรองมาก่อน
- แจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าว่าจะมีการประชุมเมื่อไหร่ ที่ไหน
- ทำบันทึกการประชุมเพื่อแจกจ่ายให้สมาชิกและส่งไปยังธรรมสภาแห่งชาติ
- ตอบจดหมายตามมติของที่ประชุม
- ติดตามการดำเนินงานต่างๆ ว่าสอดคล้องกับแผนงานของธรรมสภาหรือไม่
- เป็นตัวกลางติดต่อระหว่างธรรมสภาและบาไฮในชุมชน
- เก็บสถิติของจำนวนบาไฮในชุมชน
- รายงานกิจกรรมในรอบปีให้บาไฮทราบในวันที่ 21 เมษายน ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับการเลือกตั้งธรรมสภาท้องถิ่นชุดใหม่

- พึงระลึกว่า เลขานุการคือหัวใจสำคัญของการดำเนินงานของธรรมสภา เป็นตัวแทนของธรรมสภาที่ติดต่อกับทั้งชุมชนบาไฮและโลกภายนอก

เหรียญก

- รับผิดชอบจากบาไฮพร้อมทั้งออกไปเสริม กระตุ้นบาไฮในชุมชนให้เห็นความสำคัญของการบริจาค และอำนวยความสะดวกต่อการบริจาค
- ทำบัญชีรายรับ รายจ่ายของธรรมสภา
- รายงานสถานะการเงินให้ธรรมสภาทราบ รายงานให้เพื่อนบาไฮทราบในงานฉลองบุญ 19 วัน และในวันที่ 21 เมษายน และรายงานให้ธรรมสภาแห่งชาติ (อาจรวมอยู่กับบันทึกการประชุม)
- ใช้จ่ายเงินตามมติของธรรมสภา
- เตรียมงบประมาณเพื่อเสนอให้ธรรมสภาพิจารณา
- ดูแลทรัพย์สินของธรรมสภาและชุมชน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องพิมพ์ดีด

สมาชิกอื่น

- ศึกษาข้อมูลที่ได้รับจากเลขานุการก่อนเข้าประชุม เพื่อให้การประชุมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- มีความพร้อมที่จะรับภาระแทนเจ้าหน้าที่ของธรรมสภา เช่น เสนอหัวข้อการประชุมต่อเลขานุการ ช่วยร่างจดหมายแทนเลขานุการ ติดตามการดำเนินงานบางอย่าง เมื่อธรรมสภาเติบโตขึ้น มีภารกิจและความรับผิดชอบขยายออกมากขึ้น สมาชิกทุกคนต้องสามารถเข้าช่วยงานของเจ้าหน้าที่ของธรรมสภาได้
- สมาชิกทุกคนสามารถช่วยจัดบรรยากาศของการประชุมให้สดชื่น เช่น จัดโต๊ะเก้าอี้ให้นั่งสบาย พูดคุยกันได้สะดวกระหว่างปรึกษาหารืออาจสลับที่นั่งกันบ้างหรือผลัดกันเริ่มเป็นผู้แสดงความเห็นก่อนในแต่ละเรื่อง ฯลฯ เพื่อให้การประชุมมีชีวิตชีวา

(พึงระลึกไว้ว่าระบบบริหารบาไฮ เจ้าหน้าที่ธรรมสภาคือผู้ที่ได้รับมอบบทบาทความรับผิดชอบ มิใช่ได้สิทธิ์หรืออำนาจเหนือสมาชิกธรรมสภาคนอื่น เช่นประธานคือผู้ที่ได้รับบทบาทในการดำเนินการประชุม มิใช่ว่าประธานมีสิทธิหรืออำนาจเหนือคนอื่น หรือหากเวลามีการออกเสียงในที่ประชุม ประธานก็เป็นเพียงหนึ่งในเก้าเสียงของธรรมสภา)

4) หัวข้อการประชุม

ตัวอย่างหัวข้อการประชุม

- อธิษฐานเปิดการประชุม
- อ่านบันทึกการประชุมครั้งที่แล้วเพื่อรับรองหรือแก้ไข
- ปรีกษาเกี่ยวกับเป้าหมายของแผนงานที่ได้รับจากกรมสภาแห่งชาติ หรือแผนงานของตนเอง ทบทวนงานที่ทำไป วางแผนงานต่อไป เช่น การสอนศาสนา กิจกรรมเยาวชน ชั้นเรียนเด็ก
- จดหมายต่างๆ ที่มาถึงกรมสภา ควรนำมาพิจารณาให้ตรงกับหัวข้อเรื่องที่จะปรีกษา
- เหมริญญิกายงานการเงิน
- เรื่องด่วนต้องนำมาพิจารณาก่อน
- นัดประชุมครั้งต่อไป
- อธิษฐานปิดการประชุม

หมายเหตุ การเตรียมหัวข้อประชุม ควรแบ่งเวลาสำหรับเรื่องต่างๆ ให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น กรมสภามีเวลาเพียงพอสำหรับปรีกษาเพื่อริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ หรือไม่ มีเวลาระดมความคิดเพียงพอหรือไม่ มีเวลาเพียงพอที่จะวางแผนการสอนศาสนาหรือไม่ ฯลฯ เพื่อความก้าวหน้าของกรมสภาเองและชุมชน ไม่ใช่ได้แต่เพียงทำงานประจำให้เสร็จไป

5) บันทึกการประชุม

- ระบุนชื่อของกรมสภา วันที่ของการประชุมให้ชัดเจน
- ระบุนชื่อของผู้ที่เข้าร่วมประชุม ผู้ที่ขาดประชุม พร้อมทั้งเหตุผลที่ขาดประชุม
- บันทึกคำแก้ไขของบันทึกการประชุมครั้งที่แล้ว หากมี
- เมื่อบันทึกคำตัดสินใจของกรมสภา ควรลงข้อมูลที่เป็นเบื้องหลังและการปรีกษาหาข้อที่นำมาสู่การตัดสินใจนั้น เพื่อว่ากรมสภาแห่งชาติอ่านแล้วจะเข้าใจได้ว่า ทำไมกรมสภาต้องถึงตัดสินใจเช่นนั้น ข้อมูลที่ลงบันทึกควรรวบรัดแต่เพียงพอที่จะเข้าใจได้ ไม่ต้องลงรายละเอียดว่าใครเป็นผู้ออกความเห็นอะไร แต่ต้องระบุนชื่อบุคคลที่ได้รับมอบหมายงานหรือความรับผิดชอบนั้นๆ

6) การพิจารณาวางแผนงานและเป้าหมาย

แผนงานควรระบุระยะเวลา และถ้าเป็นไปได้ระบุเป็นตัวเลข เช่น แผนงาน 6 เดือน 9 เดือน หรือ 1 ปี มีการจัดการสนทนาธรรมกี่ครั้ง ตัวอย่างเช่น

6.1 การสอนศาสนา

- มีบาไฮเพิ่มเท่าไร ถ้าจะให้ดีตามที่พระอับดุลบาฮาบอกไว้ แต่จะต้องถึนควรมีบาไฮเพิ่มเป็นสองเท่าในหนึ่งปี คือบาไฮแต่ละคนสอนให้มีบาไฮเพิ่มหนึ่งคนในหนึ่งปี
- มีการจัดสนทนาธรรมกี่ครั้ง
- จะขยายการสอนศาสนาออกไปนอกท้องถิ่นได้หรือไม่

6.2 การประกาศศาสนา

- สามารถใช้สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ได้หรือไม่
- จัดการประชุมอภิปรายเกี่ยวกับศาสนาได้หรือไม่
- กระจายหนังสือบาไฮได้มากน้อยแค่ไหน เช่น ห้องสมุดสถาบันการศึกษา

6.3 การพัฒนาชุมชนบาไฮ

- ทำอย่างไรจะช่วยให้เพื่อนบาไฮมาร่วมงานฉลองบุญและวันศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น มากขึ้นเท่าไร
- จัดการพบปะกันได้สม่ำเสมอแค่ไหน เช่น ชั้นเรียนธรรมะ สวดมนต์ต่อนเช้า
- สนับสนุนกิจกรรมเยาวชนได้อย่างไร
- จัดชั้นเรียนเด็กให้สม่ำเสมอได้อย่างไร
- ก่อตั้งศูนย์บาไฮได้ไหม กองทุนมีพอไหม
- มีการบริจาคให้กองทุนบาไฮแค่ไหน ควรตั้งเป้าหมายสำหรับการบริจาคเท่าไร
- ออกข่าวสารประจำท้องถิ่นได้หรือไม่

7) บทบาทความเป็นผู้นำของธรรมสภา

7.1 มองไปในอนาคต

สมาชิกธรรมสภาต้องพยายามทำความเข้าใจงานที่ตนทำอยู่ และมองไปข้างหน้าว่าสถาบันของตนและชุมชนบาไฮจะพัฒนาไปเป็นอย่างไร แล้ววางแผนงาน เป้าหมาย การทำงานให้เป็นที่ไปในทิศทางนั้น

และนำมาสัมพันธ์กับสถานการณ์ในปัจจุบันว่า ชุมชนสามารถทำอะไรได้ในตอนนี้เพื่อจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่วาดไว้สำหรับอนาคต ซึ่งธรรมชาติควรจะ

- ประเมินโอกาส ความสามารถและปัจจัยในชุมชน
- ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน ควรเป็นเป้าหมายที่ท้าทาย แต่มีใช่เป็นไปได้
- ถ้าเป็นไปได้ แนะนำวิธีและแนวทางที่จะบรรลุเป้าหมาย
- กำหนดวันเริ่มต้นและระยะเวลาของโครงการเพื่อไม่ให้รีรอ
- หาวิธีที่จะวัดความก้าวหน้าของโครงการ

7.2 บันดาลใจ

ลักษณะความเป็นผู้นำที่สำคัญที่สุดอันดับหนึ่งคือ การบันดาลใจ ให้ความหวังกำลังใจ เพื่อให้บาไฮตื่นตัวรับใช้ แสดงความหวังให้ชุมชน เข้าใจว่าธรรมชาติสภาพอนาคตไว้อย่างไร กิจกรรมแต่ละอย่างจะส่งผลอย่างไรในวันข้างหน้า การดลใจอาจใช้วิธีเล่าประสบการณ์และเรื่องราวเกี่ยวกับความสำเร็จที่ได้มาด้วยความยากลำบากความเสียสละของบาไฮบางคน

7.3 แสดงเป็นตัวอย่าง

ที่จริงแล้วการแสดงเป็นตัวอย่างคือหนทางหนึ่งที่ช่วยดลใจ ความเป็นผู้นำของธรรมชาติใช้ว่าสมาชิกธรรมชาติคอยแต่สั่งให้คนอื่นทำโดยที่ตัวเองอยู่เฉยๆ สมาชิกธรรมชาติควรตื่นตัวอยู่เสมอเพื่อรับรู้ข้อมูล ความเป็นไปความรู้สึกนึกคิดของบาไฮในชุมชน ซึ่งต้องอาศัยการเข้าร่วมในกิจกรรมของงานต่างๆ การเข้าร่วมนี้จะเป็นกำลังใจให้บาไฮในชุมชนมั่นใจว่าพวกเขาทำได้ทำงานอยู่โดดเดี่ยวแต่มีธรรมชาติคอยสนับสนุนอยู่และหันมาพึ่งพาได้เมื่อเผชิญปัญหา

7.4 การริเริ่ม

การทำนุบำรุงบรรยากาศแห่งความรักและความสามัคคีในชุมชนบาไฮ ประกอบด้วยการแสดงเป็นตัวอย่างและการบันดาลใจของสมาชิกธรรมชาติ จะช่วยให้บาไฮในชุมชนเกิดความริเริ่มและส่งผลให้ชุมชนก้าวหน้า หากงานของธรรมชาติและงานของชุมชนไม่มีการริเริ่ม มีแต่ทำงานประจำไปวันๆ สมาชิกธรรมชาติควรตรึกตรองดูว่า มีปัจจัยอะไรที่เป็นอุปสรรค เช่น บาไฮในชุมชนกับธรรมชาติห่างเหินกันเกินไปหรือไม่ มิตรภาพในชุมชนอ่อนลงไม่แน่นแฟ้น ฯลฯ

7.5 เข้าหาได้

บาไฮในชุมชนควรรู้สึกว่าการรวมกลุ่มที่ช่วยให้เวลาพวกเขา ให้โอกาสพวกเขาเข้าหาได้เสมอ ภาระหนึ่งพ่อแม่พร้อมจะให้เวลากับลูกเสมอเมื่อลูกต้องการคำแนะนำหรือระบายความรู้สึก สมาชิก ธรรมชาติต้องระวังมิให้บาไฮในชุมชนรู้สึกว่าพวกตนทำตัวห่างเหินหรือถือตัว ในทางกลับกัน บาไฮไม่ควร ใช้สิทธินี้เกินขอบเขตโดยนำเรื่องสารพัดสารพันมาสู่มให้ธรรมชาติ บางเรื่องเป็นเรื่องส่วนตัวเล็กๆ น้อยๆ บาไฮควรพยายามแก้ไขด้วยตัวเองก่อน เช่น โดยการสวดมนต์และศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาที่อยู่ใน ธรรมนูญฉบับบาไฮ หรืออาจปรึกษากับผู้ที่เหมาะสมเป็นการส่วนตัว

7.6 ความน่าเชื่อถือ

สิ่งที่ช่วยให้ธรรมศานาเชื่อถือก็คือ ความประพฤติของสมาชิกธรรมศานาเอง ความสัมพันธ์ระหว่าง ธรรมศานากับชุมชนควรเป็นไปในลักษณะเปิดเผยไม่มีลับลมคมใน การสื่อสารกับชุมชนอย่างชัดเจนไม่คลุมเครือ การส่งข่าวให้ชุมชนได้รับทราบทันเวลาไม่ล่าช้า การร้องขอหรือมอบหมายงานอย่างเหมาะสม ฯลฯ เหล่านี้จะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือให้ธรรมศานา ธรรมศานาต้องคำนึงว่าบาไฮในชุมชนมีหน้าที่เชื่อฟัง ธรรมศานา ฉะนั้นธรรมศานาไม่ควรใช้สิ่งนี้โดยไม่ระวัง เช่น มอบหมายงานที่ไม่สมเหตุผลให้ชุมชนทำ นอกจากนี้การปฏิบัติตาม 5 ข้อข้างต้นจะช่วยทำให้ธรรมศานาเป็นที่น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

การปรึกษาหารือบาไฮ

ลักษณะสำคัญของการปรึกษาหารือบาไฮ คือ

1. คุณสมบัติจำเป็นเบื้องต้น 7 ประการ

“คุณสมบัติจำเป็นเบื้องต้นสำหรับผู้ปรึกษาหารือกันคือเจตนาอันบริสุทธิ์ จิตใจอันผ่องใส ตัดความผูกพันจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้า ถวิลหาสุคนธรสวรรค์ ถ่อมตนต่อบรรดาผู้เป็นที่รักของพระองค์ อดทนต่อความยากลำบาก และรับใช้ ณ ธรณีประตูอันประเสริฐของพระองค์”⁶⁹

2. เงื่อนไข 2 ประการ

“เงื่อนไขแรกคือความรักใคร่ปรองดองอย่างแท้จริงระหว่างสมาชิกธรรมดา พวกเขาต้องปลอดจากความหมกมุ่นโดยสิ้นเชิง และต้องแสดงออกซึ่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าเพราะพวกเขาคือคลื่นในทะเลเดียวกัน คือหยดน้ำในชลาลัยเดียวกัน คือดวงดาราในนภาเดียวกัน คือรัศมีของดวงอาทิตย์เดียวกัน คือพฤษาในสวนเดียวกัน คือดอกไม้ในอุทยานเดียวกัน หากไร้ซึ่งความเห็นพ้องต้องกัน ไร้ความสามัคคีที่แท้จริง การชุมนุมนั้นจะสลายตัวและธรรมสภาจะกลายเป็นความว่างเปล่า เงื่อนไขที่สองคือ เมื่อมาร่วมชุมนุมกัน พวกเขาต้องตั้งจิตสู่เบื้องบน และขอความช่วยเหลือจากอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์”⁷⁰

3. เกณฑ์การดำเนินการประชุม 5 ประการ

“จากนั้นพวกเขาต้องดำเนินการประชุมด้วยความอุทิศ มารยาท เกียรติ ความรอบคอบ และความพอประมาณในการแสดงทรรศนะของตน”⁷¹

คุณสมบัติจำเป็นเบื้องต้น 7 ประการ

1. เจตนาอันบริสุทธิ์

ผู้ร่วมปรึกษาหารือจำเป็นต้องมีเจตนาที่บริสุทธิ์ มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน คือเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับปัญหาและสถานการณ์ต่างๆ มิใช่ค้นหาว่าอะไรจะเป็นประโยชน์แก่ตน ซึ่งมาจากเจตนาที่เห็นแก่ตัวหรือ

⁶⁹ BC no.9

⁷⁰ BC no.10

⁷¹ BC no.10

เจตนาอื่นๆ ที่แอบแฝงอยู่ มิฉะนั้นจะทำให้การปรึกษานั้นติดขัดและไม่สามารถพบความจริงหรือการตัดสินใจที่ดีได้ บางครั้งเจตนาที่แอบแฝงอยู่มิใช่สิ่งที่เลวร้ายเสมอไป เช่น ผู้ที่เข้าร่วมปรึกษาคนหนึ่งต้องการเลิกประชุมเวลาสามทุ่มเพราะอยากไปดูรายการโทรทัศน์ที่ชอบ ตนจึงรีบเร่งการประชุมให้เสร็จเร็วๆ บางคนอาจเตรียมไปเที่ยววันอาทิตย์เวลาธรรมสภาจะตัดสินใจให้มีกิจกรรมบางอย่างในวันอาทิตย์ ตนจึงพยายามคัดค้านในระหว่างการปรึกษาหารือ เจตนาที่แอบแฝงเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้สามารถรบกวนการปรึกษาหารือได้ หากเกิดเช่นนี้จริง ผู้ร่วมปรึกษาหารือควรบอกเจตนาที่แอบแฝงเหล่านี้ให้ผู้อื่นทราบเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน แต่ไม่ถึงกับจำเป็นต้องบอกทุกครั้งหากการปรึกษาหารือยังดำเนินไปได้ด้วยดี

2. จิตใจอันผ่องใส

จิตใจที่ผ่องใสจะทำให้ผู้ร่วมปรึกษาหารือไม่มองอะไรแง่ลบจนเกินไปจนคิดอะไรไม่ออก ไม่อิจฉาแต่ยินดีต่อความสำเร็จของกันและกัน ห่วงใยความสุขและอ่อนไหวต่อความรู้สึกของกันและกัน ในการปรึกษาหารือบางครั้ง สมาชิกบางคนอาจไม่เข้าใจในบางเรื่อง หากคนอื่นไม่สนใจแล้วรีบตัดสินใจให้เรื่องนั้นผ่านไป จะทำให้คนนั้นรู้สึกไม่มีค่า ไม่อยากร่วมปรึกษาอีกต่อไป ไม่มีใครสามารถแสดงความคิดเห็นได้ดีหากเขารู้สึกว่าตนไม่เป็นที่ยอมรับ

“นภาแห่งเมฆาสวรรค์ได้รับการส่องสว่างด้วยประทีปแห่งการปรึกษาหารือและความเห็นอกเห็นใจ”⁷²

จิตใจที่ผ่องใสจะช่วยให้เรามองปัญหาด้วยทิวทัศน์ที่สดใสกว่า ตัวอย่างเช่น บางครั้งบาไฮมัวแต่เน้นที่กฎข้อห้ามต่างๆ บาไฮใหม่ในชุมชนหนึ่งอาจมีอุปนิสัยชอบดื่มสุรามาดังแต่ก่อนเป็นบาไฮจนแก่ยาก จึงมีการปรึกษาหารือกันอย่างเหน็ดเหนื่อยว่าจะทำอย่างไรกับบาไฮที่ชอบดื่มสุรา และมักจะเป็นการปรึกษาหารือที่หาทางออกไม่ได้ แต่เมื่อมีการมองปัญหาด้วยทิวทัศน์ที่สดใสกว่า คือเน้นไปที่การสวมมนต์การอบรมเด็ก ซีวิตครอบครัว เมื่อทุ่มเทมาที่กิจกรรมเหล่านี้จนได้ผลแล้ว ปัญหาการดื่มสุราจะคลี่คลายตามมาได้

3. ตัดความผูกพันจากทุกสิ่งนอกจากพระเจ้า

ผู้ร่วมปรึกษาหารือต้องตัดความผูกพัน ไม่ยึดมั่น เพื่อว่าตนจะคิดอ่านได้อย่างเที่ยงธรรมตรึกตรอง ความคิดที่ผู้อื่นเสนอมาได้อย่างยุติธรรม ตรึกตรองโดยไม่คำนึงว่าใครเป็นผู้แสดงความคิดเห็นนั้น นี่เป็นเรื่องที่เราต้องเตือนตัวเองอยู่เสมอ เพราะโดยธรรมดาแล้ว เรามีแนวโน้มจะยอมรับความคิดของผู้มี

72
BC no.1

ประสบการณ์ได้ง่ายๆ และมองข้ามความคิดเห็นของผู้อื่นประสบการณ์โดยไม่ทันคิดให้รอบคอบ การคิดอ่านของเราควรเป็นอิสระจากความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบใคร เพราะจะมีผลให้เราคิดอย่างลำเอียง

“บ่อยครั้งที่เด็ยวที่ผู้ต่ำต้อยด้อยความรู้และด้อยประสบการณ์ แต่ด้วยแรงดลใจที่มาจากความอุทิศอย่างแรงกล้าและไม่เห็นแก่ตัว ได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นกุญแจสำคัญในการอภิปรายของธรรมสภา”⁷³

เมื่อเสนอความคิดออกไป ความคิดนั้นจะกลายเป็นของกลุ่มผู้เสนอความคิดนั้นต้องตัดความผูกพันไม่ยึดมั่นว่าความคิดนั้นยังเป็นของตนอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้ ทุกคนจะมีอิสระที่จะเห็นด้วยหรือปฏิเสธโดยไม่ต้องกลัวว่าจะทำให้ใครเสียใจ และผู้เสนอความคิดก็จะไม่ขุ่นใจหากถูกปฏิเสธ ในทางกลับกัน หากความคิดนั้นเป็นที่ยอมรับ ความคิดนั้นก็เป็นส่วนรวม มิใช่เป็นของผู้ที่เสนอความคิดเท่านั้น

4. ถวิลหาสุคนธรสวรรค์

นั่นคือจิตใจของผู้ร่วมปรึกษาหารือต้องฝึกฝนในสิ่งที่ดีงามไม่ใช่เรื่องต่ำช้า การปรึกษาหารือบาไฮมุ่งส่งเสริมความเจริญทั้งทางวัตถุและจิตใจของบุคคลและสังคม ไม่มีการปรึกษาหารือเพื่อทำร้ายใคร ไม่วางอุบายหลอกลวงหรือเอาเปรียบใคร

5. ถ่อมตนต่อบรรดาผู้เป็นที่รักของพระองค์

ความทะนงว่าความคิดของตนดีกว่าใครเป็นภัยต่อการปรึกษาหารือ เราเห็นตัวอย่างมากมายที่คนแต่ละนิกายทะนงในความเชื่อศาสนาของตน มั่นใจว่าความเชื่อของตนถูก ความมั่นใจมิได้รับประกันว่าสิ่งนั้นจะถูกจริง การปรึกษาหารือบาไฮต้องไม่มีการยกตนข่มผู้อื่น ซึ่งอาจซ่อนเร้นอยู่ในรูปแบบของการไม่ยอมบอกข้อมูลที่สำคัญให้คนอื่นทราบ จะบอกก็ต่อเมื่อเป็นโอกาสที่จะเกทับผู้อื่น ดังนั้นการปรึกษาหารืออาจเริ่มต้นโดยผู้ที่รู้ข้อมูลมากที่สุดเป็นผู้พูดก่อน ความถ่อมตนไม่ควรเป็นที่สับสนกับความอ่อนแอ

6. อดทนต่อความยากลำบาก

สมาชิกธรรมสภามาจากการเลือกตั้งบาไฮ ซึ่งกำหนดไม่ได้ว่าใครจะได้รับเลือก และผู้ที่ได้รับเลือกจะมีพื้นฐานต่างกันมากน้อยแค่ไหน ในการปรึกษาหารือบางครั้ง สมาชิกธรรมสภาจึงเป็นบททดสอบซึ่งกันและกัน คนหนึ่งอาจคิดอะไรได้เร็ว อีกคนอาจคิดช้า คนคิดเร็วอาจรู้สึกรำคาญคนคิดช้า คนคิดช้าอาจรู้สึกระแวงว่าคนคิดเร็วจะรีบผ่านเรื่องไปเพราะกลัวถูกแย้ง คนหนึ่งอาจคิดอย่างละเอียดทุกแง่ทุกมุม ในขณะที่อีกคน

73
BC no.24

หนึ่งอาจคิดอะไรง่าย ๆ แบบตรงไปตรงมา คนที่คิดละเอียดอาจมองคนที่คิดอะไรแบบง่าย ๆ ว่าไม่รอบคอบ คนที่คิดง่าย ๆ อาจมองว่าคนที่คิดละเอียดว่าจุกจิกเกินความจำเป็น คนหนึ่งกระตือรือร้นอยากให้งานลุล่วงไปโดยเร็ว ในขณะที่อีกคนหนึ่งอาจรู้สึกว่าจะไม่เห็นมีเรื่องอะไรรีบด่วนเลย คนหนึ่งอาจตั้งใจสูงและต้องการพูดลึกลงไปปัญหา ขณะที่อีกคนหนึ่งอาจไม่รู้สึกรังเกียจและใจลอย คนหนึ่งอาจหัวดีและไม่ยอมเปลี่ยนความคิด ขณะที่อีกคนหนึ่งอาจถูกชักจูงความคิดได้ง่าย เห็นด้วยกับทุกอย่าง คนหนึ่งอาจมองปัญหาในแง่ร้าย ขณะที่อีกคนหนึ่งอาจมองอะไรในแง่ดี แม้จะไม่มีหนทางแก้ปัญหาก็ดีแต่ถือว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ คนมองในแง่ดีอาจถือว่าคนมองในแง่ร้ายนั้นอาจไม่สร้างสรรค์ ส่วนคนที่มองในแง่ร้ายอาจคิดว่าคนที่มองในแง่ดีเป็นคนที่เพ้อฝันหลุดตัวเอง คนที่มีประสบการณ์มากอาจเสนอความคิดเห็นที่ตรงกับหลักธรรมคำสอน แต่อีกคนหนึ่งอ่อนประสบการณ์จึงอาจไม่เข้าใจและไม่พร้อมที่จะยอมรับความคิดเห็นนั้น บุคคลที่กล่าวมานี้สามารถเป็นบทบาทสอดซึ่งกันและกัน และบาไฮที่ร่วมปรึกษาหารือกันต้องพัฒนาความอดทนเป็นคุณสมบัติหนึ่ง อย่างไรก็ตามระบบบริหารบาไฮออกแบบไว้สำหรับมนุษยชาติทั้งหมดและคนทุกประเภทเหล่านี้แหละคือองค์ประกอบที่ถูกหล่อหลอมเข้ามาอยู่ในระบบจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้านี่

7. การรับใช้ ณ ธรณีประตูล้านประเสริฐของพระองค์

เจตคติของการรับใช้จะช่วยให้ผู้ร่วมปรึกษากันเป็นอิสระจากความทะเยอทะยาน ความทะนง ความอิจฉา และคุณสมบัติที่ไม่ดีอื่นๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณสมบัติอีก 6 ข้อที่กล่าวมาข้างต้น

เงื่อนไข 2 ประการ

1. ความรักใคร่ปรองดอง

ความรักใคร่ปรองดองโดยสมบูรณ์เป็นบรรยากาศที่เกื้อกูลการหลังไหลและประสานความคิด ทำให้ความคิดเห็นพัฒนาขึ้นเป็นความเข้าใจที่ถูกต้อง อาจเปรียบเทียบความคิดเห็นของแต่ละคนเป็นเมล็ด เมื่อเมล็ดนั้นได้รับการเพาะปลูกในดินที่ดี อากาศที่มีอุณหภูมิเหมาะสม ความชื้นพอเหมาะ เมล็ดนั้นจะเติบโตเป็นพืชที่งดงาม ในทางตรงข้ามหากอยู่ในบรรยากาศของความหมองเมิน เย็นชา เมล็ดนั้นจะไม่โต และผู้ที่เกี่ยวข้องปรึกษาหารือจะเหนื่อยใจไปกับการอภิปรายที่ไม่ออกผล ความรักใคร่ปรองดองนี้มิใช่มีแต่ในห้องประชุมเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่สมาชิกธรรมชาติต้องทำนุบำรุงระหว่างกันนอกห้องประชุมด้วย เช่นการช่วยเหลือให้กำลังใจกันในยามที่ใครคนหนึ่งมีปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาในครอบครัว

2. ตั้งจิตสู้เบื่องบนและขอความช่วยเหลือ

ดังที่กล่าวไว้แล้ว บาไฮแต่ละคนที่มาร่วมประชุมกันมีความคิดอ่านและพื้นฐานที่ต่างกัน นอกจากนี้แต่ละคนก็เข้ามาในห้องประชุมด้วยความรู้สึกที่ต่างกันตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของตนก่อนมาประชุม ดังนั้นการตั้งจิตสู้พระผู้เป็นเจ้านก่อนการปรึกษาหารือ โดยการสวดมนต์อธิษฐานจะเป็นการปรับความรู้สึกนึกคิดแต่ละคนให้ประสานกลมกลืนกันเพื่อรับแรงดลใจจากเบื่องบน เปรียบเหมือนการปรับเสียงสายกีตาร์ให้เข้ากัน

เกณฑ์การดำเนินการประชุม 5 ประการ

1. ความอุทิศ

บาไฮที่มาร่วมปรึกษากันต้องอุทิศความรักต่อพระบาฮาอูลลาห์ การปรึกษานั้นต้องอุทิศต่อสิ่งที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าของชุมชนและศาสนา มิใช่ประชุมพอเป็นพิธี หาทางออกง่ายๆ โดยไม่ต้องคิดอะไรให้หนักสมอง

2. มารยาท

มารยาทในการพูดและการฟังจะช่วยให้การปรึกษาหารือมีประสิทธิภาพ ไม่ควรพูดขัดจังหวะกัน ไม่เสียดสีหรือประชดประชันกัน ไม่ทำท่ากระสับกระส่ายเวลาคนอื่นพูด มารยาทในการนั่งห้องประชุมและการแต่งตัวก็มีผลต่อบรรยากาศของการประชุม บาไฮควรรักษามารยาทเสมือนว่าพระบาฮาอูลลาห์อยู่ในห้องประชุมนั้นด้วย

3. เกียรติ

ผู้ร่วมปรึกษาต้องให้เกียรติและนับถือกันและกัน ไม่ดูแคลนความคิดเห็นผู้อื่น แต่ต้องฟังอย่างตั้งใจ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นแม้ว่าจะไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นนั้น เมื่อใครคนหนึ่งรู้สึกว่าคุณค่าความคิดเห็นของตนกำลังได้รับฟังจากคนอื่นด้วยความตั้งใจ ผู้นั้นจะยอมรับได้ง่ายกว่าเมื่อคนอื่นไม่เห็นด้วย มิฉะนั้นแล้วเขาจะไม่แล้วแกใจ และคิดว่าผู้อื่นไม่ฟังเขาให้ดี ไม่เข้าใจที่เขาพูด ผู้ร่วมปรึกษาต้องนับถือตัวเองด้วย กล่าวคือ ต้องคิดว่าตนเป็นคนที่มีค่าคนหนึ่งในกลุ่ม และพร้อมจะแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไม่คิดว่าตนเองไร้ค่าแล้วเงียบไม่ออกความคิดเห็น

4. ความรอบคอบ

ความรอบคอบจะบ่งบอกถึงมาตรฐานของกลุ่มที่ปรึกษาหารือกัน ผู้พูดควรพูดให้ตรงประเด็น และผู้ฟังควรระลึกรถึงวัตถุประสงค์ของการปรึกษานั้นอยู่เสมอ แล้วนำข้อมูลที่ได้รับฟังมาสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์นั้น ๆ ไม่หักเหไปหารายละเอียดปลีกย่อยที่ฟุ้งมากับคำพูด การฟังไม่ควรเพียงแต่เก็บข้อมูลเท่านั้นแต่ควรพยายามเข้าถึงความรู้สึกของผู้พูดด้วย การมองข้ามความรู้สึกของผู้พูดอาจมีผลเสีย เช่น บาไฮคนหนึ่งมีความปรารถนาอยากปรับปรุงงานฉลองบุญ เขาจึงมีข้อเสนอในที่ประชุมธรรมดาแต่บังเอิญข้อเสนอไม่เหมาะสม คนอื่นๆจึงปฏิเสธอย่างไม่ใยดีโดยลืมมองที่เจตนาของผู้เสนอความคิดนั้น การมองข้ามความรู้สึกเช่นนี้อาจบั่นทอนกำลังใจซึ่งกันและกัน ความรอบคอบยังอยู่ที่การให้ความสำคัญต่อเรื่องต่างๆ ให้เหมาะสม ไม่ใช่เรื่องที่สำคัญแต่ใช้เวลาปรึกษากันเดี๋ยวเดียว ส่วนเรื่องเล็กๆ กลับพูดกันยืดเยื้อ ไม่ควรซุกคู้ยจับผิดเล็กๆ น้อยๆ บางครั้งคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นออกมาถูกตั้ง 90% แล้ว มีผิดอยู่เพียง 10% แต่อีกคนหนึ่งฟังถึงมาที่ 10% นี้ และทำให้กลายเป็นเรื่องใหญ่ต้องอภิปรายยืดเยื้อเสียเวลาโดยใช้เหตุ

“การอภิปรายและปรึกษาหารือของผู้แทนที่ได้รับเลือกจากชุมชน ควรมีความอดทนและยับยั้งชั่งใจเสมอ และไม่ควรอภิปรายซุกคู้ยอย่างไรเหตุผลไม่ว่าในสภาพแวดล้อมใด”⁷⁴

ความรอบคอบมิใช่อยู่ที่ปรึกษาหารือกันในที่ประชุมเท่านั้นแต่รวมถึงการเตรียมตัวก่อนประชุมด้วย เช่น เตรียมข้อมูลให้พร้อมเพื่อนำเสนอปรึกษาหารือ กลุ่มที่ร่วมปรึกษากันควรแน่ใจว่าทุกคนเข้าใจเรื่องนั้นๆ หรือสถานการณ์นั้นๆ เพียงพอที่จะใช้วิจารณญาณได้อย่างรอบคอบ ไม่ใช่ว่ามีเพียงไม่กี่คนเข้าใจแล้วตัดสินใจไป โดยที่คนอื่นที่เหลือจำต้องคล้อยตามเพราะตนไม่รู้ไม่เข้าใจเรื่องนั้นๆ

5. ความพอประมาณในการแสดงทรรศนะของตน

บาไฮไม่ควรแสดงความคิดเห็นในลักษณะที่กดดันผู้อื่น เช่น ใช้เสียงแข็ง หรือทำหน้าตาซึ่งข้งวางมาดว่าตนรู้เรื่องนั้นดีอยู่คนเดียว คนอื่นไม่มีสิทธิ์แย้งข้อสรุปของตน ซึ่งจะทำให้คนอื่นอึดอัดใจที่จะพูด และในทางตรงข้ามไม่ควรแสดงความเห็นอย่างปกเปียกไม่มีน้ำหนัก บาไฮควรอธิบายความคิดเห็นและเหตุผลของตนให้หนักแน่น เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจทรรศนะและจุดยืนของตนโดยไม่บีบคั้นผู้ใด บางครั้งเราอาจรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเรื่องหนึ่งแต่อธิบายไม่ออก หากเราพูดความรู้สึกนี้ออกมาก็มีประโยชน์

74
BC no.32

ความเห็นควรเป็นเอกฉันท์

“ที่จริงแล้วพระอัครบิดรบาฮาตั้งความปรารถนาไว้เสมอว่ามีตรสหายที่อยู่ในสภาพทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ควรอภิปรายกันอย่างถี่ถ้วนด้วยน้ำใสใจจริง เจตนาที่สุจริต จิตใจที่แน่วแน่แล้วเป็นเอกฉันท์ในทุกเรื่อง”⁷⁵

คุณสมบัติของผู้ร่วมประชุมกันที่กล่าวมาข้างต้นคืออุดมคติของการปรึกษาหารือบาไฮ ซึ่งธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านี้มีคุณสมบัตินี้มากเท่าไรก็จะเป็นประโยชน์มากเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้ว หากสมาชิกปรึกษากันด้วยความรักใคร่ปรองดองโดยสมบูรณ์ ตั้งจิตสู่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเข้าใจสถานการณ์นั้นๆ และอภิปรายเหตุผลกันอย่างถี่ถ้วน สมาชิกทุกคนควรลงความเห็นเป็นเอกฉันท์ ถ้าไม่เช่นนั้นแสดงว่า ยังมีจุดบกพร่องอยู่ที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดาสำหรับธรรมเนียมที่กำลังเรียนรู้ และฝึกฝนความชำนาญในการปรึกษาหารือในระยะที่ระบบบริหารบาไฮยังอยู่ในวัยทารกนี้ แต่ในอนาคตธรรมเนียมต่างๆ จะพัฒนาไปจนถึงวันที่การปรึกษาหารือจะสมบูรณ์พอที่จะเป็นเอกฉันท์ในทุกเรื่อง อย่างไรก็ตามบาไฮไม่ต้องลงความเห็นเป็นความรู้สึกของตนเองเพียงเพื่อต้องการให้เป็นเอกฉันท์ และในกรณีที่ไม่มีเอกฉันท์ต้องยึดถือตามเสียงส่วนใหญ่

“เจตนาที่กล่าวมานี้คือการเน้นว่า จุดประสงค์ของการปรึกษาหารือคือการได้ส่วนความจริง ผู้ที่แสดงความคิดเห็นไม่ควรกล่าวว่าเป็นสิ่งที่ถูก แต่ควรเสนอความเห็นนั้นเพื่อนำไปสู่ความเป็นเอกฉันท์ เพราะแสงสว่างแห่งความจริงจะปรากฏชัดเมื่อสองความคิดเห็นต้องตรงกัน ประกายจะเกิดขึ้นเมื่อหินเหล็กไฟและเหล็กมาด้วยกัน มนุษย์ควรซึ้งความคิดเห็นของตนด้วยความสงบเยือกเย็น ก่อนที่จะแสดงทรรศนะของตน เขาควรพิจารณาทรรศนะที่คนอื่นเสนอมาอย่างรอบคอบ ถ้าเขาพบว่าความคิดที่เสนอมาก่อนถูกต้องและมีค่ากว่า เขาควรยอมรับทันทีและต้องไม่ยึดอยู่กับความคิดของตน ด้วยวิธียึดเยียมนี้ เขาพยายามไปสู่ความสามัคคีและความจริง การต่อต้านและความแตกแยกเป็นเรื่องน่าเศร้า ดังนั้นเป็นการดีกว่าที่จะขอความคิดเห็นจากผู้ที่ฉลาดหลักแหลม มิฉะนั้นแล้ว ความขัดแย้งจะเป็นปากเสียงกันเพราะทรรศนะแตกต่างกันที่เสนอมาย่อมทำให้สภาจำเป็นต้องตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหานั้น ความเห็นที่เป็นเสียงส่วนใหญ่หรือเอกฉันท์อาจไม่ถูก ประชาชนหนึ่งพันคนอาจยึดถือทรรศนะหนึ่ง แต่ก็ผิด ขณะที่ผู้หลักแหลมคนเดียวอาจถูก ดังนั้นการปรึกษาหารือที่แท้คือการประชุมทางธรรมด้วยเจตคติและบรรยากาศแห่งความรัก

⁷⁵ BC no.25

สมาชิกที่ปรึกษาจำเป็นต้องรักกันและกันด้วยดวงจิตแห่งมิตรภาพเพื่อว่าผลดีจะบังเกิดตามมา ความรักและมิตรภาพคือรากฐาน”⁷⁶

“เกี่ยวกับบุคคลบางคนมาร่วมประชุมตามคำเชิญของธรรมสภา ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ถือว่าสิ่งนี้เป็น การขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการบริหารงานที่ดี สมาชิกธรรมสภามีได้รับการคาดหวังให้รู้ทุกสิ่งหรือในทุกเรื่อง ดังนั้นพวกเขาสามารถเชิญผู้ชำนาญในปัญหานั้นมาร่วมประชุมและแสดงทรรศนะแต่บุคคลนั้นไม่มีสิทธิออกเสียง”⁷⁷

“ก่อนที่เสียงส่วนใหญ่ของธรรมสภาจะตัดสินใจ ไม่เป็นเพียงสิทธิเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกคนที่จะแสดงทรรศนะอย่างอิสระและเปิดเผย โดยไม่ต้องกลัวว่าจะไม่เป็นที่พอใจหรือแทงใจสมาชิกคนอื่น ในแง่ของหลักการปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยที่เป็นหลักการบริหารที่สำคัญนี้ ทำศาสนิกบาลขอแนะนำคุณให้เลิกวิธีการขอให้สมาชิกคนอื่นเสนอความคิดเห็นและคำแนะนำของคุณ การแสดงทรรศนะของคุณต่อธรรมสภาทางอ้อมนี้ ไม่เพียงแต่เพราะความรู้สึกลำบากในที่ขัดกับหลักธรรมของศาสนาเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่ความเข้าใจผิดและความยุ่งยากมากมายสมาชิกธรรมสภาต้องมีความมั่นใจ แต่ต้องเชื่อฟังการพิจารณาและแนวทางของเสียงส่วนใหญ่อย่างจริงจังและไม่มีเงื่อนไข”⁷⁸

“บาไฮต้องเรียนรู้ที่จะไม่สนใจบุคลิกนิสัย และเอาชนะความปรารถนาที่มีอยู่ในมนุษย์เป็นธรรมดา นั่นคือการหาพวกเข้าข้างเพื่อต่อสู้กัน บาไฮต้องเรียนรู้ที่จะใช้หลักการปรึกษาหารืออย่างแท้จริง”⁷⁹

“บาไฮไม่มีเงื่อนไขที่จะต้องออกเสียงในธรรมสภาขัดกับมโนธรรมของตนเอง เป็นการดีกว่าถ้าเขายอมจำนนต่อเสียงส่วนใหญ่และทำให้เป็นเอกฉันท์ แต่เขามีได้ถูกบังคับให้ทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่เขาต้องทำคือ ยึดถือตามคำตัดสินของเสียงส่วนใหญ่เพราะเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ เขาต้องไม่บั่นทอนธรรมสภาโดยเที่ยวพูดว่า เขาไม่เห็นด้วยกับเสียงส่วนใหญ่ กล่าวคือ เขาต้องถือศาสนามาก่อน มิใช่ความคิดเห็นของตน สมาชิกธรรมสภาสามารถขอให้ธรรมสภาพิจารณาเรื่องนั้นอีกครั้ง แต่เขาไม่มีสิทธิจะบังคับหรือก่อกวน

76 BC no.20

77 BC no.27

78 BC no.31

79 BC no.39

ความแตกแยกเพราะว่าธรรมชาติไม่เปลี่ยนแปลงคำตัดสินใจ เสียงเอกฉันท์เป็นที่พึงประสงค์ แต่แน่นอนไม่สามารถนำมาบังคับสมาชิกธรรมชาติโดยวิธีตุกติกที่ใช้กันอยู่ในวงสมาคมอื่น”⁸⁰

“เมื่อตัดสินใจให้ออกเสียงต่อข้อเสนอหนึ่ง ต้องรู้ให้แน่ว่าสมาชิกก็เห็นด้วย ถ้าหากเป็นเสียงส่วนใหญ่ของผู้ที่เข้าร่วมประชุมข้อเสนอนั้นเป็นที่ยอมรับ แต่ถ้าเป็นเสียงส่วนน้อย ข้อเสนอนั้นก็พับไป ดังนั้นปัญหาการงดออกเสียงไม่มีสำหรับบาไฮ สมาชิกที่ไม่ออกเสียงเห็นด้วยเท่ากับออกเสียงคัดค้าน แม้ว่าขณะนั้นเขาอาจรู้สึกว่าจะไม่สามารถตัดสินใจได้เกี่ยวกับเรื่องนั้น”⁸¹

“เมื่อมีการเสนอให้ออกเสียงตัดสินเรื่องหนึ่ง สมาชิกธรรมชาติอาจรู้สึกว่ามีข้อมูลหรือทรรศนะบางอย่างที่ควรแสวงหาเพิ่มเติมก่อนที่จะออกเสียงได้อย่างรอบคอบ เขาควรบอกความรู้สึกนี้ต่อธรรมชาติ และขึ้นอยู่กับธรรมชาติที่จะตัดสินใจว่า จำเป็นต้องปรึกษาหารือต่อไปอีกหรือไม่ก่อนออกเสียง”⁸²

สำคัญอยู่ที่ปรึกษาตามเงื่อนไขบาไฮ ถูกผิดเป็นเรื่องรอง

ที่สำคัญที่สุดข้อหนึ่งที่บาไฮควรระลึกไว้เสมอคือ ขบวนการปรึกษาหารือที่นำไปสู่การตัดสินใจนั้น สำคัญว่าการตัดสินใจพระอับดุลบาฮาบอกไว้ว่า หากบาไฮพยายามบรรลุคุณสมบัติและเงื่อนไขของการปรึกษาหารือบาไฮ พวกเขาจะได้รับพรและอำนาจจากเบื้องบน

“หากพวกเขาพยายามบรรลุเงื่อนไขเหล่านี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะประสาทพรให้แก่พวกเขา และธรรมสถานนั้นจะกลายเป็นศูนย์กลางของพระพรจากสวรรค์ กองทัพของอำนาจสวรรค์จะลงมาช่วยเหลือ และพวกเขาจะได้รับพลังใหม่แต่ละวันที่หลังไหลมาจากพระวิญญาณ”⁸³

จะเห็นได้ว่าพระองค์มิได้บอกว่า การตัดสินใจที่ถูกหรือผิด การตัดสินใจที่ดีมากหรือดีน้อย จะเป็นตัวดึงดูดพระพรให้ธรรมชาติเจริญก้าวหน้า แต่ความพยายามที่จะปรึกษาหารือตามอุดมคติบาไฮต่างหากที่จะทำให้ธรรมชาติเจริญ เมื่อปรึกษากันได้ตามหลักธรรมบาไฮแล้ว การตัดสินใจที่ยอดเยียมจะเป็นผลพลอยได้ที่ตามมาเอง ดังนั้นบาไฮไม่ควรเน้นความสำคัญที่ความถูกผิดมากเกินไปจนถึงขนาดทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน จุดประสงค์ของการปรึกษาหารือคือการแสวงหาหนทางในการแก้ปัญหา ไม่จำเป็นต้อง

80 BC no.38

81 BC no.33

82 LG 1988 no.584

83 BC no.10

ตัดสินใจว่าใครผิดหรือถูก ซึ่งอาจทำให้เจ็บปวดกว่าเดิม ที่สำคัญคือต้องรักษาความสามัคคีปรองดองไว้
อย่าให้การทะเลาะวิวาทคืบคลานเข้ามา

“สมาชิกธรรมสภาต้องปรึกษาหากันในลักษณะที่ไม่เปิดโอกาสให้มีความริ้วรานและความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน
สิ่งนี้บรรลุได้เมื่อสมาชิกทุกคนมีอิสระเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลหากใครโดนโต้แย้ง เขา
ต้องไม่รู้สึกเจ็บใจเพราะหนทางที่ถูกต้องจะไม่เปิดเผยจนกว่าจะมีการปรึกษากันอย่างเต็มที่ ประกายไฟ
แห่งสัจจะบังเกิดขึ้นเมื่อมีการปะทะกันของความคิดที่ต่างกัน ภายหลังจากอภิปรายกันแล้ว หากมีการ
ตัดสินใจโดยเสียงเป็นเอกฉันท์เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้ายังมีความแตกต่างของความคิดเห็นอยู่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรง
ห้าม ต้องถือตามเสียงส่วนใหญ่”⁸⁴

“สมาชิกธรรมสภาผู้มีเกียรติควรพยายามอย่าให้มีความขัดแย้งเกิดขึ้น และหากความขัดแย้งเกิดขึ้นแล้วไม่
ควรปล่อยให้ไปถึงขีดที่ทะเลาะกัน เกลียดชังและเป็นปรปักษ์กันซึ่งจะนำไปสู่การคุกคาม เมื่อเจ้าสังเกตเห็น
ว่า ความเป็นปรปักษ์และการคุกคามกำลังจะเกิดขึ้น เจ้าควรเลื่อนการอภิปรายเรื่องนั้นออกไปทันทีจนกว่า
การต่อล้อต่อเถียงและขึ้นเสียงจะสงบลง และเวลาที่เหมาะสมมาถึง”⁸⁵

เมื่อท่านไซกิ เอฟเฟนดิ เป็นศาสนิกบาลใหม่ ๆ และมีหน้าที่ในการหล่อเลี้ยงสถาบันของระบบ
บริหารบาไฮให้เติบโตโดยไม่ชักช้าคือในปี ค.ศ. 1922 ท่านได้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งถึงบาไฮในอเมริกา ซึ่ง
ในนั้นท่านนำธรรมเนียมของพระอับดุลบาสมาแอลงเพื่อเป็นแนวทางการปรึกษาหารือสำหรับบาไฮและ
ธรรมสภา เป็นธรรมเนียมที่บรรจุความหมายที่มีค่าไว้อย่างล้ำลึกดังนี้:

“คุณสมบัติจำเป็นเบื้องต้นสำหรับผู้ที่จะปรึกษาหารือกันคือเจตนาอันบริสุทธิ์ จิตใจอันผ่องใส ตัดความ
ผูกพันจากทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากประผู้เป็นเจ้าของ ใฝ่หาสุคนธรสวรรค์ ถ่อมตนต่อบรรดาผู้เป็นที่รักของ
พระองค์ อดทนต่อความยากลำบาก และรับใช้ ณ ธรณีอันประเสริฐของพระองค์ พวกเขาได้รับการ
ช่วยเหลือให้บรรลุคุณสมบัติเหล่านี้ ชัยชนะจากอาณาจักรบาฮาจะประทานมาให้แก่พวกเขา ในยุคนี้
ธรรมสภาที่ปรึกษาหารือกันนั้นสำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่ง การเชื้อฟุ้งธรรมสภาเป็นหน้าที่ที่สำคัญ
สมาชิกธรรมสภาต้องปรึกษาหากันในลักษณะที่ไม่เปิดโอกาสให้มีความบาดหมางและความรู้สึกที่ไม่ดีต่อกัน
สิ่งนี้บรรลุได้เมื่อสมาชิกทุกคนมีอิสระเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลหากใครโดนโต้แย้ง เขา
ต้องไม่รู้สึกเจ็บใจ เพราะหนทางที่ถูกต้องจะไม่เปิดเผยจนกว่าจะมีการปรึกษากันอย่างเต็มที่ประกายไฟ

84 BC no.9

85 BC no.18

แห่งสัจจะจะบังเกิดขึ้นเมื่อมีการปะทะกันของความคิดเห็นที่ต่างกัน ภายหลังจากอภิปรายกันแล้วหากมีการตัดสินใจโดยเสียงเป็นเอกฉันท์เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้ายังมีความแตกต่างของความคิดเห็นอยู่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงห้าม ต้องถือตามเสียงส่วนใหญ่”

“เงื่อนไขแรกคือความรักใคร่ปรองดองอย่างแท้จริงระหว่างสมาชิกของธรรมสภา พวกเขาต้องปลอดจากความหมางเมินโดยสิ้นเชิงและต้องแสดงออกซึ่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า เพราะพวกเขาคือคลื่นในทะเลเดียวกัน คือหยดน้ำในชลอธรเดียวกัน คือดวงดาราในนภาเดียวกัน คือรัศมีของดวงอาทิตย์เดียวกัน คือพฤษชาในสวนเดียวกัน คือดอกไม้ในอุทยานเดียวกัน หากไร้ซึ่งความเห็นพ้องต้องกัน ไร้ความสามัคคีที่แท้จริง การชุมนุมนั้นจะสลายตัวและธรรมสภาจะกลายเป็นความว่างเปล่า เงื่อนไขที่สองคือ เมื่อมาร่วมชุมนุมกัน พวกเขาต้องตั้งจิตสู้เบื้องบน และขอความช่วยเหลือจากอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์ จากนั้นพวกเขาต้องดำเนินการประชุมด้วยความอุทิศ มารยาท เกียรติ ความรอบคอบ และความพอประมาณในการแสดงทรรศนะของตน ในทุกเรื่องพวกเขาต้องแสวงหาความจริง มิใช่ยืนกรานในความคิดเห็นของตน เพราะความตื้อดิ่งขึ้นอยู่ในทรรศนะของตนจะนำไปสู่ความริ้วฉานและวิวาทกันที่สุดในที่สุด และความจริงจะยังคงซ่อนเร้นอยู่ สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายต้องแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และห้ามมิให้ผู้ใดดูแคลนความคิดเห็นของคนอื่น ไม่เพียงเท่านั้น เขาต้องแสดงสัจจะด้วยความพอควร และหากมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ต้องถือตามเสียงส่วนใหญ่ และทุกคนจะต้องเชื่อฟังและยอมตามเสียงส่วนใหญ่ เช่นกันห้ามมิให้ผู้ใดคัดค้านหรือตำหนิการตัดสินใจที่ลงมติไปแล้วไม่ว่าในหรือนอกที่ประชุมแม้ว่าการตัดสินใจนั้นไม่ถูก เพราะการวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวจะขัดขวางการปฏิบัติตามการตัดสินใจ กล่าวโดยย่อ สิ่งใดก็ตามที่ดำเนินไปด้วยความปรองดองและความรักและเจตนาที่บริสุทธิ์ผลที่ได้คือแสงสว่าง และหากร่อบความหมางเมินแม้เพียงน้อยที่สุดเข้ามาปกคลุม ผลที่ได้คือความมืดในความมืด...หากเคารพตามนี้ธรรมสภานั้นจะเป็นของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าไม่เช่นนั้นการชุมนุมนั้นจะนำไปสู่ความเย็นชาและความหมางเมินที่มาจากความชั่วร้าย การอภิปรายทั้งหมดต้องจำกัดอยู่ที่เรื่องทางธรรมที่เกี่ยวกับการอบรมจิตใจ การสั่งสอนเด็ก การบรรเทาทุกข์คนยากไร้ การช่วยเหลือคนอ่อนแอในทุกชนชั้นในโลก ความกรุณาต่อประชาชนทั้งหมด เป็นการแพร่กระจายสุคนธรสของพระผู้เป็นเจ้า และเชิดชูพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์หากพวกเขาพยายามบรรลุเงื่อนไขพระวิญญาณบริสุทธิ์จะประสาทพรให้แก่พวกเขา และธรรมสภานั้นจะกลายเป็นศูนย์กลางของพระพรจากสวรรค์ กองทัพของอำนาจสวรรค์จะลงมาช่วยเหลือ และพวกเขาจะได้รับพลังใหม่แต่ละวันที่หลั่งไหลมาจากพระวิญญาณ”⁸⁶

เมื่อพิจารณา “ในทุกเรื่องพวกเขาต้องแสวงหาความจริงมิใช่ยืนกรานในความคิดเห็นของตน และความหมองมืดที่สั่งมาจากความชั่วร้าย” สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ทำความเข้าใจสถานการณ์

ผู้ร่วมปรึกษาต้องแสวงหาความจริงเกี่ยวกับสถานการณ์นั้นๆ เพื่อนำมาพิจารณาหาหนทางแก้ปัญหา เมื่อยังไม่ทราบข้อมูลเพียงพอหรือยังไม่เข้าใจสถานการณ์ดีพอ ไม่ควรรีบด่วนตัดสินใจ จุดประสงค์ของการปรึกษาหารือบาไฮคือการหาทางแก้ปัญหา การแก้ปัญหาอาจออกมาในรูปของปล่อยให้ก่อนยังไม่ทำอะไร เพราะปัญหาทุกอย่างไม่ใช่มีทางแก้เสมอไป อาจต้องรอเวลาและโอกาส ระยะเวลาที่ยังไม่ตัดสินใจ ธรรมชาติสามารถศึกษาสถานการณ์ให้เข้าใจมากขึ้น แล้วจึงไปสู่ขั้นที่ 2 คือตัดสินใจว่าจะทำอย่างไร

2. ตัดสินใจว่าจะทำอย่างไร

เมื่อเข้าใจสถานการณ์แล้ว ทุกคนต้องแสดงความเห็นออกมาอย่างอิสระ เพื่อนำความคิดเห็นมาผสมผสาน ตกแต่งหรือหักล้างกัน เพื่อให้ออกมาเป็นการตัดสินใจ การนำความคิดของคนสองคนมาแลกเปลี่ยนกันมิใช่เป็น $1+1=2$ การปะทะความคิดเห็นที่ต่างกันสามารถนำไปสู่ความคิดที่แปลกใหม่ซึ่งอาจไม่เหมือนความคิดเดิมของใครเลย อาจเปรียบกับธาตุไฮโดรเจนและคลอรีนซึ่งก็ต่างเป็นพิษ แต่เมื่อทั้งสองมาผสมกันเป็นไฮโดรเจนคลอรีนจะกลายเป็นสารที่จำเป็นสำหรับชีวิต บาไฮที่ร่วมปรึกษากันต้องฝึกปล่อยวางจากอัตตาไม่เจ็บใจเมื่อถูกแย้ง การปรึกษาหารือบาไฮเป็นการปะทะกันของความคิดเห็น มิใช่การปะทะของผู้แสดงความคิดเห็น

3. ดำเนินการตามคำตัดสินใจ

เมื่อตัดสินใจออกมาแล้วไม่ว่าเป็นเอกฉันท์หรือเสียงส่วนใหญ่ บาไฮทุกคนต้องร่วมมือกันดำเนินการตามนั้น มิใช่ปล่อยให้เป็นที่ของผู้ที่อยู่ฝ่ายเสียงส่วนใหญ่เท่านั้น ผู้ที่เป็นเสียงส่วนน้อยต้องเชื่อฟังอย่างจริงจัง ไม่วิพากษ์วิจารณ์ไม่ว่าในหรือนอกห้องประชุม และความสำเร็จที่เกิดขึ้นก็จะเป็นของกลุ่ม คือเป็นของทุกคน มิใช่เป็นของผู้ที่อยู่ฝ่ายเสียงส่วนใหญ่เท่านั้น ธรรมชาติที่สมาชิกธรรมชาติยังอยู่ในความสามัคคีปรองดอง ถึงแม้คำตัดสินนั้นจะผิด พระบาฮาอูลลาห์ก็จะแก้ไขเป็นถูก

การตัดสินใจในรูปแบบของการปรึกษาหารือต่างๆ

1. **การตัดสินใจในลักษณะของกลุ่ม** เช่น การตัดสินใจของธรรมสภาหรือคณะกรรมการ
2. **การตัดสินใจของบุคคลที่ได้รับแต่งตั้ง** เช่น ได้รับแต่งตั้งจากธรรมสภาให้ดำเนินการจัดโรงเรียนอบรมผู้รู้หรือชั้นเรียนเด็ก ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจะรับนโยบายและแนวทางจากธรรมสภา และจะมีอำนาจตัดสินใจต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายเขาสามารถปรึกษาขอความคิดเห็นจากผู้อื่น แต่การตัดสินใจขึ้นอยู่กับเขาเท่านั้น เช่น ในสมัยของท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ท่านได้ขอคำปรึกษาจากพระหัตถ์ศาสนาและบาไฮคนอื่นๆ แต่ท้ายที่สุดแล้วขึ้นอยู่กับท่านว่าจะตัดสินใจอย่างไร สมมติธรรมสภาให้นโยบายว่าให้อบรมเรื่อง ชีวิตที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ที่ค่ายเยาวชน แต่เยาวชนส่วนใหญ่ที่มาเข้าค่ายไม่ยอมอบรมเรื่องนี้แต่อยากเปลี่ยนเป็นการเรียนพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินการตามนโยบายของธรรมสภามีสิทธิตัดสินใจโดยไม่ต้องฟังเสียงส่วนใหญ่ ซึ่งมีได้ขัดกับหลักการของบาไฮ เพราะถ้าหากปรึกษาหารือกันแล้วต้องยอมตามเสียงส่วนใหญ่ จะเป็นการบั่นทอนอำนาจของธรรมสภา แน่แน่นอนผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ควรฟังความเห็นความรู้สึกจากเยาวชน แต่เขาต้องตัดสินใจไปในแนวทางที่ไม่ทำให้เสียหายต่อนโยบายของธรรมสภา เขาสามารถปรึกษากับเยาวชนว่า การอบรมเรื่องนี้เป็นอย่างไรมีข้อดีบกพร่องอย่างไร ได้ประโยชน์แค่ไหน เพื่อรายงานให้ธรรมสภาทราบ
3. **ไม่มีการตัดสินใจ** การปรึกษาหารือบางครั้งไม่จำเป็นต้องมีการตัดสินใจ เช่น ในการอบรมธรรมะไม่จำเป็นต้องตัดสินใจหรือสรุปออกมาว่า พระวจนะเร้นลับข้อนั้นหมายความว่าอย่างไร เพราะเป็นเรื่องของความเข้าใจส่วนตัว หรือธรรมสภาอาจเชิญบาไฮในชุมชนมาร่วมปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับการประกาศศาสนา ในกรณีนี้บาไฮแต่ละคนมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันโดยไม่มี การตัดสินใจ เพราะธรรมสภาจะนำความคิดเห็นเหล่านั้นไปพิจารณาอีกที เป็นลักษณะคล้ายกับการประชุมแห่งชาติ

ปรึกษาหารือในทุกแง่ของชีวิต

บาไฮอาจรู้จักใช้การปรึกษาหารือมาก่อนที่จะเป็นบาไฮแต่ที่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมคือ การฝึกฝนความชำนาญในการปรึกษาหารือตามอุดมคติบาไฮ การปรึกษาหารือบาไฮคือรากฐานของระบบแห่งโลกของพระบาฮาอูลลาห์ เป็นวิธีการที่จะช่วยพัฒนาทุกสถาบันของระบบบริหาร เช่น ธรรมสภา งานฉลองบุญ กองทุนบาไฮ ชั้นเรียนธรรมะ และทุกกิจกรรมของทุกชีวิต เช่น ชีวิตครอบครัว การศึกษา ธุรกิจการงาน ฯลฯ การ

ปรึกษาหารืออาจเป็นทางการในรูปของการประชุม หรือคุยกันเมื่อมีโอกาสอย่างไม่เป็นทางการ แต่ต้องระลึกว่าจำเป็นต้องมีจุดประสงค์จึงจะถือว่าเป็นการปรึกษาหารือ มิฉะนั้นการสนทนาครั้งนั้นจะเป็นเพียงการคุยกันธรรมดาไม่ใช่การปรึกษาหารือ การปรึกษาหารือบาไฮต้องมีเจตนาที่บริสุทธิ์ที่จะหาหนทางแก้ปัญหา ไม่ใช่การเรียกร้องให้ผู้อื่นเห็นใจ ชักจูงให้ผู้อื่นเข้าข้างตน และไม่ใช่เป็นโอกาสนินทาผู้อื่น

“ในทุกสิ่งจำเป็นต้องปรึกษาหารือ เจ้าควรเน้นเรื่องนี้อย่างหนักแน่น เพื่อว่าทุกคนจะได้ใช้การปรึกษาหารือ จุดมุ่งหมายของสิ่งที่เปิดเผยจากปากกาของพระเจ้าผู้ทรงความสูงส่งคือเพื่อว่ามิตรสหายจะใช้การปรึกษาหารือเต็มที่ เพราะการปรึกษาหารือคือเหตุของความมีสติและตื่นตัว และเป็นแหล่งกำเนิดคุณประโยชน์และความผาสุก”⁸⁷

“การปรึกษาหารือเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง และเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจที่สุดที่ชักนำไปสู่ความสงบและความสุขของประชาชน ตัวอย่างเช่น เมื่อบาไฮคนหนึ่งไม่แน่ใจเกี่ยวกับกิจการของเขา หรือเมื่อเขาพยายามจะดำเนินโครงการหรือการค้า มิตรสหายควรชุมนุมกันหาหนทางแก้ปัญหาสำหรับเขา และเขาควรปฏิบัติตามนั้น ทำนองเดียวกับประเด็นใหญ่ๆ เมื่อมีปัญหาหรือความยุ่งยากเกิดขึ้น ผู้ที่ฉลาดหลักแหลมควรชุมนุมปรึกษาหารือกันเพื่อหาทางแก้ปัญหาพวกเขาควรวางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงองค์เดียว และยอมตามการบริหารของพระองค์ ไม่ว่าหนทางใดจะเปิดเผยออกมาเพราะอำนาจสวรรค์จะมาช่วยเหลืออย่างไม่มีข้อสงสัย ดังนั้นการปรึกษาหารือเป็นหนึ่งในบัญญัติที่แน่ชัดของพระเจ้าผู้เป็นนายของมนุษยชาติ”⁸⁸

“มนุษย์ต้องปรึกษาหารือในทุกเรื่อง ไม่ว่าเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็กเพื่อตนว่าจะได้ทราบว่ามีสิ่งใดดี การปรึกษาหารือทำให้มนุษย์เข้าใจเรื่องต่างๆ และช่วยให้เขาลงลึกเข้าไปในปัญหาที่ไม่รู้มาก่อนแสงแห่งสัจธรรมส่องมาจากใบหน้าของผู้ที่ร่วมปรึกษาหารือ...อย่างไรก็ตามสมาชิกที่ปรึกษาหารือกันควรปฏิบัติตนด้วยความรักความปรองดองและจริงใจต่อกันที่สุด หลักการปรึกษาหารือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบพื้นฐานของของนวรรรมสวรรค์ แม้แต่กิจการสามัญ สมาชิกในสังคมก็ควรปรึกษาหารือกัน”⁸⁹

“การปรึกษาหารือเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง และเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจที่สุดที่ชักนำไปสู่ความสงบและความสุขของประชาชน ตัวอย่างเช่น เมื่อบาไฮคนหนึ่งไม่แน่ใจเกี่ยวกับกิจการของเขา หรือเมื่อเขาพยายามจะดำเนินโครงการหรือการค้า มิตรสหายควรชุมนุมกันหาหนทางแก้ปัญหาสำหรับเขา และเขาควรปฏิบัติ

87

BC no.5

88

BC no.13

89

BC no.14

ตามนั้น ทำนองเดียวกับประเด็นใหญ่ๆ เมื่อมีปัญหาหรือความยุ่งยากเกิดขึ้น ผู้ที่ฉลาดหลักแหลมควร ชุมชุมปรึกษากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาพวกเขาควรวางใจในพระผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงองค์เดียว และยอมตาม การบริหารของพระองค์ ไม่ว่าจะหนทางใดจะเปิดเผยออกมาเพราะอำนาจสวรรค์จะมาช่วยเหลืออย่างไม่มีข้อ สงสัย ดังนั้นการปรึกษาหารือเป็นหนึ่งในบัญญัติที่แน่ชัดของพระผู้เป็นนายของมนุษยชาติ”⁹⁰

“มนุษย์ต้องปรึกษาหารือในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็กเพื่อตนว่าจะได้ทราบว่ามีสิ่งใดดี การ ปรึกษาหารือทำให้มนุษย์เข้าใจเรื่องต่างๆ และช่วยให้เขาลงลึกเข้าไปในปัญหาที่ไม่รู้มาก่อนแสงแห่งสัจ ธรรมส่องมาจากใบหน้าของผู้ที่ร่วมปรึกษาหารือ...อย่างไรก็ตามสมาชิกที่ปรึกษากันควรปฏิบัติตนด้วย ความรักความปรองดองและจริงใจต่อกันที่สุด หลักการปรึกษาหารือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบพื้นฐานของ นวัตกรรมสวรรค์ แม้แต่กิจการสามัญ สมาชิกในสังคมก็ควรปรึกษาหารือกัน”⁹¹

“จุดประสงค์ของการปรึกษาหารือคือเพื่อแสดงว่า ทรรศนะของหลายคนเป็นที่พึงประสงค์กว่าคนเดียว เสมือนกับกำลังของหลายคนเหนือกว่ากำลังของคนเดียว ดังนั้นการปรึกษาหารือเป็นที่ยอมรับเบื้องต้น ของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพและบัญญัติไว้สำหรับบาไฮ เพื่อว่าพวกเขาจะปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องสามัญ และเรื่องส่วนตัว รวมทั้งกิจการทั่วไป

ตัวอย่างเช่น เมื่อคนหนึ่งมีโครงการที่ต้องทำให้สำเร็จหากเขาปรึกษากับพี่น้อง สิ่งที่จะเห็นพ้องกันจะ ได้รับการไต่สวนและคลี่คลาย และความจริงจะเปิดเผยออกมา ทำนองเดียวกันในระดับสูงกว่านั้น หาก ประชาชนในหมู่บ้านปรึกษากันเกี่ยวกับกิจการต่างๆ ของพวกเขา การแก้ปัญหาที่ถูกต้องจะเปิดเผยออกมา ทำนองคล้ายกัน สมาชิกของแต่ละวิชาชีพเช่นอุตสาหกรรมควรปรึกษาหารือ ผู้ที่อยู่ในวงพาณิชย์ควร ปรึกษาหารือเกี่ยวกับธุรกิจ กล่าวโดยย่อการปรึกษาหารือเป็นที่ปรารถนาและยอมรับสำหรับทุกสิ่งและทุก ประเด็น”⁹²

“เกี่ยวกับคำถามของท่านที่ว่า พ่อปรึกษากับลูกหรือลูกปรึกษากับพ่อในเรื่องค้าขายและพาณิชย์ การ ปรึกษาหารือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบพื้นฐานของกฎของพระผู้เป็นเจ้าของ การปรึกษาหารือดังกล่าวเป็นที่

90 BC no.13

91 BC no.14

92 BC no.16

ยอมรับแน่นอน ไม่ว่าจะระหว่างพ่อกับลูกหรือกับคนอื่น ไม่มีสิ่งใดดีกว่านี้ มนุษย์ต้องปรึกษาหารือกันในทุกสิ่ง เพราะการปรึกษาหารือจะทำให้เขาลึกลงไปในแต่ละปัญหาและช่วยให้เขาพบการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง”⁹³

“การปรึกษาหารืออย่างเหมาะสมจะช่วยให้ค้นพบวิธีการอย่างแน่นอน ไม่มีความจำเป็นต้องรอจนกว่าจะมีการก่อตั้งธรรมนูญจึงจะเริ่มปรึกษาหารือ ทรรศนะของสองคนย่อมดีกว่าคนเดียวเสมอ”⁹⁴

“หลักการปรึกษาหารือซึ่งเป็นหนึ่งในกฎหมายพื้นฐานของการบริหารควรนำมาใช้กับทุกกิจกรรมบาไฮที่มีผลกระทบต่อส่วนรวมของศาสนา เพราะโดยการร่วมมือและแลกเปลี่ยนความคิดและทรรศนะอย่างต่อเนื่อง ศาสนาจึงจะได้รับการปกป้องและทำนุบำรุงประโยชน์ได้ดีที่สุด”⁹⁵

“ธรรมนูญท้องถิ่นมิใช่สถาบันเดียวที่มีตรสหายจะขอปรึกษาเรื่องส่วนตัวได้ การปรึกษาดังกล่าวสามารถทำได้กับสมาชิกในครอบครัว มิตรสหาย ผู้เชี่ยวชาญ ตัวอย่างเช่นในธรรมจารึกหนึ่งของพระอับดุลบาฮา พระองค์คาดการณ์ถึงความเป็นไปได้ที่ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาหนึ่งจะปรึกษาหารือกัน”⁹⁶

93 BC no.17

94 BC no.29

95 BC ni.30

96 BC no.45

งานฉลองบุญสิบเก้าวัน

“เจ้าได้รับบัญชาให้ต้อนรับขับสู้เดือนละครั้ง แม้ว่าจะเสิร์ฟแค่เพียงน้ำเปล่าก็ตาม เพราะพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ประสงค์จะเชื่อมหัวใจของพวกเจ้าเข้าด้วยกัน แม้จะต้องใช้วิธีการทางโลกและสวรรค์ร่วมกัน”⁹⁷

“จุดประสงค์หลักของงานฉลองบุญสิบเก้าวันคือ เพื่อให้บาไฮแต่ละคนสามารถเสนอคำแนะนำต่อ ธรรมนูญท้องถิ่น ซึ่งธรรมนูญท้องถิ่นจะส่งผ่านไปยังธรรมนูญแห่งชาติ ดังนั้นธรรมนูญท้องถิ่นคือ สื่อกลางที่เหมาะสมที่ชุมชนบาไฮแต่ละท้องถิ่นจะได้ติดต่อกับคณะผู้แทนระดับชาติ”⁹⁸

งานฉลองบุญแบ่งเป็น 3 ภาค

“เป็นที่รู้กันว่างานฉลองบุญมี 3 ภาคที่ต่างกันแต่สัมพันธ์กัน คือภาคธรรมะ ภาคบริหาร และภาคสังสรรค์ ภาคแรกเป็นการสวดบทอธิษฐานและอ่านธรรมะ ภาคที่สองเป็นการประชุมซึ่งธรรมนูญท้องถิ่นจะรายงาน กิจกรรม แผนงาน และปัญหาของตนให้ชุมชนทราบ แบ่งปันข่าวและข่าวสารจากศูนย์กลางแห่งโลกและ ธรรมนูญแห่งชาติ รับความคิดเห็นและคำแนะนำจากมิตรสหายโดยการปรึกษาหารือ ภาคที่สามเป็นการ รับประทานอาหารและเครื่องดื่ม และเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ที่ทำนุบำรุงมิตรภาพตามแต่วัฒนธรรมที่ หลากหลาย ซึ่งต้องไม่ละเมิดหลักธรรมของศาสนาและระเบียบของงานฉลองบุญ”⁹⁹

1. ภาคธรรมะ

“ในภาคธรรมะของงานฉลองบุญ การอ่านพระธรรมควรจำกัดอยู่ที่ธรรมนิพนธ์ของพระบ็อบ พระบาฮา อุลลาห์และอาจจะอ่านของพระอับดุลบาฮาบ้าง ไม่ควรอ่านธรรมนิพนธ์ของท่านศาสนิกบาล ในภาค บริหารของงานฉลองบุญ อาจนำธรรมนิพนธ์ของท่านศาสนิกบาลมาอ่านได้ ซึ่งแน่นอนไม่มีข้อคัดค้าน ที่จะอ่านธรรมนิพนธ์ของพระบ็อบ พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮาในภาคนี้ด้วย”¹⁰⁰

“ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ คิดว่าในงานฉลองบุญบาไฮ มิตรสหายควรเน้นทั้งภาคธรรมะและภาคบริหาร เพราะทั้งสองมีความสำคัญเท่ากันต่อความสำเร็จของงานฉลองบุญบาไฮทุกงาน ดังนั้นการรักษา

97 NDF no.1

98 NDF no.77

99 UHJL 27 Aug89

100 NDF no.73

สมมุติของทั้งสองภาคจึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของบาไฮทุกคนหรือทุกกลุ่ม จนกว่าบาไฮจะเรียนรู้การผสมผสานทั้งสองภาค จะไม่มีหวังที่จะได้รับประโยชน์ที่แท้จริงและถาวรจากการทดลองทางศาสนาดังกล่าว แนนอนส่วนหนึ่งของงานฉลองบุญต้องอุทิศให้กับการอ่านพระวจนะศักดิ์สิทธิ์ เพราะมิตรสหายจะได้รับแรงดลใจและจินตภาพที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของศาสนาให้สำเร็จ”¹⁰¹

2. ภาคบริหาร

“มิใช่เป็นเพียงสิทธิ แต่เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของสมาชิกที่ซื่อสัตย์และหลักแหลมทุกคนในชุมชน ที่จะเสนอคำแนะนำหรือคำวิจารณ์อย่างเต็มที่และเปิดเผยต่อธรรมนูญ แต่ต้องเป็นการเสนอด้วยความเคารพนับถือ ตามที่มโนธรรมของเขาคิดว่า จะเป็นการช่วยปรับปรุงและแก้ไขสภาพการณ์หรือแนวโน้มบางอย่างที่มีอยู่ในชุมชน และเป็นหน้าที่ของธรรมนูญที่จะนำทรรศนะเหล่านั้นมาพิจารณาอย่างรอบคอบ ไม่ว่าจะเป็นการแนะนำจากบาไฮคนใดโอกาสเหมาะที่สุดสำหรับจุดประสงค์นี้คืองานฉลองบุญสิบเก้าวันซึ่งนอกจากภาคสังสรรค์และภาคธรรมะแล้ว ยังสนองความต้องการของระบบบริหารด้วย ที่สำคัญคือการวิจารณ์และปรึกษาหารืออย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับกิจการต่างๆในชุมชน

แต่ควรเน้นอีกครั้งว่า ควรหลีกเลี่ยงการวิจารณ์และอภิปรายแบบแตกดัน ที่อาจนำไปสู่การบ่อนทำลายอำนาจของธรรมนูญในฐานะที่เป็นสถาบัน เพราะมิฉะนั้นแล้ว ระบบของศาสนาจะตกอยู่ในอันตราย และความสับสนและความริ้วฉานจะเข้ามาปกครองชุมชนนั้น”¹⁰²

“บาไฮต้องเรียนรู้ที่จะใช้หลักการปรึกษาหารือด้วย มีช่วงเวลาหนึ่งในงานฉลองบุญสิบเก้าวันที่สำรองไว้ให้ชุมชนได้แสดงทรรศนะและเสนอคำแนะนำต่อธรรมนูญ ธรรมนูญและบาไฮทั้งหลายควรระมัดระวังช่วงเวลาอภิปรายที่มีความสุขนี้ โดยไม่กลัวหรือพยายามระงับการอภิปราย”¹⁰³

“เยาวชนบาไฮอายุระหว่าง 15-21 ปีควรเข้าร่วมการอภิปรายและควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วม แต่พวกเขาจะไม่ลงคะแนนเสียงในการเสนอคำแนะนำให้ธรรมนูญจนกว่าจะอายุ 21 ปี”¹⁰⁴

101 NDF no.21

102 NDF no.79

103 NDF no.80

104 NDF no.83

“หากในงานฉลองบุญ มิตรสหายเห็นด้วยกับคำแนะนำหนึ่งไม่ว่าจะโดยเอกฉันท์หรือเสียงส่วนใหญ่ สิ่งนั้นจะเป็นคำแนะนำจากงานฉลองบุญถึงธรรมสภา ในทางตรงกันข้ามหากบาไฮคนหนึ่งเสนอคำแนะนำ แต่บาไฮคนอื่นๆไม่เห็นด้วย ธรรมสภาก็อาจนำมาพิจารณาได้”¹⁰⁵

3. ภาคสร้างสรรค์

ภาคนี้จะเป็นการทำความรู้จักมักคุ้นเพื่อเสริมสร้างมิตรภาพและสนุกสนานร่วมกัน อาจเป็นการรับประทานอาหาร เครื่องดื่มหรือแม้แต่เพียงน้ำเปล่า อาจมีดนตรีหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแต่ละวัฒนธรรมที่ไม่ละเมิดหลักธรรมของศาสนาหรือระเบียบของงานฉลองบุญ เช่น ไม่สังสรรค์กันอย่างเอ็ดตะโรบ้าง

“เกี่ยวกับงานฉลองบุญ...ขอให้ผู้เป็นที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชุมนุมและสมาคมกันอย่างมีความสุขในบรรยากาศของความรักที่ประเทืองจิตใจ ประพุดติตด้วยมารยาทและความสำรวมอย่างยิ่ง”¹⁰⁶

เจ้าภาพจัดงานฉลองบุญ

“หากงานฉลองบุญนี้จัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม มิตรสหายจะรู้สึกที่จิตใจของตนกลับสดชื่นอีกครั้งทุกๆ สิบเก้าวัน และมีพลังที่มีใช้มาจากโลกนี้”¹⁰⁷

ธรรมสภาท้องถิ่นคือผู้รับผิดชอบในการจัดงานฉลองบุญ แต่ในทางปฏิบัติธรรมสภามักจะมอบหมายให้บาไฮคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งเป็นเจ้าภาพ การจะจัดงานให้จิตใจของผู้มาร่วมกลับสดชื่นอีกครั้งขึ้นอยู่กับ การเตรียมงานเป็นสำคัญ เจ้าภาพควรเลือกบทอธิษฐานและธรรมนิพนธ์เตรียมไว้สำหรับภาคธรรมะ คอยดูแลความสุขสบายของเพื่อนบาไฮ เจ้าภาพอาจทำหน้าที่เป็นประธานในการปรึกษาหารือในภาคบริหารด้วย แต่ในชุมชนใหญ่ที่มีบาไฮมาร่วมงานมาก ธรรมสภาอาจมอบหมายให้อีกคนหนึ่งต่างหากเป็นประธานในการปรึกษาหารือ ซึ่งอาจเป็นประธานธรรมสภาหรือบาไฮคนหนึ่งที่เหมาะสม เพราะเจ้าภาพจะมีภาระในการเตรียมอาหารและสถานที่มากพอแล้ว ในชุมชนใหญ่ เจ้าภาพจะไม่สามารถเสิร์ฟทุกคนด้วยตัวเอง ซึ่งต้องมีการปรับวิธีใหม่โดยคำนึงถึงหัวใจของงานฉลองบุญคือ การต้อนรับขับสู้

“ลักษณะสำคัญของการเตรียมงานฉลองบุญรวมถึง การเลือกธรรมนิพนธ์ที่เหมาะสมและมอบหมายให้ผู้อ่านที่ออกเสียงได้ดี มารยาทของการนำเสนอและการต้อนรับในภาคธรรมะ การเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมใน

105 NFD no.85

106 NDF no.2

107 NDF no.10

งานฉลองบุญไม่ว่าจะเป็นในร่มหรือกลางแจ้งจะมีผลโน้มน้าวประสบการณ์ ความสะอาด การประดับ ประดาและจัดเนื้อที่ให้พอเหมาะ ก็เป็นสิ่งสำคัญ ความตรงต่อเวลาเป็นมาตรการหนึ่งของการเตรียมงานที่ ดี”¹⁰⁸

“เจ้าภาพต้องมีน้ำใจต่อทุกคนโดยไม่นึกถึงตัวเอง ต้องคอยให้ความสะดวกสบายแก่ทุกคน และเสิร์ฟมิตร สหายทั้งหลายด้วยมือของตนเอง”¹⁰⁹

“ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า งานฉลองบุญฝังรากอยู่ที่การต้อนรับขับสู้ซึ่งแสดงนัยถึง มิตรภาพ มารยาท การรับ ใช้ ความเอื้อเฟื้อและความรื่นเริง การต้อนรับขับสู้ซึ่งเป็นดวงจิตที่ค้ำจุนสถาบันที่สำคัญนี้ เป็นเจตคติใหม่ ของการดำเนินกิจการมนุษยทุกระดับซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อเอกภาพของโลก”¹¹⁰

“เด็ก ๆ ควรได้รับการอบรมให้เข้าใจความสำคัญของการชุมนุมต่างๆ ของสาวกของประมุขที่ทรงความงามอัน อุดมพร และให้รู้ว่าการมีส่วนร่วมในการชุมนุมเหล่านี้เป็นเกียรติและพระพร ไม่ว่าจะรูปแบบของการชุมนุมจะ เป็นแบบใด เป็นที่ตระหนักว่างานบำเพ็ญบางงานใช้เวลานาน และเป็นการยากสำหรับเด็กเล็กๆ ที่จะนั่งเงียบ อยู่ได้นาน ในกรณีดังกล่าวพ่อหรือแม่อาจจะต้องปลืกตัวจากงานบางตอนเพื่อไปดูแลลูก ธรรมชาติอาจ ช่วยเหลือพ่อแม่โดยการจัดงานสำหรับเด็กในอีกห้องหนึ่งต่างหากตามที่เด็กจะรับได้ ระหว่างที่งานชุมนุม กำลังดำเนินอยู่ การที่เด็กสามารถเข้าร่วมงานฉลองของผู้ใหญ่ได้ตลอดงาน เป็นเครื่องหมายหนึ่งของการ เข้าสู่สุตมภาวะ ซึ่งจะทำให้ได้โดยอาศัยความประพฤติที่ดี”¹¹¹

การปฏิบัติตัวของผู้ร่วมงานฉลองบุญ

นอกจากการเตรียมงานที่ดีแล้ว ความสำเร็จของงานฉลองบุญยังขึ้นอยู่กับผู้มาร่วมด้วย

“เมื่อเจ้าไปงานฉลองบุญ ก่อนจะเข้าไป จงปล่อยวางจากทุกสิ่งที่คั่งค้างอยู่ในหัวใจ ให้ความคิดและจิตใจ ของเจ้าเป็นอิสระจากทุกสิ่งนอกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และพูดกับหัวใจของเจ้า เพื่อว่าทุกคนจะทำให้งานนี้เป็น

108 UHJL 27 Aug89

109 NDF no.2

110 UHJL 27 Aug89

111 NDF no.63

การประชุมแห่งความรัก เป็นเหตุแห่งความเรื่อรอง เป็นการชุมนุมที่ดึงดูดหัวใจ ห้อมล้อมด้วยประทีปของ หมู่เทวัญ เพื่อว่าเจ้าจะชุมนุมอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างสุดซึ้ง”¹¹²

“พวกเจ้าแต่ละคนต้องคิดถึงว่า จะทำให้ผู้อื่นในที่ชุมนุมมีความสุขและยินดีได้อย่างไร และแต่ละคนต้องถือว่าทุกคนที่นั่นดีกว่าและสำคัญกว่าตน รู้ว่าพวกเขามีฐานะสูง และเจ้าเองมีฐานะต่ำต้อยหากเจ้าดำเนินชีวิตและปฏิบัติตามคำสั่งนี้ จงรู้ไว้เป็นที่แน่นอนว่า งานฉลองบุญนั้นเป็นอาหารทิพย์ มื้อนั้นอาหารค่าของ พระผู้เป็นนาย เราคือคนรับใช้ของการชุมนุมนั้น”¹¹³

“กล่าวโดยย่อ เราหวังว่างานฉลองบุญจะกลายเป็นบ่อเกิดของความเป็นปึกแผ่นทางจิตใจระหว่างมิตรสหาย เชื่อมมิตรสหายเข้าไว้ในพันธะแห่งเอกภาพ และเมื่อนั้นเราจะสามัคคีกันอย่างความรักและปัญญา จะแพร่กระจายจากศูนย์นี้ไปยังทุกแห่งหนงานนี้เป็นงานฉลองแห่งสวรรค์ เป็นอาหารค่าของผู้เป็นนาย ดึงดูดอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าเหมือนเป็นแม่เหล็ก เป็นบ่อเกิดของความเรื่อรองของหัวใจ...

เราหวังว่างานฉลองบุญสิบเก้าวันจะเป็นสถาบันที่จัดตั้งอย่างมั่นคง เพื่อว่าความบริสุทธิ์ที่เป็นรากฐานของการประชุมนี้จะขจัดอคติและความขัดแย้งออกไป และทำให้หัวใจเป็นคลังแห่งความรักหากแม้ว่ามีความรู้สึกไม่รักกัน แม้เพียงน้อยที่สุดระหว่างบางคนความรู้สึกนั้นต้องหายไปโดยสิ้นเชิง และเจตนาต้องบริสุทธิ์และปลอดโปร่ง”¹¹⁴

งานฉลองบุญจำกัดเฉพาะบาไฮ

งานฉลองบุญเป็นงานสำหรับบาไฮเท่านั้นและเป็นหัวใจของชุมชน บาไฮทุกคนควรพยายามทุกอย่างที่จะมาร่วมงานนี้ นอกเสียจากเจ็บป่วยหรือเดินทางออกไปนอกท้องถิ่นการมาร่วมงานฉลองบุญยังเป็นตัวชี้บ่งถึงวุฒิภาวะของบาไฮผู้คนที่มีความรับผิดชอบต่อกิจการของชุมชน เพราะในงานนี้บาไฮจะได้ร่วมปรึกษาหารือ ซึ่งธรรมเนียมท้องถิ่นจะนำข้อเสนอแนะไปพิจารณาหรือเสนอต่อไปยังธรรมเนียมแห่งชาติ บาไฮควรอธิบายให้ผู้ที่ไม่ใช่บาไฮเข้าใจว่า งานนี้เป็นงานภายในชุมชนและมีได้มีดับลมคมในอะไร บางโอกาสครอบครัวยอมต้องการอยู่ด้วยกันและพูดคุยกันตามลำพังเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวภายในครอบครัวโดยไม่มีคนนอกอยู่ด้วย

112 NDF no.17

113 NDF no.17

114 NDF no.18

“เราสามารถอธิบายด้วยความเป็นมิตรว่า งานฉลองบุญสืบแก้ววันเป็นงานภายในชุมชนบาไฮ ซึ่งมีการอภิปรายเกี่ยวกับกิจการภายในและสมาชิกในชุมชนได้พบปะกันเพื่อมิตรภาพและนมัสการ ไม่ควรทำให้สิ่งนี้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะไม่มีความลับอะไรในงานฉลองบุญ เพียงแต่เป็นงานที่จัดสำหรับบาไฮเท่านั้น”¹¹⁵

“เกี่ยวกับงานฉลองบุญสืบแก้ววัน หลักการที่ใช้ทุกแห่งหนคือ ผู้ที่ไม่ใช่บาไฮจะไม่ได้รับเชิญมาร่วม แต่ถ้าถูกถาม คุณสามารถอธิบายได้ว่า ลักษณะของงานฉลองบุญเป็นเรื่องภายในและเกี่ยวกับการบริหารระหว่างการศึกษาหรือ บาไฮควรมีอิสระในการแสดงทรรศนะเกี่ยวกับงานของศาสนา โดยไม่รู้สึกรังเกียจสิ่งที่เขาพูดนั้น ผู้ที่มีได้ยอมรับพระบาฮาอุลลาห์กำลังฟังอยู่ด้วย และผู้นั้นอาจเข้าใจภาพพจน์ของศาสนาผิดไป อีกทั้งยังเป็นเรื่องอึดอัดใจสำหรับผู้ที่ไม่ใช่บาไฮแต่อ่อนไหว เมื่อเขาพบว่าตัวเองอยู่ท่ามกลางการอภิปรายรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของชุมชนบาไฮซึ่งเขามีได้เป็นสมาชิก ผู้ที่มีใช่บาไฮที่ขอให้เราเชิญมางานฉลองบุญจะเข้าใจหากเราอธิบายเรื่องนี้ให้แก่เขา”¹¹⁶

“หากผู้ที่ไม่ใช่บาไฮบังเอิญเข้ามาที่งานฉลองบุญสืบแก้ววัน ควรทำให้เขารู้สึกว่าเราต้อนรับเขา แต่บาไฮไม่ควรเชิญผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมาร่วมงาน”¹¹⁷

“เกี่ยวกับผู้ที่ไม่ใช่บาไฮมาร่วมงานฉลองบุญสืบแก้ววัน ควรหลีกเลี่ยงทุกวิถีทาง แต่ถ้าเขามาที่งาน ไม่ควรให้เขาออกไป เพราะจะทำให้เขาเสียใจ”¹¹⁸

“เมื่อผู้ที่มีใช่บาไฮบังเอิญเข้ามาที่งานฉลองบุญ ไม่ควรขอให้เขากลับไป แต่ธรรมชาติควรงดภาคการศึกษาหรือของงาน และควรต้อนรับผู้ที่มีใช่บาไฮคนนั้น

ไม่มีข้อสงสัยว่าคุณทราบคำแนะนำที่ดี ทำนองเดียวกันหากบางครั้งมีการจัดงานฉลองบุญที่บ้านของครอบครัวที่สามีหรือภรรยาไม่ได้เป็นบาไฮ ย่อมเป็นการเสียมารยาทหากไม่อนุญาตให้สมาชิกในครอบครัวนั้นที่มีใช่บาไฮเข้าร่วมงาน อย่างน้อยในภาคธรรมะและสังสรรค์”¹¹⁹

“งานฉลองบุญสืบแก้ววันจะมีภาคบริหารอย่างเป็นทางการก็ต่อเมื่อมีธรรมชาติต้องถึนดูแลรับผิดชอบเสนอรายงานต่อมิตรสหายและรับคำแนะนำจากพวกเขา แต่กลุ่มบาไฮต่างๆ หรือการประชุมตามปกติของ

115 NDF no.56

116 NDF no.57

117 NDF no.59

118 NDF no.51

119 NDF no.58

บาไฮและแม่แต่บาไฮที่อยู่โดดเดี่ยว ควรระลึกถึงวันฉลองบุญและสวดมนต์ด้วยกัน ในกรณีของกลุ่มบาไฮ อาจจัดงานฉลองบุญในลักษณะเดียวกับที่ธรรมสภาท้องถิ่นจัดโดยตระหนักว่างานนั้นไม่มีสถานภาพ ทางด้านบริหาร

สำหรับผู้ที่มาเยือนนั้น บาไฮจากทุกแห่งหนในโลกควรได้รับการต้อนรับสู่งานฉลองบุญและ สามารถมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ อย่างไรก็ตามเฉพาะบาไฮในท้องถิ่นเท่านั้นที่สามารถลงคะแนน เสียงในการเสนอคำแนะนำต่อธรรมสภาท้องถิ่น”¹²⁰

“บาไฮที่ไปเยือนชุมชนอื่นสามารถร่วมปรึกษาหารือในงานฉลองบุญได้เต็มที่ แต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงใน การเสนอคำแนะนำต่อธรรมสภาท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม โดยมารยาทแล้วผู้มาเยือนไม่ควรกินเวลาของการ ปรึกษาหารือมากเกินไป”¹²¹

เวลาและสถานที่สำหรับการจัดงานฉลองบุญ

“คำถามข้อที่สามของคุณเกี่ยวกับวันที่จะจัดงานฉลองบุญในแต่ละเดือน ท่านศาสนนิบาลตอบว่า ไม่มีวัน ใดกำหนดไว้เป็นพิเศษแต่เป็นที่น่าพอใจและเหมาะสมที่สุดหากจัดการชุมนุมของมิตรสหายในวันแรกของ ทุกเดือนบาไฮ”¹²²

“โดยปกติแล้วควรจัดงานฉลองบุญในวันแรกของเดือนบาไฮถ้าเป็นไปได้ แต่ถ้าทำได้ยาก ตัวอย่างเช่น หาก วันนั้นตรงกับงานประชุมพบปะกับประชาชนทั่วไป ก็อนุญาตให้จัดงานฉลองบุญในวันถัดไปได้”¹²³

“งานฉลองนอร์รัฐควรจัดในวันที่ 21 มีนาคม ก่อนพระอาทิตย์ตกและไม่เกี่ยวข้องกับการฉลองบุญสิบเก้า วัน งานฉลองบุญสิบเก้าวันเป็นงานที่มีบทบาททางด้านบริหาร ส่วนนอร์รัฐเป็นวันปีใหม่ของเรา เป็นงาน ฉลองเพื่อการต้อนรับขับสู้และปีติยินดี”¹²⁴

“ไม่มีข้อคัดค้านที่จะจัดการประชุมในที่โล่งแจ้งตราบไคที่ยังรักษาเกียรติของงานนั้น”¹²⁵

120 NDF no.47

121 NDF no.49

122 NDF no.29

123 NDF no.32

124 NDF no.31

125 NDF no.33

“หากในบางสถานการณ์ มีการเสนอให้จัดงานฉลองบุญพิเศษที่บ้านของบาไฮคนหนึ่ง ซึ่งธรรมชาติของถิ่น
อนุญาติ ไม่มีข้อคัดค้านได้ แต่โดยทั่วไปแล้วท่านคิดว่า เป็นการดีกว่าถ้าจัดที่ศูนย์บาไฮ”¹²⁶

“แต่ละเมืองมีธรรมชาติของถิ่นประจำเมืองนั้น มิใช่ธรรมชาติของถิ่นย่อยในแต่ละตำบล โดยปรกติแล้ว
สามารถแยกจัดงานฉลองบุญสืบแก้ววันตามแต่ละตำบลได้ หากมีบาไฮจำนวนมากในเมืองเดียวกัน”¹²⁷

“เราไม่คัดค้านที่ธรรมชาติของคุณจะให้สิทธิธรรมชาติของถิ่นจัดงานฉลองบุญในหลายสถานที่เป็นการ
ทดลอง หากธรรมชาติของถิ่นต้องการเช่นนั้น โดยระลึกถึงข้อควรระวังเหล่านี้คือ:

เมืองใหญ่ๆ มีแนวโน้มของการแยกกลุ่มกัน และดังนั้นธรรมชาติของถิ่นควรเฝ้าระวังเพื่อป้องกันมิ
ให้แบบแผนคล้ายกันนี้เกิดขึ้นในการประชุมของบาไฮ เพราะมีเหตุผลมาจากสถานที่จัดงานฉลองบุญ
ธรรมชาติของถิ่นควรเฝ้าระวังมิให้เอกภาพของชุมชนหรือการดูแลของธรรมชาติของถิ่นแตกกระจายไป
เพราะการปฏิบัติเช่นนี้”¹²⁸

“ความยากลำบากในการเดินทางมางานฉลองบุญสืบแก้ววันและงานอื่นๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในบางพื้นที่
สามารถแก้ไขได้โดยให้สิทธิธรรมชาติของถิ่นจัดงานฉลองบุญมากกว่าหนึ่งแห่ง ไม่มีความจำเป็นที่จะ
กำหนดเส้นแบ่งตายตัวเพื่อจุดประสงค์นี้ และบาไฮควรได้รับอนุญาตให้ไปงานฉลองบุญที่สะดวกที่สุด
สำหรับเขา แต่ทุกคนควรรู้ว่า งานฉลองบุญทุกแห่งในพื้นที่นั้นเป็นส่วนหนึ่งของงานเดียวกันที่อยู่ภายใต้
การควบคุมของธรรมชาติของถิ่น ในบางโอกาสควรจัดงานให้บาไฮทั่วทั้งพื้นที่นั้นได้พบปะกัน และโอกาส
นั้นอาจเป็นงานฉลองบุญก็ได้”¹²⁹

รูปแบบการประชุมชุมนุมที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์

ในอดีตกาล ศาสนิกชนในแต่ละศาสนาจะมีวันพิเศษสำหรับชุมนุมกันเพื่อบูชาและนมัสการ เช่นทุก
วันอาทิตย์ ทุกวันศุกร์ ฯลฯ และจะมีผู้นำพิธี เช่น พระ บาทหลวง หรือโตะอิหม่าม แต่สำหรับในยุคใหม่นี้
พระบาทฮาดุลลาห์ได้วางรูปแบบของการชุมนุมให้ใหม่เรียกว่า งานฉลองบุญสืบแก้ววัน เป็นแบบแผนสังคม
ของระบบแห่งโลกยุคใหม่ โดยที่ไม่มีนักบวชเป็นผู้นำพิธีในงาน

126 NDF no.35

127 NDF no.34

128 NDF no.36

129 NDF no.38

ระบบแห่งโลกของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทุกหน่วยของสังคม ผนวกแนวทางด้านจิตใจ ด้านบริหารงานและด้านสังคมเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อก่อสร้างอารยธรรมใหม่ และงานฉลองบุญสืบแก้วันได้ประสานแนวทางของชีวิตทั้งหมดเหล่านี้ตั้งแต่ระดับพื้นฐานของสังคม ซึ่งปฏิบัติการในหมู่บ้านและในเมือง เป็นสถาบันสำหรับการชุมนุมกันของบาไฮ ดังนั้นงานฉลองบุญมิใช่เป็นการชุมนุมเพียงเพื่อร่วมบูชาและนมัสการด้วยกันดังเช่นในอดีตเท่านั้น

งานฉลองบุญมีวิวัฒนาการตามพัฒนาการของศาสนา ในยุคเริ่มต้นของศาสนาในอิหร่าน ตามบัญชาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บาไฮได้จัดงานชุมนุมกันที่บ้านของตนทุกสิบแก้วันเพื่อต้อนรับในฐานะเป็นเจ้าภาพ และเป็นโอกาสที่บาไฮได้ดลใจกันและกันโดยการอ่านและอภิปรายพระธรรมคำสอน เมื่อชุมชนบาไฮเติบโตขึ้น พระอัครบิดรบาไฮได้อธิบายและเน้นภาคธรรมะและภาคสังสรรค์ของงานฉลองบุญ ภายหลังมีการก่อตั้งธรรมสภาท้องถิ่น ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ได้เสริมภาคบริหารเข้าไป และอบรมให้บาไฮเข้าใจว่างานฉลองบุญสิบแก้วันเป็นสถาบันหนึ่ง เป็นราวกับว่าดนตรีสามชิ้นประสานเสียงเป็นเพลงเดียวกันโดยบริบูรณ์แล้วในงานฉลองบุญสิบแก้วันในปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังถือได้ว่า งานฉลองบุญเป็นสุดยอดของวิถีทางแห่งประวัติศาสตร์ เพราะองค์ประกอบพื้นฐานของชุมชนซึ่งได้แก่ การนมัสการ การฉลองรื่นเริง และการสามัคคีรวมกลุ่ม ได้มาบรรจบกันเป็นครั้งแรกนับแต่ประวัติศาสตร์อันยาวนานของมนุษยชาติ งานฉลองบุญเป็นรากฐานของระบบแห่งโลกของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพราะเป็นสื่อกลางของการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดระหว่างเพื่อนบาไฮด้วยกัน และระหว่างบาไฮกับผู้แทนของพวกเขาคือสมาชิกธรรมสภาท้องถิ่น งานฉลองบุญยังเป็นโอกาสสำหรับส่งทอดข่าวสารจากสถาบันระดับชาติและระดับนานาชาติมายังสมาชิกในชุมชน และในทางกลับกันก็ส่งข้อเสนอแนะของบาไฮในท้องถิ่นไปยังสถาบันเหล่านี้ งานฉลองบุญจึงเป็นตัวเชื่อมชุมชนบาไฮในแต่ละท้องถิ่นเข้ากับโครงสร้างทั้งหมดของระบบบริหารบาไฮ

งานฉลองบุญเป็นสมรภูมิของประชาธิปไตยในระดับรากของสังคมโดยแท้ เพราะเป็นที่ซึ่งผู้ปกครองและราษฎร นั่นคือสมาชิกธรรมสภาท้องถิ่นและบาไฮในชุมชน ได้ร่วมประชุมกันอย่างใกล้ชิดด้วยความทัดเทียมกัน ไม่ว่าจะบาไฮที่ต่ำต้อยหรือบาไฮที่มีฐานะสูงในสังคม ทั้งผู้ปกครองและราษฎรต่างก็คำนึงถึงการเข้าร่วมฉลองบุญตามที่พระอัครบิดรบาไฮสอนไว้ว่า “พวกเจ้าแต่ละคนต้องคิดถึงว่า จะทำให้ผู้อื่นในชุมชนมีความสุขและยินดีได้อย่างไร และแต่ละคนต้องถือว่าทุกคนที่นั่นดีกว่าและสำคัญกว่าตน รู้ว่าพวกเขาที่มีฐานะสูง และเจ้ามีฐานะต่ำต้อย” ดังนั้นแล้วบรรยากาศในงานฉลองบุญจะเอื้ออำนวยให้บาไฮแต่ละคนรู้สึกอบอุ่นใจและมีอิสระที่จะร่วมปรึกษาหารือและเสนอความคิดทั้งยังแน่ใจด้วยความคิดของ

เขาจะได้รับฟังและรับพิจารณา แม้ว่าเขาจะไม่ใช้คนใหญ่โตในสังคม การเสนอความคิดอาจเป็นไปได้เพื่อตีพิมพ์หรือการทำงานหรือนโยบายของผู้ปกครองนั่นคือธรรมชาติของถิ่น หรืออาจเสนอความคิดใหม่ จึงเห็นได้ว่างานฉลองบุญนอกจากจะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาจิตใจร่วมกันแล้ว ยังปลูกฝังให้บาไฮแต่ละคนมีสำนึกในความรับผิดชอบต่อการปรับปรุงและพัฒนาสังคมของตนด้วย โดยการมีส่วนร่วมในภาคบริหารของงาน

ปฏิทินงานฉลองบุญสิบเก้าวัน			
เดือนที่	วันที่	ชื่อเดือนภาษาอาหรับ	ความหมาย
1	21 มีนาคม	บาศา	วิภา
2	9 เมษายน	จาลาล	ความรุ่งโรจน์
3	28 เมษายน	จามาล	ความงาม
4	17 พฤษภาคม	อาซามาต	ความโอฬาร
5	5 มิถุนายน	นูร์	แสงสว่าง
6	24 มิถุนายน	ราหมาต	ความปรานี
7	12 กรกฎาคม	คาลิมัต	วจนะ
8	31 กรกฎาคม	คามาล	ความสมบูรณ์เลิศ
9	20 สิงหาคม	อัสม่า	พระนาม
10	8 กันยายน	อิสซาต	อำนาจ
11	27 กันยายน	มัชชยาด	ความประสงค์
12	16 ตุลาคม	อิลม์	ความรู้
13	4 พฤศจิกายน	กุทราต	อานุภาพ
14	23 พฤศจิกายน	โกล	พจนาน
15	12 ธันวาคม	มาซอเฮล์	คำถาม
16	31 ธันวาคม	ซาร์ฟ	เกียรติ
17	19 มกราคม	สุลต่าน	อธิปไตย
18	7 กุมภาพันธ์	มุลก์	อาณาจักร
19	2 มีนาคม	อลา	ความตระหนักรู้

การนับวันของบาไฮเริ่มภายหลังพระอาทิตย์ตกดินของวันวานและสิ้นสุดเมื่อพระอาทิตย์ตกดินของวันนั้น ดังนั้นสมมติว่าจะจัดงานฉลองบุญของเดือนที่ 19 ให้ตรงกับวันแรกของเดือนคือ 2 มีนาคม ต้องจัดระหว่างพระอาทิตย์ตกดินของวันที่ 1 มีนาคม ถึง พระอาทิตย์ตกดินของวันที่ 2 มีนาคม

ธรรมนูญแห่งชาติ

1. การสถาปนาและบทบาทหน้าที่

“เกี่ยวกับการสถาปนาธรรมนูญแห่งชาติ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับทุกประเทศเมื่อสภาพการณ์เอื้ออำนวย และจำนวนมิตรสหายเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก...คือจะต้องสถาปนาธรรมนูญแห่งชาติทันทีที่เป็นตัวแทนของมิตรสหายทั่วประเทศ

จุดประสงค์ในขณะนี้ของธรรมนูญแห่งชาติคือเพื่อกระตุ้นรวบรวมและประสานงานกิจกรรมนานัปการของมิตรสหายและธรรมนูญท้องถิ่น โดยอาศัยการปรึกษาหารือกันเป็นส่วนตัวอยู่เสมอ ริเริ่มมาตรการและอำนาจการกิจการต่างๆ ของศาสนาในประเทศนั้นโดยการติดต่อกับดินแดนศักดิ์สิทธิ์อย่างสม่ำเสมอ

อีกจุดประสงค์หนึ่งที่สำคัญไม่น้อยกว่ากัน เพราะในอนาคตธรรมนูญแห่งชาติจะพัฒนาขึ้นเป็นสภายุติธรรมแห่งชาติ(พาดพิงอยู่ในพินัยกรรมของพระอับดุลบาฮาว่า เป็นสภายุติธรรมลำดับสอง) ซึ่งตามพระธรรมที่อยู่ในพินัยกรรม สภานี้จะต้องเลือกตั้งสมาชิกสภายุติธรรมนานาชาติ เป็นสภาสูงสุดที่จะนำทางจัดระบบและประสานงานกิจการต่างๆ ของศาสนาทั่วโลก”¹³⁰

“ธรรมนูญแห่งชาตินี้ซึ่งระหว่างรอการสถาปนาสภายุติธรรมสากล จะต้องได้รับการเลือกตั้งใหม่ปีละครั้ง และมีความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่ง เพราะธรรมนูญแห่งชาติต้องปกครองธรรมนูญท้องถิ่นทั้งหมดในเขตของตน และต้องอำนาจการกิจการต่างๆของมิตรสหาย ใ้เฝ้าระวังปกป้องศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ดูแลและกำกับกิจการของศาสนาโดยทั่วไป”¹³¹

“เราควรเคารพธรรมนูญแห่งชาติและธรรมนูญท้องถิ่น เพราะเป็นสถาบันที่ก่อตั้งโดยพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สูงส่งกว่าการคำนึงถึงบุคคลใดในสถาบันเหล่านี้”¹³²

130 SAC 1

131 SAC 2

132 SAC 16

“ไม่ว่าในสภาพแวดล้อมใด ธรรมนูญท้องถิ่นไม่ควรมีสิทธิวิจารณ์หรือต่อต้านนโยบายที่ธรรมนูญแห่งชาติ กำหนดและรับรองไว้แล้ว ท่านหวังว่านับจากนี้ไป ปัญหาของความสัมพันธ์ระหว่างธรรมนูญแห่งชาติและ ธรรมนูญท้องถิ่นในเรื่องแบบนี้ จะเป็นที่เข้าใจสำหรับบาไฮและธรรมนูญทั้งหลาย”¹³³

บทบาทหน้าที่ของสมาชิกธรรมนูญแห่งชาติคล้ายกับสมาชิกธรรมนูญท้องถิ่น แต่ต่างกันที่สาย งานบริหารเพราะธรรมนูญแห่งชาติต้องรับผิดชอบงานระดับชาติ ดูแลทั้งบาไฮในประเทศและธรรมนูญ ท้องถิ่น ประสานงานของธรรมนูญท้องถิ่นกับคณะกรรมการแห่งชาติ ธรรมนูญแห่งชาติเป็นสถาบันที่มี อำนาจสูงสุดในการปกครองดูแลชุมชนบาไฮในประเทศ และเป็นตัวกลางติดต่อระหว่างชุมชนในประเทศ กับสภายุติธรรมนูญสากล

“หนึ่งในหน้าที่สำคัญของธรรมนูญแห่งชาติคือการรับทราบสภาพการณ์ในชุมชนแต่ละท้องถิ่น พยายาม ชี้แนะมิตรสหายทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวมเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆของพวกเขา โดยการติดต่อเป็นส่วนตัว และได้ตอบจดหมายอย่างสม่ำเสมอ”¹³⁴

“ขอให้เป็นที่ยึดมั่นต่อผู้ชักถามทุกคนว่า ในบรรดาหน้าที่อันชัดเจนและศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่ถูกเรียกให้ริเริ่ม กำกับและประสานงานกิจการทั้งหลายของศาสนา คือการทำทุกวิถีทางที่ทำได้เพื่อให้บรรดาผู้ที่เขาได้รับใช้ มีความมั่นใจและรักใคร่ หน้าที่ของพวกเขาคือการได้สวนและทำความคุ้นเคยกับธรรมชาติ ความรู้สึกที่มีอยู่ ทั่วไป ความมั่นใจส่วนตัวของบรรดาผู้ที่พวกเขามีหน้าที่ส่งเสริมความผาสุกให้ หน้าที่ของพวกเขาคือ ปรึกษาและดำเนินกิจการโดยปราศจากความถือตัว ความเคลือบแคลงใจ การวางอำนาจอย่างบีบบัง กกล่าวคือ ทุกคำพูดและการกระทำที่สื่อถึงความลำเอียง อวดดีและอคติ แม้สิทธิการตัดสินใจสุดท้ายอยู่ที่ พวกเขา พวกเขาก็มีหน้าที่เชิญการอภิปราย จัดหาข้อมูล ระบายข้อข้องใจ ต้อนรับคำแนะนำจากสมาชิก ในครอบครัวบาไฮแม้ว่าเขาจะไม่ใช้คนสำคัญและต่ำต้อยที่สุด เปิดเผยเจตนาของตน แสดงแผนงานของ ตน ให้เหตุผลต่อการกระทำตน พิจารณาคำตัดสินใหม่หากจำเป็น ปลุกฝังสำนึกในการพึ่งพาและร่วมมือ กัน ความเข้าใจและความมั่นใจซึ่งกันและกัน ระหว่างพวกเขากับธรรมนูญท้องถิ่นและบาไฮศาสนิกชน”¹³⁵

2. ธรรมนูญแห่งชาติมีอำนาจโดยสมบูรณ์ แต่มิใช่เผด็จการ

133 LG 1988 no.290

134 SAC 36

135 SAC 33-4

“ท่านศาสนภิบาลต้องการให้ข้าพเจ้ายืนยันพระศนะของท่านอีกครั้งว่า อำนาจบังคับบัญชาของ
ธรรมสภาแห่งชาติในทุกเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานศาสนา ไม่มีใครก้าวก่ายหรือขัดขึ้นได้ และดังนั้น
จำเป็นที่บาไฮทุกคน ผู้แทนกลุ่มต่างๆ และธรรมสภาท้องถิ่น ต้องเชื่อฟังอำนาจนี้อย่างจริงจังและไม่มี
เงื่อนไข”¹³⁶

“การรวมอำนาจบังคับบัญชามาที่ธรรมสภาแห่งชาติ โดยที่ศูนย์อำนาจอยู่ที่ธรรมสภาท้องถิ่นต่างๆ เป็น
สิ่งจำเป็นอย่างชัดเจนเมื่อเราตรึกตรองว่า ศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์อยู่ในเยาว์วัยและกำลังเติบโต เมื่อ
เราระลึกถึงว่า ความสำคัญของคำสั่งของพระอับดุลบาสาที่อยู่ในพินัยกรรมของพระองค์ไม่เป็นที่เข้าใจ
เต็มที่ และการเคลื่อนไหวทั้งหมดของศาสนายังไม่เป็นที่ชัดเจนพอต่อสายตาของโลก”¹³⁷

“ท่านศาสนภิบาลมีสิทธิ์จะแทรกแซงและยกเลิกคำตัดสินใจของธรรมสภาแห่งชาติ หากท่านไม่มีสิทธิ์นี้
ท่านย่อมไร้ประสิทธิภาพในการปกป้องศาสนา เช่นเดียวกัน หากธรรมสภาแห่งชาติไม่มีสิทธิ์ยกเลิกคำ
ตัดสินใจของธรรมสภาท้องถิ่น ธรรมสภาแห่งชาติจะไม่สามารถดูแลและชี้แนะความผาสุกระดับชาติของ
ชุมชนบาไฮ...

เป็นหน้าที่ของธรรมสภาแห่งชาติที่จะใช้ความสุจริตรอบคอบที่สุด อดกลั้นและมีไหวพริบ เมื่อ
จัดการกิจการต่างๆ ของศาสนา ความขัดแย้งหลายอย่างที่เกิดขึ้นระหว่างบาไฮศาสนิกชนมาจากความไม่
เข้าใจศาสนาอย่างเพียงพอ ความกระตือรือร้นและความจริงใจเป็นล้นพ้น”¹³⁸

การบริหารส่วนกลางอาจรวมอำนาจมากเกินไปจนทำให้การบริหารส่วนท้องถิ่นกลายเป็นอัมพาต
ดำเนินงานไม่คล่องตัวติดขัดหลายอย่าง ในทางกลับกันการบริหารส่วนท้องถิ่นอาจพยายามแยกตัวเป็น
อิสระไม่ขึ้นกับใคร ไม่ให้ใครมาควบคุม ซึ่งในขั้นรุนแรงอาจออกมาในรูปแบบของการพยายามแบ่งแยก
ดินแดน ความเกินไปของทั้งสองอย่างนี้ไม่ใช่ระบบบริหารบาไฮ แม้ธรรมสภาแห่งชาติจะมีอำนาจบังคับ
บัญชาโดยสมบูรณ์และขัดขึ้นไม่ได้ และมีสิทธิ์ยกเลิกคำตัดสินใจของธรรมสภาท้องถิ่น แต่ธรรมสภาแห่งชาติก็
มิได้ใช้อำนาจนี้พร่ำเพรื่อ และเปิดโอกาสให้ธรรมสภาท้องถิ่นได้เรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการดูแล
ชุมชนในท้องถิ่นของตน ธรรมสภาท้องถิ่นอาจตัดสินใจหรือดำเนินการบางอย่างไม่ถูกต้องตามหลักธรรม
ของพระบาฮาอุลลาห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธรรมสภาท้องถิ่นที่ก่อตั้งใหม่และด้อยประสบการณ์ ธรรมสภา

136 SAC 29

137 SAC 30

138 SAC 39-40

แห่งชาติมักจะเข้าแทรกแซงการตัดสินใจของธรรมาภิบาลท้องถิ่นก็ต่อเมื่อเป็นเรื่องเสียหายร้ายแรงจริงๆ ส่วนเรื่องผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ธรรมาภิบาลแห่งชาติจะไม่เข้าแทรกแซงอย่างจริงจังหรือเข้มงวดจนธรรมาภิบาลท้องถิ่นท้อแท้ไม่กล้าทำอะไรเพราะกลัวผิด ระบบบริหารบาไฮเป็นสิ่งที่ใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลกซึ่งบาไฮต้องเรียนรู้โดยผ่านความถูกผิดเป็นธรรมดา เราสังเกตได้เช่นกันว่าสภาผู้แทนธรรมาภิบาลมักจะเข้าแทรกแซงการตัดสินใจของธรรมาภิบาลแห่งชาติก็ต่อเมื่อเป็นเรื่องที่เสียหายร้ายแรงจริงๆ

ในทางกลับกัน ด้วยความเคารพในอำนาจของธรรมาภิบาลแห่งชาติ ธรรมาภิบาลท้องถิ่นจะรายงานการตัดสินใจและกิจกรรมของตนให้ธรรมาภิบาลแห่งชาติทราบอยู่เสมอ โดยไม่มีการปิดบังหรือลบลบคมในเพื่อให้ธรรมาภิบาลแห่งชาติคอยชี้แนะการดำเนินงานของตน ธรรมาภิบาลท้องถิ่นจะได้ตรวจสอบอยู่เสมอว่าสิ่งต่างๆ ที่ตนจะทำนั้น ถูกต้องเหมาะสม เกินขอบเขตของตนหรือไม่ ถ้าไม่แน่ใจก็จะถามธรรมาภิบาลแห่งชาติในลักษณะนี้เอง “มิใช่บังคับแต่เป็นมิตรภาพที่ถ่อมตน มิใช่เผด็จการแต่เป็นการปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยด้วยความรัก” และ “พลังชีวิตของศาสนาคือการร่วมมือกัน มิใช่เผด็จการ” คือหลักธรรมที่ขับเคลื่อนระบบบริหารบาไฮอยู่เสมอ

ระบบแห่งโลกใหม่ที่พลังพระวจนะของพระบาฮาอุลลาห์จะก่อให้เกิด จะเป็นระบบที่ค้ำจุนสมดุลระหว่างการรวมอำนาจส่วนกลางและการกระจายอำนาจให้ระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นซึ่งให้ขอบเขตกว้างขวางสำหรับการตัดสินใจในระดับท้องถิ่น

“เกี่ยวกับธรรมาภิบาลแห่งชาติซึ่งมีความรับผิดชอบในการปกป้องบูรณภาพ ประสานงานกิจกรรมต่างๆ กระตุ้นพลังชีวิตของชุมชนงานที่สำคัญในปัจจุบันคือการปรึกษาหารือกันว่าจะช่วยให้บาไฮแต่ละบุคคลและธรรมาภิบาลท้องถิ่นต่างๆ ทำงานของพวกเขาให้สำเร็จดีที่สุดได้อย่างไร โดยการย่ำคำวิงวอน ความพร้อมที่จะเปิดเป่าความเข้าใจผิดและขจัดอุปสรรคทั้งปวง โดยการดำเนินชีวิตเป็นตัวอย่างและเฝ้าระวังอย่างไม่เพลามือ สำนึกในความยุติธรรมอย่างสูง ถ่อมตัว อุทิศและกล้าหาญ สมาชิกธรรมาภิบาลแห่งชาติต้องสานิตความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อความก้าวหน้าของแผนงานที่พวกเขาและบาไฮในชุมชนเกี่ยวข้องอยู่”¹³⁹

“การบริหารงานที่เข้มงวดเกินไปอาจเป็นสิ่งเลวร้ายสำหรับศาสนาในเวลานี้มากกว่าการบริหารหย่อนเกินไป บาไฮส่วนใหญ่ยังอ่อนหัดในศาสนา และถ้าพวกเขาทำอะไรผิดพลาด ก็สำคัญไม่ถึงครึ่งหนึ่งของการที่พวกเขาถูกบั่นทอนกำลังใจ เพราะถูกสั่งอยู่ตลอดเวลาว่าทำสิ่งนี้ไม่ทำสิ่งนั้น ธรรมาภิบาลแห่งชาติที่

139 SAC 12

ก่อตั้งใหม่ควรเป็นเสมือนพ่อแม่ที่เปี่ยมด้วยความรัก คอยเฝ้าดูและช่วยเหลือลูกๆ มิใช่เป็นเสมือนผู้พิพากษาที่เข้มงวดที่คอยโอกาสใช้อำนาจพิพากษา”¹⁴⁰

“การตัดสินใจขึ้นอยู่กับธรรมชาติว่าประเด็นนั้นๆ เป็นเรื่องระดับท้องถิ่น และควรสำรองไว้ว่าหวั่นการพิจารณาและตัดสินใจของธรรมชาติท้องถิ่น หรือควรเป็นเรื่องของธรรมชาติและควรสนใจเป็นพิเศษ ธรรมชาติจะเป็นผู้ตัดสินใจว่า เรื่องนั้นควรนำเสนอไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์เพื่อปรึกษาหารือและตัดสินใจ”¹⁴¹

“เรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อศาสนาในประเทศ เช่น การแปลและตีพิมพ์หนังสือบาไฮ มัชเชอริคูลอัศคาร์ งานสอนศาสนา และเรื่องที่สำคัญๆ กันที่ต่างจากกิจกรรมท้องถิ่น ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของธรรมชาติโดยบริบูรณ์”¹⁴²

3. เอกภาพในความหลากหลาย

ระบบบริหารบาไฮมิใช่แข็งทื่อ แต่เป็นระบบที่ได้รับการออกแบบไว้ให้มีความยืดหยุ่น และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และความต้องการของสังคมและโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บาไฮทุกแห่งหนยึดถือหลักมูลฐานของระบบบริหารเหมือนกันอย่างเป็นเอกภาพ แต่จะมีความหลากหลายในรายละเอียดและวิธีการของการดำเนินงาน เช่นธรรมเนียมบาไฮระบุไว้ว่า ธรรมชาติท้องถิ่นมีหน้าที่จัดงานฉลองบุญ ธรรมชาติท้องถิ่นทุกแห่งหนทั่วโลกจะจัดงานฉลองบุญเป็นสามภาคตามที่ธรรมเนียมบาไฮกำหนดไว้ คือ ภาคธรรมะ ภาคบริหาร และภาคสังสรรค์ แต่รายละเอียดของแต่ละภาคนั้น ธรรมชาติแต่ละท้องถิ่น แต่ละประเทศสามารถจัดด้วยรูปแบบหลากหลายต่างๆ เช่นภาคสังสรรค์อาจมีดนตรี มีรับประทานอาหารหรือของว่าง หรืออื่นๆ ตามแต่ละวัฒนธรรมและความเหมาะสม

“หลักธรรมมูลฐานที่วางไว้เกี่ยวกับระบบบริหารบาไฮ ต้องยึดถือตามนั้น แต่มีแนวโน้มที่ธรรมชาติทั้งหลายจะกำหนดวิธีการและข้อบังคับที่เป็นรายละเอียดต่อมิตรสหาย และท่านถือว่าการกระทำเช่นนี้เป็นอุปสรรคต่องานของศาสนาและเป็นความไม่เข้าใจศาสนาเพียงพอ เท่าที่เป็นไปได้ ควรจัดการและตัดสินใจเกี่ยวกับกรณีต่างๆ เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น มิใช่กำหนดข้อบังคับเป็นผ้าห่มสำหรับปกคลุมทุกกรณีที่คล้ายกันที่อาจเกิดขึ้น เช่นนี้จะเป็นการรักษาความยืดหยุ่นของระบบบริหาร และป้องกันมิให้มีเส้นแดงมาขัดขวางงานของศาสนา

140 SAC 60

141 SAC 2

142 SAC 51

ความเป็นเอกกรุปของหลักธรรมมูลฐานเป็นสิ่งจำเป็น แต่มิใช่เป็นเอกกรุปในรายละเอียดทุกอย่าง ในทางตรงข้าม ความหลากหลายของวิธีแก้ปัญหาอย่างถูกต้องในสถานการณ์ของแต่ละท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ”¹⁴³

“ในศาสนาบาไฮ มีหลักการปฏิบัติงานของสถาบันบาไฮต่างๆ กำหนดไว้ในธรรมนูญพันธบาไฮ และในธรรมนูญของธรรมสภาแห่งชาติและธรรมสภาท้องถิ่น เป็นที่ชัดเจนว่าธรรมสภาแห่งชาติจะเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาที่ต้องแก้ไขแต่ไม่มีระบุไว้ในธรรมนูญหรือธรรมนูญ ในเรื่องดังกล่าว ธรรมสภาแห่งชาติควรกำหนดวิธีการของตนเองที่เหมาะสมกับเงื่อนไขและความจำเป็นของชุมชนในประเทศ การถือตามวิธีการของธรรมสภาแห่งชาติอีกประเทศหนึ่งอาจมีประโยชน์ และไม่มีข้อคัดค้าน แต่ต้องเป็นที่เข้าใจว่า ในวิเคราะห์ขั้นสุดท้าย ประเด็นเหล่านี้ขึ้นอยู่กับการไตร่ตรองของธรรมสภาแห่งชาติเอง

ดังนั้น ในเรื่องของหลักการควรเป็นเอกกรุป แต่ในเรื่องของรายละเอียดและวิธีการ ไม่เพียงแต่อนุญาตให้มีความหลากหลายได้เท่านั้น แต่ยังเป็นที่ยอมรับด้วย เนื่องด้วยสภาพการณ์ทั้งหลายแตกต่างกันไปตามแต่ละประเทศ และอาจแตกต่างกันไปตามแต่ละชุมชนในประเทศเดียวกัน ท่านไซกิ เอฟเฟนดิได้แนะนำมิตรสหายอยู่เป็นนิจว่า พวกเขาไม่ควรผ่อนผันในเรื่องของหลักการ แต่ควรยึดหยุ่นในรายละเอียดปลีกย่อย”¹⁴⁴

4. การตัดสินใจเลือกตั้งบาไฮ

“ในปัจจุบัน ธรรมสภาแห่งชาติเท่านั้นที่สามารถตัดสินใจบริหารของบาไฮศาสนิกชน และไม่ควรมอบอำนาจนี้ให้ธรรมสภาท้องถิ่น”¹⁴⁵

“แม้ว่าศาสนายังเยาว์วัยและบาไฮหลายคนด้อยประสบการณ์ ดังนั้น จึงต้องใช้ความรักและความอดกลั้นแทนมาตรการที่เข้มงวด แต่ก็มีได้หมายความว่า ธรรมสภาแห่งชาติสามารถทนต่อความประพฤติอับยาศที่โจ่งแจ้ง ชัดกับคำสอนของศาสนา...คุณควรเฝ้าระวังและปกป้องชุมชนบาไฮ และเมื่อคุณเห็นบาไฮคนใดกระทำการที่เสื่อมเสียชื่อเสียงของศาสนา จงเตือนเขา และถ้าจำเป็นควรตัดสินใจเลือกตั้งของเขาทันทีหากเขาปฏิเสธไม่ยอมเปลี่ยนแปลงความประพฤติ ด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่ความบริสุทธิ์ของศาสนาจะได้รับการอภิรักษ์”¹⁴⁶

143 SAC 58

144 LG 1988 no.137

145 LG 1988 no.197

146 SAC 42

แม้ว่าธรรมชาติจะเป็นเสมือนพ่อแม่ที่คอยดูแลและช่วยเหลือด้วยความรักและความอดกลั้น ไม่ใช้มาตรการที่เข้มงวดเกินไป แต่ก็ได้หมายความว่าธรรมชาติจะหย่อนการควบคุมจนเกิดความเสียหายต่อศาสนา ธรรมชาติจะเข้มงวดในกรณีที่มีการทำผิดกฎบาไฮอย่างร้ายแรง เช่น เข้ายุ่งเกี่ยวกับการเมืองซึ่งอาจมาในรูปของสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือหาเสียงให้นักการเมือง แต่งงานโดยไม่ได้รับความยินยอมจากพ่อแม่ ทำผิดศีลธรรมอย่างโจ่งแจ้ง แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ธรรมชาติก็ยังให้โอกาสบาไฮเสมอ เมื่อทำผิดครั้งแรก ไม่ตัดสินลงโทษทันที เพราะบาไฮหลายคนอาจยังไม่เข้าใจศาสนาเพียงพอ หรือทำไปโดยไม่รู้ตัวว่าผิดกฎของศาสนา ก่อนจะตัดสินบริหารซึ่งเป็นบทลงโทษที่รุนแรงที่สุดรองจากการขับไล่ออกจากศาสนา ธรรมชาติจะเตือนบาไฮผู้นั้นเพื่อให้เขาเลิกพฤติกรรมดังกล่าว และถ้าหากเขายังไม่เชื่อฟัง จึงตัดสินให้เลิกตั้ง

“เกณฑ์ที่ดีที่สุดที่คุณสามารถใช้วัดระดับจิตใจของธรรมชาติคือ ความรู้สึกที่ผิดชอบสมาชิกธรรมชาติที่มีต่อความผาสุกของกลุ่ม และเป็นไปได้ที่พวกเขาคิดว่าจำเป็นต้องตัดสินให้เลิกตั้งใครคนหนึ่ง ก็เพียงพอคุ้มครองคนอื่นที่เหลือ มิใช่เพียงเพื่อจะลงโทษ”¹⁴⁷

“ผู้ที่เสียสิทธิ์เลิกตั้งยังถือว่าเป็นบาไฮ แต่มิใช่บาไฮสถานภาพดีและอยู่ภายใต้ข้อห้ามและข้อจำกัดดังต่อไปนี้

เขาไม่สามารถเข้าร่วมงานฉลองบุญสืบแก้ววัน หรือการประชุมอื่นๆ ที่จัดสำหรับบาไฮเท่านั้น รวมทั้งการประชุมนานาชาติและดังนั้นไม่สามารถมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับกิจการต่างๆ ของชุมชน

เขาไม่สามารถบริจาคให้กองทุนบาไฮ

เขาไม่สามารถรับข่าวสารและสิ่งตีพิมพ์ที่แจกจ่ายให้เฉพาะบาไฮเท่านั้น

เขาไม่สามารถเข้าพิธีแต่งงานบาไฮ และดังนั้นไม่สามารถแต่งงานกับบาไฮ

เขาไม่ได้ไปแสวงบุญ

แม้ว่าเขามีอิสระในการสอนศาสนาเป็นการส่วนตัว ไม่ควรใช้เขาเป็นครูหรือผู้บรรยายในรายการที่อุปถัมภ์โดยบาไฮ

147
LG 1988 no.213

เขาถูกห้ามมิให้เข้าร่วมกิจกรรมด้านบริหาร รวมทั้งสิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้งบาไฮ

เขาไม่สามารถดำรงตำแหน่งในสถาบันบาไฮ หรือได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ

เขาไม่ควรได้รับหนังสือรับรอง(ที่แสดงนัยว่าเขาเป็นบาไฮที่สถานภาพดี)

...กล่าวโดยทั่วไป แม้ว่าบาไฮที่ถูกตัดสิทธิเลือกตั้งจะไม่ถูกตัดสิทธิหรืออย่างอื่นยกเว้นตามที่กล่าวข้างบนนี้ แต่ตามที่กำหนดเงื่อนไขไว้สิทธิไม่ถูกปฏิเสธคือดังต่อไปนี้

เขาสามารถร่วมงานวันศักดิ์สิทธิ์ทั่ววัน

เขาสามารถร่วมงานบาไฮที่เปิดสำหรับผู้ที่ไม่ใช่บาไฮ

เขาสามารถรับสิ่งดีพิมพ์ที่แจกจ่ายให้ผู้ที่มิใช่บาไฮด้วย

เขามีอิสระที่จะสอนศาสนา เพราะบาไฮทุกคนได้รับบัญชาจากพระบาฮาอูลลาฮีให้สอนศาสนา

การสมาคมกับบาไฮคนอื่นไม่เป็นที่ห้าม

เขาสามารถมีพิธีฝังศพบาไฮถ้าเขาหรือครอบครัวขอ และสามารถได้รับการฝังในสุสานบาไฮ

เขาไม่ควรถูกปฏิเสธในการกุศลของบาไฮด้วยเหตุผลว่าเขาสูญเสียสิทธิเลือกตั้ง

สถาบันบาไฮอาจใช้งานเขา แต่ควรพิจารณาให้รอบคอบว่าควรเป็นงานประเภทไหน

เขาควรมีหนทางติดต่อกับธรรมสภา"¹⁴⁸

การสูญเสียสิทธิเลือกตั้งบาไฮหรือสิทธิในระบบบริหาร เป็นเงื่อนไขชั่วคราว เพราะเป็นบทลงโทษใน ส่วนของการบริหารและผู้นั้นยังเรียกตัวเองว่าเป็นบาไฮ และถ้าหากเขาพยายามแก้ไขสิ่งผิดพลาดที่ได้ทำไป เขาควรได้รับการช่วยเหลือให้กลับสู่สถานภาพเดิม และสามารถขอธรรมสภาแห่งชาติให้เขามีสิทธิ เหมือนเดิม การสูญเสียสิทธิเลือกตั้งเป็นเรื่องที่ต่างจากการถูกขับไล่ออกจากศาสนา ซึ่งมีผลกระทบถึง วิญญาณด้วยเช่นผู้ละเมิดพระบัญญัติ เพราะผู้นั้นไม่เพียงสูญเสียสิทธิในระบบบริหาร แต่ยังหมดสภาพการ เป็นบาไฮด้วยและไม่สามารถเรียกตัวเองว่าเป็นบาไฮ สภายุติธรรมสากลเท่านั้นที่มีสิทธิในการตัดสินใจขับ ไลใครออกจากศาสนา

148 LG 1988 no.216-7

5. คณะกรรมการแห่งชาติ

“สมาชิกภายในธรรมสภาบาไฮหรือคณะกรรมการ เป็นข้อผูกพันที่ศักดิ์สิทธิ์ และควรเป็นที่ยอมรับอย่าง ยินดีและมั่นใจสำหรับบาไฮที่ซื่อสัตย์และมีสำนึกผิดชอบทุกคนในชุมชน ไม่ว่าเขาจะต่ำต้อยด้อย ประสพการณ์เพียงไหน”¹⁴⁹

กิจกรรมบางอย่างมิได้อยู่ภายใต้ขอบเขตของธรรมสภาท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่งเพียงผู้เดียว ธรรมสภาแห่งชาติจะแต่งตั้งคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อรับผิดชอบกิจการนั้น คณะกรรมการนี้จะได้รับการ แต่งตั้งใหม่ทุกปี และอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของธรรมสภาแห่งชาติ ในท้องถิ่นที่มีชุมชนขยายตัวออก มาก ธรรมสภาท้องถิ่นสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการท้องถิ่นได้เช่นกัน

“สมาชิกและหน้าที่ของคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาโดยธรรมสภาแห่งชาติ ควรได้รับการพิจารณาใหม่แต่ละปี โดยธรรมสภาแห่งชาติชุดใหม่ คณะกรรมการเหล่านี้มีบทบาทในการศึกษาเรื่องที่คุณได้รับมอบหมายให้ที่ ถ้วนอย่างผู้ชำนาญ ให้คำแนะนำโดยการรายงาน และช่วยดำเนินการตามคำตัดสินใจ ซึ่งสำหรับเรื่องที่สำคัญจะเป็นการตัดสินใจของธรรมสภาแห่งชาติเพียงผู้เดียว สมาชิกธรรมสภาแห่งชาติต้องเฝ้าระวังเป็น ที่สุดและพยายามเต็มที่ หากพวกเขาปรารถนาจะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สมกับงานรับผิดชอบ ที่สูงส่งนี้ ตามสภาพแวดล้อมที่จำกัดในปัจจุบันพวกเขาควรพยายามค้าจนสมดุลในลักษณะที่ ความชั่วร้ายของการ รวมอำนาจมากเกินไป ซึ่งจะเป็นอุปสรรคและสับสน และในระยะยาวจะบั่นทอนคุณค่าการรับใช้ของบาไฮ จะถูกปิดออกไปโดยสมบูรณ์ และอันตรายของการกระจายอำนาจจนหมดสิ้นพร้อมกับผลที่ตามมาคือ อำนาจปกครองหลุดจากมือของผู้แทนแห่งชาติ จะถูกเบี่ยงออกไปอย่างเด็ดขาด”¹⁵⁰

ประสพการณ์การรับใช้ในสถาบันบาไฮ จะช่วยให้บาไฮมีความชำนาญมากขึ้นในการรักษาสมดุล ระหว่างการรวมอำนาจและการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสม สมาชิกธรรมสภาแห่งชาติจะเข้าใจได้ดีขึ้น ว่าควรกำหนดนโยบาย แผนงาน แนวทางต่างๆ ให้คณะกรรมการแห่งชาติอย่างน้อยแค่ไหน เพื่อให้งาน ดำเนินไปตรงตามวัตถุประสงค์ โดยไม่กำหนดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นที่จะทำให้คณะกรรมการแห่งชาติ ทำงานไม่คล่องตัว คณะกรรมการแห่งชาติจะเข้าใจได้ดีขึ้นว่า ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนอยู่แค่ไหน สิ่ง ไหนตนสามารถตัดสินใจและปฏิบัติการได้เลย สิ่งไหนตนต้องขอปรึกษากับธรรมสภาแห่งชาติหรือให้ ธรรมสภาแห่งชาติเป็นผู้ตัดสินใจ

149 SAC 46

150 SAC 52-3

ถึงแม้คณะกรรมการแห่งชาติแต่ละชุดมีอายุเพียงหนึ่งปี และสมาชิกของคณะกรรมการชุดใหม่อาจเปลี่ยนไป แต่สมาชิกของคณะกรรมการแห่งชาติก็ไม่ควรคิดว่าตนอยู่แค่ปีเดียว แต่ควรทำหน้าที่ในลักษณะที่เป็นสถาบันที่ต้องดำเนินงานตามเป้าหมายต่อไป แม้ว่าเป้าหมายหรือแผนงานจะกินเวลายาวกว่านั้น

“แต่ละคนที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ควรปฏิบัติตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ซึ่งมักกินเวลานานกว่าวาระที่ตนอยู่ในหน้าที่ ดังเช่น ธรรมนูญแห่งชาติสัมพันธ์ตนเองกับเป้าหมายของแผนงานห้าปี สมาชิกของธรรมนูญท้องถิ่นและคณะกรรมการควรปฏิบัติเหมือนกัน เพื่อว่าพลังที่ต่อเนื่องจะขับเคลื่อนงานสำคัญที่แต่ละธรรมนูญท้องถิ่นและคณะกรรมการแห่งชาติรับผิดชอบอยู่

อย่างไรก็ตามไม่จำเป็นที่วาระของคณะกรรมการจะหมดอายุตอนเรชวาน เพื่อจะให้มีการต่อเนื่อง อาจเป็นการดีที่จะเริ่มต้นปีของคณะกรรมการในเดือนมิถุนายนหรือกรกฎาคม ยิ่งไปกว่านั้นการเปลี่ยนแปลงสมาชิกของคณะกรรมการไม่มากนักจะช่วยรักษาความต่อเนื่องของความคิดและการกระทำ”¹⁵¹

6. คณะกรรมการแห่งชาติและธรรมนูญท้องถิ่น

“ธรรมนูญท้องถิ่นควรได้รับการสนับสนุนให้ตระหนักว่า คณะกรรมการแห่งชาตินั้นตั้งขึ้นมามิใช่เพื่อบงการ แต่เพื่อสนองความต้องการของธรรมนูญท้องถิ่น และประสานงานของศาสนาซึ่งปัจจุบันกำลังแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว...คณะกรรมการที่อยู่ในปัญหาควรใช้ไหวพริบในการทำงานกับธรรมนูญท้องถิ่นที่รู้สึกว่าคุณเริ่มจะเป็นงาน เพราะหากว่าความรู้สึกนี้ได้รับการอุ้มชูอย่างเหมาะสม ก็จะกลายเป็นความเข้มแข็งและไม่ต้องการพึ่งใคร มิใช่อ่อนแอและต้องพึ่งพาสถาบันอื่นอยู่เรื่อย อย่างไรก็ตามธรรมนูญท้องถิ่นควรร่วมมือและไม่ปฏิเสธความช่วยเหลือของคณะกรรมการแห่งชาติ”¹⁵²

151 LG 1988 no.551

152 SAC 54

สภายุติธรรมสากล

“ดูกร คาร์เมล...ในไม่ช้าพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะแล่นเรือแห่งความรอดพ้นบนเจ้า และจะแสดงประชาชนแห่งบาไฮ ให้ปรากฏ ผู้ซึ่งถูกกล่าวถึงในคัมภีร์แห่งนาม”¹⁵³

ในช่วงท้ายของชีวิต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เปิดเผยพระวาทะข้างบนนี้อยู่ในธรรมจารึกคาร์เมล และประมาณ 70 ปีต่อมาหลังจากการเปิดเผยธรรมจารึกนี้ พระวาทะนี้บังเกิดขึ้นเป็นจริงด้วยการสถาปนาสภายุติธรรมสากล โดยการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1963

“เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภายุติธรรมสากลที่จะปรึกษากันในเรื่องที่มีได้เปิดเผยไว้ชัดเจนในคัมภีร์ และบังคับใช้สิ่งที่พวกเขาเห็นสมควร พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะดลใจพวกเขาในสิ่งที่พระองค์ปรารถนา”¹⁵⁴

“เรื่องหลักๆ ที่สำคัญและเป็นรากฐานของกฎของพระเจ้าได้รับจารึกไว้ในพระธรรม แต่กฎปลีกย่อยทั้งหลายจะกำหนดโดยสภายุติธรรมสากล ที่เป็นเช่นนี้เพราะยุคสมัยไม่เคยคงอยู่เหมือนเดิม เพราะการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นลักษณะของโลกนี้ ซึ่งรวมถึงกาลเวลาและสถานที่ ดังนั้นสภายุติธรรมสากลจะดำเนินการที่เหมาะสมตามความเปลี่ยนแปลง”¹⁵⁵

“เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภายุติธรรมสากลที่จะชุมนุมกัน ณ สถานที่แห่งหนึ่งและปรึกษากันเกี่ยวกับปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ปัญหาที่ยังคลุมเครือ และเรื่องที่มีได้บันทึกไว้แน่ชัดในคัมภีร์ อะไรก็ตามที่พวกเขาตัดสินใจจะมีผลเช่นเดียวกับพระธรรม เนื่องด้วยสภายุติธรรมนี้มีอำนาจในการออกกฎต่างๆ ที่มีได้บันทึกไว้แน่ชัดในคัมภีร์ และมีผลต่อธุรกิจประจำวัน ดังนั้น สภายุติธรรมสากลก็มีอำนาจในการยกเลิกกฎนั้นเช่นกัน ตัวอย่างเช่นในปัจจุบันสภายุติธรรม-สากลออกกฎข้อหนึ่ง และร้อยปีหลังจากนั้นสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปมาก สภาพการณ์ต่างๆ ก็เปลี่ยนไป สภายุติธรรมสากลก็มีอำนาจที่จะเปลี่ยนกฎนั้นตามความจำเป็นของยุคสมัย สภายุติธรรมสากลทำเช่นนี้ได้เพราะว่ากฎนั้นมีได้เป็นส่วนหนึ่งของพระธรรมสวรรค์ สภายุติธรรมสากลเป็นทั้งผู้ออกกฎและยกเลิกกฎของตนเอง”¹⁵⁶

153 TB 5

154 TB 68

155 UHJ 11

156 UHJ 14

ทุกห้าปี สมาชิกธรรมสภาแห่งชาติทั่วโลกจะลงคะแนนเลือกตั้งบาไฮ 9 ท่าน เป็นสมาชิกสภา
ยูติธรรมสากล อำนาจในการออกกฎและยกเลิกกฎของตนเองของสภายูติธรรมสากล ทำให้ระบบแห่งโลก
ของพระบาฮาอุลลาห์เป็นระบบที่ยืดหยุ่น สามารถปรับตัวในสภาพการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด
เป็นการปรับตัวที่ได้รับการประกันจากพระผู้เป็นเจ้าว่าจะไม่มีผิดพลาด ต่างจากในอดีตที่ผู้นำศาสนา
ทั้งหลายต่างพยายามปรับหรือดัดแปลงกฎบัญญัติของศาสนาตามความเข้าใจของตน เพื่อให้เหมาะกับยุค
สมัยที่เปลี่ยนแปลงไป และลงเอยที่ความสับสน ความขัดแย้งและแตกแยกในศาสนา

“กล่าวโดยย่อ นี่คือนิยามของการเสนอกฎต่างๆ ของสังคมให้สภายูติธรรมพิจารณา ในศาสนาอิสลามมี
ลักษณะคล้ายกันคือบัญญัติที่เปิดเผยไว้มีใช้ชัดเจนทุกข้อ...แม้ว่าเรื่องหลักๆ ที่สำคัญจะพาดพิงไว้อย่าง
เจาะจง แต่ก็มีกฎอีกนับพันที่มีได้ระบุไว้ซึ่งคิดขึ้นมาโดยนักบวชของยุคหลัง ซึ่งเป็นไปตามกฎของ
ธรรมศาสตร์ของอิสลาม นักบวชแต่ละคนต่างก็ใช้เหตุผลของตนสรุปบัญญัติดั้งเดิมออกมาอย่างขัดแย้งกัน
แล้วนำกฎเหล่านี้มาใช้ ในปัจจุบันการสรุปนี้เป็นสิทธิ์ของสภายูติธรรมสากล การใช้เหตุผลหาข้อสรุปของผู้
แกววิชาทั้งหลายไม่มีอำนาจ นอกจากจะได้รับการรับรองโดยสภายูติธรรมสากล ความแตกต่างอยู่ที่ตรงนี้
คือ โดยการสรุปและรับรองของสภายูติธรรมสากล ซึ่งสมาชิกของสภานี้เป็นที่รู้จักและเลือกตั้งจากชุมชน
บาไฮทั่วโลก ความขัดแย้งจะไม่เกิดขึ้น แต่การสรุปของนักบวชและนักวิชาการแต่ละคนย่อมนำไปสู่ความ
ขัดแย้ง ก่อให้เกิดการแตกเป็นนิกาย แบ่งแยกและแตกกระจาย ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกย่อม
ถูกทำลาย เอกภาพของศาสนาย่อมสูญหายไป และสถาบันของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าย่อมสิ้นคลอน”¹⁵⁷

สภายูติธรรมสากลและศาสนนิบาลเป็นสถาบันคู่ที่สืบทอดพระปฏิญญาต่อจากพระอับดุลบาฮา
แม้ว่าท่านศาสนนิบาลจะทำหน้าที่นี้ก่อนสภายูติธรรมสากล แต่ทั้งสองสถาบันก็มีขอบเขตอำนาจหน้าที่
ของตน นั่นคือท่านศาสนนิบาลจะเป็นผู้ตีความหมายของวจนะโดยไม่ออกกฎใหม่ เพราะเป็นสิ่งที่อยู่
นอกเหนือขอบเขตอำนาจของท่าน ท่านนำทางชุมชนบาไฮทั่วโลกโดยการตีความและใช้กฎที่มีอยู่ในคัมภีร์
ในทางกลับกัน สภายูติธรรมสากลมีอำนาจในการออกกฎที่ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนในคัมภีร์ แต่ไม่มีอำนาจใน
การตีความหมายวจนะ สภายูติธรรมสากลจะไม่ตีความว่า พระวจนะเร็นลับข้อนั้นข้อนี้หมายความว่า
อย่างไร แต่จะใช้เหตุผลสรุปจากธรรมนิพนธ์ที่เปิดเผยไว้ รวมทั้งการตีความที่พระอับดุลบาฮาและท่านไซกิ
เอฟเฟนดีให้ไว้มากมาย เพื่อนำทางชุมชนบาไฮและออกกฎใหม่ที่ไม่ขัดแย้งกับกฎที่มีอยู่ในคัมภีร์ ซึ่งการใช้
เหตุผลสรุปนี้จะได้รับการดลใจจากพระผู้เป็นเจ้าและไม่มีผิดพลาด

157
UHJ 11-2

“...เป็นที่ประจักษ์และชัดเจนอย่างไม่มีข้อสงสัยว่า ท่านศาสนิกบาลถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ตีความหมายของ พระวจนะ และสภายุติธรรมสากลได้รับอำนาจในการออกกฎเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่มีได้เปิดเผยไว้ชัดเจนใน พระธรรมคำสอน การตีความของท่านศาสนิกบาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภายในขอบเขตของตน มีอำนาจผูกมัด เช่นเดียวกับการออกกฎของสภายุติธรรมนานาชาติ ผู้ซึ่งมีสิทธิพิเศษเพียงผู้เดียวในการประกาศคำตัดสิน สุดท้ายเกี่ยวกับกฎและบัญญัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เปิดเผยไว้ชัดเจน ทั้งคู่ไม่สามารถก้าวข้ามขอบเขต อันศักดิ์สิทธิ์ของกันและกัน จะไม่ลดทอนอำนาจของกันและกันตามที่กำหนดไว้อย่างแน่ชัด ซึ่งต่างก็ได้รับการ ประสาทจากสวรรค์

แม้ว่าท่านศาสนิกบาลจะถูกแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าที่ถาวรของหมู่คณะผู้สูงส่งว่า ท่านก็ไม่สามารถ ถือสิทธิในการออกกฎแม้จะเป็นเพียงชั่วคราว...”¹⁵⁸

“จุดกำเนิด อำนาจ หน้า ที่ ขอบเขตของการปฏิบัติงานของสภายุติธรรมสากล สืบมาจากพระวจนะของพระ บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งพร้อมกับการตีความและขยายความของศูนย์กลางแห่งพระปฏิญญาและของท่านศาสนิก บาลผู้มีอำนาจในการตีความคัมภีร์ไบเบิลแต่เพียงผู้เดียวต่อจากพระอัครทูตบาฮา คือขอบเขตหน้าที่และ รากฐานของสภายุติธรรมสากล จนกว่าจะถึงเวลาที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงมหิทธานุภาพจะเปิดเผยพระผู้แสดง ธรรมองค์ใหม่ ซึ่งอำนาจทั้งหมดจะเป็นของพระองค์”¹⁵⁹

ด้วยอำนาจสวรรค์ที่ประสาทให้สภายุติธรรมสากลเป็นสถาบันเดียวในโลกที่ไม่มีผิดพลาด เป็น สถาบันสูงสุดของระบบบริหารบาไฮที่จะนำทางไม่เพียงแต่ธรรมสภาแห่งชาติ ธรรมสภาท้องถิ่นและสถาบัน ทั้งหลายของโลกบาไฮเท่านั้น แต่จะนำทางมวลมนุษยชาติไปสู่การสถาปนาสหพันธรัฐแห่งโลกบาไฮ ซึ่งจะ เป็นอารยธรรมขั้นสูงสุดของมนุษยชาติบนดาวนพเคราะห์ที่เราอาศัยอยู่นี้ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้กล่าวถึง คร่าวๆ ของสหพันธรัฐว่า จะมีสภานิติบัญญัติแห่งโลก มีคณะบริหารแห่งโลกที่หนุนโดยกองกำลังนานาชาติ มีศาลแห่งโลก มีนครหลวงแห่งโลก มีภาษาแห่งโลก ระบบสากลของเงินตรา หน่วยน้ำหนัก หน่วยการวัด ฯลฯ ซึ่งในปัจจุบันเราไม่สามารถเข้าได้ถ่องแท้ แต่กาลเวลาและสภายุติธรรมสากลจะเป็นผู้คลี่คลายต่อเรา ที่ละน้อยว่า สหพันธรัฐแห่งโลกบาไฮจะมีขั้นตอนวิวัฒนาการขึ้นมาอย่างไร จะมีรูปแบบและการปฏิบัติงาน อย่างไร

158 UHJ 24

159 UHJ 33

“ไม่เพียงแต่ธรรมเนียมสภาทันทีหลายในอนาคตจะมีรูปแบบต่างจากปัจจุบัน แต่ยังมีอำนาจ หน้าที่และสิทธิ ต่างๆ เพิ่มเติมจากหน้าที่ในปัจจุบันด้วย ซึ่งจะเป็นผลมาจากการยอมรับศาสนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า ไม่ใช่เป็นเพียงระบบศาสนาหนึ่งของโลกเท่านั้น แต่เป็นศาสนจักรของอภิรัฐเอกราช และเมื่อศาสนาบาไฮ ซึมซาบเข้าไปในมวลชนของประเทศตะวันออกและประเทศตะวันตกและสังฆกรรมบาไฮเป็นที่ยอมรับโดย ประชาชนส่วนใหญ่ของรัฐจำนวนหนึ่ง สภายุติธรรมสากลจะขึ้นถึงขีดสุดของอำนาจ เป็นองค์กรสูงสุดของ สหพันธ์รัฐแห่งโลกบาไฮ และจะมีสิทธิและความรับผิดชอบทุกประการตามหน้าที่ของอภิรัฐแห่งโลกใน อนาคต”¹⁶⁰

“ตามกฎมูลฐานที่เราได้เปิดเผยไว้ก่อนหน้าที่ในคัมภีร์คิตาบี อัคคัส และธรรมจารึกอื่นๆ กิจกรรมทั้งหมดจะ อยู่ในความดูแลของการกษัตริย์และประธานาธิบดีที่ยุติธรรมทั้งหลายและสมาชิกสภายุติธรรมสากลด้วย การตรึงตรองสิ่งที่เราได้แถลงไว้ มนุษย์ทุกคนที่เที่ยงธรรมและหลักแหลมจะแลเห็นความสว่างไสวที่ส่องมา จากดวงตะวันแห่งความยุติธรรม”¹⁶¹

พระวอจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่เปิดเผยผ่านมาทางพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในยุคนี้อาจมีอำนาจที่จะบันดาล สิ่งต่างๆ ให้เป็นไปตามที่พระวอจนะกล่าวไว้ ในสมัยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีชีวิตอยู่เมื่อร้อยปีก่อนและทรง เปิดเผยธรรมจารึกเคเมล ซึ่งแสดงนัยไว้ว่าภูเขาศักดิ์สิทธิ์ลูกนี้จะเป็นเรือแห่งความรอดพ้น หากเรานึกภาพ ในเวลานั้นที่ยังไม่มีระบบบริหารบาไฮให้เห็น เพราะไม่มีแม้แต่ธรรมเนียมสภาท้องถิ่น บาไฮในสมัยนั้นคงนึกไม่ ออกว่า ภูเขาเคเมลที่ว่างเปล่าจะกลายเป็นศูนย์กลางแห่งโลกบาไฮในปัจจุบันได้อย่างไร ซึ่งเริ่มจากการ ก่อตั้งธรรมเนียมสภาท้องถิ่น ต่อมาคือธรรมเนียมแห่งชาติ และในที่สุดมีการสถาปนาสภายุติธรรมสากลในปี ค.ศ. 1963 เป็นการบรรลุผลตามพระวอจนะในธรรมจารึกเคเมล และตามมาด้วยการก่อสร้างอาคารต่างๆ บน ภูเขาเคเมลซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเตรียมเป็นศูนย์กลางอารยธรรมของโลกในอนาคต นำ นองคล้ายกัน บาไฮในปัจจุบันจะนึกภาพไม่ออกว่าสภายุติธรรมสากลจะมีขั้นตอนวิวัฒนาการขึ้นมาเป็น องค์กรสูงสุดของสหพันธ์รัฐแห่งโลกในอนาคตอย่างไร และจะมีรูปแบบการปฏิบัติงานอย่างไร

“พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพาดพิงถึงเรือแห่งความรอดพ้น ซึ่งผู้ที่อยู่ในเรือคือสมาชิกสภายุติธรรมสากล และ ดังที่ต้องตรงกับเงื่อนไขที่อยู่ในพินัยกรรมของปฏิญญาที่ทรงอำนาจ สภานี้จะเป็นองค์กรที่วางกฎต่างๆ ที่ มิได้เปิดเผยไว้ชัดเจนในพระธรรมในยุคศาสนานี้ กฎเหล่านี้ถูกกำหนดให้หลังไหลมาจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์ลูก นี้ดังเช่นในยุคศาสนาของพระโมเสสที่กฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประกาศออกมาจากไซออน”¹⁶²

160 UHJ 20

161 TB 93

พระหัตถ์ศาสนา

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์บัญชาบาไฮที่มีความรู้และมีความสามารถในการอธิบายเกี่ยวกับข้อพิสูจน์และหลักธรรมของศาสนา ให้เป็นครูเดินทางไปทั่วเปอร์เซีย เพื่อช่วยบาไฮในท้องถิ่นต่างๆ สอนศาสนา ไม่ใช่บาไฮทุกคนที่มีความสามารถในการพูด และพวกเขาจะใช้วิธีอื่นเช่น ดำเนินชีวิตบาไฮเป็นตัวอย่างจนทำให้เพื่อนบ้านประทับใจและเข้ามาสนิสนม จากนั้นก็จะนัดให้เพื่อนบ้านได้พบปะพูดคุยกับครูบาไฮ หรือเปิดบ้านคอยต้อนรับผู้ที่สนใจ แล้วนัดให้ครูบาไฮมาที่บ้านเพื่ออธิบายเกี่ยวกับศาสนา แนวทางปฏิบัติที่สุขุมรอบคอบเช่นนี้ได้ช่วยสอนประชาชนมากมายให้เข้าใจสัจจะและหันมาเป็นบาไฮ และยังคงดำเนินต่อไปในสมัยของพระอับดุลบาฮาและท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้แต่งตั้งครูบาไฮเหล่านี้ 4 คนให้เป็นพระหัตถ์ศาสนา และทรงกำหนดหน้าที่ให้เผยแพร่ศาสนา อบรมบาไฮทั้งหลายให้ลึกซึ้งในศาสนา และปกป้องศาสนา ความสำคัญของตำแหน่งพระหัตถ์ศาสนาในเวลานั้นยังไม่ค่อยเป็นที่เข้าใจและไม่เด่นชัด เพราะพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ประกาศแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเหมือนในสมัยของท่านโซกิ เอฟเฟนดิ และพระหัตถ์ศาสนาก็ปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างจากสิ่งที่ตนเคยทำอยู่แล้วก่อนแต่งตั้ง พระหัตถ์ศาสนา 4 คนที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแต่งตั้งคือ¹⁶²

1. ฮาจิ มุลลา อาลี อัคบาร์ (ฮาจิ อาคุนด์)

พระหัตถ์ศาสนาท่านนี้ได้พบกับชาวบาปีในสมัยที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่แบกแดด หลังจากที่ได้อ่านคัมภีร์คิตาบิ อีคาน ท่านเกิดความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า ภายหลังจากมาเป็นบาไฮ ท่านถูกนักศึกษาศาสนศาสตร์ขับไล่ออกจากเมืองมัสฮัด จากนั้นท่านกลับไปบ้านเกิดที่หมู่บ้านในมณฑลคูราซอน และสอนศาสนาที่นั่น และถูกศรัทธูโจมตีอีก หลังจากนั้นท่านจากครอบครัวไปเมืองเตหะราน แล้วถูกนักบวชมุสลิมต่อต้านการสอนศาสนาของท่านอีกเช่นกัน ท่านต้องประสบความทุกข์ทรมานตลอดชีวิตในการรับใช้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในวันแต่งงานนั้นท่านมีเพียงห้องเก่าๆ ที่พุงและแทบไม่มีเครื่องใช้อะไรเลยในห้อง หลังจากแต่งงานได้ 3 วันท่านก็ถูกจับตัวไปเข้าคุก ท่านถูกจำคุกรวมทั้งหมด 6 ครั้ง ซึ่งครั้งแรกเกิดขึ้นในราวปี ค.ศ.1868 โดยคำสั่งของนักบวชเมืองเตหะราน ท่านถึงแก่กรรมในปีค.ศ.1910

2. มีร์ซา อาลี โมฮัมหมัด (อิบเน อัสดัค)

¹⁶² Rev. IV chap.19-21

พระหัตถ์ศาสนาท่านนี้เป็นบุตรของบาไฮที่เรื่อนามที่สุดคนหนึ่ง ในวัยเด็กท่านได้ติดตามบิดาไปพบพระบาฮาอุลลาห์ที่แบกแดด หลังจากกลับมาที่เมืองเตหะราน ท่านกับบิดาถูกจำคุกเป็นเวลา 2 ปี 4 เดือนในฐานะที่เป็นบาไฮ ท่านล้มป่วยอย่างหนักในคุกนี้และไม่มีแพทย์ผู้ใดเต็มใจจะรักษาชาวบาบี จนในที่สุดแพทย์ชาวอิวผู้มีชื่อเสียงและเป็นแพทย์ประจำราชสำนักของกษัตริย์ซาห์ชื่อ ฮาคิม มาซีห์¹⁶³ มารักษาท่านถึงในคุก แพทย์ผู้นี้จึงได้เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาบาไฮและเปลี่ยนเป็นบาไฮ นับเป็นชาวอิหร่านแรกที่เป็นบาไฮ

ก่อนหน้านี้นี้แพทย์ผู้นี้เคยติดตามกษัตริย์ซาห์ไปแบกแดดและมีโอกาสเข้าฟังทอเฮเรย์อภิปรายธรรมะต่อนหมุ่นักบวชมุสลิมจนมุม เขาจึงอยากรู้มากกว่าทอเฮเรย์เรียนวิชามาจากไหนจึงเก่งเช่นนั้น และเขาได้มีโอกาสเรียนรู้ศาสนาบาไฮเมื่อมารักษาพระหัตถ์ศาสนาท่านนี้ในคุกเมื่อท่านยังเป็นเด็กน้อยอยู่ คนหนึ่งที่สืบเชื้อสายมาจากแพทย์ผู้นี้คือ ดร.ลูฟูลา ฮาคิม ซึ่งได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ค.ศ.1963

พระหัตถ์ศาสนาท่านนี้ได้แต่งงานกับเจ้าหญิงผู้เป็นเหลนของกษัตริย์ซาห์ จึงทำให้ท่านได้มีโอกาสใกล้ชิดและสอนศาสนาให้กับบุคคลระดับสูง ในปี ค.ศ.1919 ท่านได้เดินทางไปยุโรปเพื่อนำธรรมจารึกของพระอับดุลบาสาห์ที่ตรัสถึง Central Organization for a Durable Peace ไปให้ที่กรุงเฮก นอกจากนี้ท่านยังมีบทบาทการรับใช้ที่สำคัญในด้านวรรณกรรมบาไฮ การจัดอบรมสตรีบาไฮในเมืองเตหะราน และได้นำตำราศิลปะการปกครองที่เขียนโดยพระอับดุลบาสาห์ไปมอบให้กษัตริย์ซาห์ในสมัยที่พระบาฮาอุลลาห์ยังมีชีวิตอยู่ ท่านถึงแก่กรรมในปี ค.ศ.1928

3. มิร์ซา โมฮัมหมัด ตาคี (อิบเน อับฮัร)

พระหัตถ์ศาสนาท่านนี้ได้รับความทุกข์ทรมานมากมายเช่นกัน ท่านถูกต่อต้านในหมู่บ้านของท่านเอง และต้องย้ายไปอยู่ที่ซานจอน ซึ่งนักบวชที่นั่นก็ลุกขึ้นต่อต้านและจับท่านขังคุกอย่างทรมานแสนสาหัส อีกครั้งหนึ่งในปี 1891 ท่านถูกจับเข้าคุกในเมืองเตหะรานและถูกทรมานในคุกอย่างหนัก ท่านถูกเขียนตีอย่างทารุณในคุกจนท่านไม่ยอมออกมาพบสตรีบาไฮที่มาเยี่ยมท่าน เพราะไม่อยากให้พวกเขาเห็นสภาพร่างกายของท่าน แต่ท่านภูมิใจที่สุดที่ถูกล่ามโซ่ที่คอด้วยโซ่เดียวกันที่เคยโซ่ล่ามพระบาฮาอุลลาห์ เมื่อรูปถ่ายที่ท่านยืนพร้อมกับมีโซ่ล่ามคอและมีผู้คุมคุกอยู่ข้างๆ ไปถึงพระอับดุลบาสาห์ พระอับดุลบาสาห์ทรงปลื้มใจมากที่ได้เห็นรูปท่านยืนอยู่อย่างองอาจไม่สะทกสะท้านต่อการถูกทรมาน เมื่อพระบาฮาอุลลาห์เสด็จปรินิพพาน ท่านยังอยู่ในคุกและเศร้าโศกมาก พระอับดุลบาสาห์ได้ลิขิตธรรมจารึกถึงท่านเพื่อช่วยปลดปล่อย

163
Rev. III p.265-8

และแนะนำให้ท่านอ่านคัมภีร์กุรอาน ซึ่งเป็นคัมภีร์เดียวที่มีให้อ่านในคุก ในปี ค.ศ. 1907 ท่านได้เดินทางไปอินเดียพร้อมกับบาทหลวงอเมริกันอีกสองคนเพื่อส่งเสริมงานศาสนาต่อบาตรบาทก่อนๆ เคยทำได้

การแต่งงานของท่านเป็นเรื่องที่น่าสนใจ พระอับดุลบาฮาต้องการให้ท่านแต่งงานกับลูกสาวของพระหัตถ์ศาสนา มุลลา อาลี อัคบาร์ ครั้งที่พระบาฮาอูลลาห์เสด็จปรินิพพานและท่านยังอยู่ในคุก ท่านได้สาบานตนว่าจะอุทิศชีวิตทั้งหมดเพื่อรับใช้ศาสนา ท่านจึงยืนกรานอย่างเหนียวแน่นไม่ยอมแต่งงาน เพราะกลัวว่าจะต้องมีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว และจะไม่สามารถอุทิศชีวิตทั้งหมดเพื่อรับใช้ศาสนา และจะเป็นการผิดคำสาบานจนในที่สุดพระอับดุลบาฮาเรียกท่านไปพบและทรงกล่าวต่อท่านว่า “คนดีของเรา เราเป็นศูนย์กลางของพระปฏิญญา ถ้าเราบอกว่าเจ้าจะไม่ผิดคำสาบานเพราะการแต่งงาน เจ้าก็ต้องไม่ผิดสิ”

การรับใช้พิเศษอีกอย่างหนึ่งของท่านคือท่านและภรรยาได้รับใช้คณะกรรมการเพื่อปลดแอกสตรีในเตหะรานที่ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1909 และท่านได้สนับสนุนภรรยาให้ก่อตั้งโรงเรียนบาไฮสำหรับเด็กหญิงเป็นครั้งแรกในเตหะราน ท่านถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. 1917

4. ฮาจี มีร์ซา ฮาซาเน อาดิบ

พระหัตถ์ศาสนาท่านนี้เคยเป็นนักบวชมุสลิมที่เป็นเอกและมีความรู้สูง การได้พบปะกับครุบาไฮทำให้ท่านยอมรับศาสนาใหม่นี้ในปี ค.ศ. 1889 เมื่ออายุ 40 กว่าปี ภูมิความรู้เดิมในศาสนาอิสลามของท่านได้รับการปรับทิศทางใหม่และทำให้ท่านซาบซึ้งในหลักธรรมได้รวดเร็ว พระบาฮาอูลลาห์ทรงแต่งตั้งท่านเป็นพระหัตถ์ศาสนาภายหลังจากที่ท่านมาเป็นบาไฮได้ไม่นาน ท่านเป็นพระหัตถ์ศาสนาคนสุดท้ายที่ได้รับการแต่งตั้งในช่วงชีวิตของพระบาฮาอูลลาห์ และเป็นพระหัตถ์ศาสนาคนเดียวที่ไม่มีโอกาสได้พบพระบาฮาอูลลาห์

ท่านมีบทบาทสำคัญในการก่อตั้งธรรมสภาเตหะรานและเป็นประธานของธรรมสภานั้น และมีบทบาทสำคัญในการจัดชั้นเรียนเยาวชนบาไฮในเมืองเตหะราน ผลงานชิ้นสำคัญอีกอย่างของท่านคือ การก่อตั้งโรงเรียนทาบียาห์ในเตหะรานซึ่งเป็นโรงเรียนเด็กชาย และเป็นการเริ่มต้นไปสู่การก่อตั้งโรงเรียนบาไฮอีกหลายแห่งในเปอร์เซีย แต่ต่อมาโรงเรียนบาไฮเหล่านี้ถูกรัฐบาลสั่งปิดในปี ค.ศ. 1934 ท่านถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. 1919 และได้รับการบรรจุศพไว้ในเมืองเตหะรานที่เดียวกับพระหัตถ์ศาสนาอีกสามท่าน

ภายหลังปรินิพพานของพระบาฮาอูลลาห์ พระหัตถ์ศาสนาทั้ง 4 ท่านมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้อารักขาชุมชนบาไฮและช่วยปกป้องบาไฮจากการโจมตีของพวกละเมิดพระปฏิญญา พระอับดุลบาฮา มิได้

แต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนาเพิ่ม แต่คอยกำกับพระหัตถ์ศาสนาทั้ง 4 นี้ พระองค์ทรงระบุให้ท่านศาสนภิบาลเป็นผู้แต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนา และกำหนดหน้าที่ของพระหัตถ์ศาสนาไว้ในพินัยกรรมของพระองค์

“ดูกร มิตรสหาย พระหัตถ์ศาสนาต้องได้รับการเสนอชื่อและแต่งตั้งโดยท่านศาสนภิบาล ทุกคนจะต้องอยู่ภายใต้ร่มเงาและเชื่อฟังบัญชาของท่านศาสนภิบาล หากใครก็ตามไม่ว่าจะเป็นพระหัตถ์ศาสนาหรือไม่ ไม่เชื่อฟังและพยายามแบ่งแยกศาสนาความพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะตามพยาบาทเขา เพราะเขาเป็นผู้ก่อให้เกิดรอยร้าวในศาสนาที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”¹⁶⁴

“หน้าที่ของพระหัตถ์ศาสนาคือการแพร่กระจายสุขคนธรรสวรรค์ อบรมวิญญาณของมนุษย์ ส่งเสริมวิชาปรับปรุงอุปนิสัยใจคอของมนุษย์ทั้งปวง อารงความบริสุทธิ์และตัดความผูกพันทางโลกในทุกเวลาและทุกสภาพการณ์ ความประพฤติ กิริยา การกระทำและคำพูดของพวกเขาต้องแสดงถึงความกลัวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คณะพระหัตถ์ศาสนาที่อยู่ภายใต้การชี้แนะของท่านศาสนภิบาล”¹⁶⁵

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้แต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนาตามข้อกำหนดในพินัยกรรมของพระอับดุลบาฮา ท่านได้แต่งตั้งไว้ 3 ครั้งคือ

ครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ.1951 จำนวน 12 คน

ครั้งที่สองเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1952 จำนวน 7 คน

ครั้งที่สามเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ.1957 จำนวน 8 คน

ในระหว่างนี้พระหัตถ์ศาสนา 5 ท่านได้เสียชีวิตก่อนท่านโชกิ เอฟเฟนดิ และท่านได้แต่งตั้งทดแทนเป็นจำนวนเท่ากัน เมื่อท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ถึงแก่กรรม จึงมีพระหัตถ์ศาสนา 27 คน

ตำแหน่งและฐานะของพระหัตถ์ศาสนา

“ตำแหน่งและฐานะของพระหัตถ์ศาสนาอยู่สูงกว่าธรรมสภาแห่งชาติ...ดังนั้นในการเขียนเกี่ยวกับพระหัตถ์ศาสนา เมื่อมีการพูดถึงถึงสถาบันของศาสนาถัดจากท่านศาสนภิบาล ควรกล่าวถึงพระหัตถ์ศาสนา ก่อนแล้วจึงตามด้วยสถาบันระดับชาติ”¹⁶⁶

164 VA III 2

165 VA III 5

166 VA III 7

“ด้วยตำแหน่งอันประเสริฐและหน้าที่เฉพาะเจาะจงของพระหัตถ์ศาสนา จึงไม่เหมาะสมที่จะเลือกตั้งหรือแต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนาให้อยู่ในสถาบันบริหาร หรือเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนไปประชุมแห่งชาติ ยิ่งไปกว่านั้น สภายุติธรรมสากลก็ต้องการให้พระหัตถ์ศาสนามีเวลาสำหรับอุทิศพลังงานทั้งหมดต่อหน้าที่อันสำคัญยิ่งที่กำหนดไว้ในธรรมนูญ และพระหัตถ์ศาสนาเองก็ต้องการเช่นนี้เช่นกัน”¹⁶⁷

บทบาทหน้าที่ของพระหัตถ์ศาสนา

“สถาบันพระหัตถ์ศาสนาซึ่งแต่งตั้งจากสวรรค์ ได้รับการประสาทด้วยอำนาจที่กำหนดไว้ในพินัยกรรมของพระผู้เป็นศูนย์กลางของพระปฏิญญา ให้มีบทบาทสองประการคือ การปกป้องและเผยแพร่ศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์”¹⁶⁸

“วัตถุประสงค์ของเราคือเพื่อแสดงให้เห็นว่า พระหัตถ์ศาสนาต้องเฝ้าระวังอยู่เสมอ และทันใดที่พบว่าผู้ใดเริ่มต่อต้านและประท้วงทำนาศาสนิกบาล จงขจัดเขาออกจากชุมชนของประชาชนแห่งบาไฮโดยไม่ยอมรับข้อแก้ตัวใดๆ จากเขา บ่อยแค่ไหนที่ความผิดพลาดที่ร้ายกาจได้ปลอมแปลงอยู่ในรูปของสัจจะ เพื่อจะหว่านเมล็ดแห่งความสงสัยในหัวใจของมนุษย์”¹⁶⁹

“สถาบันพระหัตถ์ศาสนาซึ่งมีหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในพระธรรมนูญให้ปกป้องและเผยแพร่ศาสนา มีความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งเป็นพิเศษ ในฐานะที่เป็นผู้ปกป้องศาสนา พระหัตถ์ศาสนาจะทำการขับไล่ผู้ละเมิดพระปฏิญญา และคืนสถานภาพให้เมื่อเขาสำนึกผิดอย่างจริงใจ ซึ่งในแต่ละกรณีจะขึ้นอยู่กับการรับรองของสภายุติธรรมสากล”¹⁷⁰

บทบาทระหว่างพระหัตถ์ศาสนาและธรรมนูญแห่งชาติ

(ก่อนการแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาประจำปี)

“พระหัตถ์ศาสนาเองจะได้ออกจดหมายกับธรรมนูญแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งให้ธรรมนูญแห่งชาติเห็นปัญหาเพื่อว่าธรรมนูญแห่งชาติจะได้ดำเนินการที่เหมาะสม”¹⁷¹

167 VA III 8

168 VA III 5

169 VA III 5

170 VA III 6

171 VA III 9

“เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่พระหัตถ์ศาสนาและธรรมสภาแห่งชาติต้องได้รับทราบสถานการณ์ของศาสนาอย่างบริบูรณ์ในพื้นที่รับผิดชอบของตน ดังนั้นเราขอให้คุณตกลงกับพระหัตถ์ศาสนาในทวีปเกี่ยวกับวิธีติดต่อสื่อสารกันที่ง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่า การแบ่งปันบันทึกการประชุมของธรรมสภาแห่งชาติให้กับพระหัตถ์ศาสนาเป็นเรื่องที่แต่ละธรรมสภาแห่งชาติจะตัดสินใจเอง แต่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับคุณที่จะป้อนข้อมูลทั้งหมดให้พระหัตถ์ศาสนาทราบอย่างสม่ำเสมอ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นต่องานของพระหัตถ์ศาสนา รวมทั้งรายงานของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง”¹⁷²

“ในการปฏิบัติหน้าที่เผยแพร่ศาสนา พระหัตถ์ศาสนาจะสนใจแนะนำและช่วยเหลืองานของธรรมสภาแห่งชาติดังที่เคยทำในสมัยของท่านโซกิ เอฟเฟนดิ โดยได้รับความช่วยเหลือจากอนุกรผู้ซึ่งจะยังคงปฏิบัติหน้าที่ตามที่ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ วางไว้เช่นกัน”¹⁷³

บทบาทของพระหัตถ์ศาสนาภายหลังการแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาประจำทวีป

ท่านศาสนภิบาลได้ให้พระหัตถ์ศาสนาแต่งตั้งคณะอนุกรครั้งแรกในปี ค.ศ. 1954 จำนวน 36 คน และในปีค.ศ. 1957 ท่านให้พระหัตถ์ศาสนาแต่งตั้งอนุกรเพิ่มขึ้นอีก 36 คน รวมเป็น 72 คน พระหัตถ์ศาสนามีหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและกำกับคณะอนุกรเพื่อรับผิดชอบการปกป้องและเผยแพร่ศาสนา รวมทั้งแนะนำและช่วยเหลือธรรมสภาแห่งชาติ เมื่อสภายุติธรรมสากลแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาประจำทวีปในปีค.ศ. 1968 ภาระเหล่านี้จึงเปลี่ยนมาอยู่กับคณะที่ปรึกษาประจำทวีป แล้วบทบาทของพระหัตถ์ศาสนาจึงเปลี่ยนไปเป็นระดับข้ามทวีป เป็นตัวกลางติดต่อระหว่างคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและสภายุติธรรมสากล และเป็นตัวแทนของสภายุติธรรมสากลในงานสำคัญต่างๆ

“พระหัตถ์ศาสนายุติการรับผิดชอบในการชี้แนะคณะอนุกร ซึ่งกลายมาเป็นสถาบันที่คอยสนับสนุนคณะที่ปรึกษาประจำทวีป”¹⁷⁴

“พระหัตถ์ศาสนาคือทรัพย์ที่ล้ำค่าที่สุดอย่างหนึ่งที่โลกบาไฮมีอยู่ เมื่อพ้นจากการบริหารงานของคณะอนุกร พระหัตถ์ศาสนาจะสามารถทุ่มเทพลังงานให้กับความรับผิดชอบเบื้องต้นได้มากกว่าคือ การปกป้องและเผยแพร่ อภิวินัยสุขภาพจิตใจของชุมชนบาไฮและพลังความศรัทธาของบาไฮทั่วโลก สภายุติธรรมสากลจะขอให้พระหัตถ์ศาสนารับบทบาทพิเศษในนามของตน คือเป็นตัวแทนของธรรมสภายุติธรรมสากลทั้งในงาน

172 VA III 9

173 VA III 8

174 VA V 12

บาไฮและโอกาสอื่นๆ และคอยแจ้งให้ธรรมสภายุติธรรมสากลรับทราบความผาสุกของศาสนา แม้โดย
ธรรมดาแล้วพระหัตถ์ศาสนาจะสนใจกิจการศาสนาในพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่เป็นพิเศษ แต่พระหัตถ์ศาสนาจะ
ปฏิบัติการในระดับระหว่างทวีปมากขึ้น ซึ่งจะเป็นปัจจัยหนุนนำอย่างมหาศาลต่อการแพร่กระจายแรงดล
ใจให้บาไฮทั่วโลก เป็นหัวหน้าผู้อารักขาของสหพันธรัฐแห่งโลกของพระบาฮาอูลลาห์ที่ยังเป็นตัวอ่อนอยู่”¹⁷⁵

“พระหัตถ์ศาสนาที่อาศัยอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางติดต่อระหว่างสภายุติธรรมสากล
และคณะที่ปรึกษาประจำทวีป”¹⁷⁶

“พระหัตถ์ศาสนามีสิทธิพิเศษและหน้าที่ในการปรึกษากับคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและธรรมสภาแห่งชาติ
เกี่ยวกับเรื่องที่คุณคิดว่ามีผลกระทบต่อศาสนา”¹⁷⁷

“ด้วยฐานะที่สูงส่งและกิจกรรมที่หลากหลายของพระหัตถ์ศาสนาซึ่งกินขอบเขตข้ามทวีป จำเป็นที่คณะที่
ปรึกษาข้ามทวีปต้องให้ความร่วมมือเต็มที่กับพระหัตถ์ศาสนาแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็พระหัตถ์ศาสนาที่
อาศัยอยู่ที่นั่นหรือเดินทางผ่านมา และต้องให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนที่พระหัตถ์ศาสนาจำเป็นต้องทราบเพื่อ
การปฏิบัติหน้าที่ของพระหัตถ์ศาสนาเอง คณะที่ปรึกษาประจำทวีปควรเสนอตนรับใช้หรือเสนอการรับใช้
ของอนุกรให้กับพระหัตถ์ศาสนา”¹⁷⁸

“ขอให้คณะที่ปรึกษาประจำทวีปส่งสำเนาบันทึกการประชุมของตนและรายงานอื่นๆ ให้กับพระหัตถ์ศาสนา
ในพื้นที่นั้น...คณะที่ปรึกษาประจำทวีปควรต้อนรับพระหัตถ์ศาสนาให้เข้าร่วมประชุมและร่วม
ปรึกษารือ”¹⁷⁹

บทบาทในการเป็นหัวหน้าผู้อารักขานำโลกบาไฮไปสู่การสถาปนาสภายุติธรรมสากล

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ได้เริ่มแผนงานครูเสดสิบปีเมื่อปี ค.ศ. 1953 แต่ท่านถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. 1957
ซึ่งแผนงานดำเนินได้เพียงครึ่งทาง พระหัตถ์ศาสนาได้นำทางโลกบาไฮให้ดำเนินแผนงานของท่านไซกิ เอฟ
เฟนดิ ต่อไปให้บรรลุเป้าหมายจนสิ้นสุดแผนงานในปี ค.ศ. 1963 ในแผนงานเหลือธรรมสภาแห่งชาติที่

175 VA V 7

176 VA V 7

177 VA V 8

178 VA V 8

179 VA V 8

จะต้องก่อตั้งอีก 16 แห่งเพื่อให้ครบ 48 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนงานปรากฏว่าทำได้เกินเป้าหมายคือมี
ธรรมสภาแห่งชาติทั้งหมด 56 ประเทศเป็นฐานของการเลือกตั้งสมายุติธรรมสากลครั้งแรกในปี ค.ศ.1963

หากพิจารณาเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดกับศาสนาในอดีตจะเห็นได้ว่าช่วงเวลา 6 ปี ระหว่างที่ท่าน
ไซกิ เอฟเฟนดิ ถึงแก่กรรมจนถึงการสถาปนาสมายุติธรรมสากล เป็นช่วงเวลาที่ล่อแหลมมากช่วงหนึ่ง
ในช่วง 6 ปีนี้ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสูงสุดของศาสนาคือพระหัตถ์ศาสนา 27 ท่าน อีกทั้งชุมชนบาไฮก็กระจายกัน
อยู่ในหลายประเทศทุกทวีป หากพระหัตถ์ศาสนาไม่ซื่อสัตย์อยากเป็นผู้นำแล้วแย่งอำนาจกัน ก็อาจทำให้
ศาสนาบาไฮแตกออกเป็นนับสิบนิกาย ดังที่ผู้นำศาสนาในอดีตเคยทำมาแล้ว และธรรมสภาแห่งชาติที่
กระจายกันอยู่ทั่วโลกก็อาจตั้งตัวเป็นอิสระไม่ขึ้นกับใครแล้วตั้งนิกายใหม่ แต่ด้วยอำนาจพระปฏิญาณของ
พระบาฮาอุลลาห์ที่คอยปกป้องเอกภาพของศาสนา พระหัตถ์ศาสนาได้ร่วมมือกันคอยชี้แนะธรรมสภา
แห่งชาติและบาไฮทั่วโลกให้ดำเนินงานต่อตามแผนงานของท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ให้สำเร็จ และทำการ
เลือกตั้งสมายุติธรรมสากลในปี ค.ศ.1963 ยกเว้นแต่มีเรื่องน่าเศร้าคือ พระหัตถ์ศาสนาคนหนึ่งได้หลง
อำนาจแล้วอดอ้างตนเป็นผู้นำศาสนาต่อจากท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ซึ่งก็ต้องพบชะตาเดียวกันกับบรรดาผู้
ละเมิดพระปฏิญาณทั้งหลายที่มีมาตลอดตั้งแต่เริ่มศาสนา

ถึงแม้จะอยู่ในตำแหน่งสูงสุดขณะนั้น และแม้ว่าตนจะได้รับการยกย่องจากพระบาฮาอุลลาห์ว่ามี
คุณธรรมสูงส่ง แต่พระหัตถ์ศาสนาทั้ง 26 ท่านก็ตระหนักว่า พระบาฮาอุลลาห์มิได้รับประกันว่า พวกตนจะ
นำทางโลกบาไฮได้อย่างไม่มีผิดพลาดซึ่งเป็นการประกันที่ให้สำหรับสมายุติธรรมสากลเท่านั้น ดังนั้นพระ
หัตถ์ศาสนาจึงดำเนินแผนงานของท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ต่อด้วยความซื่อสัตย์ เพื่อไปสู่การสถาปนาสม
ายุติธรรมสากล และเมื่อถึงการเลือกตั้งสมายุติธรรมสากล พระหัตถ์ศาสนาก็ประกาศขอให้บาไฮอย่า
ลงคะแนนเลือกพวกตนเป็นสมาชิกสมายุติธรรมสากล สมายุติธรรมสากลได้สรรเสริญบทบาทอันสูงส่งครั้ง
นี้ของพระหัตถ์ศาสนาว่า

“ตั้งแต่เริ่มต้นเป็นผู้รักษาศาสนาของพระเจ้า พระหัตถ์ศาสนาตระหนักว่า เนื่องด้วยพวกตนไม่ได้
รับการนำทางจากสวรรค์ที่แน่นอนอนดั่งที่รับประกันให้กับท่านศาสนิกบาลและสมายุติธรรมสากล แนวทาง
ที่ปลอดภัยของพวกตนคือ การปฏิบัติตามคำสั่งและนโยบายของท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ด้วยความมั่นคงแน่ว
แน่ ตลอดประวัติศาสตร์ไม่เคยมีบันทึกที่เปรียบได้กับการควบคุมตัวเองอย่างเคร่งครัด ความซื่อสัตย์อย่าง
แท้จริงและความเสียสละเช่นนี้ ที่บรรดาผู้นำของศาสนาหนึ่งพบว่าตนเองถูกพรากจากการนำทางของ

สวรรค์โดยฉับพลัน หนีบุญคุณที่มีมนุษยชาติหลายชั่วอายุคนและหลายยุคข้างหน้ามีต่อดวงวิญญาณผู้เป็น
วีรชน มันคงและทุกขระทมจำนวนหยิบมือนี้ ไม่สามารถประเมินได้”¹⁸⁰

180
WSG 45

คณะที่ปรึกษาประจําทวีป

ตามพินัยกรรมของพระอัครบาทมหา ท่านโชกิ เอฟเฟนติ เท่านั้นที่มีสิทธิ์แต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนา สภายุติธรรมสากลไม่มีสิทธิ์นี้ ดังนั้นพระหัตถ์ศาสนา 27 ท่านที่มีอยู่เมื่อท่านโชกิ เอฟเฟนติถึงแก่กรรม จะต้องชราภาพและเสียชีวิตหมดในอนาคตโดยที่แต่งตั้งพระหัตถ์ศาสนาคนใหม่มาทดแทนไม่ได้ เพื่อเป็นการสืบทอดหน้าที่ของพระหัตถ์ศาสนาให้คงอยู่ต่อไปในอนาคตสภายุติธรรมสากลจึงสถาปนาคณะที่ปรึกษาประจําทวีปในปี ค.ศ.1968 ให้เข้ามารับบทบาทแทนพระหัตถ์ศาสนา กำกับคณะอนุกรและให้คำแนะนำธรรมสภา

“ภายหลังอสังกรรมของท่านศาสนนิบาล เป็นหน้าที่ของสภายุติธรรมสากลที่จะคิดวิธีในระบบบริหาร เพื่อพัฒนาสถาบันพระหัตถ์ศาสนา เพื่อให้หน้าที่ของพระหัตถ์ศาสนาคงอยู่ต่อไปในอนาคตคือการปกป้องและเผยแพร่ และสิ่งนี้คือเป้าหมายหนึ่งในแผนงานเก้าปี...สภายุติธรรมสากลจึงได้ตัดสินใจตั้งที่ประกาศไว้ใน โทรเลขเมื่อเร็วๆ นี้ คือสถาปนาคณะที่ปรึกษาประจําทวีปสำหรับปกป้องและเผยแพร่ศาสนา”¹⁸¹

“พระหัตถ์ศาสนามีหน้าที่สำคัญคือเผยแพร่และปกป้องศาสนาแม้ว่าท่านที่ปรึกษาจะดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าพระหัตถ์ศาสนาแต่ก็มีหน้าที่รับผิดชอบสองประการนี้เช่นเดียวกัน และเจริญรอยตามพระหัตถ์ศาสนา”¹⁸²

“นับแต่ขึ้นไป คณะอนุกรฝ่ายปกป้องและเผยแพร่ศาสนาจะรายงานไปยังคณะที่ปรึกษาศาสนา ผู้ซึ่งจะแต่งตั้งอนุกรตามความจำเป็นของสภาพแวดล้อม การแต่งตั้งดังกล่าวซึ่งอาจจำเป็นในระยะเริ่มต้น จะกระทำภายหลังจากปรึกษากับพระหัตถ์ศาสนาที่เคยรับผิดชอบทวีปหรือเขตนั้นๆ”¹⁸³

“การแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาประจําทวีป เป็นการปลดปล่อยพระหัตถ์ศาสนาจากหน้าที่บริหารที่เกี่ยวกับการ กำกับคณะอนุกร ช่วยให้พระหัตถ์ศาสนาสามารถเดินทางระหว่างประเทศและข้ามทวีปและเปิดโอกาสให้ ท่านที่ปรึกษาได้รับประโยชน์จากคำแนะนำและประสบการณ์ของพระหัตถ์ศาสนา”¹⁸⁴

181 VA V 2

182 VA V 11

183 VA V 12

184 VA VI 6

การแต่งตั้ง พื้นที่รับผิดชอบ และวาระของการเป็นท่านที่ปรึกษา

“สมาชิกของคณะที่ปรึกษาประจำทวิปจะได้รับการแต่งตั้งโดยสภายุติธรรมสากล จำนวนท่านที่ปรึกษาในแต่ละคณะ...จะกำหนดโดยสภายุติธรรมสากล”¹⁸⁵

“วาระของการเป็นท่านที่ปรึกษา...จะกำหนดโดยสภายุติธรรมสากล”¹⁸⁶

“ท่านที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวภายในขอบเขตงานของตนเท่านั้น หากท่านที่ปรึกษาย้ายที่อยู่ออกไปนอกเขตที่ตนได้รับแต่งตั้ง เท่ากับว่าเขาหมดสถานภาพการเป็นท่านที่ปรึกษา”¹⁸⁷

“ขอบเขตพื้นที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคณะที่ปรึกษาศาสนาจะกำหนดโดยสภายุติธรรมสากล”¹⁸⁸

สภายุติธรรมสากลแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาประจำทวิปครั้งแรกในปี ค.ศ. 1968 ประกอบด้วยท่านที่ปรึกษาศาสนา 36 คน ห้าปีต่อมาจำนวนท่านที่ปรึกษาเพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 57 คน และในปี ค.ศ. 1980 สภายุติธรรมได้กำหนดวาระของการเป็นท่านที่ปรึกษาคราวละ 5 ปี เริ่มนับตั้งแต่วันพระปฏิญญา คือ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1980 ซึ่งครั้งนั้นได้แต่งตั้งคณะท่านที่ปรึกษาไว้ทั้งหมด 71 คน ครึ่งล่าสุดสภายุติธรรมได้แต่งตั้งคณะท่านที่ปรึกษา 5 ทวิปประกอบด้วยท่านที่ปรึกษา 72 คน เริ่มต้นวาระวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1990

ฐานะและตำแหน่งของคณะท่านที่ปรึกษาประจำทวิป

“ท่านที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งต่ำกว่าพระหัตถ์ศาสนา”¹⁸⁹

“แม้บทบาทของท่านที่ปรึกษาคือการแนะนำ สนับสนุนส่งเสริมและไม่มีอำนาจทางนิติ-บัญญัติหรือบริหาร กระนั้นก็ตามท่านที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งสูงกว่าธรรมสภาแห่งชาติหรือสมาชิกธรรมสภาแห่งชาติ”¹⁹⁰

“คำแถลงที่ว่าคณะที่ปรึกษาประจำทวิปอยู่สูงกว่าสถาบันระดับชาติของศาสนานั้นมีหลายความหมาย คณะที่ปรึกษาประจำทวิปมีความรับผิดชอบพิเศษในการปกป้องและเผยแพร่ศาสนาทั่วทั้งทวิป ซึ่ง

185 VA V 2

186 VA V 2

187 VA V 3

188 VA V 3

189 VA V 6

190 VA V 6

ประกอบด้วยชุมชนบาไฮระดับชาติหลายชุมชน ในการปฏิบัติหน้าที่นี้ คณะที่ปรึกษาประจำทวีปได้กำกับหรือสั่งการธรรมนูญหรือบาไฮแต่ละบุคคล แต่อยู่ในตำแหน่งที่รับประกันว่า ตนจะได้รับการให้ข้อมูลอย่างเหมาะสม และธรรมนูญจะให้ความสำคัญต่อคำแนะนำของตน อย่างไรก็ตามแก่นของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันบาไฮทั้งหลายคือการปรึกษาหารือด้วยความรัก และความปรารถนาร่วมกันที่จะรับใช้ศาสนาหาใช่เรื่องของตำแหน่งหรือฐานะไม่”¹⁹¹

“เป็นที่ชัดเจนจากธรรมเนียมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระอัครมเหสี รวมทั้งการตีความของท่าศาสนิกบาล นั่นคือ การปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมในสังคมมนุษย์ จำเป็นต้องมีตำแหน่งและชั้นในหมู่สมาชิกในสังคม มิตรสหายควรยอมรับสิ่งนี้โดยไม่อิจฉาริษยา”¹⁹²

“และหนึ่งในอาณาจักรของเอกภาพคือเอกภาพของตำแหน่งและฐานะ เป็นเอกภาพที่ส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของศาสนา และสวดดีศาสนาต่อประชาชนทั้งปวง ตั้งแต่เริ่มมีความอยากเด่นและเหนืหน้าคนอื่น โลกได้สิ้นเปลืองไปโดยไร้ประโยชน์ กลายเป็นที่อ้างว้าง บรรดาผู้ที่ได้ดื่มสุธารสแห่งพจนานาวรรค และตั้งจิตสู่อาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์ ควรพิจารณาตนเองว่าเป็นชีวิตหนึ่งที่อยู่ในระดับเดียวกันกับชีวิตอื่น และอยู่ในฐานะเดียวกัน หากเรื่องนี้ได้รับการพิสูจน์และสาธิตเป็นที่แน่นอนโดยอำนาจและอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า โลกจะกลายเป็นสวรรค์อัป-ฮา

ที่จริงแล้วมนุษย์นั้นประเสริฐ เนื่องด้วยแต่ละคนเป็นที่ฝากสัญญาลักษณะของพระเจ้าเป็นเจ้า กระนั้นก็ตามการพิจารณาว่าตนเองเหนือกว่าในด้านความรู้ วิชา คุณธรรม ยกตัวเองหรือพยายามเหนืหน้าคนอื่นเป็นการละเมิดที่ร้ายแรง พระพรที่ยิ่งใหญ่จะมีแด่ผู้ที่ประดับด้วยอลงกรณ์แห่งเอกภาพนี้ และได้รับพลังจากพระเจ้าเป็นเจ้า”¹⁹³

“สภาผู้พิธรรมสากลหวังว่า มิตรสหายทุกคนจะระลึกได้ว่า จุดมุ่งหมายสุดท้ายของชีวิตสำหรับทุกวิญญาณควรเป็นการบรรลุความสมบูรณ์เลิศด้านคุณธรรม เพื่อให้เป็นที่ยินดีของพระเจ้าเป็นเจ้า ฐานะที่แท้จริงของวิญญาณดวงใดก็ตาม พระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้นที่รู้ ซึ่งแตกต่างจากตำแหน่งฐานะที่บุรุษและสตรีทั้งหลายดำรงอยู่ในสังคม ใครก็ตามที่ตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุความยินดีของพระเจ้าเป็นเจ้า เขาจะยอมรับงานหรือฐานะใด

191 VA V 6

192 VA V 5

193 VA V 5

ก็ตามของศาสนาที่มอบหมายให้กับเขาอย่างเบิกบานหรรษา และจะปิติในการรับใช้พระองค์ในทุกสภาพการณ์”¹⁹⁴

“ด้วยตำแหน่งและหน้าที่เฉพาะเจาะจง ท่านที่ปรึกษาจึงไม่มีสิทธิ์จะรับใช้ในสถาบันบริหารระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ หากได้รับเลือกเป็นสมาชิกสมัชชายุติธรรมสากล ผู้นั้นจะสิ้นสุดการเป็นท่านที่ปรึกษา”¹⁹⁵

บทบาทหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาประจำทวีป

คณะที่ปรึกษาประจำทวีปจะติดต่อกับสมัชชายุติธรรมสากลโดยอาศัยพระหัตถ์ศาสนาเป็นตัวกลาง และเมื่อมีการสถาปนาศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนาใน ค.ศ. 1973 ศูนย์กลางการเผยแพร่นานาชาติจึงทำหน้าที่เป็นตัวกลางติดต่อระหว่างคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและสมัชชายุติธรรมสากล คณะที่ปรึกษาประจำทวีปเข้ารับบทบาทหน้าที่ที่เคยเป็นของพระหัตถ์ศาสนามาก่อน คือการชี้แนะและช่วยเหลือธรรมสภาแห่งชาติ กำกับและชี้แนะคณะอนุกร

“หน้าที่ของท่านที่ปรึกษารวมถึงการกำกับอนุกรในพื้นที่ของตน ปรึกษาและร่วมมือกับธรรมสภาแห่งชาติคอยแจ้งให้พระหัตถ์ศาสนาและสมัชชายุติธรรมสากลรับทราบสภาพการณ์ของศาสนาในพื้นที่ของตน”¹⁹⁶

“ท่านที่ปรึกษามีความรับผิดชอบในการกระตุ้น ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือธรรมสภาแห่งชาติ ทำงานร่วมกับบาไฮบางคน กลุ่มบาไฮ และธรรมสภาท้องถิ่น”¹⁹⁷

“อำนาจในการขับไล่และคืนสภาพให้ผู้ละเมิดพระปฏิญญายังคงอยู่กับพระหัตถ์ศาสนา ทุกกรณีดังกล่าวจะไต่สวนในระดับท้องถิ่นโดยคณะที่ปรึกษาประจำทวีปด้วยการปรึกษากับพระหัตถ์ศาสนาที่อยู่ในพื้นที่ จากนั้นคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและพระหัตถ์ศาสนาที่เกี่ยวข้อง จะส่งรายงานไปยังศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติเพื่อพิจารณา”¹⁹⁸

ในจดหมายลงวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ.1981 ศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนาได้แจ้งให้คณะที่ปรึกษาประจำทวีปรับทราบเป้าหมายหนึ่งของแผนงานเจ็ดปี คือการรับบทบาทหน้าที่ที่กว้างขึ้นกว่าเดิมคือ เกื้อกูล

194 VA V 5-6

195 VA V 10

196 VA V 12

197 LG 1988 no.1088

198 VA V 13

ศีลธรรมของบาไฮและชุมชน ส่งเสริมรากฐานของชีวิตครอบครัว จักอบรม กระตุ้นและสนับสนุนงานสอนศาสนา พิจารณาช่วยเหลือด้านการเงินในเรื่องการพิมพ์หนังสือบาไฮ ส่งเสริมให้บาไฮเป็นนักวิชาการ สนับสนุนการเงินสำหรับโครงการสอนศาสนาพิเศษ

คณะที่ปรึกษาประจำทวีปและคณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีป

“การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีป ได้รับการทบทวนและปรับปรุงเพื่อช่วยให้พวกเขาร่วมมือกับคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและธรรมชาติได้ใกล้ชิดมากขึ้น...นับแต่บัดนี้ไป สมาชิกของคณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีปจะได้รับการแต่งตั้งโดยสภาผู้พิทักษ์”¹⁹⁹

“คณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีปขึ้นโดยตรงต่อสภาผู้พิทักษ์ มิได้เป็นประเภทเดียวกับคณะกรรมการแห่งชาติ และควรร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดโดยตรงกับคณะที่ปรึกษาในพื้นที่นั้น การร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดนี้ออกแบบไว้เพื่อป้องกันการงานซ้ำซ้อนกันและรับประกันการส่งข้อมูลที่ถูกต้อง”²⁰⁰

“ในทุกกรณี คณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีปควรขอความเห็นและคำแนะนำจากท่านที่ปรึกษาที่เหมาะสม เมื่อตนคิดว่าจะเป็นการช่วยตัดสินใจว่า จะแนะนำอะไรให้กับอาสาสมัครหรือธรรมชาติ

ในการจัดวงจรสำหรับครูเดินทาง คณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีปจะอาศัยข้อมูลล่าสุดในปัจจุบันที่ได้มาจากคณะที่ปรึกษาประจำทวีป และคณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีปไม่ควรลังเลที่จะเสนอเรื่องไปยังท่านที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับบาไฮที่อาสาสมัครจะเดินทาง”²⁰¹

“นอกเหนือจากโควตาที่สภาผู้พิทักษ์กำหนดไว้ให้แล้วก็ยังมีอีกมีความต้องการอาสาสมัครเพิ่มอีก เช่น เมื่อมีอาสาสมัครย้ายออกจากท้องถิ่นเป้าหมาย ก็ต้องหาคนไปแทน ความต้องการดังกล่าวไม่ต้องเสนอเรื่องมายังสภาผู้พิทักษ์ แต่จัดทำได้เลยโดยธรรมชาติขอไปยังคณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีป และ หรือ โดยการปรึกษาร่วมกับคณะกรรมการอาสาสมัครประจำทวีปและท่านที่ปรึกษา”²⁰²

ในจดหมายลงวันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ. 1974 ศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติกล่าวไว้ว่า

199 VA V 29

200 VA V 29

201 VA V 29

202 VA V 30

“ความต้องการอาสาสมัครที่คาดการณ์ไว้ควรบอกจำนวนอาสาสมัครที่ต้องการ ชื่อของประเทศที่จะส่งอาสาสมัคร ระบุสัญชาติที่ควรส่งไปและไม่ควรส่งไป สภายุติธรรมสากลคิดว่า คณะที่ปรึกษาประจำทวีปควรปรึกษารื้อกับคณะกรรมการอาสาสมัครในเวลาที่เหมาะสม ก่อนจะส่งข้อเสนอแนะไปยังศูนย์กลางแห่งโลก”²⁰³

203
VA V 30

ศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติ

หนึ่งในสถาบันที่สะท้อนพิภพ โอบล้อมพิภพและอำนาจการพิภพ

“ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน...ว่าการที่สุสานของไบไมล์ศักดิ์สิทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ใกล้ชิดกับสุสานของอนุชาและพระมารดา เป็นการเสริมอำนาจธรรมสุดคณนาให้กับบริเวณศักดิ์สิทธิ์นั้น ซึ่งอยู่ภายใต้รัศมีของสุสานของพระบ็อบและใกล้ชิดกับมัชชริคูล อัคคาร์ ในอนาคตซึ่งจะสร้างขึ้นมาขนาบข้าง บริเวณดังกล่าวนี้ ถูกกำหนดให้พัฒนาขึ้นมาเป็นศูนย์กลางของสถาบันบริหารต่างๆ ที่สะท้อนพิภพ โอบล้อมพิภพและอำนาจการพิภพ ตามที่พระบาทษาคูลลาห์บัญญัติไว้ และพระอับดุลบาทษาคาดหวังไว้ ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่อย่างสอดคล้องกับหลักธรรมที่กำกับสถาบันคือศาสนานิกายและสภายุติธรรมสากล เมื่อนั้นและเพียงเมื่อนั้น คำพยากรณ์ที่เร่องรองอยู่ในวรรคปิดท้ายของธรรมจารึกคาร์เมลจะบรรลุผล: ในไม่ช้าพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะแล่นเรือแห่งความรอดพ้นบนเจ้า และจะแสดงประชาชนแห่งบาทษาให้ปรากฏ ผู้ซึ่งถูกกล่าวถึงในคัมภีร์แห่งนาม”²⁰⁴

ศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติเป็นหนึ่งในสถาบันที่ “สะท้อนพิภพ โอบล้อมพิภพและอำนาจการพิภพ” ตามที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิกกล่าวไว้ สภายุติธรรมสากลได้ปรึกษากับพระหัตถ์ศาสนาอยู่หลายปี จนในที่สุดได้ตัดสินใจสถาปนาศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติในปี ค.ศ. 1973 เป็นเวลาครบรอบ 100 ปีนับจากการเปิดเผยคัมภีร์ตาบี อัคดัส เพื่อเป็นการสืบทอดสถาบันพระหัตถ์ศาสนาต่อไปในอนาคต สมาชิกของสถาบันนี้ประกอบด้วยพระหัตถ์ศาสนาทุกคนที่ยังมีชีวิตอยู่ขณะนั้น 17 ท่าน แต่สมาชิกที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่ศูนย์กลางแห่งโลกมี 7 ท่าน คือ พระหัตถ์ศาสนา 4 ท่าน ที่อาศัยอยู่ที่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์และท่านที่ปรึกษาอีก 3 คน สภายุติธรรมสากลได้ประกาศการสถาปนาไว้ว่า

“เวลานี้ได้ถูกซ์แล้วสำหรับการสถาปนาศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติ เป็นพัฒนาการที่ออกเงมาจากผลงานของพระหัตถ์ศาสนาที่อาศัยอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ พร้อมทั้งเป็นการสืบทอดงานของพระหัตถ์ศาสนาต่อไปในอนาคต เชื่อมสถาบันคณะที่ปรึกษากับพระหัตถ์ศาสนาให้แน่นแฟ้นกว่าเดิม และเสริมกำลังให้กับการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบของสภายุติธรรมสากลที่เพิ่มพูนอย่างรวดเร็ว”²⁰⁵

204 VA IV 1

205 VA IV 3

“หน้าที่ที่มอบหมายให้กับสถาบันที่กำเนิดใหม่นี้คือ ประสานงาน กระตุ้นและกำกับกิจกรรมทั้งหลายของคณะ ที่ปรึกษาประจำทวีปและเป็นตัวกลางติดต่อระหว่างคณะที่ปรึกษาประจำทวีปกับสภายุติธรรมสากล

รับทราบสถานการณ์ของศาสนาในทุกดินแดน และด้วยความรู้ที่ทราบมานี้ จะสามารถส่งรายงาน และข้อเสนอแนะไปยังสภายุติธรรมสากล และให้คำแนะนำต่อคณะที่ปรึกษาประจำทวีป ดื่นตัวต่อความเป็นไปได้ทั้งภายในและภายนอกชุมชนบาไฮ เพื่อที่จะขยายงานสอนศาสนาไปยังพื้นที่ที่ตอบสนองและชัดเจน และแจ้งให้สภายุติธรรมสากลและคณะที่ปรึกษาประจำทวีปทราบถึงความเป็นไปได้ดังกล่าว พร้อมกับให้ข้อเสนอแนะ

คาดการณ์และกำหนดความต้องการด้านวรรณกรรม อาสาสมัคร ครูเดินทาง และวางแผนงาน สอนศาสนาทั้งระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อให้สภายุติธรรมสากลรับรอง”²⁰⁶

“อำนาจในการขับไล่และคืนสภาพให้กับผู้ละเมิดพระปฏิญญา ยังคงอยู่กับพระหัตถ์ศาสนา ทุกกรณี ดังกล่าวคณะที่ปรึกษาประจำทวีปจะได้สวนในระดับท้องถิ่น และปรึกษาหารือกับพระหัตถ์ศาสนาที่อยู่ในพื้นที่ จากนั้นคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและพระหัตถ์ศาสนาที่เกี่ยวข้องจะรายงานไปยังศูนย์กลางเผยแพร่ นานาชาติเพื่อพิจารณา การตัดสินใจว่าจะขับไล่หรือคืนสภาพให้หรือไม่จะกระทำโดยพระหัตถ์ศาสนา ที่อาศัยอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ผู้ซึ่งจะเสนอคำตัดสินใจนั้นไปให้สภายุติธรรมสากลเพื่อขอการรับรอง”²⁰⁷

10 ปีต่อมาคือปี ค.ศ.1983 พระหัตถ์ศาสนาที่ยังมีชีวิตอยู่เหลือเพียง 10 ท่านและอาศัยอยู่ที่ศูนย์กลางแห่งโลกมีเพียง 2 ท่าน สภายุติธรรมสากลได้เริ่มขั้นตอนใหม่ของสถาบันนี้ โดยการแต่งตั้งสมาชิกศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติเพิ่มเติมเป็น 9 ท่าน ประกอบด้วยพระหัตถ์ศาสนา 2 ท่าน และท่านที่ปรึกษาอีก 7 ท่าน และกำหนดวาระของสมาชิกภาพไว้คราวละ 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม ซึ่งจะมีการแต่งตั้งใหม่ ทุก 5 ปีภายหลังการประชุมนานาชาติที่เลือกตั้งสภายุติธรรมสากล

ท่านที่ปรึกษาที่เป็นสมาชิกของศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติจะมีบทบาทเป็นท่านที่ปรึกษาเสมอไม่ว่าจะเดินทางไปไหน ซึ่งควรได้ประชุมกับคณะที่ปรึกษาประจำทวีปที่ตนเดินทางไป ต่างจากท่านที่ปรึกษาประจำทวีปซึ่งจะมีบทบาทเฉพาะในทวีปของตน หากออกจากทวีปนั้นตนจะหมดบทบาทการเป็นท่านที่ปรึกษา

206 VA IV 5-6

207 VA IV 5

คณะอนุกร

การแต่งตั้งและสถานภาพ

คณะอนุกรเป็นสถาบันที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาครั้งแรก 36 คน โดยท่านโชกิ เอฟเฟนดิ มอบหมายให้พระหัตถ์ศาสนาเป็นผู้แต่งตั้งในปี ค.ศ. 1954 ต่อมาปี ค.ศ. 1957 ท่านศาสนภิบาลได้ให้พระหัตถ์ศาสนาแต่งตั้งเพิ่มอีกเท่าตัวคือ 36 คนให้เป็นอนุกรฝ่ายปกป้อง รวมเป็น 72 คน คณะอนุกรเป็นผู้ช่วยของพระหัตถ์ศาสนาจนกระทั่งปี ค.ศ. 1968 เมื่อคณะที่ปรึกษาประจำทวีปได้รับการสถาปนาขึ้นและเข้ามารับบทบาทแทนพระหัตถ์ศาสนาในการกำกับและชี้แนะคณะอนุกร คณะอนุกรจึงเปลี่ยนมาขึ้นกับคณะที่ปรึกษาประจำทวีปโดยตรง ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วย เป็นตัวแทนและให้ข้อเสนอแนะต่อคณะที่ปรึกษาประจำทวีป

มาถึงปี ค.ศ. 1973 จำนวนอนุกรได้เพิ่มขึ้นเป็น 270 คน ซึ่งในปีเดียวกันนี้สภายุติธรรมสากลได้มอบหมายให้คณะที่ปรึกษาประจำทวีปพิจารณาให้อนุกรแต่งตั้งผู้ช่วยของตนได้ สภายุติธรรมสากลได้กำหนดจำนวนอนุกรครั้งล่าสุดในปี ค.ศ. 1991 เป็น 846 คนทั่วโลก มีวาระ 5 ปีนับแต่วันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1991

คณะที่ปรึกษาประจำทวีปจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะแต่งตั้งใครเป็นอนุกรให้ครบตามจำนวนที่สภายุติธรรมสากลกำหนด จะกำหนดพื้นที่รับผิดชอบให้อนุกรแต่ละคน และในแต่ละเขตควรมีทั้งอนุกรฝ่ายปกป้องและฝ่ายเผยแพร่ อนุกรจะหมดยกเว้นการเป็นอนุกรเช่นกันเมื่อออกนอกพื้นที่ของตน

“ในแต่ละเขตจะมีอนุกรสองคน คนหนึ่งสำหรับปกป้อง อีกคนหนึ่งสำหรับเผยแพร่ จำนวนอนุกรจะกำหนดโดยสภายุติธรรมสากล”²⁰⁸

“สมาชิกคณะอนุกรจะมาจากบาไฮในเขตนั้นที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะที่ปรึกษาประจำทวีป”²⁰⁹

“อนุกรแต่ละคนจะได้รับมอบพื้นที่เฉพาะในการรับใช้ และจะไม่มีหน้าที่ในฐานะอนุกรนอกพื้นที่นั้น นอกจากว่าท่านที่ปรึกษาแต่งตั้งให้เป็นตัวแทน”²¹⁰

208 VA VI 1

209 VA VI 3

210 VA VI 3

“ตั้งที่คุณทราบแล้ว ท่านศาสนภิบาลที่รักยิ่งได้เน้นย้ำความสำคัญที่อนุกรจะต้องไปเยี่ยมธรรมสภาและกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่รับผิดชอบของตน แม้ว่ารายละเอียดเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการปฏิบัติงานของอนุกรจะขึ้นอยู่กับท่านที่ปรึกษา แต่เมื่อคำนึงถึงคำแนะนำของท่านศาสนภิบาลที่กล่าวไว้ข้างบนนี้ ในการแต่งตั้งอนุกรคนใหม่ ท่านที่ปรึกษาควรพิจารณาถึงความเหมาะสมที่ว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งควรอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เขาจะใช้”²¹¹

“รายละเอียดเกี่ยวกับว่าคณะอนุกรจะปฏิบัติงานอย่างไรขึ้นอยู่กับวิจรรย์ญาณของพระหัตถ์ศาสนา คณะอนุกรขึ้นต่อพระหัตถ์ศาสนาและมีได้เป็นคณะกรรมการ จึงมีอิสระที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง คณะอนุกรไม่จำเป็นต้องมีสำนักงาน สมาชิกของคณะอนุกรต้องได้รับมอบพื้นที่ต่างๆ สำหรับปฏิบัติงาน”²¹²

“คณะอนุกรจะทำหน้าที่เป็นตัวแทน ผู้ช่วยและผู้ให้คำแนะนำกับคณะที่ปรึกษาประจำทวีป”²¹³

“อนุกรควรส่งรายงานและข้อเสนอแนะไปยังท่านที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ”²¹⁴

“แต่ละเขตควรแบ่งสำหรับอนุกรฝ่ายปกป้องและฝ่ายเผยแพร่ เพื่อว่าบาไฮในทุกท้องถิ่นจะมีอนุกรทั้งสองฝ่ายที่พวกเขาจะไปหาได้”²¹⁵

“เป็นที่น่าปรารถนาหากท้องถิ่นในแต่ละเขตมีทั้งอนุกรฝ่ายปกป้องและฝ่ายเผยแพร่รับผิดชอบอยู่ กระนั้นก็ตาม ขึ้นอยู่กับวิจรรย์ญาณของคณะที่ปรึกษาประจำทวีปที่จะมอบให้อนุกรเพียงคนเดียวรับผิดชอบพื้นที่หนึ่ง หากเชื่อว่าเป็นการดีกว่าตามสภาพการณ์ของพื้นที่นั้น”²¹⁶

“อย่างไรก็ตามพื้นที่รับผิดชอบของอนุกรฝ่ายปกป้องและฝ่ายเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันแต่อาจซ้อนกันได้”²¹⁷

211 VA VI 5

212 VA VI 13

213 VA VI 16

214 VA VI 35

215 VA VI 4

216 VA VI 4

217 VA VI 4

“เราได้ทบทวนหลายคำถามที่คุณยกขึ้นมาในจดหมายลงวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ.1966 เกี่ยวกับว่า อนุกรมมีสิทธิ์ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกธรรมสภาท้องถิ่น เป็นผู้แทนไปประชุมแห่งชาติ หรือเป็นสมาชิกธรรมสภาแห่งชาติหรือไม่

ในการเลือกตั้งทั้งสามนี้ อนุกรมมีสิทธิ์ได้รับเลือกตั้ง ดังนั้นบัตรเลือกตั้งไม่ควรถือเป็นโมฆะเพราะว่ามีชื่อของอนุกรมอยู่ หลักการคืออนุกรมผู้นั้นต้องตัดสินใจว่า ตนจะเข้ารับตำแหน่งที่ได้รับเลือกหรือไม่”²¹⁸

“อนุกรมมีสิทธิ์ได้รับเลือกตั้ง แต่ถ้าท่านได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหารในระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น อนุกรมต้องตัดสินใจว่า จะเป็นสมาชิกคณะอนุกรมต่อไปหรือเข้ารับตำแหน่งบริหารนั้น เพราะเขาจะรับใช้ทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกันไม่ได้ ถ้าได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภายุติธรรมสากล เขาจะสิ้นสุดการเป็นอนุกรม”²¹⁹

“สมาชิกคณะอนุกรมควรเป็นอิสระจากคามรับผิดชอบด้านงานบริหาร รวมทั้งการรับใช้ในคณะกรรมการหรือเป็นผู้แทนไปประชุมแห่งชาติ”²²⁰

“หากจำนวนสมาชิกในชุมชนบาไฮลดลงเหลือ 9 คนเมื่อนับอนุกรมด้วย อนุกรมสามารถเป็นสมาชิกธรรมสภาท้องถิ่นชั่วคราวเพื่อรักษาสถานภาพของธรรมสภาท้องถิ่น”²²¹

“บาไฮผู้ใหญ่ทุกคนรวมทั้งอนุกรมมีสิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทนและธรรมสภาท้องถิ่น”²²²

ปฏิบัติงานในระดับรากหญ้าของชุมชน

ธรรมสภาท้องถิ่นมีอำนาจบริหารและเป็นผู้ปกครองบาไฮในท้องถิ่น เปรียบเสมือนพ่อแม่ที่บาไฮในท้องถิ่นควรเข้าหา อนุกรมอาจเปรียบได้กับ พี่ ป้า น้า อา บางครั้งบาไฮอาจอยากปรึกษากับ พี่ ป้า น้า อา ก่อนเข้าหาพ่อแม่ อนุกรมเหมือนกับเป็นหูเป็นตาที่คอยช่วยธรรมสภาท้องถิ่นสอดส่องดูแล และกระตุ้นบาไฮในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามแผนงาน ธรรมสภาท้องถิ่นควรรู้คุณค่า ของการช่วยเหลือและปรึกษาหารือกับอนุกรม อนุกรมจะปฏิบัติงานในระดับรากหญ้าของชุมชน เพื่อช่วยพัฒนาบาไฮในท้องถิ่นให้เป็นรากฐานที่แข็งแรงของระบบบริหารบาไฮ

218 VA VI 7

219 VA VI 7

220 VA VI 7

221 VA VI 10

222 VA VI 11

“อิทธิพลของคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและงานของคณะอนุกรต้องพัฒนาและแพร่กระจายไปทั่วโครงสร้างของชุมชนบาไฮ”²²³

“กิจกรรมสำคัญที่ประเทืองคุณภาพชีวิตของบาไฮคือการพัฒนาธรรมสภาท้องถิ่น เพราะสถาบันนี้ปฏิบัติการในระดับพื้นฐานของสังคมมนุษย์ จึงมีศักยภาพที่จะทำนุบำรุงการเจริญเติบโตของชุมชนบาไฮอย่างสมบูรณ์พูนสุข กล่าวคือไม่ว่าธรรมสภาแห่งชาติและทีมงานจะมีประสิทธิภาพเพียงไร ไม่ว่าคณะกรรมการแห่งชาติจะทำหน้าที่อย่างแข็งแกร่งเพียงไร ฐานที่มั่นคงสำหรับการแพร่ข่าวสารออกไปกว้างไกลจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อธรรมสภาท้องถิ่นเริ่มปฏิบัติงานอย่างแท้จริง”²²⁴

“ในระดับท้องถิ่นของชุมชนบาไฮซึ่งเป็นรากฐานของโครงสร้างบริหารของศาสนานี้เอง ที่เรามักพบว่ายังขาดประสิทธิภาพและความเข้มแข็ง ในระดับนี้เองที่ท่านศาสนิกบาลที่รักยิ่งได้เร่งเร้าอนุกรให้ติดต่อกับธรรมสภาท้องถิ่น กลุ่มบาไฮ ศูนย์ที่โดดเด่นและบาไฮแต่ละคน และช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าของแผนงาน ช่วยการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่รีรอ ใ้ละวางความปลอดภัยของศาสนา กระตุ้นส่งเสริมงานการสอนศาสนาและอาสาสมัคร ทำให้บาไฮรู้สึกถึงความสำคัญของความพยายาม การริเริ่มและความเสียสละของแต่ละบุคคล และสนับสนุนให้พวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมบาไฮและสามัคคีกันในทุกสภาพแวดล้อม โดยการไปเยี่ยมเยียนเป็นระยะอย่างเป็นระบบและโดยอาศัยจุดหมาย

งานที่ขยายตัวอยู่เสมอยังเหลือล้นดังกล่าวตามที่ท่านศาสนิกบาลที่รักยิ่งได้คาดการณ์ไว้ จะดำเนินไปได้อย่างเหมาะสมก็ต่อเมื่ออนุกรสามารถติดต่อกับธรรมสภาท้องถิ่นและคณะกรรมการต่างๆ ในพื้นที่ที่ท่านได้รับมอบหมาย”²²⁵

“อนุกรแต่ละคนที่ได้รับมอบพื้นที่รับผิดชอบ ควรติดต่อกับธรรมสภาท้องถิ่นและบาไฮในท้องถิ่นอื่นๆ ในพื้นที่ของท่าน สนับสนุนและชี้แนะศูนย์กลางเหล่านั้นในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายและรับทราบความเข้มแข็งและจุดอ่อนของบาไฮแต่ละท้องถิ่น”²²⁶

“เหนืออื่นใดอนุกรควรสร้างสัมพันธ์ภาพที่อบอุ่นรักใคร่กับบาไฮในพื้นที่ เพื่อว่าธรรมสภาท้องถิ่นจะอยากหันมาหาพวกเขาเพื่อขอคำแนะนำและความช่วยเหลือ”²²⁷

223 VA VI 11

224 COC no.1344

225 ITC 30 Nov86

226 VA VI 21

“เป็นความรับผิดชอบของธรรมสภาโดยมีคณะกรรมการคอยช่วยเหลือ ที่จะวางแผนและกำกับงานการสอน ศาสนา และดังนั้นพวกเขาจึงต้องกระตุ้นและคลไอบาไฮเต็มความสามารถ อย่างไรก็ตาม ธรรมสภาและ คณะกรรมการต้องมีภาระในการบริหารงาน การสอนศาสนาและภาระอื่นๆ ในทุกแง่วิตชีวิตของชุมชนบาไฮ พวกเขาจึงไม่มีเวลามากตามที่ตนอยากกระตุ้นบาไฮทั้งหลาย

อำนาจและการอำนวยความสะดวกมาจากธรรมสภา แต่พลังที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จอยู่กับบาไฮทั้งหลาย งานหลักของอนุกรคือการช่วยกระตุ้นและปลดปล่อยพลังนี้”²²⁸

บทบาทหน้าที่ร่วมกันของอนุกรฝ่ายปกป้องและเผยแพร่

“ต้องระลึกไว้ด้วยว่า อนุกรทั้งสองฝ่ายนี้มีหน้าที่เสริมกันและกันที่สืบมากจากแหล่งเดียวกัน มีความสัมพันธ์กัน และปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวแทน ผู้ช่วย และผู้ให้คำแนะนำของพระหัตถ์ศาสนาซึ่งปัจจุบัน เปลี่ยนเป็นคณะที่ปรึกษาประจำทวีป”²²⁹

“ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน อนุกรทั้งสองฝ่ายมักจะส่งเสริมเรื่องเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้นหน้าที่หลายอย่าง ของทั้งสองเหมือนกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการสร้างความมั่นคง การอบรมให้ลึกซึ้ง ขึ้นอยู่กับ คณะที่ปรึกษาแต่ละทวีปที่จะกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบให้กับอนุกรแต่ละฝ่าย เพื่อให้บังเกิดความ ร่วมมือกันได้ดีที่สุดในสภาพแวดล้อมของทั้งสองฝ่าย ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่า มักจะเป็นการดีเมื่อ ทานที่ปรึกษา ปรึกษาหารือเรื่องเหล่านี้กับอนุกร

ยิ่งไปกว่านั้นควรระลึกไว้ด้วยว่า หน้าที่เดียวกันเหล่านี้เป็นของธรรมสภาท้องถิ่น ธรรมสภา แห่งชาติ และคณะกรรมการต่างๆ ด้วย ซึ่งในเวลานี้มีความรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงในการดำเนิน แผนงานสอนศาสนา บริหารงาน สร้างความมั่นคงและปกป้องชุมชนบาไฮ ดังนั้นอนุกรควรดูด้วยว่างาน ของตนเสริมงานของสถาบันบริหาร”²³⁰

“งานของคณะอนุกรจะอยู่ภายใต้การกำกับของพระหัตถ์ศาสนาในพื้นที่นั้น และโดยการร่วมมือกับสถาบัน บริหาร อนุกรจะสามารถช่วยกระตุ้นกลุ่มบาไฮและธรรมสภาที่อ่อนแอโดยการไปเยี่ยม”²³¹

227 VA VI 24

228 VA VI 8

229 LG 1988 no.1103

230 LG 1988 no.1107

231 VA VI 14

“แน่นอนอนุกรฝ่ายปกป้องสามารถช่วยการเผยแพร่ศาสนา แต่หน้าที่เบื้องต้นของเขาคือการปกป้อง”²³²

“ในกรณียกเว้น คณะที่ปรึกษาประจำทวีปอาจพบว่าจำเป็นที่จะต้องมอบหมายเรื่องการปกป้องให้อนุกรฝ่ายเผยแพร่”²³³

“มีคำถามหยิบยกขึ้นมาว่า ธรรมนูญท้องถิ่นและบาไฮแต่ละคนจะรู้ได้อย่างไรว่า พวกเขาควรเสนอเรื่องไปให้อนุกรฝ่ายไหน เราคิดว่าเรื่องนี้ควรจัดการในระดับท้องถิ่นโดยอาศัยประสบการณ์และในระหว่างนี้ ธรรมนูญและบาไฮทั้งหลายไม่ควรเป็นห่วงเรื่องนี้มากเกินไป พวกเขาควรรู้สึกมีอิสระที่จะเสนอให้อนุกรฝ่ายไหนก็ได้ และหากอนุกรคิดว่าเรื่องนั้นควรเสนอไปยังอนุกรอีกฝ่าย เขาสามารถผ่านเรื่องนั้นต่อไปได้ หรือแนะนำธรรมนูญหรือบาไฮให้ใช้วิธีใหม่ ซึ่งคล้ายกับสถานการณ์ที่อนุกรคุ้นเคยดีเมื่อพวกเขาเสนอเรื่องมาให้อนุกร ซึ่งเป็นเรื่องที่จะจัดการโดยธรรมนูญแห่งชาติหรือคณะกรรมการแห่งชาติ”²³⁴

“อนุกรควรสนับสนุนบาไฮทั้งส่วนบุคคลและธรรมนูญโดยอาศัยจุดหมายและการเยี่ยมชม และให้พวกเขารู้ว่ารากฐานของกิจกรรมทั้งหมดของเราคือ**ความสามัคคี** อนุกรควรสนับสนุนให้เพื่อนบาไฮ**สามัคคี**กันในทุกสภาพแวดล้อม เพื่อว่างานจะรุดหน้าไปด้วยการเสริมพลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์”²³⁵

“...ควรทำให้บาไฮรู้สึกถึงความสำคัญของความพยายาม การริเริ่มและการเสียสละของแต่ละบุคคล และสนับสนุนให้พวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมบาไฮและ**สามัคคี**กันในทุกสภาพแวดล้อม”²³⁶

“เรามั่นใจว่า คณะที่ปรึกษาจะให้การสนับสนุนและหล่อเลี้ยงรากของชุมชนแต่ละท้องถิ่น โดยการติดต่อกับเพื่อนบาไฮด้วยตนเอง หรือติดต่อผ่านทางอนุกรและผู้ช่วยอนุกร เพาะปลูกและบำรุงดินแห่ง**ความรู้**ในพระธรรมคำสอน และรดด้วยน้ำแห่ง**ความรัก**ในพระบาฮาอูลลาห์ ดังนี้แล้ว ต้นอ่อนจะเติบโตเป็นพฤษชาติที่ยิ่งใหญ่ และออกผลล้ำค่า”²³⁷

232 VA VI 18

233 VA VI 18

234 LG 1988 no.1111

235 VA VI 14

236 VA VI 15

237 VA VI 14

“อนุกรรควรสนับสนุนบาไฮให้**บริจาค**ให้กองทุนต่างๆ ที่ก่อตั้งขึ้นเพราะเงินทุนคือโลหิตของชุมชน และงานไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ นอกจากโลหิตจะไหลเวียนอยู่ตลอด”²³⁸

“ท่านศาสนิกบาลแน่ใจว่า คณะอนุกรรที่แต่งตั้งโดยพระหัตถ์เมื่อเร็วๆ นี้ จะกระตุ้นและ**ช่วยงานสอน** ซึ่งรวมถึงงาน**อาสาสมัคร**และเป็นผู้ค้าจุนและหัวเรียวหัวแรงของธรรมสภาแห่งชาติที่มักมีงานล้นมือและพระหัตถ์ศาสนาที่รับภาระงานบริหารแถมเข้ามาที่ตำแหน่งอันสูงส่งในฐานะที่เป็นพระหัตถ์ศาสนา”²³⁹

“เรามีคำแนะนำสำหรับคุณ นั่นคือ คุณควรทำให้อนุกรของคุณตระหนักในความสำคัญยิ่งที่ท่านศาสนิกบาลให้กับความพากเพียรของ**อาสาสมัคร**ที่จะทำงานในประเทศเป้าหมายที่ศาสนาเพิ่งเข้าไปตั้งรกรากใหม่ๆ เราารู้สึกว่าอาสาสมัครบางคนยังไม่ตระหนักในการรับใช้อันยิ่งใหญ่ที่พวกเขาเป็นตัวแทนของศาสนาในพื้นที่ที่ศาสนาเพิ่งเข้าไปถึง

เราต้องการให้คุณสนใจเรื่องนี้ เพื่อว่าหากคุณคิดว่าสมควรคุณจะทำให้อนุกรรที่คุณแต่งตั้งตระหนักในความสำคัญยิ่งในการติดต่อกับ**อาสาสมัคร** ช่วยให้**อาสาสมัคร**พากเพียรต่อไป และชี้ให้**อาสาสมัคร**เห็นความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา และพวกเขาสามารถทำอะไรได้หากอยู่ที่นั่นต่อไป”²⁴⁰

ในจดหมายลงวันที่ 15 เมษายน ค.ศ.1980 ศูนย์กลางศาสนานานาชาติกล่าวไว้ว่า

“ดังที่คุณทราบแล้ว ปัญหาในการปรับความเข้าใจของอาสาสมัครให้เข้ากับที่ตนเข้าไปอยู่ใหม่ บางครั้งเป็นเรื่องยาก และถ้าไม่มีการปรับความเข้าใจที่เหมาะสม ก็อาจก่อให้เกิดความยุ่งยากอย่างมากสำหรับตัวอาสาสมัครเอง และชุมชนที่อาสาสมัครนั้นเข้าไปรับใช้

สภาพุทธิธรรมสากล...เชื่อว่าในหลายประเทศ ท่านที่ปรึกษาและอนุกรรสามารถช่วยเหลืออาสาสมัครที่เพิ่งเข้ามาในพื้นที่ของตนได้อย่างมาก งานสร้างสรรค์มากมายประเภทนี้ คณะที่ปรึกษาและท่านที่ปรึกษาแต่ละคนในส่วนต่างๆ ของโลกได้ทำมาแล้ว”²⁴¹

บทบาทของอนุกรรฝ่ายเผยแผ่

238 VA VI 15

239 VA VI 16

240 VA VI 16

241 VA V 30

“งานเบื้องต้นของอนุกรฝ่ายเผยแผร์คือการดึงความสนใจของบาไฮมาที่เป้าหมายของแผนงานใดๆ ก็ตามที่วางไว้สำหรับพวกเขา กระตุ้นและช่วยเหลือพวกเขาให้ส่งเสริมงานสอนศาสนาทั้งในวงของการประกาศศาสนา การขยายศาสนา การสร้างความมั่นคง และการอาสาสมัคร สนับสนุนเงินบริจาคให้กองทุนต่างๆ และปฏิบัติตนเป็นเสมือนผู้ซุณนำขบวนครูของศาสนา นำบรรดาครูไปสู่ความสำเร็จใหม่ๆ ของการแพร่กระจายพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าให้กับเพื่อนมนุษย์”²⁴²

บทบาทของอนุกรฝ่ายปกป้อง

“ความจำเป็นในการปกป้องศาสนาให้พ้นจากการโจมตีของศัตรูนั้น บาไฮส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยเห็นคุณค่า... อย่างไรก็ตาม เราารู้ว่าการโจมตีเหล่านี้จะเพิ่มขึ้น จะเกิดขึ้นทุกแห่งหน และจะมีการร่วมมือกันโจมตี ธรรมเนียมของศาสนาของเราบอกเป็นลางไม่เพียงแต่การวางแผนร้ายของศัตรูภายในที่จะเข้มแข็งขึ้น แต่ยังบอกถึงความเป็นอริและการต่อต้านที่จะมาจากศัตรูภายนอกศาสนา ไม่ว่าจะเป็นพระหรือฆราวาส ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อศาสนาที่รักยิ่งของเราเคลื่อนทัพไปข้างหน้าจนได้ชัยชนะในที่สุด ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงคำเตือนของท่านไซกิ เอฟเฟนดิ คณะอนุกรฝ่ายปกป้องควรเฝ้าระวังอยู่ตลอดเวลา คอยจับตาดูบรรดาผู้ที่เรารู้ว่าเป็นศัตรูหรือถูกขับไล่ออกจากศาสนา ใต้สวณกิจกรรมของพวกเขาอย่างรอบคอบ เตือนเพื่อนบาไฮด้วยวิธีที่ฉลาดเกี่ยวกับการต่อต้านศาสนาที่จะมาถึงอย่างเลี่ยงไม่ได้ อธิบายถึงว่าความวิกฤติที่เกิดขึ้นในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าคือพระพรที่แอบแฝงมาเสมอ ตระเตรียมเพื่อนบาไฮสำหรับการต่อสู้อันน่าสะพรึงกลัวที่ถูกกำหนดให้กรีธากองทัพแห่งแสงสว่างเข้าสู่กับอำนาจมืด และเมื่ออิทธิพลของศัตรูแพร่กระจายมาถึงหมู่บาไฮ อนุกรเหล่านี้ต้องเฝ้าระวังแผนการของศัตรูที่จะดับความศรัทธาและบั่นทอนความจงรักภักดีของบาไฮทั้งหลาย ต่อกรกับแผนการเหล่านี้มิให้แพร่อิทธิพลต่อไป โดยการใช้มาตรการที่สุชุมและมีประสิทธิภาพเหนืออื่นใด อนุกรฝ่ายปกป้องควรเอาใจใส่ต่อการอบรมบาไฮให้มีความรู้ลึกซึ้งในพระปฎิญา ให้มีความรักและซื่อสัตย์ต่อพระปฎิญามากขึ้น คอยตอบคำถามต่างๆ ที่กวนใจเพื่อนบาไฮให้เป็นที่ชัดเจนและเปิดเผยตรงตามคำสอน ทำนุบำรุงความศรัทธาและความมั่นใจของพวกเขาให้ลึกซึ้งและเข้มแข็ง ส่งเสริมอะไรก็ตามที่จะช่วยเพิ่มบรรยากาศของความรักและสามัคคีในชุมชนบาไฮ”²⁴³

ความซื่อสัตย์ต่อพระปฎิญา รวมถึงการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระบาฮาอูลลาห์ด้วย อนุกรฝ่ายปกป้องจึงมีบทบาทในการทำนุบำรุงบาไฮให้มีจิตใจเข้มแข็งอยู่ในศีลธรรม ไม่ดำเนินชีวิตออกนอกทำนองคลองธรรม เมื่อบาไฮคนใดมีปัญหาทางด้านนี้ นอกจากอยู่ในความรับผิดชอบของธรรมสภาแล้ว

242 LG 1988 no.1114

243 LG 1988 no.1112

เป็นหน้าที่ของอนุกรฝ่ายปกป้องที่จะคอยช่วยเหลือระดับระบอบบาไฮผู้หนึ่งและปกป้องชุมชนบาไฮ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากความประพฤตินั้นเป็นภัยต่อชื่อเสียงของศาสนา บทบาทนี้อาจทำให้บาไฮในชุมชนระแวงคิดว่า อนุกรเป็นผู้คอยจับผิดความประพฤติของตน อาจทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจและจะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของอนุกร อนุกรฝ่ายปกป้องควรระวังปัญหานี้

“...เราคิดว่า แทนที่จะให้คณะอนุกรไต่สวนชีวิตส่วนตัวของเพื่อนบาไฮ ควรให้คณะอนุกรอบรมบาไฮในหลักธรรมของศาสนา คำกล่าวหาเกี่ยวกับความผิดศีลธรรมหรือไม่ชอบมาพากลในสถานภาพการสมรส ควรจัดการเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ไม่ควรเสาะหาปัญหา”²⁴⁴

การเดินทางไปเยี่ยมท้องถิ่นต่างๆ

“ท่านศาสนนิบาลได้ชี้แจงว่า อนุกรไม่มีข้อบังคับที่จะต้องเดินทางตลอดเวลา อนุกรควรเดินทางเมื่อทำได้ แต่งานที่เหลือควรใช้จดหมาย”²⁴⁵

“จดหมายควรเป็นงานส่วนใหญ่ของคุณ เวลาหรือเงินนั้นมีไม่พอที่จะให้อนุกรเดินทางอยู่ตลอดและก็ไม่ใช่ว่าสิ่งจำเป็น จดหมายสามารถเร่งการดำเนินแผนงานได้อย่างมาก”²⁴⁶

“ท่านศาสนนิบาลให้ขึ้นอยู่กับการไตร่ตรองของพระหัตถ์ศาสนาว่า อนุกรควรไปเยี่ยมท้องถิ่นต่างๆ ก็ครั้งที่ย่อมขึ้นกับว่าเมืองนั้นอยู่ที่ไหนและมีเงินทุนเท่าไร และขึ้นกับความแข็งแรงของชุมชนนั้นด้วย”²⁴⁷

“ธรรมเนียมแห่งชาติเมื่อปรึกษาพระหัตถ์ศาสนาผู้เป็นธงประจำแผนงานเก้าปี ควรใช้ความช่วยเหลือของอนุกรให้เป็นประโยชน์ อนุกรพร้อมครูเดินทางที่คัดเลือกโดยธรรมสภาหรือคณะกรรมการสอนศาสนา ควรได้รับการสนับสนุนอยู่ตลอดให้จัดอบรมที่ศูนย์อบรม และไปเยี่ยมธรรมสภาท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอในโอกาสดังกล่าว ผู้เยี่ยมเยียนไม่ว่าจะเป็นอนุกรหรือครูเดินทางไม่เพียงแต่จะพบกับธรรมสภาท้องถิ่น แต่ควรพบกับบาไฮในชุมชนด้วย ไม่ว่าจะเป็นการพบพร้อมหน้ากันในที่ประชุม หรือพบกับบาไฮบางคนเป็นการส่วนตัวที่บ้านของเขาหากจำเป็น

หัวข้อที่ควรอภิปรายในการประชุมกับธรรมสภาท้องถิ่นและเพื่อนบาไฮควรมีเรื่องเหล่านี้ด้วย

244 LG 1988 no.1113

245 VA VI 20

246 VA VI 21

247 VA VI 24

1. การแพร่กระจายและความเจริญของศาสนาในปัจจุบัน
2. ความสำคัญของบทอธิษฐานบังคับ(อย่างน้อยบทสั้น)
3. ความจำเป็นในการอบรมเด็กบาไฮในคำสอนของศาสนาและสนับสนุนเด็กๆให้ท่องจำบทอธิษฐานบางบท
4. กระตุ้นเยาวชนให้มีส่วนร่วมในชีวิตของชุมชน โดยให้ออกมาพูดเรื่องต่างๆ ฯลฯ และมีกิจกรรมของตนเองถ้าเป็นไปได้
5. ความจำเป็นในการยึดถือกฎของการแต่งงาน กล่าวคือต้องมีพิธีแต่งงานบาไฮ ต้องได้รับความยินยอมจากพ่อแม่ ต้องมีสามีหรือภรรยาคนเดียว ความซื่อสัตย์ภายหลังแต่งงาน ความสำคัญของการละเว้นจากเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์และยาเสพติด
6. กองทุนท้องถิ่นและความจำเป็นที่บาไฮต้องเข้าใจว่า การบริจาคให้กองทุนโดยสมัครใจเป็นทั้งสิทธิพิเศษและข้อผูกมัดทางจิตใจ ควรมีการอภิปรายเกี่ยวกับวิธีต่างๆที่บาไฮสามารถทำได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริจาค และหนทางที่ธรรมนูญท้องถิ่นจะใช้กองทุนของตนเพื่อส่งเสริมประโยชน์ของชุมชนและศาสนา
7. ความสำคัญของงานฉลองบุญสืบเก้าวัน และความจริงที่ว่างานนี้ควรเป็นโอกาสสำหรับความเบิกบานหยรรษา และเป็นศูนย์รวมของชุมชน
8. ลักษณะการเลือกตั้งและการลงปฏิบัติเท่าที่จำเป็น รวมทั้งการสอนวิธีง่ายๆ ในการลงคะแนนสำหรับผู้ที่ไม่รู้หนังสือ เช่น ใช้บ้านหนึ่งเป็นสถานที่สำหรับลงคะแนน และจัดให้บุคคลที่รู้หนังสือคนหนึ่งแม้ว่าจะจะเป็นเด็กก็ตาม ให้อยู่ที่บ้านนั้นตลอดวันหากจำเป็น และ
9. สุดท้ายแต่สำคัญไม่น้อยคือ งานสอนศาสนาซึ่งสำคัญที่สุดทั้งในท้องถิ่นและชุมชนใกล้เคียง รวมทั้งความจำเป็นในการอบรมบาไฮอย่างต่อเนื่องให้ลึกซึ้งในแก่นของศาสนา ควรทำให้บาไฮตระหนักว่าในการสอนศาสนาผู้อื่น พวกเขาไม่ควรมุ่งเพียงจะหาผู้ที่จะมาร่วมศาสนา แต่ควรทำให้พวกเขาเป็นครูและผู้สนับสนุนศาสนาที่กระตือรือร้นด้วย

ประเด็นที่กล่าวมาข้างบนนี้ควรเน้นย้ำมาที่ความสำคัญของธรรมนูญท้องถิ่น ซึ่งควรได้รับการสนับสนุนให้หันมาสนใจหน้าที่ที่สำคัญเหล่านี้ และกลายเป็นหัวใจของชีวิตชุมชนในท้องถิ่นของตน แม้ว่าการประชุมของธรรมนูญท้องถิ่นจะหนักไปด้วยปัญหาต่างๆของชุมชน บาไฮในท้องถิ่นควรเข้าใจความสำคัญของการปรึกษาหารือ และตระหนักว่าพวกเขาต้องกันไปหาธรรมนูญท้องถิ่น ยึดถือคำตัดสินใจและสนับสนุนโครงการของธรรมนูญท้องถิ่น ร่วมมือกับธรรมนูญท้องถิ่นอย่างจริงจังในงานส่งเสริมประโยชน์ของศาสนา

ขอคำแนะนำและการชี้ทางจากธรรมสภาท้องถิ่นเพื่อแก้ปัญหาส่วนตัว ขอให้ธรรมสภาท้องถิ่นตัดสินหากมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างบาไฮในชุมชน”²⁴⁸

อิสระในการทำงานของอนุกร

“ท่านที่ปรึกษาในแต่ละเขตประจำทวีปของตนมีอิสระกว้างขวางในวิธีการทำงานของตน ทำนองเดียวกันพวกเขาควรให้อนุกรมีอิสระในการปฏิบัติงานภายในพื้นที่ของตน ถึงแม้ท่านที่ปรึกษาควรกำกับงานของอนุกรอย่างสม่ำเสมอ อนุกรก็ควรตระหนักว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องรอท่านที่ปรึกษากำกับ ลักษณะงานของอนุกรคือพวกเขาควรปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องตามวิจรรณญาณของตน แม้ว่าจะไม่ได้รับมอบหมายงานที่เฉพาะเจาะจง”²⁴⁹

“หากอนุกรติดต่อกับธรรมสภาท้องถิ่นหรือบาไฮในท้องถิ่นใดไม่ได้ เขาควรหาวิธีของตนเองเพื่อแก้ปัญหา”²⁵⁰

“หากบาไฮเข้าหาผู้ช่วยอนุกรหรืออนุกรเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ผู้ช่วยอนุกรหรืออนุกรต้องตัดสินใจว่า ตนจะแนะนำบาไฮคนนั้นให้เข้าหาธรรมสภา หรือตนจะให้คำแนะนำเอง และตนควรจจะรายงานไปยังท่านที่ปรึกษาหรือธรรมสภาท้องถิ่นหรือไม่ ซึ่งย่อมขึ้นกับว่าเรื่องนั้นเป็นความลับส่วนตัวแค่ไหน ทำนองเดียวกัน ท่านที่ปรึกษาต้องตัดสินใจว่า เรื่องนั้นธรรมสภาแห่งชาติควรรับทราบหรือไม่ โดยทั่วไปแล้วนอกเหนือจากเรื่องที่ควรเป็นความลับส่วนบุคคล การแบ่งปันข้อมูลระหว่างสถาบันของศาสนายังมากเท่าไรยิ่งดี”²⁵¹

“หากอนุกรพบปัญหาใดที่เขาารู้สึกว่าต้องมีการแก้ไข เขาต้องรายงานไปยังพระหัตถ์ศาสนา และหากพระหัตถ์ศาสนาเห็นด้วยก็จะจัดการเรื่องนั้นกับธรรมสภาแห่งชาติ”²⁵²

ในจดหมายเดือนธันวาคม ค.ศ.1971 คณะพระหัตถ์ศาสนาที่อาศัยอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ได้แนะนำว่า “เมื่อมีปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ในระดับท้องถิ่น อนุกรควรเสนอเรื่องไปยังท่านที่ปรึกษาเพื่อว่าท่านที่ปรึกษาอาจจะปรึกษากับธรรมสภาแห่งชาติ”²⁵³

248 VA VI 25

249 VA VI 17

250 VA VI 22

251 LG 1988 no.1116

252 VA VI 35

เนื่องด้วยการรับใช้ของอนุกรมมีข้อจำกัดบางอย่าง เช่น ต้องไม่รับงานบริหารซึ่งเป็นหน้าที่ของ
ธรรมสภาและคณะกรรมการ บางครั้งจึงมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับบทบาทของอนุกร ซึ่งอนุกรสามารถรับใช้
ศาสนาได้ในฐานะที่เป็นบาไฮคนหนึ่ง ศูนย์กลางเผยแพร่นานาชาติได้ชี้แจงไว้ในจดหมายลงวันที่ 5
เมษายน ค.ศ.1981 ดังนี้

“ดังเช่นสมาชิกธรรมสภาแห่งชาติซึ่งมีภาระหนักอยู่แล้วตามหน้าที่ของตน แต่ก็ยังรับใช้ศาสนาในรูปแบบ
อื่นนานปีการ ไม่มีเหตุผลว่าทำไมการรับใช้ของอนุกรควรอยู่ภายใต้ข้อจำกัดพิเศษ ซึ่งอนุกรสามารถรับใช้
ศาสนาได้นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ข้างบน

อนุกรสามารถรับใช้ดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่ออยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของตน แต่มีกิจกรรมอื่นมากมายที่
เขาสามารถทำได้ทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ของเขาในฐานะที่เป็นบาไฮคนหนึ่ง ตัวอย่างการรับใช้ที่เรา
นึกได้ ได้แก่

- เขียนบทความเกี่ยวกับศาสนา
- เป็นวิทยากรที่โรงเรียนฤดูร้อน ที่ประชุม ที่บ้านบาไฮที่จัดสนทนาธรรมะ ที่การพบปะกับ
สาธารณชน หรือพูดออกกรายการวิทยุโทรทัศน์
- เดินทางไปสอนศาสนาไปเยี่ยมเยียนนอกพื้นที่ของตน
- เป็นตัวแทนบาไฮไปเข้าร่วมงานสำคัญที่จัดโดยคนอื่น
- ให้คำแนะนำอย่างมีอหิพในเรื่องที่ตนเป็นผู้ชำนาญ

กิจกรรมเหล่านี้และอื่นๆ สามารถเป็นประโยชน์สำหรับงานของคณะอนุกร แต่มิใช่เป็นงานที่
เจาะจงสำหรับอนุกรเท่านั้นบาไฮทุกคนสามารถทำได้ และไม่มีเหตุผลว่าทำไมอนุกรจะทำไม่ได้ หรือ
ธรรมสภาและคณะกรรมการจะขอให้อนุกรรับใช้ในงานดังกล่าวไม่ได้ในฐานะที่เป็นบาไฮคนหนึ่ง ทุกกรณี
ดังกล่าวอนุกรควรพิจารณาว่า การรับงานนั้นๆ จะเป็นอุปสรรคต่องานของคณะอนุกรหรือไม่ และหากมีข้อ
สงสัย ขอให้ปรึกษากับท่านที่ปรึกษา²⁵⁴

253 VA VI 35

254 VA VI 47

ผู้ช่วยอนุกร

การแต่งตั้ง

“ท่านศาสนนิบาลที่รักยิ่งได้เร่งเร้าอนุกรให้ติดต่อกับบรรณสภาท้องถิ่น กลุ่มบาไฮ ศูนย์ที่โดดเดี่ยวและบาไฮแต่ละคน และช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าของแผนงาน ช่วยการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่รีรอ ฝ่ายระวังความปลอดภัยของศาสนา กระตุ้นส่งเสริมงานการสอนศาสนาและอาสาสมัคร ทำให้บาไฮรู้สึกถึงความสำคัญของความพยายาม การริเริ่มและความเสียสละของแต่ละบุคคล และสนับสนุนให้พวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมบาไฮและสามัคคีกันในทุกสภาพแวดล้อม โดยการไปเยี่ยมเยียนเป็นระยะอย่างเป็นระบบและโดยอาศัยจุดหมาย

งานที่ขยายตัวอยู่เสมออย่างเหลือล้นดังกล่าวตามที่ท่านศาสนนิบาลที่รักยิ่งได้คาดการณ์ไว้ จะดำเนินไปได้อย่างเหมาะสมก็ต่อเมื่ออนุกรสามารถติดต่อกับบรรณสภาท้องถิ่นและคณะกรรมการต่างๆ ในพื้นที่ที่ตนได้รับมอบหมาย แต่อนิจจา ในหลายกรณีสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ มิใช่เพราะว่าอนุกรไม่เต็มใจปฏิบัติงานแต่เป็นเพราะว่าจำนวนท้องถิ่นบาไฮที่พวกเขารับผิดชอบอยู่นั้นมากมายเกินกว่าที่จะติดต่อได้ อย่างเป็นเรื่องเป็นราว”²⁵⁵

ข้างบนนี้คือคำกล่าวของสภาคุณธรรมสากลในปี ค.ศ. 1971 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่อนุกรเผชิญอยู่ ซึ่งมาจากจำนวนท้องถิ่นบาไฮที่เพิ่มจำนวนมากจนรับไม่ไหว ต่อมาในปี ค.ศ. 1973 สภาคุณธรรมสากลได้ประกาศถึงการแก้ปัญหาไว้ว่า

“ดังนั้นเราได้ตัดสินใจเริ่มก้าวต่อไปของการพัฒนาสถาบันนี้และคณะที่ปรึกษาแต่ละทวีปพิจารณาให้อำนาจอนุกรแต่งตั้งผู้ช่วยได้...หน้าที่และวาระของผู้ช่วยอนุกรขึ้นอยู่กับแต่ละคณะที่ปรึกษาตัดสินใจ”²⁵⁶

ต่างจากวาระของการเป็นอนุกรหรือท่านที่ปรึกษาซึ่งกำหนดไว้คราวละ 5 ปี วาระของการเป็นผู้ช่วยอนุกรไม่มีกำหนดตายตัวเป็นมาตรฐาน แต่อนุกรต้องให้ผู้ช่วยของตนทราบว่าวาระของการเป็นผู้ช่วยนั้นสิ้นสุดเมื่อไร ต้องไม่ปล่อยให้ผู้ช่วยเกิดความไม่แน่ใจว่าตนยังเป็นผู้ช่วยอยู่หรือเปล่า

255 ITC 30Nov86

256 ibid

“วาระของการแต่งตั้งควรเป็นช่วงเวลาจำกัดเช่นหนึ่งหรือสองปีและอาจแต่งตั้งต่อได้”²⁵⁷

“เราคิดว่าวาระของการเป็นผู้ช่วยไม่ควรเป็นมาตรฐานเหมือนกันหมด ควรมีความยืดหยุ่น บางคณะที่ปรึกษาอาจต้องการแต่งตั้งผู้ช่วยเป็นวาระที่แน่นอน บางคณะที่ปรึกษาอาจไม่ต้องการ คณะที่ปรึกษาหนึ่งอาจต้องการกำหนดวาระที่แน่นอนในบางพื้นที่เท่านั้น ไม่ใช่ทุกพื้นที่ ในบางกรณีคณะที่ปรึกษาอาจต้องการแต่งตั้งผู้ช่วยสำหรับโครงการบางอย่าง ซึ่งบางโครงการอาจมีระยะเวลาสั้นมาก พวกเขามีโอกาสในเรื่องนี้”²⁵⁸

คณะที่ปรึกษาประจำทวีปจะเป็นผู้กำหนดว่า พื้นที่ไหนควรมีผู้ช่วยเมื่อไรและจำนวนเท่าไร โดยอนุกรเป็นผู้เสนอชื่อผู้ที่ตนอยากแต่งตั้ง เมื่อคณะที่ปรึกษารับรองแล้ว อนุกรจึงแต่งตั้งได้ ยกเว้นในพื้นที่ห่างไกลที่ท่านที่ปรึกษาไม่มีโอกาสได้พบคนที่ถูกเสนอชื่อ ซึ่งท่านที่ปรึกษาอาจให้อนุกรแต่งตั้งผู้ช่วยได้โดยไม่ต้องขอรับการรับรอง

“เมื่ออนุกรคนใดตัดสินใจแล้วว่าเขอยากแต่งตั้งใคร เขาควรเสนอชื่อไปยังท่านที่ปรึกษาคนหนึ่งเพื่อขอรับการรับรอง เมื่อได้รับการรับรองแล้ว เขาจึงให้ผู้นั้นมาเป็นผู้ช่วยได้”²⁵⁹

“...เพราะว่าในทางปฏิบัติ เมื่อคำนึงถึงเวลาและระยะทาง จึงอนุญาตให้ท่านที่ปรึกษาที่รับผิดชอบให้อนุกรที่อยู่ที่นั่นแต่งตั้งผู้ช่วยตามที่ท่านที่ปรึกษาจัดหาให้ โดยไม่ต้องเสนอชื่อมาให้ท่านที่ปรึกษารับรองเป็นรายๆ”²⁶⁰

“การมอบอำนาจไม่จำเป็นต้องให้อนุกรทุกคนในเขต จำนวนผู้ช่วยที่กำหนดให้อนุกรแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเท่ากัน ที่จริงแล้วบางคณะที่ปรึกษาอาจตัดสินใจว่า ในสภาพแวดล้อมในปัจจุบันขอบเขตของตนยังไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งผู้ช่วย เรื่องเหล่านี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะที่ปรึกษาแต่ละทวีป อย่างไรก็ตามเราขอแนะนำให้คุณเริ่มต้นทีละน้อย เพื่อว่าคุณจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ว่า จะให้มีผู้ช่วยเท่าไรที่เหมาะสมทั้งในแง่ของการดูแลชุมชนได้ทั่วถึง และความสามารถของอนุกรที่จะกำกับผู้ช่วยของตน”²⁶¹

257
ibid

258
ibid

259
ibid

260
ibid

261
VA VII 2

บาไฮอาจได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยของอนุกรฝ่ายปกป้องและอนุกรฝ่ายเผยแพร่ในเวลาเดียวกัน การแต่งตั้งผู้ช่วยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งในท้องถิ่นที่มีธรรมชาติเท่านั้น โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ห่างไกลที่อนุกรติดต่อได้ยาก หากมีผู้ช่วยก็จะช่วยงานอนุกรได้มาก พื้นที่รับผิดชอบของผู้ช่วยควรจำกัดอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อว่าผู้ช่วยจะรับผิดชอบหน้าที่ของตนได้ เช่นกันกับอนุกรผู้ช่วยจะไม่มีบทบาทนอกพื้นที่ของตน

“เป็นที่ประจักษ์ว่าอนุกรฝ่ายเผยแพร่มีความต้องการผู้ช่วยมากกว่า อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ควรยับยั้งอนุกรฝ่ายปกป้องมิให้แต่งตั้งผู้ช่วย อาจพบได้ในหลายพื้นที่ว่า การแต่งตั้งผู้ช่วยคนหนึ่งให้รับผิดชอบทั้งสองหน้าที่อาจเพียงพอสำหรับปัจจุบัน แต่เรามองเห็นได้ในวันข้างหน้าสถานการณ์นี้จะเปลี่ยนไป เช่นกันการวางรูปแบบและประสานงานความสัมพันธ์นี้ต้องยืดหยุ่นและขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ของท้องถิ่น”²⁶²

“ท่านที่ปรึกษาอาจพิจารณาขอให้อนุกรมอบหมายให้ผู้ช่วยทำงานในพื้นที่เป้าหมายที่จะก่อตั้งธรรมชาติ”²⁶³

“โดยปกติแล้ว ลักษณะงานของผู้ช่วยที่จำกัดอยู่ในท้องถิ่น ควรช่วยให้ผู้ช่วยทำงานได้โดยไม่ต้องรับเงินทุนช่วยเหลือ”²⁶⁴

“ดังที่เรากล่าวไว้ในจดหมายลงวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ.1973 เราหวังว่างานของผู้ช่วยส่วนใหญ่ไม่ต้องอาศัยเงินทุนช่วยเหลือ แต่ถ้าหากจำเป็น น่าจะชัดเจนว่าเมื่อทำงานให้กับธรรมชาติท้องถิ่น เขาควรได้รับเงินคืนจากกองทุนท้องถิ่น และเมื่อดำเนินโครงการให้กับอนุกร เขาควรได้รับเงินคืนจากกองทุนประจำปี”²⁶⁵

“ผู้ช่วยได้รับการแต่งตั้งโดยอนุกรให้คอยช่วยเหลืองานในพื้นที่เฉพาะ และเขาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นผู้ช่วยเฉพาะในพื้นที่นั้นเท่านั้น เช่นเดียวกับอนุกร ผู้ช่วยปฏิบัติงานโดยตัวคนเดียวมิใช่กลุ่มที่ปรึกษาหารือกัน”²⁶⁶

อนุกรมีความรับผิดชอบที่จะฝึกผู้ช่วยของตน และสามารถแต่งตั้งเยาวชนให้เป็นผู้ช่วยได้ แม้บาไฮที่ยังไม่ลึกซึ้งในศาสนา อนุกรก็อาจแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยได้ โดยหวังว่าจะฝึกให้เขามีความสามารถภายหลัง

262 LG 188 no.1120

263 ITC 30 Nov86

264 ibid

265 ibid

266 ibid

“เป็นที่ชัดเจนว่า ขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในการสร้างความมั่นคงให้กับชุมชนบาไฮคือ การทำให้ธรรมสภา
ท้องถิ่นทั้งหมดแข่งขันเต็มที่ ซึ่งทำได้หลายทาง หนึ่งในที่ปรึกษาประจำทวีปให้อุกรแต่งตั้งผู้ช่วย และ
จากนั้นรับประกันว่า ผู้ช่วยเหล่านี้จะได้รับการฝึกฝนในคำสอนของศาสนาและทำงานของระบบบริหาร
เพื่อว่าพวกเขาจะช่วยเหลือธรรมสภาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ”²⁶⁷

สถานภาพ

“พระหัตถ์ศาสนา ท่านที่ปรึกษา อุกร จัดอยู่ใน “ผู้รู้” ที่นิยามไว้โดยท่านศาสนภิบาลที่รักยิ่ง ดังนั้นทั้งสาม
สัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น และไม่ผิดที่จะอ้างถึงตำแหน่งทั้งสามว่าเป็นสถาบันเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ทั้ง
สามต่างก็เป็นสถาบันต่างหาก”²⁶⁸

“ผู้ช่วยอุกรเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันคณะอุกร”²⁶⁹

พระหัตถ์ศาสนา ท่านที่ปรึกษาและอุกร ต่างก็เป็นสถาบันหนึ่ง ส่วนผู้ช่วยอุกรมิใช่สถาบันต่าง
หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอุกร และผู้ช่วยมีสิทธิ์จะดำรงตำแหน่งบริหารควบคู่กันไปด้วย เช่น อยู่ใน
ธรรมสภาท้องถิ่นหรือคณะกรรมการ ในกรณีที่เขาหรือเธออยู่ในสถาบันบริหารได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยอุกร สภา
ยุติธรรมสากลสนับสนุนให้ผู้ช่วยอยู่ในสถาบันบริหารต่อไป ไม่ต้องลาออก

“ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งสามารถรับใช้ในเวลาเดียวกันเป็นทั้งผู้ช่วยอุกรและสมาชิกในสถาบันบริหาร บาไฮที่มี
ความรู้ในคำสอนและอุทิศตนต่อศาสนาซึ่งทำให้เขาหรือเธอได้เป็นสมาชิกธรรมสภาท้องถิ่น มักจะเป็นผู้ที่
เหมาะสมที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยอุกรด้วย สภายุติธรรมสากลคิดว่า ผู้ช่วยอุกรไม่น่าจะวางมือ
จากงานบริหาร อย่างไรก็ตามเมื่อปรึกษากับคณะธรรมสภาท้องถิ่นของตนแล้วคิดว่าน่าจะวางมือ ความคิด
นั้นควรจะมาจากผู้ช่วยเอง มิใช่ธรรมสภาขอให้ผู้ช่วยวางมือ”²⁷⁰

“การแต่งตั้งบาไฮเป็นผู้ช่วยอุกร มิได้เป็นเหตุผลที่จะยอมรับการขอลาจากธรรมสภาท้องถิ่นของบาไฮผู้
นั้น”²⁷¹

267
ibid

268
LG 1988 no.1078

269
VA VII 2

270
LG 1988 no.1121

271
ITC 28 Aug84

บทบาทหน้าที่

“จุดมุ่งหมายของผู้ช่วยควรเป็นการกระตุ้นและสนับสนุนธรรมชาติของถิ่น เรียกสมาชิกธรรมชาติของถิ่นให้หันมาสนใจความสำคัญของการประชุมอย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนชุมชนให้มาร่วมงานฉลองบุญสืบแก้ววันและวันศักดิ์สิทธิ์ ช่วยอบรมเพื่อนบาไฮให้เข้าใจคำสอนอย่างลึกซึ้ง และช่วยการปฏิบัติหน้าที่ของอนุกร”²⁷²

“ในสถาบันของศาสนา (อนุกรและผู้ช่วย) ที่เข้าถึงทุกท้องถิ่นประกอบด้วยบาไฮที่มั่นคงที่รู้จักพื้นที่ที่ตนรับใช้ และคุ้นเคยกับปัญหาและศักยภาพในพื้นที่...เป็นสถาบันที่ออกแบบไว้สำหรับกระตุ้นบาไฮให้ศึกษาพระธรรมคำสอน และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิต”²⁷³

“เกี่ยวกับหน้าที่ในการกระตุ้นกลุ่มบาไฮ บาไฮที่อยู่โดดเดี่ยว รวมทั้งธรรมชาติของถิ่น ไม่เพียงแต่คณะกรรมการแห่งชาติดูแลเรื่องนี้เท่านั้น แต่เมื่อเร็วๆ นี้ อนุกรและผู้ช่วยในพื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกเข้ามารับผิดชอบอย่างมากในการสนับสนุนบาไฮเป็นการส่วนตัว กระตุ้นความพยายามของบาไฮที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเหล่านี้”²⁷⁴

ในการช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของอนุกร ผู้ช่วยสามารถมีบทบาทหลากหลายและสร้างสรรค์ ผู้ช่วยอาจได้รับมอบความรับผิดชอบให้ช่วยงานของอนุกรโดยทั่วไป หรือได้รับเฉพาะงานเจาะจง เช่น การกระตุ้นความสนใจมากขึ้นที่ชั้นเรียนเด็ก การพัฒนากิจกรรมเยาวชน การส่งเสริมสตรีให้มีส่วนร่วมในชุมชนมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นอนุกรมีแนวทางมากมายที่จะให้ผู้ช่วยช่วยงานเพื่อรับประกันว่า ชุมชนบาไฮพัฒนาไปด้วยดีและเป้าหมายของแผนงานได้รับการเอาใจใส่ อนุกรมีความรับผิดชอบในการดูแลงานของผู้ช่วย และบางโอกาสอาจขอให้ผู้ช่วยทำงานบางอย่างในนามของเขา เช่น ประชุมกับธรรมชาติของถิ่นเพื่อแจ้งข้อมูลบางอย่างให้ชุมชน อย่างไรก็ตามผู้ช่วยควรมีอิสระในการทำงานและการริเริ่มของตัวเอง และที่จริงแล้วบทบาทของผู้ช่วยต้องใช้ความคิดริเริ่มอย่างมากที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไว้ข้างบน

“ดูเหมือนไม่มีความจำเป็นพิเศษที่อนุกรจะให้ผู้ช่วยประชุมกับธรรมชาติของถิ่นในนามของตน เพราะการประชุมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของงานผู้ช่วยอยู่แล้ว ผู้ช่วยควรพบกับธรรมชาติของถิ่นตามหน้าที่ปกติแต่ละครั้งโดย

272 LG 1988 no.1118

273 ITC 30 Nov86

274 ibid

ไม่ต้องมีคำสั่งพิเศษจากอนุกร แต่แน่นอน หากอนุกรขอให้เขาประชุมกับธรรมสภาเกี่ยวกับบางเรื่อง เขาจะทำตามนั้น

เราหวังว่าคำวิจารณ์เหล่านี้จะมีส่วนช่วยคณะที่ปรึกษา และเราคิดว่าเราควรเน้นว่า งานในระดับนั้นควรเป็นแบบกันเองเท่าที่เป็นไปได้ การกำหนดขอบเขตรับผิดชอบและอำนาจที่ตายตัวหรือการเน้นข้อแตกต่างมากเกินไประหว่างสถาบันนี้กับสถาบันนั้น ไม่เพียงแต่ไม่จำเป็น แต่ยังเป็นภัยต่อบรรยากาศของการร่วมมือและสนับสนุนกัน ซึ่งจำเป็นต่อความก้าวหน้าของงาน”²⁷⁵

ผู้ช่วยจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลในท้องถิ่นของตนกับอนุกรได้อย่างดี โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อนุกรเข้าไปหาได้ยาก แต่ลักษณะและความถี่ที่ผู้ช่วยจะรายงานไปยังอนุกร ขึ้นอยู่กับอนุกรแต่ละคนว่าตนจำเป็นต้องรายงานไปยังท่านที่ปรึกษาแค่ไหน ดังที่สภายุติธรรมสภาตกลงแล้วว่า

“อนุกรยิ่งรายงานไปยังท่านที่ปรึกษาแค่ไหน ท่านที่ปรึกษาก็จะคุ้นเคยกับสถานการณ์ของศาสนาที่ท่านนั้นเวลาที่ปรึกษาหารือกับธรรมสภาแห่งชาติ”²⁷⁶

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ช่วยอนุกรกับธรรมสภาท้องถิ่น

“จุดมุ่งหมายหลักของการรับใช้ของผู้ช่วยคือ การทำนุบำรุงสัมพันธ์ภาพที่รักใคร่ บรรยากาศของความไว้วางใจกัน และการนับถือกันและกันกับธรรมสภาท้องถิ่นในพื้นที่ของตน”²⁷⁷

“ผู้ช่วยที่เป็นสมาชิกธรรมสภาแห่งชาติหรือคณะกรรมการ มิได้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสถาบันนั้น และเขามีหน้าที่ที่เหมือนกับสมาชิกคนอื่น ๆ คือรักษาความลับของการปรึกษาหารือของสถาบันและเรื่องที่ธรรมสภาถือว่าเป็นความลับแน่นอนผู้ช่วยสามารถเป็นสมาชิกธรรมสภาท้องถิ่น แต่งานของเขาในฐานะที่เป็นผู้ช่วยคือ การช่วยให้ธรรมสภาปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและกลมกลืน ซึ่งจะสำเร็จได้ยากหากเขาทำให้ธรรมสภาารู้สึกว่าเขากำลังรายงานเรื่องที่เป็นความลับทุกอย่างให้อนุกร ในทางตรงข้าม เขาควรทำทุกอย่างเพื่อทำนุบำรุงบรรยากาศของการร่วมมือด้วยความรักและอบอุ่นระหว่างธรรมสภาท้องถิ่นและอนุกร”²⁷⁸

275 ibid

276 ibid

277 ibid

278 LG 1988 no.1112

ผู้ช่วยควรได้รับการชี้แจงให้เข้าใจบทบาทของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้ช่วยคนนั้นเป็นสมาชิกชมรมสภาท้องถิ่นด้วยเรื่องส่วนใหญ่ที่ปรึกษาหารือกันในที่ประชุมของชมรมสภาจะเป็นงานของศาสนาทั่วไปที่ผู้ช่วยสามารถบอกกับอนุกรและบาสคนอื่นได้ มีส่วนน้อยที่เป็นความลับที่ไม่ควรออกไปนอกชมรมสภา ผู้ช่วยควรแยกบทบาทของตนให้ออกว่า งานไหนเป็นของผู้ช่วยหรือเป็นของสมาชิกชมรมสภา

“ผู้ช่วยสามารถปฏิบัติหน้าที่พร้อมกันในทั้งสองแขนงของระบบบริหาร ดังนั้นหากชมรมสภาแห่งชาติหรือชมรมสภาท้องถิ่นขอบาสที่เป็นผู้ช่วยให้ทำงานเฉพาะอย่างหนึ่ง ชมรมสภากำลังขอเขาในฐานะที่เขาเป็นบาสคนหนึ่ง มิใช่ในฐานะที่เป็นผู้ช่วย”²⁷⁹

279 ITC 28 Aug84

บทบาทระหว่าง
สถาบันแขนงขวา(ผู้รู้)
และแขนซ้าย(ผู้ปกครอง)

“ในคัมภีร์ อัดห์ (คัมภีร์แห่งพระบัญญัติ) พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงลิขิตไว้ว่า ขอพรจะมีแต่ผู้ปกครองและผู้รู้ในอัลบาศา และในการพาดพิงถึงวรรคนี้ท่านศาสนภิบาลที่รักยิ่งได้เขียนไว้เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 1931 ในวัฏจักรศักดิ์สิทธิ์นี้ ผู้รู้คือพระหัตถ์ศาสนา คือครูและผู้แพร่กระจายพระธรรมคำสอนของพระองค์ที่มีได้ดำรงตำแหน่งพระหัตถ์ศาสนา แต่ก็ได้บรรลุถึงความเป็นเอกในงานสอน สำหรับผู้ปกครองหมายถึงสมาชิกสภาผู้พิทักษ์ท้องถิ่น สภาผู้พิทักษ์แห่งชาติ และสภาผู้พิทักษ์นานาชาติ หน้าที่ของแต่ละดวงวิญญาณเหล่านี้จะถูกกำหนดในอนาคต

พระหัตถ์ศาสนา ท่านที่ปรึกษา อนุกร จัดอยู่ในผู้รู้ที่นิยามไว้โดยท่านศาสนภิบาลที่รักยิ่ง²⁸⁰

“เราได้สังเกตเห็นว่า พระหัตถ์ศาสนา ท่านที่ปรึกษา และคณะอนุกรบางครั้งถูกพาดพิงโดยมิตรสหายว่าเป็นแขนแต่งตั้งของระบบบริหาร ต่างจากสภาผู้พิทักษ์สากล ธรรมสภาแห่งชาติและธรรมสภาท้องถิ่น ซึ่งเป็นแขนเลือกตั้ง แม้คำอธิบายนี้จะจริงเมื่อคำนึงถึงวิธีการก่อตั้งสถาบันเหล่านี้ มิตรสหายก็ควรเข้าใจว่ามีใช่เพียงแต่การแต่งตั้งเท่านั้นที่ทำให้สถาบันพระหัตถ์ศาสนา ท่านที่ปรึกษาและคณะอนุกร แตกต่างออกไป ตัวอย่างเช่น มีบาไฮมากมายที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการในแขนเลือกตั้ง

ความแตกต่างที่เด่นกว่าคือ ผู้ปกครองในศาสนาปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะ แต่ผู้รู้ปฏิบัติภารกิจเบื้องต้นโดยตัวคนเดียว²⁸¹

การร่วมมือกันระหว่างแขนขวาและแขนซ้าย

“การปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสมและสัมพันธ์กันอย่างกลมกลืนระหว่างสถาบันที่เป็นผู้ปกครองและผู้รู้ในหมู่ประชาชนแห่งบาศา คือ การบรรลุอำนาจหน้าที่ที่มอบหมายจากพระผู้เป็นเจ้าโดยสมบูรณ์²⁸²

280 VA II 1

281 VA II 3

282 VA V 17

“ท่านที่ปรึกษา คณะอนุกรและผู้ช่วยในด้านหนึ่ง ธรรมนูญแห่งชาติและธรรมนูญท้องถิ่น และ คณะกรรมการในอีกด้านหนึ่ง ล้วนเป็นเครื่องมือที่ทรงอำนาจสำหรับงานสอน ด้วยการร่วมมือกันอย่าง เต็มที่ระหว่างพวกเขาและด้วยความสามัคคีในการปฏิบัติงาน สถาบันเหล่านี้จะได้รับพรและอำนาจอย่าง อุดม การร่วมมือและอุทิศตนด้วยความรักที่หน่วยงานเหล่านี้แสดงเป็นตัวอย่างและความสามัคคีที่พวกเขา แสดงให้ประจักษ์ในการเสริมและกำกับความพยายามของมิตรสหายอย่างมีประสิทธิภาพ จะปลดปล่อย พลังธรรมอย่างล้นหลามซึ่งจะเติมพลังให้บาไฮทั้งหลายที่เสนอการรับใช้อันมีค่าที่สุดให้กับศาสนาที่พวกเขาอุทิศตนให้”²⁸³

“ในการดำเนินแผนงานนั้น ควรจะมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างธรรมนูญแห่งชาติ คณะกรรมการและ ธรรมนูญท้องถิ่นในด้านหนึ่ง ท่านที่ปรึกษา อนุกรและผู้ช่วยในอีกด้านหนึ่งหากสภาพแวดล้อมอำนวย แ่ง หนึ่งของการร่วมมือนี้อาจเป็นการชุมนุมกันระหว่างท่านที่ปรึกษา อนุกร ธรรมนูญแห่งชาติและ คณะกรรมการ เพราะทุกคนเหล่านี้จะต้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานตามแผน ทุกคนจะได้คุ้นเคยกับ รายละเอียดของแผนงาน และในเวลาเดียวกันก่อให้เกิดบรรยากาศของความอุทิศร่วมกัน ซึ่งจำเป็นสำหรับ การดำเนินงานให้สำเร็จ”²⁸⁴

“ปัญหาทุกอย่างที่อาจเกิดขึ้นระหว่างสองสถาบัน ควรปรึกษาหารือกันและไม่ควรปล่อยไว้”²⁸⁵

การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างแขนขวาและแขนซ้าย

“การแบ่งปันบันทึกการประชุมของธรรมนูญแห่งชาติให้กับคณะที่ปรึกษาประจำทวีป ขึ้นอยู่กับธรรมนูญ แห่งชาติ ซึ่งธรรมนูญแห่งชาติอาจแบ่งปันบันทึกการประชุมทั้งหมดหรือบางส่วน อย่างไรก็ตามไม่ เหมาะสมที่คณะที่ปรึกษาประจำทวีปจะแบ่งปันบันทึกการประชุมของตนให้กับธรรมนูญแห่งชาติ รายงาน เฉพาะเรื่องจากคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและคณะอนุกรควรที่จะเพียงพอสำหรับธรรมนูญแห่งชาติ”²⁸⁶

“สภายุติธรรมนูญสากลหวังว่า ความร่วมมือกันอย่างสนิทสนมระหว่างท่านที่ปรึกษาและธรรมนูญแห่งชาติจะ เป็นพันธมิตรที่แข็งแกร่งอย่างไม่เปิดโอกาสให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างทั้งสองโดยการแลกเปลี่ยนรายงาน อย่างสม่ำเสมอ แลกเปลี่ยนรายงานที่ส่งมาจากอนุกรและคณะกรรมการแห่งชาติ...และโดยปรึกษาหารือ

283 ITC 30 Nov86

284 ITC 28 Aug84

285 VA V 11

286 VA V 22

กันอย่างอิสระ เปิดเผยและด้วยความรักระหว่างสถาบันทั้งสองนี้ซึ่งขาดไม่ได้สำหรับระบบบริหารบาไฮ เรา
แน่ใจว่าพระพรจะหลังไหลมาและเป้าหมายจะสำเร็จลุล่วง”²⁸⁷

“เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแบ่งปันข้อมูลกันอย่างบริบูรณ์โดยไม่รีรอตั้งที่อธิบายไว้ในประมวลการทำงานของ
อนุกรที่แจกจ่ายในวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ.1969 วิธีจะรับประกันการแบ่งปันข้อมูลนี้ควรตกลงกันระหว่าง
ท่านที่ปรึกษาและธรรมสภาแห่งชาติ ซึ่งวิธีอาจแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่”²⁸⁸

“การแลกเปลี่ยนรายงานระหว่างสองสถาบันนั้นสำคัญ และรายงานเหล่านี้ควรเป็นฐานที่มั่นคงและแน่นอน
สำหรับการปรึกษาหารือ โดยวิธีนี้ธรรมสภาแห่งชาติจะคุ้นเคยกับความรู้สึกและทัศนคติของอนุกรในแต่ละ
พื้นที่ และสามารถเสนอไปยังท่านที่ปรึกษาว่า ตนต้องการการรับใช้และความช่วยเหลืออะไรจากอนุกรใน
พื้นที่นั้น”²⁸⁹

“ธรรมสภาเป็นผู้วางแผนงานและอำนวยความสะดวก แต่แผนงานเหล่านี้ควรให้ท่านที่ปรึกษาและอนุกรทราบอย่าง
ดี เพราะหนทางหนึ่งที่เราจะช่วยธรรมสภาได้คือ การเร่งเร้าบาไฮอย่างต่อเนื่องให้สนับสนุนแผนงาน
ของธรรมสภา หากธรรมสภาแห่งชาติกำหนดเป้าหมายหนึ่งให้สำคัญที่สุดสำหรับปีนั้น อนุกรควรระลึก
เป้าหมายนี้ไว้เสมอเมื่อติดต่อกับบาไฮทั้งหลาย และควรกระตุ้นให้บาไฮสนใจและสนับสนุนแผนงานของ
ธรรมสภาแห่งชาติอย่างกระตือรือร้น”²⁹⁰

“แม้ว่าอนุกรสามารถได้รับข้อมูลจากธรรมสภาแห่งชาติและคณะกรรมการแห่งชาติ แหล่งข้อมูลเบื้องต้น
ของเขาเกี่ยวกับชุมชนควรมาจากการที่เขาติดต่อกับธรรมสภาท้องถิ่น กลุ่มบาไฮ และบาไฮแต่ละคน
โดยตรง ด้วยวิธีนี้ท่านที่ปรึกษาและธรรมสภาแห่งชาติจะได้รับประโยชน์จากข้อมูลสองแหล่งเกี่ยวกับชุมชน
คือจากอนุกรและคณะกรรมการแห่งชาติ”²⁹¹

“เป็นหน้าที่ของธรรมสภาท้องถิ่นและธรรมสภาแห่งชาติที่จะเสนอเรื่องเกี่ยวกับการปกป้องศาสนาไปยัง
อนุกร ซึ่งมีใช้เพียงเรื่องของการละเมิดพระปฏิญญาที่อาจเกิดขึ้น แต่รวมถึงปัญหาความแตกสามัคคีใน
ชุมชน การตัดสินใจเลือกตั้ง หรือเรื่องอื่นๆ ที่คุณคิดว่า การชี้แนะและคำแนะนำของอนุกรฝ่ายปกป้องจะ

287 VA V 17

288 VA VI 35

289 VA VI 37

290 VA V 20

291 VA VI 22

ช่วยสถาบันของศาสนาได้ อนุกรจะแจ้งให้คณะที่ปรึกษาประจำทวีปรับทราบ และจากนั้นท่านที่ปรึกษาจะดำเนินการที่คิดว่าจำเป็น”²⁹²

“แนวทางที่นโยบายในปัจจุบัน (ค.ศ.1977) กำหนดไว้ให้มันเพียงพอ และเมื่อมีความรู้สึกว่าการขาดการร่วมมือกัน ก็เป็นเพราะว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างสถาบันยังไม่เพียงพอ”²⁹³

ท่านที่ปรึกษาและธรรมนูญแห่งชาติ

“แต่ละประเทศที่มีท่านที่ปรึกษาอาศัยอยู่ ควรตระหนักในคุณค่าพิเศษนี้ แต่ละธรรมนูญแห่งชาติที่มีท่านที่ปรึกษาพร้อมที่จะปรึกษาดูด้วยได้เสมอ ควรขอความคิดเห็นจากท่านบ่อยๆ และให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อคำแนะนำของท่าน โดยที่ไม่สละอำนาจส่วนไหนของธรรมนูญแห่งชาติเอง เราหวังว่าธรรมนูญแห่งชาติและสมาชิกธรรมนูญแห่งชาติแต่ละคน จะเอาใจใส่ต่อคำพูดของท่านที่ปรึกษาอย่างจริงจัง”²⁹⁴

“ในทุกกรณี การตัดสินใจที่จะมีผลกระทบต่อศาสนา ควรปรึกษากับท่านที่ปรึกษาอย่างถ้วนทั่วด้วยน้ำใสใจจริงเสียก่อน”²⁹⁵

“ท่านที่ปรึกษาศาสนาไม่ควรถูกยั่วยุให้แสดงทรรศนะต่อธรรมนูญแห่งชาติในเรื่องที่ท่านถือว่าสัมพันธ์กับความได้เสียอย่างมหันต์ของศาสนา”²⁹⁶

“คณะท่านที่ปรึกษาประจำทวีปและอนุกร มิได้บริหารกิจการของชุมชน การตัดสินใจในเรื่องเหล่านี้ขึ้นอยู่กับธรรมนูญ และทุกคนต้องเชื่อฟัง อย่างไรก็ตามเมื่อคำตัดสินใจเหล่านั้นจะมีผลกระทบต่อความผาสุกของอนุกรหรือมีผลได้เสียอย่างมหันต์ต่อศาสนา ควรปรึกษากับท่านที่ปรึกษาอย่างเต็มที่ด้วยน้ำใสใจจริง หลังจากตัดสินใจไปแล้ว หากท่านที่ปรึกษารู้สึกว่า เป็นเรื่องที่ร้ายแรง และเกิดความเสี่ยงต่อศาสนา ท่านที่ปรึกษาอาจขอให้ธรรมนูญแห่งชาติพิจารณาการตัดสินใจนั้นใหม่ หรืออาจรายงานเรื่องนั้นไปยังพระหัตถ์ศาสนาในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ท่านที่ปรึกษาสามารถเลือกทางใดทางหนึ่งหรือทั้งสองทาง”²⁹⁷

292 VA VI 23

293 VA VI 33

294 VA V 18

295 VA V 19

296 VA V 19

297 VA V 21

“หากมีการขอร้องจากท่านที่ปรึกษาให้พิจารณาใหม่ ธรรมนูญแห่งชาติควรเปิดการอภิปรายเรื่องนั้นอีกครั้ง และหลังจากปรึกษาหารือกันเพิ่มเติมแล้ว ซึ่งน่าจะปรึกษากับท่านที่ปรึกษาด้วย ธรรมนูญแห่งชาติอาจจะยกเลิก ดัดแปลงหรือยืนยันคำตัดสินเดิม”²⁹⁸

“ผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกธรรมนูญไม่ควรอยู่ในที่ประชุมเมื่อธรรมนูญจะทำการตัดสินใจ ดังนั้นไม่เหมาะสมที่อนุกร หรือท่านที่ปรึกษาจะอยู่เฝ้าสังเกตการณ์ตลอดการประชุมของธรรมนูญ”²⁹⁹

ธรรมนูญแห่งชาติและอนุกร

ในฐานะที่เป็นบ่าไฮคนหนึ่ง อนุกรก็ต้องเชื่อฟังและอยู่ภายใต้การปกครองของธรรมนูญแห่งชาติ แต่ในแง่การทำงานในฐานะที่เป็นอนุกร อนุกรจะเป็นผู้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือธรรมนูญแห่งชาติ โดยมีได้ขึ้นกับธรรมนูญแห่งชาติ แต่ขึ้นกับท่านที่ปรึกษา อนุกรควรแลกเปลี่ยนข้อมูลกับธรรมนูญแห่งชาติ อย่างสม่ำเสมอโดยไม่เสนอคำแนะนำ แต่จะเสนอคำแนะนำนั้นไปยังท่านที่ปรึกษา และในทางกลับกัน ธรรมนูญแห่งชาติจะไม่ขออนุกรให้รับงานบางอย่างในฐานะที่เป็นอนุกร แต่อาจขอผ่านทางท่านที่ปรึกษา ยกเว้นงานบางอย่างที่ธรรมนูญสามารถขอให้อนุกรทำได้โดยตรงในฐานะที่เขาเป็นบ่าไฮคนหนึ่ง ดังที่กล่าวไว้ท้ายบทที่ 11 ตอนท้ายของหัวข้อ “อิสระในการทำงานของอนุกร”

“อนุกรควรส่งรายงานและข้อเสนอแนะไปยังท่านที่ปรึกษา มิใช่ส่งไปให้ธรรมนูญแห่งชาติหรือ คณะกรรมการแห่งชาติโดยตรง เป็นไปได้ที่ท่านที่ปรึกษาอาจปฏิเสธหรือดัดแปลงข้อเสนอแนะนั้น หรือถ้า ท่านที่ปรึกษายอมรับก็จะส่งต่อไปให้ธรรมนูญแห่งชาติ ซึ่งธรรมนูญแห่งชาติอาจตัดสินใจปฏิเสธข้อเสนอ นั้นก็ได้ เพราะถ้าอนุกรให้ข้อเสนอแนะโดยตรงต่อคณะกรรมการแห่งชาติ ก็จะได้ประโยชน์จากความรู้ และประสบการณ์ในวงกว้างกว่าที่อนุกรรู้ และจะเป็นการลัดวงจรและบั่นทอนอำนาจของทั้งท่านที่ปรึกษา และธรรมนูญแห่งชาติ”³⁰⁰

“ธรรมนูญแห่งชาติสามารถเสนอไปยังท่านที่ปรึกษาว่าตนต้องการการรับใช้และความช่วยเหลือจากอนุกร ในพื้นที่นั้น”³⁰¹

298 VA V 21

299 VA V 20

300 VA VI 31

301 VA VI 27

“หากเกิดเหตุการณ์ที่ว่า ธรรมนูญแห่งชาติพิจารณาว่า การกระทำของอนุกรคนหนึ่งเป็นอันตรายต่อศาสนาในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน ก็ควรเสนอเรื่องนั้นไปยังท่านที่ปรึกษาทันทีเพื่อให้ท่านที่ปรึกษาดัดสันใจหรือทำอะไรบางอย่าง ไม่ควรให้เรื่องนั้นข้ามท่านที่ปรึกษาไป การไม่รู้จักความจริงบางอย่างเกี่ยวกับงานของอนุกรคนนั้น ธรรมนูญแห่งชาติอาจรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และอาจทำสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหามากขึ้นในพื้นที่นั้น”³⁰²

“ธรรมนูญแห่งชาติไม่ควรตัดสินสิทธิ์เลือกตั้งของอนุกรเพียงเพราะว่าตนสงสัยในความเหมาะสมและประสิทธิภาพของผู้นั้นในฐานะที่เป็นอนุกร การลงความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของอนุกรอยู่ในความรับผิดชอบของท่านที่ปรึกษาโดยสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม อนุกรสามารถถูกลงโทษเหมือนบาไฮคนอื่นเกี่ยวกับการกระทำของเขาในฐานะที่เป็นบาไฮคนหนึ่ง รวมทั้งการถูกตัดสินสิทธิ์เลือกตั้งหากมีเหตุผลสมควรที่จะลงโทษรุนแรงถึงขั้นนี้ อย่างไรก็ตาม การใช้การลงโทษนี้เป็นทางออกสุดท้าย และจะใช้ก็ต่อเมื่อได้ปรึกษาหารืออย่างเต็มที่กับท่านที่ปรึกษาแล้วเท่านั้น”³⁰³

อนุกรและคณะกรรมการแห่งชาติ

“มีปัญหาจำนวนหนึ่งถามมาเกี่ยวกับงานของท่านที่ปรึกษาและอนุกร และมีการเสนอแนะว่าอนุกรควรได้รับอนุญาตให้ทำงานกับธรรมนูญแห่งชาติและคณะกรรมการแห่งชาติอย่างสม่ำเสมอ เราได้พิจารณาปัจจัยต่างๆ อย่างรอบคอบอีกครั้งและขอตัดสินว่าเราายังยึดถือหลักการที่ว่า การปรึกษาหารือโดยตรงดังกล่าวควรมีได้เฉพาะในกรณียกเว้น มิใช่ทำได้ตามปกติ”³⁰⁴

“หากธรรมนูญแห่งชาติตกลงด้วย อาจเป็นการดีถ้าอนุกรจะประชุมกับคณะกรรมการแห่งชาติเป็นบางโอกาส เพื่อชี้แจงสถานการณ์ในพื้นที่ให้ชัดเจน และเปลี่ยนข้อมูลและข้อคิดอย่างถ้วนทั่วแต่ไม่ควรทำอย่างสม่ำเสมอ

...หากทำเช่นนั้นจะเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อการทำงานของสองสถาบันนี้ และเป็นการบั่นทอนการร่วมมือกันที่สำคัญยิ่งระหว่างคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและธรรมนูญแห่งชาติ อีกทั้งเป็นการกระจายพลังงานและเวลาของอนุกรที่เข้ามาทำกับคณะกรรมการแห่งชาติที่ละน้อย เป็นการแย่งหน้าที่ของ

302 VA V 22

303 VA V 16

304 VA VI 29

ธรรมนูญแห่งชาติ หรืออนุกรรมาจกลายเป็นเพียงครูเดินทางที่ถูกส่งไปมาภายใต้การกำกับของ คณะกรรมการหรือธรรมนูญแห่งชาติ”³⁰⁵

“เป็นที่อนุญาตและนำปรารถนาอย่างยิ่ง หากมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยตรงอย่างสม่ำเสมอระหว่าง คณะกรรมการและอนุกรร”³⁰⁶

“คณะกรรมการแห่งชาติไม่ควรโต้ตอบจดหมายกับอนุกรรโดยตรงอย่างเป็นทางการในฐานะที่เขาเป็นอนุกรร เนื่องด้วยคุณอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของธรรมนูญแห่งชาติ...การขออนุกรรให้รับใช้เรื่องใดควรส่งไปยัง ธรรมนูญแห่งชาติ พร้อมกับขอให้ธรรมนูญแห่งชาติเสนอเรื่องไปยังพระหัตถ์ศาสนา (ปัจจุบันเป็นท่านที่ปรึกษา) ในทวีปนั้น”³⁰⁷

“ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อเริ่มดำเนินงานในแต่ละปี หรือเวลาอื่นในปีนั้น เมื่อจะมีการวางแผนงานใหม่ มักมีประโยชน์ หากจัดให้มีการปรึกษาหารือระหว่างอนุกรร ธรรมนูญแห่งชาติ คณะกรรมการสอนศาสนาแห่งชาติและแห่ง ภาค ก่อนแผนงานนั้นจะคลอดออกมา”³⁰⁸

“หากอนุกรรทำงานกับชุมชนแล้วพบว่า งานสอนศาสนาค้างค้ำเพราะคณะกรรมการแห่งชาติไร้ ประสิทธิภาพ เขาควรรายงานรายละเอียดไปยังท่านที่ปรึกษา ผู้ซึ่งจะตัดสินใจว่าจะเสนอเรื่องให้ธรรมนูญ แห่งชาติหรือไม่”³⁰⁹

อนุกรรและธรรมนูญท้องถิ่น

“ธรรมนูญแห่งชาติควรสนับสนุนทุกวิถีทางให้อนุกรรและธรรมนูญท้องถิ่นร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด แต่ไม่ จำเป็นว่าอนุกรรจะต้องมาเข้าร่วมการประชุมธรรมนูญท้องถิ่นทุกครั้ง การประชุมบางโอกาส ตัวอย่างเช่น ธรรมนูญท้องถิ่นต้องการอภิปรายเรื่องเกี่ยวกับความก้าวหน้าของศาสนาในบางพื้นที่ การมาร่วมประชุม ของอนุกรรจะมีส่วนช่วย แต่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของธรรมนูญท้องถิ่นว่าจะให้อนุกรรมาร่วมประชุมหรือไม่

305 VA VI 29-30

306 VA VI 30

307 VA VI 32

308 VA VI 32

309 VA V 10

แน่นอนเมื่อไหร่ก็ตามที่อนุกรรผู้รู้สึกว่าจำเป็นต้องปรึกษาหารือกับธรรมสภาท้องถิ่น เขาสามารถขอธรรมสภาท้องถิ่นให้ประชุมเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยเฉพาะโดยมีเขาร่วมประชุมด้วย”³¹⁰

“สถาบันที่มาจาก การเลือกตั้ง มีความรับผิดชอบและอำนาจในการตัดสินใจดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารของศาสนา ท่านที่ปรึกษาและอนุกรรมีความรับผิดชอบเบื้องต้นในการปกป้องและเผยแพร่ อย่างไรก็ตาม สถาบันที่มาจาก การเลือกตั้ง ควรขยับขอความช่วยเหลือและคำแนะนำจากท่านที่ปรึกษาและอนุกรร”³¹¹

“เมื่อธรรมสภาท้องถิ่นเริ่มต้นทำงานได้อย่างเหมาะสม มิได้หมายความว่าธรรมสภาท้องถิ่นนั้นไม่ต้องการพึ่งการรับใช้และงานของอนุกรรและผู้ช่วยอนุกรร ผู้ซึ่งจะใช้แรงกระตุ้นและ دلใจต่อไปแก่ธรรมสภา แก่กิจกรรมบาไฮต่างๆ ในท้องถิ่นและบาไฮแต่ละคนด้วย”³¹²

“ไม่จำเป็นที่ท่านที่ปรึกษาหรืออนุกรรจะต้องได้รับความยินยอมจากธรรมสภาแห่งชาติก่อนที่จะติดต่อกับธรรมสภาท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันบริหารและท่านที่ปรึกษาและอนุกรร ควรเป็นไปด้วยเจตคติของมารยาท ความนับถือและความเข้าใจ ดังนั้นเมื่ออนุกรรต้องการพบกับธรรมสภาท้องถิ่นทั้งอนุกรรและธรรมสภาท้องถิ่นควรพยายามกำหนดเวลาประชุมล่วงหน้าให้เป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่าย ไม่จำเป็นที่คณะที่ปรึกษาประจำทวีปจะต้องแจ้งให้ธรรมสภาแห่งชาติทราบ ว่า เมื่อไรอนุกรรกำลังทำงานกับธรรมสภาท้องถิ่นในพื้นที่ของพวกเขา อย่างไรก็ตามเป็นที่คาดหวังว่า สัมพันธภาพด้วยน้ำใสใจจริงระหว่างคณะที่ปรึกษาประจำทวีปและธรรมสภาแห่งชาติจะคงอยู่ และคณะที่ปรึกษาประจำทวีปจะแบ่งปันข้อมูลให้ธรรมสภาแห่งชาติที่ตนคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของธรรมสภาแห่งชาติ”³¹³

“เราคิดว่าสำคัญที่จะต้องเน้นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอนุกรรและธรรมสภาท้องถิ่นไม่ควรติดขัดเพราะข้อบังคับ วิธีการให้ข้อมูลไม่ว่าจะเป็นบันทึกการประชุมหรืออื่นๆ ไม่ใช่เรื่องบังคับ...ความสัมพันธ์ระหว่างอนุกรรและธรรมสภาท้องถิ่นไม่ควรเป็นเรื่องของสิทธิใดๆ แต่ควรเป็นการร่วมมือกันอย่างจริงจังด้วยความรัก ดังที่ท่านศาสนนิกบาลกล่าวไว้ว่า หลักการของศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า มิใช่บังคับแต่เป็นมิตรภาพที่ถ่อมตน มิใช่เผด็จการแต่เป็นการปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยด้วยความรัก”³¹⁴

310 LG 1988 no.1125

311 VA V 10

312 ITC 30 Nov86

313 VA VI 23

314 LG 1988 no.1126

“อำนาจและการอำนวยความสะดวกมาจากธรรมชาติ แต่พลังที่จะทำงานให้สำเร็จอยู่กับบาไฮทั้งหลาย งานหลักของอนุกรคือการช่วยกระตุ้นและปลดปล่อยพลังนี้ นี่คือนิยามสำคัญและหากอนุกรจะปฏิบัติงานนี้ให้ดี พวกเขาต้องไม่เข้าไปยุ่งกับงานบริหาร ตัวอย่างเช่น เมื่ออนุกรกระตุ้นบาไฮให้เป็นอาสาสมัคร เขาควรให้บาไฮที่ต้องการไปอาสาสมัครเข้าหาคณะกรรมการที่เหมาะสมที่จะวางโครงการให้ ท่านที่ปรึกษาอนุกรไม่ควรวางโครงการอาสาสมัครและการเดินทางสอนศาสนาด้วยตนเอง ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า คณะอนุกรควรทำงานอย่างใกล้ชิดในระดับรากของชุมชน โดยการแนะนำ กระตุ้นและช่วยเหลือบาไฮแต่ละคน กลุ่มบาไฮและธรรมชาติท้องถิ่น ท่านที่ปรึกษารับผิดชอบในการกระตุ้น ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือธรรมชาติแห่งชาติและยังทำงานกับบาไฮแต่ละคน กลุ่มบาไฮและธรรมชาติท้องถิ่นด้วย”³¹⁵

“บางครั้งธรรมชาติเข้าใจคำแถลงผิดไปที่ว่า ท่านที่ปรึกษาและอนุกรเกี่ยวข้องกับงานสอนศาสนา ไม่เกี่ยวกับการบริหาร โดยหมายความว่า พวกเขาจะไม่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการบริหารนี้เป็นความเข้าใจที่ผิดทีเดียว สิ่งหนึ่งที่ท่านที่ปรึกษาและอนุกรควรเฝ้าดูและรายงานคือ การปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมของสถาบันบริหารต่างๆ คำแถลงที่ว่าพวกเขาไม่ต้องเกี่ยวข้องกับการบริหาร หมายความว่าพวกเขาไม่บริหารงาน พวกเขาไม่กำกับหรือจัดระบบงานการสอนศาสนา ไม่ตัดสินเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับความขัดแย้งหรือปัญหาส่วนบุคคล ความรับผิดชอบทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในขอบเขตรับผิดชอบของธรรมชาติต่างๆ แต่ถ้าอนุกรพบว่าธรรมชาติท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง เขาควรบอกธรรมชาติท้องถิ่นให้ดูที่พระทำคำสอนเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ทำนองเดียวกัน หากอนุกรทำงานกับชุมชนแล้วพบว่า งานสอนศาสนาคั่งค้างเพราะคณะกรรมการแห่งชาติไร้ประสิทธิภาพ เขาควรรายงานรายละเอียดไปยังท่านที่ปรึกษาผู้ซึ่งจะตัดสินใจว่าจะเสนอเรื่องให้กับธรรมชาติแห่งชาติหรือไม่หากธรรมชาติปฏิบัติงานไม่เหมาะสม ท่านที่ปรึกษาไม่ควรลังเลที่จะปรึกษาหารือกับธรรมชาติแห่งชาติเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างเปิดเผยด้วยความรัก”³¹⁶

315 VA VI 21-2

316 VA V 10

วิวัฒนาการของระบบบริหารบาไฮ

ในสมัยของพระบาฮาอุลลาห์ ภายหลังจากการเปิดเผยพระคัมภีร์คิตาบี อัคดัส ซึ่งระบุถึงการก่อตั้ง
 ธรรมสภา มีบาไฮในอิหร่านขอทำตามข้อกำหนดในคัมภีร์นี้ แต่พระบาฮาอุลลาห์ไม่อนุญาตเพราะถือว่ายังไม่
 ถึงเวลาอันควรที่จะก่อตั้งธรรมสภาท้องถิ่นเพราะจะก่อให้เกิดความโกลาหลที่เป็นอันตรายต่อชีวิตของ
 บาไฮ³¹⁷ ถึงแม้ระบบแห่งโลกที่พระบาฮาอุลลาห์ระบุไว้ในคัมภีร์อัคดัสยังไม่ได้เริ่มต้นในตอนนั้น แต่ดู
 เหมือนว่าพระองค์ได้เริ่มอบรมหลักการบางอย่างของระบบแห่งโลกนี้เช่นการปรึกษาหารือ³¹⁸ ซึ่งเห็นได้จาก
 บางครั้งที่พระองค์บ้ายเบียงไม่ยอมชี้แนะเมื่อถูกถาม แต่กลับบอกให้สาวกปรึกษาหารือกันในเรื่องนั้นๆ เช่น
 ครั้งหนึ่งพระหัตถ์ศาสนาเคยถามพระองค์ว่า ตนควรอาศัยอยู่ที่ไหนในเปอร์เซีย คำตอบคือ ให้พระหัตถ์
 ศาสนาปรึกษากับบาไฮบางคนที่มีมั่นคงในศาสนา และถือตามคำตัดสินใจนั้น

มาถึงสมัยของพระอับดุลบาฮา พระองค์ได้เริ่มให้บาไฮก่อตั้งธรรมสภาท้องถิ่นเป็นขั้นตอนฝึกหัด
 ซึ่งยังไม่สมบูรณ์แบบตามหลักการ พระอับดุลบาฮาได้สั่งการให้พระหัตถ์ศาสนาก่อตั้งธรรมสภาท้องถิ่น
 เตหะรานซึ่งเป็นธรรมสภาแห่งแรกของโลก³¹⁹ ครั้งนั้นพระหัตถ์ศาสนามีได้ประกาศบอกบาไฮทุกคน แต่เชอู
 บาไฮผู้เป็นที่รู้จักดีจำนวนหนึ่งในเมืองเตหะรานมาลงคะแนนซึ่งพระหัตถ์ศาสนาเป็นสมาชิกถาวรของ
 ธรรมสภาและมีสิทธิออกเสียง 2 เสียงในการปรึกษาหารือ ต่อมาภายหลังพระอับดุลบาฮาได้เปลี่ยนให้ทุก
 คนมีสิทธิออกเสียงเดียว

ครั้งหนึ่งบาไฮชาวเคิร์ดได้แปลธรรมเนียมพันธ์ของพระบาฮาอุลลาห์เป็นภาษาอาหรับ พระอับดุลบาฮา
 ทรงแก้ไขบทแปลนั้นด้วยพระองค์เอง และจากนั้นทรงกำชับให้บาไฮผู้แปลนำไปให้ธรรมสภาให้การรับรอง
 ก่อนจะตีพิมพ์ ซึ่งเป็นการอบรมให้บาไฮเห็นความสำคัญและอำนาจของธรรมสภา³²⁰

ธรรมเนียมสำคัญที่พระอับดุลบาฮาให้ไว้เป็นมรดกสำหรับระบบแห่งโลกในอนาคตคือ พิณัยกรรม
 ซึ่งเป็นผลมาจากการปะทะสัมพันธ์กันทางวิญญาณระหว่างพระองค์และพระบาฮาอุลลาห์ พิณัยกรรมนี้กับ

317 Rev. IV p.321

318 Rev. IV p.290

319 Rev. IV p.290-1

320 BA 23

คัมภีร์คีตาปี อัคคัส คือคลังที่เก็บรักษาองค์ประกอบของอารยธรรมสุวรรณค์ และเป็นกฎบัตรของระบบแห่งโลกใหม่ซึ่งได้เริ่มต้นอย่างเป็นทางการในสมัยของท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

“ผลงานสร้างสรรค์ที่ปลดปล่อยมาจากกฎของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งมีชาบและคำริอยู่ในปัญญาของพระอับดุลบาสา ผลจากปฏิกิริยาทางจิตนี้ได้ให้กำเนิดเครื่องมือที่พิจารณาได้ว่าเป็นกฎบัตรของระบบแห่งโลกใหม่ ซึ่งเป็นทั้งความรุ่งโรจน์และพันธสัญญาของยุคศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ ดังนั้นพินัยกรรม (ของพระอับดุลบาสา) อาจได้รับการแซ่ซ้องว่า เป็นผลของการปะทะสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งระหว่างพระผู้ถ่ายทอดพลาณภาพตามเจตนาสุวรรณค์กับพระผู้เป็นพาหนะที่รับพลาณภาพนั้น...เราต้องระลึกไว้เสมอว่าเจตนาที่ยังไม่ถึงของพระบาฮาอุลลาห์ได้มีชาบอยู่ในความประพัตติของพระอับดุลบาสา และแรงจูงใจของทั้งสองพระองค์สมควรสมานกันอย่างแน่นแฟ้นอย่างที่ว่า การพยายามแยกคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ออกจากระบบใดๆ ที่พระผู้เป็นแบบอย่างของคำสอนเดียวกันนี้ได้สถาปนา เท่ากับเป็นการปฏิเสธหนึ่งในหลักธรรมมูลฐานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของศาสนา”³²¹

“พินัยกรรมของพระอับดุลบาสาและคัมภีร์คีตาปี อัคคัส คือคลังสำคัญที่เก็บรักษาองค์ประกอบอันประณีตค่ามิได้ของอารยธรรมสุวรรณค์ ซึ่งการสถาปนาอารยธรรมนี้คือบทบาทหน้าที่เบื้องต้นของศาสนาบาไฮ การศึกษาข้อกำหนดในเอกสารที่ศักดิ์สิทธิ์นี้จะเปิดเผยสัมพันธ์ภาพอันใกล้ชิดระหว่างทั้งสอง รวมทั้งจุดประสงค์และวิธีการที่พร่ำสอนไว้เหมือนกัน...ที่จริงแล้วผู้ที่อ่านคัมภีร์อัคคัสอย่างรอบคอบและบากบั่นจะค้นพบได้ไม่ยากว่า บางวรรคในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดได้คาดการณ์ถึงสถาบันต่างๆ ที่พระอับดุลบาสาบัญญัติไว้ในพินัยกรรมของพระองค์ โดยการปล่อยบางเรื่องโดยไม่ระบุหรือกำหนดข้อบังคับไว้ในคัมภีร์แห่งกฎดูเหมือนว่าพระบาฮาอุลลาห์ได้ตั้งใจเหลือช่องว่างไว้ในแผนงานของยุคศาสนาของพระองค์ ซึ่งข้อกำหนดที่ชัดเจนในพินัยกรรมของพระอับดุลบาสาได้เติมเต็มช่องว่างนั้น”³²²

“เนื้อหาในพินัยกรรมของพระอับดุลบาสานั้นมากมายเกินกว่าบาไฮรุ่นปัจจุบัน (ค.ศ. 1930) จะเข้าใจได้ และต้องอาศัยเวลาอย่างน้อยหนึ่งศตวรรษเมื่อนำมาปฏิบัติจริง ก่อนที่ชุมชนทรัพยากรปัญญาที่ซ่อนเร้นอยู่ในนั้นจะเปิดเผยออกมาได้”³²³

321 WOB 144

322 WOB 4

323 VA A 1

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้นำทางการปฏิบัติงานของบาไฮให้ตรงกับแนวทางที่ให้ไว้ในพระธรรม ซึ่งท่านได้ชี้แจงไว้ในปี ค.ศ.1929 แนวทางที่ท่านชี้แนะบาไฮทั่วโลกให้พัฒนาระบบบริหารนั้น มิใช่เป็นสิ่งที่ท่านคิดขึ้นมาเอง แต่ยึดถือตามพินัยกรรมและคัมภีร์อัครดัส

“บาไฮทุกคนควรระลึกไว้ว่า ระบบบริหารบาไฮมิใช่สิ่งที่คิดขึ้นมาเองแล้วนำมายึดเยียดให้กับบาไฮทั่วโลก หลังจากมรณภาพของพระอับดุลบาสา แต่เป็นระบบที่สืบอำนาจมาจากพินัยกรรมของพระอับดุลบาสา และได้รับการบัญญัติไว้อย่างเจาะจงในธรรมจารึกจำนวนนับไม่ถ้วน และลักษณะสำคัญบางอย่างของระบบอิงอยู่กับข้อกำหนดในคัมภีร์คิตาบี อัครดัส ดังนั้นระบบนี้จึงประสานสัมพันธ์หลักการที่วางไว้โดยพระบาสาอูลลาห์และพระอับดุลบาสา และเชื่อมอยู่กับหลักธรรมของศาสนาอย่างสลายออกไม่ได้”³²⁴

ในสมัยของท่านศาสนิกบาล ระบบบริหารบาไฮได้พัฒนามาจนมีสถาบันแขนงาและสถาบันแขนงช้ายให้เห็น นั่นคือมีธรรมสภาท้องถิ่น ธรรมสภาแห่งชาติ มีพระหัตถ์ศาสนาและคณะอนุกรภายหลังจากที่สภายุติธรรมได้นำทางโลกบาไฮ สถาบันแขนงาและสถาบันแขนงช้ายได้เติบโตและแตกกิ่งก้านมากขึ้น ในปีค.ศ.1972 สภายุติธรรมสากลได้ชี้ให้โลกบาไฮเข้าใจว่า สถาบันแขนงาและแขนงช้ายมีฐานะอันสูงส่งที่ถูกกำหนดให้เป็นสถาบันที่จะสถาปนาสันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุด สถาปนาสหพันธรัฐแห่งโลก เป็นระบบแห่งโลกของพระบาสาอูลลาห์ ซึ่งบาไฮต้องพยายามปฏิบัติงานให้ตรงตามหลักการของระบบ ดังนั้นบาไฮควรตระหนักในความสำคัญนี้ และต้องไม่คิดว่าสถาบันต่างๆ ของศาสนา เช่น ธรรมสภาท้องถิ่นเป็นเหมือนกับการก่อตั้งสมาคมหรือชมรมที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม

“สถาบันพระหัตถ์ศาสนา คณะที่ปรึกษา พร้อมกับสถาบันบริหารของศาสนาถูกกำหนดให้เป็นบ่อเกิดของความเข้มแข็งและเกื้อกูลสำหรับกันและกัน และสำหรับโลกบาไฮ เพื่อก่อกำเนิดสันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่ผู้ก่อตั้งศาสนาของเราใฝ่ปรารถนาอย่างแรงกล้าและได้ทนทุกข์ทรมานความโหดร้ายตลอดชีวิตของพระองค์เพื่อให้ได้มา สิ่งทำทนายสำหรับเราในฐานะที่เป็นสมาชิกของสถาบันเหล่านี้คือ การพยายามสุดชีวิตโดยอาศัยความช่วยเหลือที่พระบาสาอูลลาห์สัญญาไว้ เพื่อแสดงความรักและสามัคคีที่พระองค์ตั้งความหวังไว้อย่างสูง และขาดไม่ได้สำหรับการสถาปนาระบบแห่งโลกของพระองค์”³²⁵

324 WOB 5

325 VA V 11

“เมื่อองค์ประกอบและสถาบันของระบบเริ่มปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีชีวิตชีวา ระบบนี้ยืนยันคำกล่าวอ้างและสถิติความสามารถของตนจนได้รับการพิจารณาว่า ไม่เป็นแต่เพียงแกน แต่เป็นแบบแผนของระบบแห่งโลกใหม่ที่ถูกร่างขึ้นให้โอบล้อมมนุษยชาติทั้งปวงเมื่อครบกำหนดเวลา”³²⁶

หาที่เปรียบเทียบได้ในประวัติศาสตร์ศาสนาของโลก

ระบบบริหารบาไฮแตกต่างจากทุกสิ่งทีพระศาสดาองค์ใดในอดีตเคยสถาปนาไว้ เนื่องด้วยพระบาฮาอุลลาห์ทรงเปิดเผยหลักธรรมสถาปนาสถาบันต่างๆ ของระบบ แต่งตั้งผู้ตีความหมายพระธรรมคำสอนของพระองค์ และทรงประสาทอำนาจให้กับองค์กรที่จะนำบทบัญญัติของพระองค์มาใช้ นั่นคือสภายุติธรรมสากลซึ่งจะเป็นสถาบันที่รับประกันเอกภาพของศาสนาไม่ให้เกิดออกเป็นนิกาย และป้องกันความเสื่อมของสถาบัน ไม่มีคัมภีร์ของศาสนาใดอีกในอดีตที่มีข้อกำหนดที่เปรียบได้กับพระบัญญัติที่สืบทอดระบบบริหารต่อไปในอนาคต แม้ศาสนาที่เด่นๆ ของโลกอย่างเช่น ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ หรือศาสนาพุทธ ก็ไม่มีสิ่งใดเทียบได้กับคัมภีร์แห่งพระบัญญัติของพระบาฮาอุลลาห์ หรือพันธกรรมของพระอับดุลบาฮา ไม่มีคัมภีร์ใดของศาสนาในอดีตที่ประสาทอำนาจให้ผู้ใดหรือสถาบันใดอย่างเพียงพอที่จะอ้างว่า ตนมีสิทธิตีความพระคัมภีร์อย่างไม่มีใครโต้แย้งได้ หรือมีอำนาจพอที่จะสยบผู้ที่คอยโต้แย้งจนแตกแยกออกเป็นนิกายมากมายตราบจนปัจจุบันนี้

ต่างจากศาสนาทั้งหลายในอดีตที่แตกออกเป็นนิกายภายในเวลาไม่กี่สิบปีภายหลังจากพระศาสดาล่วงลับไป แม้ว่าศาสนาบาไฮตะเผชิญความวิฤติมากมายตั้งแต่เริ่มต้นศาสนาทั้งจากศัตรูภายนอกและศัตรูภายใน ซึ่งบัดนี้เวลาผ่านไปหนึ่งศตวรรษแล้ว เอกภาพของศาสนาก็ยังมั่นคงอยู่ไม่แตกเป็นนิกาย ชุมชนบาไฮประกอบด้วยสมาชิกที่มีภูมิลำเนาที่หลากหลายนานาชาติ ทุกชนชั้น ทุกวัฒนธรรม และทุกศาสนา ซึ่งบางศาสนามีภูมิลำเนาที่เป็นปรปักษ์กันมานับพันปี อย่างที่ไม่มีอำนาจใดในโลกที่จะเปลี่ยนความเกลียดชังระหว่างพวกเขาให้เป็นความรักได้ แต่บุคคลเหล่านี้สามารถรวมตัวสามัคคีกันได้ปรับตัวเข้าหากันและทำงานร่วมกันได้ด้วยอำนาจของพระบัญญัติของพระบาฮาอุลลาห์ เพื่อจะก่อสร้างระบบบริหารบาไฮให้เติบโตขึ้นเป็นอารยธรรมใหม่ของโลก

326
WOB 144

เป็นระบบที่ประสานธรรมะและการบริหารเข้าด้วยกัน

“การแยกหลักการบริหารของศาสนาออกจากคำสอนด้านศีลธรรมและมนุษยธรรม เท่ากับเป็นการทำลายแก่นร่างของศาสนา เป็นการแยกที่จะก่อให้เกิดการแตกสลายขององค์ประกอบและการดับสิ้นของศาสนา”³²⁷

ต่างจากความรู้สึกทั่วไปของประชาชนที่ว่า สถาบันศาสนามีหน้าที่อบรมธรรมะให้ประชาชนและไม่มีอะไรต้องยุ่งเกี่ยวกับสถาบันทางโลก หรือการดำเนินศาสนกิจเป็นเรื่องต่างหากจากการบริหารกิจการทางโลก ระบบบริหารบาไฮสาธิตให้เห็นว่าทั้งสองส่วนจำเป็นต้องประสานเข้าด้วยกันเป็นปฏิบัติการที่เปี่ยมไปด้วยพลังสร้างสรรค์ จึงจะสามารถก่อสร้างอารยธรรมขั้นสูงสุดบนพิภพนี้ได้ นั่นคือการสถาปนาสหพันธรัฐแห่งโลกบาไฮ ในการดำเนินงานบริหารของบาไฮ เราเห็นได้ว่างานฉลองบุญสืบแก้ววันเริ่มต้นด้วยการสวดมนต์อธิษฐานเพื่อรับแรงดลใจที่จะเกื้อหนุนการปรีกษาหรือในภาคต่อไป การประชุมบาไฮทุกครั้งเริ่มต้นด้วยการสวดมนต์ทำสมาธิ เพื่อวิงวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสริมพลังปัญญาของผู้ร่วมปรีกษาหรือต่อจากนั้นก็ใช้ปัญญาปรีกษาหรือกันตามหลักบาไฮ ซึ่งผู้ร่วมปรีกษาหรือจะต้องฝึกฝนความสามารถและคุณธรรมอย่างสูง เช่น เจตนาอันบริสุทธิ์ จิตใจอันผ่องใส ไม่ยึดมั่นถือมั่น ถ่อมตน อดทนต่อความยากลำบาก ความรักใคร่ปรองดอง มารยาท เกียรติ ความรอบคอบ ความพอประมาณ การเป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี ฯลฯ ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 เพื่อจะดำเนินการปรีกษาหรือและบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำสมาธิมิใช่เป็นเพียงการแยกตัวอยู่คนเดียว แต่มีบทบาทสำคัญในการบริหารกิจการต่างๆ ในระบบบริหารบาไฮ ซึ่งจะเติบโตเป็นระบบแห่งโลกในอนาคต

“โดยสมาธิสิ่งประดิษฐ์จึงเกิดขึ้นได้ ภารกิจที่ยิ่งใหญ่ดำเนินไปได้โดยอาศัยสมาธิ การปกครองดำเนินไปได้ อย่างราบรื่นโดยอาศัยสมาธิ มนุษย์เข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าโดยอาศัยสมาธิ”³²⁸

หาที่เปรียบไม่ได้ในประวัติศาสตร์การปกครองของโลก

ระบบบริหารบาไฮไม่เพียงแต่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ของศาสนา แต่ยังหาที่เปรียบไม่ได้ในประวัติศาสตร์การปกครองของโลกด้วย ระบบบริหารบาไฮผสมผสานข้อดีของระบอบการปกครองสามระบบอันเป็นที่ยอมรับของโลก โดยจัดข้อเสียในระบบเหล่านั้นออกไป

327 WOB 5

328 PT 175

ข้อดีของประชาธิปไตยที่เด่นอยู่ในระบบบริหารบาไฮคือการเลือกตั้งบาไฮกำหนดให้ไม่มีการสมัครรับเลือกตั้ง จึงทำให้ประชาชนมีอิสระเต็มที่ที่จะเลือกใครก็ได้ การสมัครรับเลือกตั้งหรือการเสนอชื่อเป็นการจำกัดอิสรภาพของผู้ลงคะแนน สมมติว่าในห้องหนึ่งมีผู้แทนได้ 1 คน และมีผู้สมัครเป็นผู้แทน 5 คน ในกรณีนี้ประชาชนถูกบังคับให้เลือกใครคนหนึ่ง ใน 5 คนนั้น ซึ่งพวกเขาอาจจะอยากเลือกคนอื่นที่ไม่อยู่ใน 5 คนนั้นก็ได้ เพราะพวกเขาคิดว่า 5 คนนั้นไม่มีใครเลยที่จะเป็นผู้นำที่ดีแต่ก็ต้องจำใจเลือกหรือไม่ก็ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง หลังจากมีการเลือกตั้งธรรมชาติขึ้นมาเป็นผู้ปกครองแล้ว บาไฮทุกคนก็มีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าเขาจะเป็นคนใหญ่โตหรือต่ำต้อยในการเสนอความคิดเห็นหรือร้องทุกข์ต่อธรรมชาติ ซึ่งโอกาสพิเศษที่จัดไว้สำหรับการนี้คืองานฉลองบุญสืบแก้ววัน นอกจากโอกาสพิเศษนี้แล้ว บาไฮทุกคนก็สามารถเข้าหาธรรมชาติในเวลาอื่นได้หากมีเรื่องรีบด่วนจำเป็น

ข้อเสียของประชาธิปไตยคือ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่ได้รับเลือกตั้งต้องขึ้นอยู่กับประชาชน เพราะถ้าหากผู้ปกครองไม่ทำให้ประชาชนกลุ่มที่เลือกตนขึ้นมาพอใจ ตนก็เกรงว่าคราวหน้าจะไม่ได้รับเลือก ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความไม่ยุติธรรมในสังคมได้ เพราะผู้แทนราษฎรมีแนวโน้มจะถือว่าประโยชน์ของประชาชนกลุ่มนั้นสำคัญกว่าประโยชน์ของส่วนรวม นอกจากนี้ยังเปิดช่องให้กลุ่มที่แย่งอำนาจกันใช้วิธีปลุกระดมประชาชนมากกดดันผู้ปกครองที่เป็นฝ่ายปรปักษ์กับตน ระบบบริหารบาไฮกันข้อเสียเหล่านี้ออกไป เพราะธรรมชาติปฏิบัติหน้าที่ตามมโนธรรมของตนเป็นหลัก และมีได้ขึ้นอยู่กับประชาชน เช่นบาไฮคนหนึ่งมีข้อเสนออย่างหนึ่งต่อธรรมชาติ และมีบาไฮอีก 20 คน เสนออีกอย่างหนึ่งต่อธรรมชาติ ธรรมชาติไม่จำเป็นต้องเอาตามเสียงส่วนใหญ่ของประชาชนเสมอไป ธรรมชาติอาจตัดสินใจตามที่คนเดียวนั้นเสนอตามที่ 20 คนเสนอ หรือเอาทั้งสองอย่างมาผสมกัน หรือไม่เอาทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับมโนธรรมของธรรมชาติว่าเห็นอะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ด้วยลักษณะเช่นนี้ การใช้วิธีปลุกระดมคนหมู่มากมาเรียกร้องหรือกดดันผู้ปกครองจึงไม่มีในระบบบริหารบาไฮ

แม้ว่าธรรมชาติมีอำนาจเช่นนี้ มีอำนาจที่ไม่จำเป็นต้องเอาตามเสียงส่วนใหญ่ของประชาชน ก็มีได้หมายความว่า เป็นเผด็จการหรือจะเสื่อมไปเป็นเผด็จการ เนื่องด้วยบาไฮแต่ละคนที่เป็นสมาชิกธรรมชาติไม่มีอำนาจหรือสิทธิพิเศษอะไรเหนือกว่าบาไฮคนอื่น เพราะอำนาจอยู่ที่สถาบันธรรมชาติ มิได้อยู่ที่สมาชิกคนใดของธรรมชาติ ซึ่งจะมีการเลือกตั้งธรรมชาติใหม่ทุกปี และก็ไม่มีบาไฮ 9 คนใดสามารถรวมทีมกันเข้ามาเพื่อกุมอำนาจของธรรมชาติ เพราะการเลือกตั้งบาไฮไม่มีการสมัครรับเลือกตั้งหรือเสนอชื่อ นอกจากนี้ธรรมชาติทั้งหลายก็ไม่มีอำนาจโดยสมบูรณ์ แต่ก็ยังขึ้นอยู่กับสภาพุติธรรมสากลเดียวกัน ซึ่งเป็นศูนย์กลางที่ได้รับประกันจากพระเจ้าว่าไม่มีผิดพลาด

ส่วนบาไฮ “ผู้รู้” ที่อยู่ในสถาบันแขนงวิชาซึ่งมักจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเด่นในชุมชนบาไฮ ก็ไม่ควรเป็นที่เข้าใจผิดหรือสับสนกับพระหรือนักบวชของศาสนาในอดีต บรรดานักบวชทั้งหลายมีอำนาจหน้าที่หลายอย่างเช่น การบริหารศาสนกิจ การตีความในคัมภีร์ การออกกฎ การตัดสินคดี ทำพิธีทางศาสนา ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นภาระหน้าที่ที่ล้นมือเกินกว่าบุคคลใดจะแบกรับได้หมด แม้แต่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ผู้ได้รับการประสาทอำนาจจากสวรรค์ยังไม่มีหน้าที่ในการออกกฎ เพราะหน้าที่นี้เป็นของสภายุติธรรมสากล การมีบทบาทหน้าที่มากมายเหล่านี้ของนักบวชทำให้เลยเถิดกลายเป็นการรวบอำนาจ เผด็จการ และนักบวชเหล่านี้เองที่เป็นต้นเหตุทำให้ศาสนาแตกแยกออกเป็นนิกายเพราะต่างก็ตีความหมายในคัมภีร์ต่างกัน แต่สำหรับท่านที่ปรึกษาและอนุกร แม้จะเป็นผู้รู้ และเป็นที่เคารพนับถือของธรรมสภา ซึ่งธรรมสภาจะขอความช่วยเหลือและคำปรึกษาแนะนำจากพวกเขา แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่มีอำนาจในการบริหาร ไม่มีอำนาจในการตีความพระวจนะ ไม่มีอำนาจในการออกกฎหรือตัดสินคดี และเมื่อธรรมสภาตัดสินอะไรไป พวกเขาก็ต้องเชื่อฟังธรรมสภาเหมือนบาไฮคนอื่น ๆ

สภายุติธรรมได้อธิบายลักษณะเด่นนี้ของระบบบาไฮไว้ในปี ค.ศ.1972 ว่า

“ในจดหมายลงวันที่ 14 มีนาคม ค.ศ.1927 ถึงธรรมสภาอิสตันบูล เลขานุการของท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้อธิบายในนามของท่านเกี่ยวกับหลักปฏิบัติของศาสนาโดยอาศัยเสียงส่วนใหญ่ ท่านได้ชี้ให้เห็นว่า “บุคคลบางคนก็ถือว่าตัวเองมีความรู้เหนือกว่าและมีตำแหน่งสูงกว่า ได้ก่อให้เกิดความแตกแยกอย่างไร” และ “บุคคลที่ทำเป็นว่าตนเก่งกว่าคนอื่นทั้งหมดและมักจะเป็นเหตุของการพิพาทอะไร” ท่านกล่าวต่อไปว่า “ขอความสรรเสริญจงมีแด่ พระผู้เป็นเจ้าของโลกทั้งปวงที่พระองค์ได้จัดสรรคณะที่บงการและไม่ยอมใครของผู้รู้และผู้ชาญลาด ได้ปลดปล่อยการอ้างของบุคคลใดว่าเกณฑของตนนั้นถูกต้อง ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นที่ยอมรับว่าประสบความสำเร็จและรอบรู้ที่สุดในหมู่มนุษย์ และได้บัญญัติว่าทุกเรื่องต้องเสนอไปยังศูนย์อำนาจและธรรมสภาทั้งหลายแม้กระนั้นก็ตาม ไม่มีธรรมสภาใดที่ได้รับอำนาจโดยสมบูรณ์ที่จะจัดการเรื่องของส่วนรวมที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ของชาติ แต่พระองค์ได้วางธรรมสภาทั้งหมดไว้ภายใต้ร่มเงาของสภายุติธรรมสากลเดียวกัน ซึ่งเป็นศูนย์กลางที่แต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าจะมีเพียงศูนย์กลางเดียว และที่เหลือทั้งหมดรวมตัวกันเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน และโคจรรอบศูนย์กลางที่ระบุไว้ชัดเจนนี้เป็นการป้องกันความแตกแยกออกเป็นนิกาย...”

การมีสถาบันที่สูงส่งซึ่งประกอบด้วยบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทสำคัญดังกล่าว แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่มีอำนาจนิติบัญญัติ ไม่มีอำนาจบริหารหรือตุลาการ ไม่มีหน้าที่แบบนักบวช ไม่มีสิทธิ์จะตีความหมายพระธรรม คือลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของระบบบริหารบาไฮ ซึ่งหาที่เปรียบไม่ได้ในศาสนาในอดีต”³²⁹

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ได้นำทางบาไฮทั่วโลกและอบรมให้พวกเขาเข้าใจสิ่งที่ยากจะเข้าใจ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลก นั่นคือระบบบริหารบาไฮที่พระผู้เป็นเจ้าออกแบบไว้ให้สำหรับโลกยุคใหม่ ในปี ค.ศ. 1934 นับได้สิบกว่าปีของการเป็นศาสนิกบาล ท่านได้อธิบายไว้ด้วยความหมายที่กว้างไกลดังนี้

“สหพันธรัฐบาไฮในอนาคตซึ่งมีระบบบริหารที่ไพศาลนี้เป็นโครงร่างในทางทฤษฎีและปฏิบัติ มิใช่เพียงแต่หาที่เปรียบไม่ได้ในประวัติศาสตร์ของสถาบันการปกครองทั้งหลาย แต่ยังหาที่เปรียบไม่ได้ในประวัติศาสตร์ของระบบศาสนาใดๆ ของโลกด้วย ไม่มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ไม่มีระบอบเอกราชปไตย หรือเผด็จการ ไม่ว่าจะป็นราชาธิปไตยหรือสาธารณรัฐ ไม่มีแผนคนกลางของระบบชนชั้นสูง ไม่มีแม่แต่รูปแบบของการปกครองโดยนักบวช ไม่ว่าจะป็นสหพันธรัฐฮีบรู องค์กษัตริย์ของคริสเตียน อิหม่ามหรือกาหลิบของอิสลาม สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถแสดงหรือกล่าวได้ว่า ตรงกับระบบบริหารที่ออกแบบไว้ด้วยความชำนาญของพระผู้ทรงเป็นสถาปนิกที่สมบูรณ์เลิศ

ระบบบริหารที่เกิดขึ้นนี้มีโครงสร้างที่รวมองค์ประกอบที่พบได้ในแต่ละระบอบการปกครองทั้งสามระบอบที่เป็นที่ยอมรับของโลก แต่มิใช่เป็นเพียงการถอดแบบจากระบบใดๆ เหล่านั้นและมีได้นำลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ในระบอบเหล่านั้นเข้ามาในกลไกของตน ผสมผสานและกลมกลืนสัจจะที่เป็นข้อดีของแต่ละระบบอย่างที่ไม่มีการปกครองใดที่มนุษย์ออกแบบไว้เคยทำได้และมีได้ลดทอนนุรณภาพของหลักธรรมที่พระผู้เป็นเจ้าประทานมาให้ ซึ่งจะเป็นที่ตั้งของระบบเองในที่สุด

ระบบบริหารของศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ มิได้มีลักษณะเป็นประชาธิปไตยแท้ เนื่องด้วยสมมุติฐานที่ทำให้ประชาธิปไตยต้องขึ้นกับการได้รับมอบอำนาจจากประชาชน ไม่มีในยุคนั้น ในการบริหารกิจการของศาสนา ในการออกกฎหมายที่จำเป็นเพื่อเสริมกับกฎในคัมภีร์คิตาบี อัคดัส ควรระลึกไว้ตามที่วามะของพระบาฮาอุลลาห์แสดงนัยอย่างชัดเจนว่า สมาชิกสภาผู้พิทักษ์สากลไม่ขึ้นกับบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นตัวแทนอยู่พวกเขาไม่ถูกควบคุมด้วยความรู้สึก ความคิดเห็นทั่วไป และแม้แต่ความเชื่อมั่นของมวลชนผู้ซื่อสัตย์หรือบรรดาผู้ที่เลือกพวกเขาขึ้นมาโดยตรง พวกเขาต้องปฏิบัติตามที่มโนธรรมสั่งการด้วยการอธิษฐาน แท้จริงแล้วพวกเขาต้องทำความคุ้นเคยกับสภาพการณ์ในชุมชน ต้องซึ้งใจอย่างเที่ยงธรรม

329 UHJL (1968-73) 94-5

ต่อความถูกต้องของเรื่องต่างๆ ที่เสนอมาเพื่อพิจารณา แต่ต้องรักษาสิทธิของพวกเขาเองในการตัดสินใจอย่างอิสระ “แท้จริงแล้วพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจิตใจพวกเขาในสิ่งที่พระองค์ปรารถนา” คือคำรับประกันที่ได้แย้งไม่ได้ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ด้วยประการฉะนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มิใช่บรรดาผู้ที่เลือกตั้งพวกเขาโดยตรงหรือโดยทางอ้อม คือผู้รับการนำทางจากสวรรค์ ซึ่งในเวลาเดียวกันเป็นโลหิตแห่งชีวิตและเป็นผู้คุ้มครองสุดท้ายของการเปิดเผยศาสนา...

ระบบบริหารบาไฮมิใช่เอกาธิปไตยที่ไม่ยืดหยุ่นและไม่ผ่อนผันที่จะต้องเลิกไป มิใช่การเลียนแบบระบอบการปกครองที่นักบวชกุมอำนาจทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการปกครองของพระสันตะปาปา ของอิหม่ามหรือสถาบันอื่นที่คล้ายกัน เพราะเหตุผลที่ชัดเจนว่าผู้แทนของสาวกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลที่มาจากการเลือกตั้งระดับนานาชาติ ได้รับสิทธิเพียงผู้เดียวในการออกกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ได้เปิดเผยไว้ชัดเจนในธรรมนูญพันธบาไฮ ไม่ว่าจะทำนาศาสนนิกายหรือสถาบันอื่นใดที่นอกเหนือไปจากสภาผู้แทนราษฎรนานาชาติ ก็ไม่สามารถแย้งซึ่งอำนาจที่สำคัญนี้ หรือรุกรานสิทธิที่ต้องเคารพดังกล่าว การล้มเลิกการเป็นนักบวชอาชีพและพิธีแบบตีสที่พ่วงมาด้วยกัน การล้มเลิกพิธีศีลมหาสนิทและการสวดภาวนา บทกวีที่กำหนดการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ โดยให้สิทธิเลือกตั้งอย่างทั่วถึง การปราศจากอำนาจของบิชอปที่มากับอภิสิทธิ์ ความทุจริต และการยึดกับพิธีรีตอง เหล่านี้คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าระบบบริหารบาไฮมิใช่เอกาธิปไตย และโน้มเอียงเข้าหาวิถีทางประชาธิปไตยในการบริหารกิจการทั้งหลาย

ระบบที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระนามของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลนี้ต้องไม่เป็นที่สับสนกับระบบการปกครองโดยชนชั้นสูงในแง่ความจริงที่ว่า ระบบนี้ค้ำจุนหลักการสืบทอดจากบรรพบุรุษ และมอบหน้าที่ให้ทำนาศาสนนิกายตีความหมายคำสั่งสอน แต่ก็จัดให้มีการเลือกตั้งอย่างอิสระโดยตรงเพื่อเลือกตั้งสภาที่เป็นองค์กรนิติบัญญัติสูงสุด แม้ระบบบริหารนี้มิได้เลียนแบบระบบปกครองเหล่านี้ แต่ก็ได้รวม ประสาน และดูดซึมองค์ประกอบที่มีประโยชน์ที่พบได้ในแต่ละระบบเหล่านั้นเข้าไว้ อำนาจสืบทอดจากบรรพบุรุษที่ทำนาศาสนนิกายใช้ปกครอง หน้าที่สำคัญที่สภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติ ข้อกำหนดให้ทำการเลือกตั้งอย่างประชาธิปไตยโดยผู้แทนของบรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ เหล่านี้ร่วมกันสาธิตถึงความจริงที่ว่า ระบบที่เปิดเผยจากสวรรค์นี้ ได้รวมและผสมผสานหลักธรรมที่เป็นฐานที่ตั้งของตนเข้ากับองค์ประกอบที่มีประโยชน์ที่พบได้ในแต่ละระบบเหล่านี้ ซึ่งมีได้ตรงกับการปกครองมาตรฐานใดๆ ที่อริสโตเติลคาดพิงถึงในผลงานของเขา ความชั่วร้ายทั้งหลายที่แฝงอยู่ในแต่ละระบบเหล่านี้ถูกกันออกไปอย่างเคร่งครัดและถาวร ระบบที่หาที่เปรียบมิได้นี้ ไม่ว่าจะยืนยงอยู่นานเท่าไรหรือแตกกิ่งก้านมากมายเพียงใด ก็ไม่มีวันเสื่อมลงไปเป็นระบบ

การปกครองที่ดีคือ คณาธิปไตย หรือการปกครองประชาชนซึ่งในไม่ช้าก็เร็วต้องกัดกร่อนกลไกของสถาบัน การปกครองที่บกพร่องทั้งหมดที่มนุษย์สร้างขึ้นมา”³³⁰

การตายอันเจ็บปวดของระบบเก่าและการคลอดอันเจ็บปวดของระบบแห่งโลกใหม่

“แท้จริงแล้วหากเราประเมินอย่างถูกต้อง เรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคที่ควรได้รับการพิจารณาว่ากำลังเป็น พยานต่อปรากฏการณ์สองอย่าง ปรากฏการณ์แรกบ่งบอกถึงความตายอันเจ็บปวดของระบบที่ทันสมัย และไร้ศาสนา ซึ่งได้ปฏิบัติอย่างดื้อดึง ไม่ยอมปรับเปลี่ยนวนการของตนให้เข้ากับหลักธรรมและอุดมคติที่ ศาสนาจากสวรรค์เสนอให้ ทั้งๆ ที่ศาสนาที่มีอายุหนึ่งศตวรรษนี้ได้ให้สัญญาเดือน ประภาสถึงการคลอดอันเจ็บปวดของระบบที่มาจากสวรรค์และมาใต้ ซึ่งจะมาแทนระบบเก่าอย่าง หลีกเลี่ยงไม่ได้ และภายในโครงสร้างบริหารของระบบนี้อารยธรรมที่หาที่เปรียบไม่ได้ซึ่งจะโอบล้อมโลก กำลังเป็นตัวอ่อนที่เติบโตอย่างลับๆ ระบบหนึ่งกำลังถูกม้วนเก็บและพังทลายอยู่ในความมืด การหลัง เลือดและความพินาศ อีกระบบหนึ่งเปิดทิวทัศน์ของความยุติธรรม ความสามัคคี สันติภาพ วัฒนธรรม อย่างไม่เคยเห็นในยุคใดมาก่อน ระบบแรกใช้กำลัง สาธิตความผิดพลาดและความไร้ผลของตนเอง สูญเสียโอกาสอย่างเรียกคืนไม่ได้ และกำลังจะจบชะตาของตนเอง ระบบหลังซึ่งแข็งแกร่งและไม่สามารถ พิชิตได้ กำลังกระชากโช่ตรวนให้หลุดออกไปและพิสูจน์ให้เห็นว่าบรรดาศักดิ์ของตนคือที่กำบังเดียวเท่านั้น ที่สามารถชำระความโลภและคุ่มครองมนุษยชาติที่ถูกทรมาณให้บรรลุสู่จุดหมาย

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพยากรณ์ไว้ว่า “ในไม่ช้าระบบปัจจุบันจะถูกม้วนเก็บและระบบใหม่จะแผ่เข้ามา แทนที่” และอีกครั้งหนึ่ง “เราเองเป็นพยาน วันนั้นกำลังใกล้เข้ามา คือวันที่เราจะม้วนเก็บโลกและทุก สรรพสิ่งในโลก และแผ่ระบบหนึ่งเข้ามาแทนที่”³³¹

ความเสแสร้งหลอกลวง ความประสงคร้าย ความทุจริตของวิชาชีพ การใช้ความรุนแรงขู่เข็ญ ความมัวเมาอยู่ในโลกีย์และวัตถุนิยม การแตกสลายของครอบครัว ความเสื่อมทรามของศิลปะและดนตรี ความโลภของหนังสือพิมพ์ ความไม่พอใจการเมือง ความเอาเปรียบกันทางเศรษฐกิจพร้อมกับความอด อยากขาดแคลนที่ตามมา ความหมดศรัทธาและสิ้นหวังในสถาบันศาสนา ความกดดันที่บีบคั้นประชาชน ให้เคียดแค้นสังคม ความชั่วร้ายที่จับตาเหล่านี้กำลังร่วมมือกันบีบสังคมทุกแห่งหนให้ตายคามือ การต่อสู้ กันระหว่างเชื้อชาตินิยมที่ขาดสติเพราะความบ้าคลั่งศาสนา หรือแตกต่างกันในปรัชญาทางการเมือง ซึ่ง

330 WOB 152-4

331 PDC 16

เป็นชนวนของสงคราม การก่อการร้ายและวินาศกรรมทั่วโลก กำลังซ้ำเติมมนุษยชาติที่ร่อแร่ให้ตายสนิท แม้แต่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ไร้เดียงสาก็ยังถูกทำลายล้างผลาญอย่างไร้ปราณีเหล่านี้คือปรากฏการณ์ของการตายอันเจ็บปวดของระบบโลกเก่าที่กำลังหายใจเฮือกสุดท้าย ซึ่งคู่กันมากับการคลอดอันเจ็บปวดของระบบแห่งโลกใหม่ นั่นคือระบบบริหารบาไฮ

“เหตุผลสำคัญสำหรับความชั่วร้ายที่ดำเนินในสังคมในปัจจุบันคือไร้คุณธรรม อารยธรรมทางวัตถุนิยมในยุคของเราได้กลืนพลังงานและความสนใจของมนุษยชาติไปอย่างมาก จนประชาชนทั่วไปไม่รู้สึกรู้ว่าจำเป็นอีกต่อไปที่จะต้องถึบตัวเองขึ้นมาเหนือสภาวะของการมีชีวิตร่วมอยู่กับโลกวัตถุไปวันๆ... ดังนั้นความวิฤติที่ทรมาณมนุษยชาติอยู่ทุกแห่งหนมีมูลเหตุมาจากจิตใจโดยเนื้อแท้ ปัญหาของยุคนี้ทั้งหมดอยู่ที่ความรู้ ศาสนา ทศนคติของมนุษย์ที่มีต่อชีวิตนั้นหยาบและวัตถุนิยมเกินกว่าที่เขาจะถึบตัวขึ้นมาอยู่ในอาณาจักรของวิญญาน สภาพอันเลวร้ายที่น่าเศร้านี้เองที่สังคมได้จมลงไป และศาสนายพยายามปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง”³³²

แม้มนุษยชาติกำลังป่วยหนักจนจะสิ้นลมหายใจ แต่อนิจจาประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังตาบอดมองไม่เห็นแสงธรรม ไม่รับยารักษาที่สวรรค์ยื่นมาให้ ดังนั้นเองจึงเป็นหน้าที่ของบาไฮที่จะช่วยเปิดตาเพื่อนมนุษย์ให้เห็นแสงธรรม เพื่อให้พวกเขาเข้ามาในที่กำบังของระบบบริหารบาไฮ ซึ่งเปรียบเสมือนเรือแห่งความรอดพ้นที่จะมากู้วิญญานของมนุษย์ไว้ให้ได้มากที่สุด แต่ดูเหมือนความพยายามของบาไฮโดยลำพังยังไม่เพียงพอ และต้องอาศัยความทุกข์ทรมาณเข้ามาช่วยปลุกมนุษยชาติด้วย

“เท่าที่เรารู้คือมนุษยชาติต้องทนทุกข์ทรมาณและถูกลงโทษอย่างเพียงพอที่จะทำให้พวกเขาหันมาหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”³³³

“เราต้องระลึกไว้เสมอว่าระบบของพระบาฮาอุลลาห์คือยารักษาโรคและมาตรการอื่นทั้งหมด... ที่องค์การสหประชาชาติหรือรัฐบาลต่างๆ ริเริ่ม ไม่ว่าจะเมื่อนักหรือความก้าวหน้าเพียงไร ก็เป็นเพียงยาบรรเทาอาการ เราต้องเอาใจใส่ต่อการพัฒนาอุปนิสัยใจคอของเราในฐานะที่เป็นบาไฮคนหนึ่ง พัฒนาระบบแห่งโลกของเราที่ยังเป็นตัวอ่อนและยังไม่เป็นที่เข้าใจดี แพร่กระจายพระธรรมตามข้อกำหนดที่อยู่ในธรรมจารึกแห่งแผนงานสวรรค์ และก่อสร้างชุมชนบาไฮที่ประสานกันอย่างแน่นแฟ้นทั่วโลก”³³⁴

332 LG 1983 no.279

333 CP 90

334 LG 1983 no.284

ระบบโลกเก่าที่ปกครองอย่างน่าเศร้าที่กำลังทรمانมนุษยชาติอยู่ จะทวีความรุนแรงสาหัสขึ้นทุกขณะ จนผู้เชี่ยวชาญในทุกสาขาจนปัญญาไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร บุรุษและสตรีที่ช่างคิดและห่วงใยโลกอย่างจริงจัง จะทยอยกันมาถามหาหลักการของพระบาฮาอุลลาห์ นักเศรษฐศาสตร์จะมาถามหาว่า พระบาฮาอุลลาห์สอนเกี่ยวกับการศึกษาว่าอย่างไร นักปกครองจะมาถามหาว่าพระบาฮาอุลลาห์สอนเกี่ยวกับการปกครองว่าอย่างไร ศาสนิกชนที่สิ้นหวังในสถาบันศาสนาของตนจะมาถามหาว่า สถาบันของระบบบริหารของพระบาฮาอุลลาห์เป็นอย่างไร ผู้ที่ทำงานไกลเกลียดความขัดแย้งระหว่างชาติจะมาถามหาว่า พระบาฮาอุลลาห์สอนเกี่ยวกับสันติภาพและสวัสดิภาพของโลกอย่างไร ฯลฯ แม้แต่บาไฮเอง ก็จะถูกกดดันจากความหายนะของโลกให้เร่งมือแพร่กระจายพระธรรม และพัฒนาระบบบริหารและชุมชนบาไฮเพื่อเตรียมไว้พร้อมสำหรับเพื่อนมนุษย์ที่ทุกซักระทมไร้ที่พึ่ง

แต่ในขณะเดียวกันเชื่อหรือไม่ว่า ความริษยา ความประสงคร้าย ความไร้คุณธรรมที่ครอบงำมนุษยชาติส่วนใหญ่อยู่ จะทำให้พวกเขาตามืดมัว เห็นถูกเป็นผิด เห็นมิตรเป็นศัตรู และจะลุกขึ้นต่อต้านศาสนาที่พระศาสดาทุกพระองค์ในอดีตได้พยากรณ์ไว้ว่าจะมาสู่โลกและช่วยเหลือพวกเขาเอง การต่อต้านเหล่านี้ที่กระหน่ำตีศาสนาบาไฮ จะเพิ่มความเจ็บปวดให้กับการคลอของระบบแห่งโลกของพระบาฮาอุลลาห์ แต่อำนาจของพระปฏิญาณจะสยบเหล่าศัตรูผู้ประสงคร้ายในที่สุด เพราะไม่ว่าศัตรูซึ่งจะมีทั้งพระและฆราวาสจะมีอำนาจมากมายและโหมกำลังเข้าต่อต้านศาสนาบาไฮเพียงไร อำนาจของพวกเขาก็จำกัดอยู่ที่พิภพนี้เท่านั้นและพิภพนี้ก็เป็นเพียงผงฝุ่นเมื่อเทียบกับจักรวาลอันไพศาล ไหนเลยพวกเขาจะหาญมาต่อกรกับพลังของจักรวาลที่หนุนพระปฏิญาณได้

“ศาสนาที่ยิ่งใหญ่ ช่างยิ่งใหญ่เพียงไร การโจมตีของประชาชนและวงศ์ตระกูลทั้งปวงบนโลกช่างโหดร้ายเพียงไร ในไม่ช้าเสียงโห่ร้องของมวลชนทั่วทั้งอัฟริกา ทั่วทั้งอเมริกา เสียงร้องของชาวยุโรปและชาวเตอร์ก เสียงโอดครวญของอินเดียและจีน จะได้ยินมาจากแดนไกลและใกล้ พวกเขาทุกคนจะลุกขึ้นต่อต้านศาสนาของพระองค์ด้วยอำนาจทั้งหมดที่มีอยู่ เมื่อนั้นอัศวินของพระผู้เป็นนาย ซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากพลังของปัญญาและพระกรุณาเบื่องบน ได้รับการส่งเสริมกำลังด้วยความศรัทธาและกองทัพของพระปฏิญาณ จะลุกขึ้นและแสดงสัจจะของบทกลอนนี้ให้เป็นที่ประจักษ์: จงดูความสับสนที่บังเกิดกับหมู่ชนผู้ปราศัย”³³⁵

“ปัจจุบันนี้พระผู้เป็นนายแห่งกองทัพสวรรค์คือผู้ปกป้องพระปฏิญาณอำนาจของอาณาจักรสวรรค์คุ้มครองพระปฏิญาณ ดวงวิญญาณ ของเทพเทวัญเสนอการรับใช้ และเทพธิดาบนสวรรค์ประกาศและ

335 WOB 17

แพร่กระจายพระปฏิญญาไปทั่วสารทิศ หากพิจารณาด้วยธรรมทรรคนะ จะเห็นได้ว่าเมื่อวิเคราะห์ถึงขั้นสุดท้าย พลังทั้งหมดในจักรวาลหนุนพระปฏิญญา”³³⁶

การตายอันเจ็บปวดของระบบโลกเก่าเป็นขั้นตอนที่จำเป็นเพราะมนุษยชาติจมอยู่ในบาปจนไม่สามารถปลุกให้ตื่นได้นอกจากอาศัยไฟแห่งความทุกข์ทรมานตามแผนงานของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะถูกกดดันให้นำหลักการของพระบาฮาอุลลาห์มาใช้โดยไม่รู้ตัวเพื่อสถาปนาสันติภาพรอง เช่น บทบาทของสตรีต่อสันติภาพ การลดอาวุธ การก่อตั้งอิริรัฐแห่งโลกซึ่งประกอบด้วยคณะบริหารนานาชาติ รัฐสภาแห่งโลก ศาลแห่งโลก ฯลฯ มนุษยชาตินำหลักการของพระบาฮาอุลลาห์มาปฏิบัติซ้ำเท่าไรความหายนะของโลกและความเจ็บปวดก็จะรุนแรงมากเท่านั้น บาไฮจะช่วยบรรเทาความหายนะของโลกได้ก็โดยการประกาศหลักการของพระบาฮาอุลลาห์ให้มนุษยชาติรับทราบและซาบซึ้งเร็วที่สุดหลังจากการสถาปนาสันติภาพรองแล้ว ระบบแห่งโลกใหม่ที่พึงคลออดจะเติบโตขึ้นเป็นสหพันธรัฐแห่งโลกบาไฮ เป็นการสถาปนาสันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุด

“ต่อลักษณะทั่วไป ต่อความหมายและลักษณะเด่นของสหพันธรัฐแห่งโลกนี้ ซึ่งถูกกำหนดในไม่ช้าก็เร็วให้ปรากฏขึ้นท่ามกลางการสังหารมลาญชีวิต ความเจ็บปวด และความพินาศโกลาหลของโลกครั้งยิ่งใหญ่นี้ ซึ่งเราได้พาดพิงไว้แล้วในจดหมายฉบับก่อนๆ เพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า ขบวนการนี้จะดำเนินไปที่ละน้อย และตามที่พระบาฮาอุลลาห์เองทรงคาดการณ์ไว้ ต้องนำไปสู่การสถาปนาสันติภาพรองดังกล่าวก่อน ซึ่งชาติทั้งหลายแม้ยังไม่ทราบถึงการเปิดเผยศาสนาของพระองค์ แต่พวกเขาจะนำหลักการที่พระองค์แถลงไว้มาบังคับใช้โดยไม่รู้ตัว และจะสถาปนาสันติภาพรองโดยพวกเขาเอง ขั้นตอนนี้สำคัญและเป็นประวัติศาสตร์นี้จะเกี่ยวพันกับการปฏิสังขรณ์มนุษยชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการยอมรับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติอย่างเป็นสากลและจะตามมาด้วยการฟื้นฟูศีลธรรมของมวลชน เมื่อพวกเขายอมรับลักษณะและคำกล่าวอ้างของศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการหลอมทุกเชื้อชาติ ทุกความเชื่อทุกชนชั้นและทุกชาติเข้าด้วยกันในที่สุด และจะเป็นสัญญาณบอกถึงการปรากฏขึ้นมาของระบบแห่งโลกใหม่ของพระองค์”³³⁷

“สองขบวนการที่ยิ่งใหญ่กำลังปฏิบัติการอยู่บนโลก หนึ่งในคือแผนงานอันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งคืบหน้าไปด้วยความอลวน ปฏิบัติการผ่านมนุษยชาติทั้งปวง ทลายอุปสรรคที่ขวางกั้นเอกภาพของโลก หลอมมนุษยชาติเข้าเป็นร่างกายเดียวกันด้วยไฟแห่งความทุกข์ทรมานและประสบการณ์ เมื่อถึงเวลาที่พระผู้เป็น

336 SWAB 228

337 PDC 128

เจ้ากำหนด ขบวนการนี้จะก่อให้เกิดสันติภาพรอง ซึ่งเป็นการประสานการปกครองของโลก ในเวลานั้น มนุษยชาติเปรียบเหมือนร่างกายที่เชื่อมเข้าด้วยกันแต่ปราศจากชีวิต ขบวนการที่สองเป็นงานของการเติมชีวิตเข้าไปในร่างกายนี้ เป็นการสร้างเอกภาพและธรรมะที่แท้จริง ซึ่งจะขึ้นไปสู่ยอดสุดที่สันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งเป็นงานของบาไฮที่กำลังตรากตรำอย่างมีสติ โดยอาศัยการชี้แนะและนำทางจากสวรรค์ อย่างไม่ขาดสาย เพื่อก่อตั้งโครงร่างของอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนโลกมนุษย์ และเรียกเพื่อนมนุษย์ให้เข้ามา ซึ่งจะเป็นการประสพชีวิตนิรันดร์ให้แก่พวกเขา”³³⁸

จุดกำเนิด หลักการ และเป้าหมายของระบบบริหารบาไฮ

“ขณะที่ระบบบริหารนี้ยังอยู่ในวัยทารก ขออย่าให้ใครเข้าใจลักษณะของระบบผิดไป ดูแคลนความสำคัญ หรือแสดงจุดประสงค์ของระบบอย่างผิดๆ ฐานที่ระบบบริหารนี้ตั้งอยู่คือพระประสงค์ที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับมนุษยชาติในยุคนี้แหล่งที่ระบบนี้สืบแรงดลใจมานั้นมิใช่ใครแต่คือพระบาฮา อุลลาห์เอง ผู้ปกครองและความคุ้มครองคือกองทัพที่เตรียมพร้อมของอาณาจักรอับฮา จุดกำเนิดคือเลือดของผู้ที่เสียสละชีวิตไม่น้อยกว่า 20,000 คน เพื่อให้ระบบนี้ได้เกิดและเจริญขึ้น แกนของสถาบันทั้งหลายของระบบคือข้อกำหนดที่อยู่ในพระประสงค์และพินัยกรรมของพระอับดุลบาฮา หลักการที่เป็นแนวทางของระบบคือ สัจธรรมที่พระเจ้าผู้ตีความหมายคำสอนของศาสนาอย่างไม่มีผิดพลาด ได้แถลงไว้อย่างชัดเจนในการดำรงต่อสาธารณชนทั่วประเทศตะวันตก กฎที่ควบคุมการปฏิบัติการและจำกัดหน้าที่ต่างๆ ของระบบ ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์คิตาบิ อัดดัส ตำแหน่งที่กิจกรรมส่งเสริมจิตใจและมนุษยธรรม และกิจกรรมบริหารของระบบจะมารวมกันคือ มัชชริกุล อัศคาร์ และหน่วยงานทั้งหลายที่อยู่ในอาณาบริเวณนั้น เสาที่ค้ำจุนอำนาจและโครงสร้างของระบบคือสถาบันศาสนนิกบาลและสภายุติธรรมสากล จุดมุ่งหมายหลักที่เป็นรากฐานและแรงดลใจคือการสถาปนาระบบแห่งโลกใหม่ตามที่พระบาฮาอูลลาห์คาดการณ์ไว้ มาตรฐานที่พร่ำสอนและวิธีการทั้งหลายที่ใช้อยู่ในระบบ มิได้โน้มเอียงไปทางประเทศตะวันออกหรือตะวันตก มิได้ไปทางชาวยิวหรือศาสนิกชนอื่น มิได้ไปทางผู้ร่ำรวยหรือคนยากไร้ มิได้ไปทางชนผิวขาวหรือผิวดำ คติพจน์ของระบบคือการประสานสามัคคีมนุษยชาติ ธงประจำระบบคือสันติภาพอันยิ่งใหญ่ที่สุด ความสำเร็จโดยบริบูรณ์ของระบบคือการมาถึงของยุคทอง 1,000 ปี เป็นยุคที่อาณาจักรทั้งหลายบนโลกนี้จะกลายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเอง เป็นอาณาจักรของพระบาฮาอูลลาห์”³³⁹

338 CP 88-9

339 WOB 156-7

กองทุนบาไฮ

“บาไฮทุกคนไม่ว่าจะยากจนแค่ไหน ต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบอันหนักหน่วงที่ตนต้องแบกเกี่ยวกับเรื่องนี้ และควรมั่นใจว่า ความก้าวหน้าของวิญญาณในฐานะที่ตนเป็นผู้สนับสนุนระบบแห่งโลกของพระบาฮาอุลลาห์ ขึ้นอยู่กับระดับการกระทำที่เขาพิสูจน์ถึงความพร้อมที่จะบริจาคสนับสนุนสถาบันต่างๆ ของศาสนา”³⁴⁰

“ไม่มีข้อจำกัดในการบริจาคให้แก่กองทุนแห่งชาติ ใครบริจาคมากเท่าไรยิ่งดี โดยเฉพาะเมื่อการบริจาคนั้นทำให้ผู้บริจาคต้องเสียสละความปรารถนาอื่นๆ ของตน ยิ่งเสียสละมากเท่าใดยิ่งได้บุญมากในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า เพราะที่ล้ำค่านั้นไม่ใช่อยู่ที่จำนวนบริจาค แต่อยู่ที่ความเสียสละของการบริจาคนั้น”³⁴¹

“ที่คู่กันมากับหน้าที่ของบาไฮที่จะต้องบริจาคให้กองทุนต่างๆ ของศาสนาคือ ความรับผิดชอบโดยตรงของธรรมชาติท้องถิ่นและธรรมชาติแต่ละแห่งที่จะอบรมบาไฮในเรื่องหลักธรรมเกี่ยวกับการบริจาการไม่อบรมบาไฮในเรื่องนี้เท่ากับพรากพวกเขามิให้ได้รับบุญจากการบริจาคในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า”³⁴²

“เนื่องด้วยความก้าวหน้าและการดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมศีลธรรมขึ้นอยู่กับการปฏิบัติทางวัตถุ ภายหลังจากการสถาปนาธรรมชาติท้องถิ่นและธรรมชาติ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องก่อตั้งกองทุนบาไฮทันที ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของธรรมชาติ”³⁴³

บาไฮใหม่มักบริจาคให้กองทุนท้องถิ่นของตนในเริ่มแรกเพราะเขายังไม่ทราบเกี่ยวกับกองทุนแห่งชาติ กองทุนนานาชาติ ฯลฯ เมื่อธรรมชาติอบรมบาไฮเกี่ยวกับระบบแห่งโลกของพระบาฮาอุลลาห์ บาไฮจะเข้าใจมากขึ้น และบริจาคให้กองทุนอื่นๆ ด้วย เพราะการใช้เงินในหนทางอื่นใดหรือที่มีคุณค่ากว่าการใช้เงินในการก่อสร้างอารยธรรมขั้นสูงสุดบนโลกนี้ บาไฮควรตระหนักว่า การบริจาคนั้นเป็นสิทธิพิเศษของบาไฮเท่านั้นที่ตนจะบริจาคด้วยความสมัครใจ จะไม่มีการกดดันให้บาไฮผู้ใดบริจาคแม้แต่บาไฮที่ถูกตัด

340 LG 1983 no.538

341 LG 1983 no.552

342 LG 1983 no.560

343 LG 1983 no.57

สิทธิเลือกตั้งก็บริจาคไม่ได้ กองทุนบาไฮไม่รับบริจาคจากผู้ที่ไม่ใช่บาไฮ บาไฮจะรับบริจาคจากผู้ที่ไม่ใช่บาไฮก็ต่อเมื่อเงินนั้นมีได้นำมาใช้ในกิจการของศาสนา แต่นำไปใช้ในการกุศลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมภายนอกเช่น ก่อตั้งโรงเรียนที่รับนักเรียนที่เป็นบาไฮและไม่ใช่บาไฮ กองทุนบาไฮมีหลายกอง ซึ่งระดับนานาชาติสำคัญกว่าระดับทวีป และระดับทวีปสำคัญกว่าระดับชาติและระดับท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

กองทุนสุคคุลลาห์ (สิทธิของพระผู้เป็นเจ้าของ)

สุคคุลลาห์เป็นกฎข้อหนึ่งในคัมภีร์คิตาบี อัคดัส เป็นรากฐานที่ค้ำจุนระบบแห่งโลกของพระบาฮาอูลลาห์ เป็นกฎที่จะทำให้หลักธรรมต่างๆ บังเกิดขึ้นเป็นจริง เช่น การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจด้วยวิถีทางศีลธรรม การขจัดความมั่งคั่งและความยากจนที่มากเกินไป การกระจายทรัพยากรอย่างยุติธรรม

ทุกสรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระผู้เป็นเจ้าของ ทุกสิ่งที่เรากินหรือใช้ รวมทั้งทรัพย์สินและความมั่งคั่งของเรา ล้วนสืบขึ้นมาจากพื้นโลก จึงเป็นสิทธิของพระองค์ที่จะได้รับทรัพย์สินเหล่านี้เป็นหน้าที่ของบาไฮที่ต้องบริจาคให้สุคคุลลาห์ก่อนกองทุนบาไฮอื่นใดทั้งหมดพระผู้เป็นเจ้าของได้ต้องการทรัพย์สมบัติจากเรา พระองค์กำหนดกฎนี้ก็เพื่อช่วยให้วิญญาณของเราเจริญขึ้น และมนุษยชาติโดยส่วนรวมจะมีชีวิตช่วยให้วิญญาณของเราเจริญขึ้น และมนุษยชาติโดยส่วนรวมจะมีชีวิตอยู่โดยไม่ทุกข์ทรมานกับความอดอยากขาดแคลน

หลังจากนำรายได้ของเรามาหักค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว หากเรามีทรัพย์สินที่มีมูลค่าเท่ากับทอง 19 มิวเท่าขึ้นไป (69.2 กรัมหรือ 4.56 บาท คือประมาณ 21,000 บาทขึ้นกับราคาทองที่ขึ้นลง) เราต้องบริจาค 19% จากจำนวนนี้ให้กองทุนสุคคุลลาห์ เช่นในปีที่ผ่านมาหักค่าใช้จ่ายแล้วเรายังมีเงิน 15,000 บาท เราไม่จำเป็นต้องบริจาคให้สุคคุลลาห์ แต่ถ้าเรามีเงิน 100,000 บาท เราต้องบริจาค 19% คือ 19,000 บาทเงินที่เหลืออีก 81,000 บาทจะเป็นเงินที่บริสุทธิ์และไม่ต้องมาคำนวณการบริจาคให้สุคคุลลาห์ซ้ำสอง เช่นถ้าในปีหน้าเราไม่มีเงินเหลือเลยเงินเดิมที่มีอยู่ 81,000 บาทนี้ไม่ต้องนำมาคำนวณ 19% เพื่อบริจาคอีกรอบ แต่ถ้าเงิน 81,000 บาทนี้ออกดอกเบี้ยงจนถึง 21,000 บาท ก็ต้องคิด 19% จากดอกเบี้ยงนั้นนำมาบริจาคให้สุคคุลลาห์ ถ้าปีต่อไปเราขาดทุนในธุรกิจ 31,000 บาท เราจึงมีเงินเหลือเพียง 50,000 บาท แล้วปีถัดไปเรามีกำไรขึ้นมาใหม่กลายเป็น 81,000 บาทเท่าเดิม เงิน 31,000 บาทที่เพิ่มมาในปีสุดท้ายนี้ไม่ต้องบริจาคให้สุคคุลลาห์ เพราะไม่ใช่เงินที่เพิ่มขึ้น แต่เป็นเงินที่ชดเชยที่เคยขาดทุน

การหักค่าใช้จ่ายในการคำนวณเงินบริจาคคิดจากสิ่งที่เป็น ซึ่งตามที่พระบาฮาอูลลาห์กำหนดไว้ได้แก่ ที่อยู่อาศัย เฟอร์นิเจอร์ที่จำเป็น อุปกรณ์ที่ลงทุนในธุรกิจหรือเกษตรกรรมการคำนวณสุคคุลลาห์

ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะพิจารณาว่า ค่าใช้จ่ายอะไรของตงถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น เช่น เมื่อหักค่าใช้จ่ายประจำวันแล้ว เรามีเงิน 100,000 บาท จากจำนวนนี้เรานำไปซื้อรถยนต์ราคา 60,000 บาท จึงเหลือ 40,000 บาท หากเราถือว่ารอดยนต์เป็นสิ่งจำเป็นที่เราใช้ขับไปทำงาน เราก็คำนวณ 19% จาก 40,000 บาท แต่ถ้าเราถือว่ารอดยนต์ไม่ใช่สิ่งจำเป็นเราก็จะคำนวณ 19% จาก 100,000 บาท เพื่อบริจาคให้สุकुคูลลาห์ เช่นเดียวกับการซื้อโทรทัศน์ เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ ซึ่งเราต้องพิจารณาว่าเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ บางอย่างพระบาทฮาลูลลาห์กำหนดไว้ชัดเจนว่าเป็นสิ่งจำเป็น เช่น ที่อยู่อาศัย หากเรามีเงินหนึ่งล้านบาท แล้วเราซื้อบ้านราคาเก้าแสนบาท เหลือเงินหนึ่งแสนบาท เราก็คำนวณ 19% จากเงินหนึ่งแสนบาทนี้ แต่ถ้าเรามีบ้านอยู่แล้ว แล้วเราซื้อบ้านนี้เป็นหลังที่สองจึงถือว่าเป็นสิ่งไม่จำเป็น เราก็ต้องคำนวณ 19% จากเงินหนึ่งล้านบาท

การพิจารณาว่าสิ่งใดจำเป็นหรือไม่ขึ้นอยู่กับบาไฮแต่ละคนที่จะใช้มโนธรรมของตน ไม่มีใครได้สวนหรือมาตรวจสอบบัญชีรายรับของผู้นั้น มูลค่าของทรัพย์สินที่ไม่ออกดอกออกผลไม่ต้องบริจาคให้สุकुคูลลาห์ เช่นหากเรามีที่ดินเก็บไว้เฉยๆ มูลค่าหนึ่งล้านบาท เรายังไม่ต้องบริจาค แต่เมื่อเราขายที่ดินนี้แล้ว เราต้องบริจาค 190,000 บาท ระบบเศรษฐกิจกำลังซับซ้อนขึ้นทุกวัน บาไฮจะเจอปัญหาในการคำนวณสุकुคูลลาห์ที่ไม่เคยมีตัวอย่างมาก่อนในสมัยของพระบาทฮาลูลลาห์ พระอับดุลบาฮา และท่านไซกิ เอฟเฟนดิ ซึ่งสภายุติธรรมสากลยังไม่ต้องการกำหนดกฎเกณฑ์ที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อย แต่ให้บาไฮแต่ละคนใช้มโนธรรมของตนเองไปก่อน

ในกรณีที่บาไฮเสียชีวิต พระบาทฮาลูลลาห์กำหนดให้ใช้ทรัพย์สินของผู้ตายเป็นค่าทำศพอันดับแรก อันดับสองคือการจ่ายหนี้หากผู้ตายมีหนี้สิน และอันดับสามคือการบริจาคให้สุकुคูลลาห์และที่เหลือจึงเป็นของทายาท ผู้ที่รับมรดกก็ต้องบริจาค 19% ของมรดกที่ได้รับให้สุकुคูลลาห์

การบริจาคทำได้โดยบริจาคให้กับตัวแทนสุकुคูลลาห์ในประเทศนั้นๆ ซึ่งตัวแทนจะส่งเงินไปให้สภายุติธรรมอีกต่อ หรือบาไฮอาจบริจาคให้สภายุติธรรมสากลโดยตรงก็ได้ ไม่มีข้อกำหนดตายตัวว่าต้องบริจาคบ่อยแค่ไหน อาจเป็นปีละครั้ง หรือทุก 2-3 เดือน หรือทุกครั้งเมื่อมีเงินถึง 21,000 บาท สภายุติธรรมสากลมีสิทธิเพียงผู้เดียวในการพิจารณาว่าจะใช้จ่ายกองทุนสุकुคูลลาห์ในด้านไหน แต่เดิมกฎนี้ใช้กับบาไฮชาวอิหร่านและบาไฮในตะวันออกกลางเท่านั้น แต่ก็มีบาไฮชาติอื่นๆ บริจาคให้ด้วยความสมัครใจ สภายุติธรรมสากลได้ประกาศให้กฎสุकुคูลลาห์นี้บังคับใช้กับบาไฮทั่วโลก เริ่มตั้งแต่เรชวาน ค.ศ.1992

ยุคอุตสาหกรรมเป็นบททดสอบพิเศษสำหรับความศรัทธาของเราช่วยให้ทรัพย์สินของเราบริสุทธิ์ ให้พรแก่เราและลูกหลานของเรา และจะเป็นที่ยอมรับเมื่อบริจาคด้วยความปิติยินดี ไม่มีการเรียกร้องให้บาไฮผู้ใดบริจาค แต่สามารถเตือนบาไฮโดยส่วนรวมให้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ได้ เช่นพูดในที่ประชุม แต่ไม่ใช่พูดกับบาไฮคนใดเป็นการส่วนตัวเพื่อขอให้เขาบริจาค

กองทุนนานาชาติ

อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสภาผู้พิทักษ์สากล ใช้จ่ายสำหรับกิจกรรมบาไฮทั่วโลกตามความจำเป็น เช่น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในยุโรปตะวันออกและในสหภาพโซเวียตซึ่งทำให้สถาบันบริหารบาไฮเติบโตอย่างรวดเร็วในประเทศเหล่านั้น สภาผู้พิทักษ์สากลต้องใช้กองทุนนานาชาติช่วยเหลือการพัฒนาระบบบริหารบาไฮในประเทศที่เปิดใหม่เหล่านี้

กองทุนประจำทวีป

อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะที่ปรึกษาประจำทวีป ใช้จ่ายสำหรับกิจกรรมในทวีปนั้น เช่น กิจกรรมของอนุกรหรือผู้ช่วยอนุกร

กองทุนแห่งชาติ

อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของธรรมสภาแห่งชาติ ใช้จ่ายสำหรับกิจกรรมในประเทศนั้นๆ ธรรมสภาแห่งชาติอาจใช้เงินจำนวนนี้บริจาคให้กองทุนนานาชาติหรือกองทุนประจำทวีป

กองทุนท้องถิ่น

อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของธรรมสภาท้องถิ่น ใช้จ่ายสำหรับกิจกรรมในท้องถิ่น ธรรมสภาท้องถิ่นอาจใช้เงินจำนวนนี้บริจาคให้กองทุนแห่งชาติ หรือในทางกลับกันถ้าธรรมสภาท้องถิ่นได้รับบริจาคไม่พอ ก็อาจได้รับเงินช่วยเหลือจากกองทุนแห่งชาติ

กองทุนพิเศษ

- 1) กองทุนภูเขาคาร์เมล อยู่ภายใต้การดูแลของสภาผู้พิทักษ์สากล ใช้จ่ายสำหรับการก่อสร้างอาคารเพิ่มเติมบนภูเขาคาร์เมลและก่อสร้างทางเดิน 19 ขั้นขึ้นไปยังสถูปของพระบ็อบ

- 2) กองทุนโบสถ์บาไฮ ในทุกทวีปมีโบสถ์บาไฮซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายทุกวันในการบำรุงรักษา บาไฮสามารถบริจาคให้กองทุนนี้เพื่อช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่าย ในทวีปเอเชีย เราบริจาคให้กับโบสถ์ที่อินเดีย
- 3) กองทุนเดินทางสอนศาสนา กองทุนนี้มีอยู่ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ เมื่อเราต้องการเดินทางไปสอนศาสนาแต่เราไม่มีเวลา เราสามารถขอให้ผู้อื่นไปแทนเราโดยเราออกค่าใช้จ่ายให้ หรือเราอาจบริจาคให้ธรรมสภาแล้วขอให้ธรรมสภาหาคนไปแทนเรา

หนังสืออ้างอิง

- BA Baha'i Administration, Shoghi Effendi, Wilmette 1974
- BC Baha'i Consultation, compilation 1990
- BEL Baha'i Election, compilation 1989
- COC The Compilation of Compilations 1990 Australia
- CP The Compilation on Peace 1985, printed in India
- GWB Gleanings from the Writings of Baha 'u' llah
- ITC The International Teaching Center's letters
- LG Lights of Guidance 1983,1988
- NDF Nineteen Day Feast, compilation 1989
- PBA Principles of Baha'i Administration 1982, printed in India
- PDC The promise Day is Come
- PT Paris Talks
- Rev. The Revelation of Baha 'u' llah volume III, IV
- SAC Spiritual Assemblies and Consultations 1978, printed in India
- SWAB Selections from the Writings of Abdu'l-Baha
- TB Tablets of Baha 'u' llah
- UHJ The Universal House of Justice, compilation 1984, printed in England
- UHJL The Universal House of Justice's letters
- VA A Vital Arm 1980, compiled by Mr.Burhanid-Din Afshin
- WOB The World Order of Baha 'u' llah
- WSG Wellspring of Guidance